ספר החברה הערבית בישראל (8)

אוכלוסייה, חברה, כלכלה

עורך: **רמסיס גרא**

מכון ון ליר בירושלים
THE VAN LEER JERUSALEM INSTITUTE
معهد فان لير فى القدس

Arab Society in Israel (8)
Population, Society, Economy

Editor: Ramsees Gharrah

كتاب المجتمع العربي في إسرائيل (٨)
السكان، المجتمع والاقتصاد

محرر: رمسيس غرَه

עורכת לשון: איילת קמאי

© תשע"ז, הוצאת מכון ון ליר
© 2016 by Van Leer Institute Press

סדר וגרפיקה: נדב שטכמן פולישוק

תוכן עניינים

מבוא 9

הערות כלליות 11

פרק א: דמוגרפיה 12

מקור הנתונים 12

פירוט הלוחות ומקורות הפקתם 12

הגדרות 13

ממצאים נבחרים 15

לוחות סטטיסטיים 24

לוח א1: האוכלוסייה הערבית (אוכלוסייה ממוצעת) לפי דת, מין וגיל: 2013

לוח א2: האוכלוסייה הערבית (אוכלוסייה ממוצעת) לפי אזור מגורים, מין וגיל: 2013

לוח א3: יישובים ערביים ומעורבים והאוכלוסייה הערבית לפי אזור מגורים ומעמד מוניציפלי: סוף 2013

לוח א4: האוכלוסייה הערבית לפי יישובים המונים לפחות 2,000 תושבים (בסדר אלפביתי): סוף 2013

לוח א5: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי מצב משפחתי, גיל, מין ודת: ממוצע 2012

לוח א6: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי אזור מגורים, מצב משפחתי, מין וגיל: ממוצע 2012

לוח א7: נישואים, גירושים, לידות חי, פטירות, פטירת תינוקות וגידול טבעי בקרב האוכלוסייה הערבית לפי דת ואזור מגורים: 2013

לוח א8: נישאים ערבים לפי גיל, מין ודת: 2012

לוח א9: נישאים ערבים לפי גיל, מין ואזור מגורים: 2012

לוח א10: לידות חי, שיעורי פריון סגוליים ופריון כולל באוכלוסייה הערבית לפי גיל, דת ואזור מגורים של האם: 2013

לוח א11: לידות חי בקרב האוכלוסייה הערבית לפי סדר לידה, דת ואזור מגורים של האם: 2013

לוח א12: גודל משק בית וצפיפות דיור באוכלוסייה הערבית לפי אזור מגורים ודת: 2013

פרק ב: עבודה 40

הערה כללית 40

מקור הנתונים 40

הגדרות 41

ממצאים נבחרים 42

לוחות סטטיסטיים 47

לוח ב1: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי תכונות כוח העבודה, מין ודת: 2013
לוח ב2: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי תכונות כוח העבודה, מין ואזור מגורים: 2013
לוח ב3: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי מין, גיל, שנות לימוד, התעודה הגבוהה ביותר, מצב משפחתי ואזור מגורים: 2013
לוח ב4: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי תכונות כוח העבודה, מין וסוג בית הספר האחרון: 2013
לוח ב5: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה, שיעור ההשתתפות בכוח העבודה ושיעור הבלתי מועסקים לפי מין, גיל, מספר שנות לימוד, התעודה הגבוהה ביותר ומצב משפחתי: 2013
לוח ב6: כוח העבודה הערבי לפי מין, גיל, שנות לימוד, התעודה הגבוהה ביותר, מצב משפחתי ואזור מגורים: 2013
לוח ב7: שיעור ההשתתפות בכוח העבודה ושיעור הבלתי מועסקים הערבים לפי מין, גיל, מספר שנות לימוד, התעודה הגבוהה ביותר, מצב משפחתי ואזור מגורים: 2013
לוח ב8: מועסקים ערבים לפי ענף כלכלי ראשי ומין: 2013
לוח ב9: מועסקים ערבים לפי ענף כלכלי ראשי וסוג בית הספר האחרון: 2013
לוח ב10: מועסקים ערבים לפי ענף כלכלי ראשי, אזור מגורים ומין: 2013
לוח ב11: מועסקים ערבים לפי ענף כלכלי ראשי וענפי משנה נבחרים: 2013
לוח ב12: מועסקים ערבים ואחוז המועסקים הערבים מחוץ ליישוב המגורים לפי ענף כלכלי ראשי ומין: 2013
לוח ב13: מועסקים ערבים ואחוז המועסקים הערבים מחוץ ליישוב המגורים לפי ענף כלכלי ראשי ואזור מגורים: 2013
לוח ב14: מועסקים ערבים לפי אזור מגורים ומעמד בעבודה: 2013
לוח ב15: מועסקים ערבים לפי ענף כלכלי ראשי ומעמד בעבודה: 2013
לוח ב16: מועסקים ערבים לפי משלח יד ראשי ומין: 2013
לוח ב17: מועסקים ערבים לפי סוג בית הספר האחרון ומשלח יד ראשי: 2013
לוח ב18: מועסקים ערבים לפי משלח יד ראשי ומשלחי יד משניים נבחרים: 2013
לוח ב19: מועסקים ערבים ואחוז המועסקים הערבים מחוץ ליישוב המגורים לפי משלח יד ראשי ומין: 2013
לוח ב20: מועסקים ערבים לפי משלח יד ראשי, מין ואזור מגורים: 2013
לוח ב21: מועסקים ערבים לפי משלח יד ראשי ומעמד בעבודה: 2013
לוח ב22: בלתי מועסקים ערבים בני 15–64 לפי דת, אזור מגורים, ניסיון תעסוקתי בעבר, משך חיפוש עבודה, היקף המשרה שחיפשו וסיבת הפסקת העבודה: 2013

פרק ג: רמת חיים 74

הערה כללית 74

מקור הנתונים 74

הגדרות 75

ממצאים נבחרים 78

לוחות סטטיסטיים 82

לוח ג1: מדדי העוני בקרב האוכלוסייה הערבית לפי אזור מגורים: 2013

לוח ג2: מדדי העוני בקרב משקי הבית הערביים לפי מאפייני משק הבית: 2013

לוח ג3: החלק היחסי של משקי הבית הערביים בכלל משקי הבית בישראל ובכלל משקי הבית העניים בישראל לפי מאפייני משק הבית ואזור מגורים: 2013

לוח ג4: החלק היחסי של משקי הבית הערביים בכלל משקי הבית בישראל והתפלגות משקי הבית הערביים בעשירונים של כלל משקי הבית בישראל: 2013

לוח ג5: הרמה וההרכב של הכנסות משקי הבית הערביים מהמקורות השונים לפי סוג משק הבית: 2013

לוח ג6: סך כל התושבים הערבים מקבלי גמלאות עיקריות מהמוסד לביטוח לאומי לפי סוג הגמלה ואזור מגורים: דצמבר 2013

לוח ג7: הכנסה כוללת פנויה והוצאה כוללת לצריכה לנפש תקנית, לפי סעיף הוצאה ואזור מגורים: 2013

לוח ג8: הכנסה כספית פנויה והוצאה כספית לצריכה לנפש תקנית, לפי סעיף הוצאה ואזור מגורים: 2013

לוח ג9: הכנסה כוללת פנויה והוצאה כוללת לצריכה לנפש תקנית, לפי סעיף הוצאה וחמישוני הכנסה: 2013

לוח ג10: הכנסה כספית פנויה והוצאה כספית לצריכה לנפש תקנית, לפי סעיף הוצאה וחמישוני הכנסה: 2013

לוח ג11: הכנסה כוללת פנויה והוצאה כוללת לצריכה לנפש תקנית, לפי סעיף הוצאה ומספר מפרנסים: 2013

לוח ג12: הכנסה כספית פנויה והוצאה כספית לצריכה לנפש תקנית, לפי סעיף הוצאה ומספר מפרנסים: 2013

לוח ג13: משקי הבית הערביים לפי בעלות על מוצרים בני קיימא, דת ואזור מגורים (אחוזים): 2013

לוח ג14: שכר ממוצע לחודש עבודה ולחודש בשנה של שכירים ערבים ושיעור השכירים הערבים ששכרם אינו גבוה משכר המינימום לפי אזור מגורים ויישוב (בסדר אלפביתי): 2012

לוח ג15: שכר ממוצע לחודש עבודה ולחודש בשנה של משפחת עובדים ערבית לפי אזור מגורים ויישוב (בסדר אלפביתי): 2012

לוח ג16: הכנסה ממוצעת לחודש בשנה של עצמאים ערבים ושיעור העצמאים הערבים שהכנסתם אינה גבוהה מחצי השכר הממוצע, לפי אזור מגורים ויישוב (בסדר אלפביתי): 2012

פרק ד: חינוך והשכלה גבוהה 107

מקור הנתונים 107

הגדרות 107

הערות 110

ממצאים נבחרים 111

לוחות סטטיסטיים 116

לוח ד1: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי דת, מספר שנות לימוד ומין: 2013

לוח ד2: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי אזור מגורים, מספר שנות לימוד ומין: 2013

לוח ד3: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי דת, תעודת ההשכלה הגבוהה ביותר ומין: 2013

לוח ד4: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי אזור מגורים, תעודת ההשכלה הגבוהה ביותר ומין: 2013

לוח ד5: בתי ספר, תלמידים וכיתות במערכת החינוך הערבית, לפי אזור מגורים ודרג חינוך: 2012/13

לוח ד6: משרות הוראה ויחידות עבודה במערכת החינוך הערבית לפי אזור מגורים ודרג חינוך: 2012/13

לוח ד7: תלמידים במערכת החינוך הערבית לפי דרג חינוך, דרגת כיתה ואזור מגורים: 2012/13

לוח ד8: תלמידים נושרים במערכת החינוך הערבית לפי דרגת כיתה ואזור מגורים: 2012/13

לוח ד9: תלמידי כיתות יב, נבחנים בבחינות הבגרות, זכאים לתעודה וזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות במערכת החינוך הערבית לפי מין, דת ונתיב לימודים: 2012/13

לוח ד10: תלמידי כיתות יב, נבחנים בבחינות הבגרות, זכאים לתעודה וזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות במערכת החינוך הערבית לפי מין, אזור מגורים, מקום לימודים ונתיב לימודים: 2012/13

לוח ד11: תלמידי כיתות יב, נבחנים בבחינות הבגרות, זכאים לתעודה וזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות במערכת החינוך הערבית לפי מין, דת ונתיב לימודים (אחוזים): 2012/13

לוח ד12: תלמידי כיתות יב, נבחנים בבחינות הבגרות, זכאים לתעודה וזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות במערכת החינוך הערבית לפי מין, אזור מגורים ומקום לימודים (אחוזים): 2012/13

לוח ד13: תלמידי כיתות יב, נבחנים בבחינות הבגרות, זכאים לתעודה וזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות במערכת החינוך הערבית לפי מספר שנות לימוד של כל אחד מההורים ואשכול חברתי־כלכלי של יישוב המגורים (אחוזים): 2012/13

לוח ד14: תלמידי כיתות יב, נבחנים בבחינות הבגרות, זכאים לתעודה וזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות במערכת החינוך הערבית לפי יישוב (בסדר אלפביתי): 2012/13

לוח ד15: מועמדים ערבים ללימודי שנה ראשונה לתואר ראשון באוניברסיטאות בישראל ושיעור המועמדים שהתקבלו לפי דת, אזור מגורים ותחום עדיפות ראשונה: 2013

לוח ד16: תלמידים ערבים באוניברסיטאות בישראל לפי מין, דת, תואר ותחום לימודים: 2013
לוח ד17: תלמידים ערבים באוניברסיטאות בישראל לפי מין, אזור מגורים, תואר ותחום לימודים: 2013
לוח ד18: תלמידים ערבים באוניברסיטאות בישראל לפי תחום לימודים, מין, דת, אזור מגורים ותואר: 2013
לוח ד19: תלמידים ערבים במוסדות להשכלה גבוהה בישראל שאינם אוניברסיטאות לפי מין, דת ותחום לימודים: 2013
לוח ד20: תלמידים ערבים במוסדות להשכלה גבוהה בישראל שאינם אוניברסיטאות לפי מין, אזור מגורים ותחום לימודים: 2013
לוח ד21: תלמידים ערבים בכלל המוסדות להשכלה גבוהה בישראל לפי מין ותחום לימודים: 2013
לוח ד22: ערבים מקבלי תארים מהאוניברסיטאות בישראל לפי תואר, מין, דת ואזור מגורים: 2013
לוח ד23: ערבים מקבלי תארים מהאוניברסיטאות בישראל לפי תחום לימודים, מין, דת ואזור מגורים: 2013
לוח ד24: ערבים מקבלי תארים מהאוניברסיטאות בישראל לפי תחום לימודים ומין: שנים נבחרות
לוח ד25: ערבים מקבלי תארים ממוסדות להשכלה גבוהה בישראל שאינם אוניברסיטאות לפי מין, דת ואזור מגורים: שנים נבחרות

פרק ה: שלטון מקומי 159

מקור הנתונים 159

הגדרות 159

ממצאים נבחרים 161

לוחות סטטיסטיים 164

לוח ה1: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתונים פיזיים נבחרים (בסדר אלפביתי): 2013
לוח ה2: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ביצוע התקציב (בסדר אלפביתי): 2013
לוח ה3: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ההכנסות בביצוע התקציב (בסדר אלפביתי) (אלפי שקלים): 2013
לוח ה4: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ההכנסות בביצוע התקציב (בסדר אלפביתי) (שקלים לנפש): 2013
לוח ה5: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ההוצאות בביצוע התקציב (בסדר אלפביתי) (אלפי שקלים): 2013
לוח ה6: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ההוצאות בביצוע התקציב (בסדר אלפביתי) (שקלים לנפש): 2013

מבוא

משה יוסטמן

הכרך השמיני של **ספר החברה הערבית בישראל: אוכלוסייה, חברה, כלכלה** ממשיך מפעל סטטיסטי שיסד מכון ון ליר בירושלים בשנת 2002, ומוקדש לתיעוד מאפייניה של החברה הערבית בישראל ולשינויים הפנימיים המתחוללים בה. כקודמיו, הוא מופיע בגרסה דיגיטלית פתוחה ונגישה לכול, ועומד לרשותם של חוקרים, מתכננים, מקבלי החלטות וכל המתעניינים והמבקשים לרכוש הבנה מעמיקה יותר בתנאי החיים של החברה הערבית בישראל ובתהליכי השינוי המתרחשים בה. הנתונים המובאים בספר זה הם מצע עובדתי לניתוחים סוציולוגיים, כלכליים, פוליטיים ואחרים, ויכולים לשמש הן למטרות מחקר והן כבסיס לעשייה חברתית ומדינתית. הספר מאפשר לנתח מגמות בתוך החברה הערבית בישראל, לזהות תופעות משותפות לקבוצות השונות בתוכה, ולהשוות בינה לבין החברה היהודית. בכך הוא משמש נדבך חשוב במאמציו הרחבים של מכון ון ליר בירושלים לטפח ולחזק את החברה האזרחית בישראל כאחד מיסודות הדמוקרטיה וכבסיס לחברה שוויונית, פלורליסטית וסובלנית.

הנתונים שאוספים גופים ממשלתיים, בעיקר הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה והמוסד לביטוח לאומי, כוללים מידע רב על החברה הערבית ומשמשים מקור חשוב ומהימן שאפשר להיסמך עליו. עם זאת, דווקא הפרסומים של מאגרים אלו עוררו אותנו לחשוב מחדש על הקטגוריות המארגנות את המידע הזה ועל אופן הצגתו. זהותה של המדינה כמדינה יהודית מכתיבה שיטת מיון שעושה הבחנה בינארית בין יהודים לשאינם יהודים – הבחנה שמצד אחד מחברת בין ערבים ל"שאינם יהודים" אחרים, ומצד אחר מתעלמת ממחלוקות פנימיות משמעותיות בתוך האוכלוסייה הערבית עצמה, כגון בין מוסלמים, נוצרים ודרוזים או בין ערביי הגליל, המשולש והנגב.

הבחנה דיכוטומית זו בין יהודים לאחרים אינה משפיעה רק על הסטטיסטיקה, אלא מחלחלת אל התודעה הציבורית ומשפיעה על תפיסתם ועל דפוסי החשיבה הן של מקבלי החלטות ברשויות ממשלתיות וציבוריות והן של חוקרים. היא תורמת לתפיסת האוכלוסייה הערבית כמקשה אחת, מתוך התעלמות מהבדלים אתניים, דתיים, גיאוגרפיים ואחרים; ומטשטשת את ההבחנה בין אזרחיה הערבים של המדינה ובין התושבים שצורפו לקטגוריה זו בעקבות מלחמת ששת הימים (תושבי ירושלים והגולן) ומתוך צרכים מדיניים־ביטחוניים שונים (פליטי לבנון).

בכל אחד מן הספרים בסדרה מופיעים בקביעות חמישה תחומים המוצגים בפירוט רב: דמוגרפיה, עבודה, רמת חיים, חינוך והשכלה גבוהה והשלטון המקומי. כמו קודמיו, גם בספר זה הנתונים בלוחות מציגים את ההתפתחות על פני זמן לפי מדדים נבחרים, מתוך השוואה של חלק ממגמות ההתפתחות לאוכלוסייה היהודית. בראשית כל פרק מובא סיכום ממצאיו הנבחרים עם לוחות ותרשימים שנועדו לתאר נתונים שאינם מופיעים בלוחות הסטטיסטיים בגוף הפרק – בדרך כלל נתונים השוואתיים של שתי האוכלוסיות, הערבית והיהודית, או של תת־קבוצות באוכלוסייה הערבית עצמה.

ואלה המגמות העיקריות שעולות מן הנתונים:

- בין 2001 ל־2012 עלתה רמת ההשכלה של הערבים בכל פרמטר. בייחוד בולטת העלייה החדה – יותר מפי שניים – במספר הערבים מקבלי התארים מהאוניברסיטאות בישראל. עם זאת, רמת ההשכלה עדיין נמוכה במידה ניכרת מרמת ההשכלה של היהודים. הישגי הנשים דומים להישגי הגברים; הישגי הנוצרים גבוהים מהישגי המוסלמים והדרוזים.
- באותה תקופה גדלה האוכלוסייה הערבית בישראל ב־35%, הרבה יותר מהאוכלוסייה היהודית, אולם גידול זה לא היה אחיד: חלקם של המוסלמים באוכלוסייה הערבית עלה, וכך גם חלקו של הנגב. האוכלוסייה הערבית הזדקנה מעט בתקופה זו ושיעורי הפריון ירדו מאוד, אך היא עדיין צעירה במידה ניכרת מהאוכלוסייה היהודית, בפרט האוכלוסייה המוסלמית בנגב.
- שיעורי העוני באוכלוסייה הערבית גבוהים מאוד, הרבה מעל לרמתם באוכלוסייה היהודית: ב־2012 כמעט כל משק בית ערבי שני ו־62% מהילדים הערבים נמצאו מתחת לקו העוני. ממוצע השכר בקרב שכירים ערבים היה רק 65% מממוצע השכר בקרב שכירים יהודים. שיעור משקי הבית הערביים בשלושת עשירוני ההכנסה הנמוכים בישראל, על פי ההכנסה הפנויה, עמד על 63%, ורק 5% ממשקי הבית הערביים נמצאו בשלושת עשירוני ההכנסה העליונים.

בשנת 2012 עברה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מסקר כוח אדם רבעוני לסקר כוח אדם חודשי והכניסה לסקר שינויים רבים. לכן לא ניתן להשוות באופן ישיר נתונים חדשים משנת 2012 על עבודה, תעסוקה והוצאות המשפחה לנתונים משנים קודמות.

הנתונים בספר החברה הערבית, על כרכיו הקודמים, הם מקור עשיר לניתוח החברה הזאת. מחקרים רבים נעזרים בהם כדי להבין את החברה הערבית על רבדיה השונים תוך הבחנה בין הקבוצות המרכיבות אותה, על הדמיון והשוני ביניהן. בכך הם תורמים להבנת התהליכים המשנים את פני החברה הערבית, כמו גם לזיהוי המכשולים הניצבים בפני שילובה המלא והשוויוני בחברה ובכלכלה בישראל.

למימושו של פרויקט ספר החברה הערבית בישראל חברו אנשים רבים, וכולם ראויים לברכה ולתודה: ד״ר שמשון צלניקר, שהיה ראש המכון בעת שנהגה המפעל לראשונה ויצא לפועל; פרופ׳ גבריאל מוצקין, ראש המכון, שאימץ את המיזם בחום ותומך בהמשך קיומו; ופרופ׳ חנה הרצוג, שעמדה בעבר בראש תחום החברה האזרחית, הייתה בין יוזמיו של המיזם ופעלה במשך שנים לקידומו ולחיזוקו. תודה מיוחדת לרמסיס גרא, העורך הסטטיסטי שמלווה את המיזם מראשיתו ומוביל אותו היום כעורך ראשי במסירות ובמקצועיות שאין כמותן. כמו כן אנו מבקשים להודות לעורכי הספרים הקודמים, שתרמו לעיצוב דפוסיו: פרופ׳ עזיז חידר, ד״ר עאדל מנאע ופרופ׳ ראסם ח׳מאיסי. תודה למחמוד ח׳טיב, שסייע בעיבוד הנתונים הסטטיסטיים, ולחנאן סעדי, רכזת תחום החברה האזרחית, המלווה את העשייה במשך כל השנים. תודה לד״ר טל כוכבי, ראש הוצאת מכון ון ליר, הממשיכה להצעיד את הפרויקט קדימה בדבקות, ליונה רצון המפיקה האחראית, לאסף שטול־טראורינג העורך המדעי ולאיילת קמאי עורכת הלשון. תודה לקרן פורד, שתמכה במימון המיזם בעבר, ולבסוף תודה לשמעון אלון, מנכ״ל המכון, שמאמין במיזם ותומך בו ללא סייג.

לכולם התודה והברכה!

הערות כלליות

1. מקורותיהם של לוחות הנתונים מפורטים במבוא לכל פרק. הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (להלן הלמ"ס) היא מקור הנתונים העיקרי, ובלוחות שמקורם אינו הלמ"ס צוין המקור בהערה מתחתם.

2. לוחות הנתונים מבוססים על סקרי הלמ"ס ועל נתונים שפרסם המוסד לביטוח לאומי. לפיכך רוב ההגדרות המתוארות בפרקים הן ההגדרות הרשמיות של מקורות אלה.

3. הגדרת אזור המגורים של האוכלוסייה הערבית אינה אחידה בכל הפרקים, אם כי ההבדלים קטנים. מקור חוסר האחידות טמון בשוני בהגדרת המשתנים של כל מקור. ההבדל העיקרי נבע מהקושי לזהות את הערבים המתגוררים ביישובים מעורבים, ומכך שיש נתונים ברמת היישוב ולא ברמת הפרט, למשל בחלק של שכר לפי יישוב. בחלק אחר, כמו נתוני העוני, המבוססים על סקרי ההכנסות וההוצאות של הלמ"ס, אמנם היה מפורט לאום אך לא תמיד הייתה מפורטת נפת המגורים, ולכן גם כאן הזיהוי לא היה מלא. לפיכך ההגדרה של אזור המגורים מובאת בכל פרק בנפרד.

4. בגלל עיגול מספרים בכמה מלוחות הנתונים סיכומם אינו שווה תמיד לסך הכול.

5. הממצאים הנבחרים מלווים בלוח או בלוחות נתונים מסכמים ובתרשימים גרפיים או בטבלה. הלוחות המסכמים נועדו לתאר את ההתפתחויות באוכלוסייה הערבית לפי מדדים נבחרים עיקריים בין שנת 2001 (השנה שאליה מתייחסים הנתונים בספר הראשון) לשנת 2013 (השנה שאליה מתייחסים הנתונים בדרך כלל בקובץ זה). התרשימים והטבלאות נועדו לתאר נתונים מסוימים שאינם מופיעים ישירות בלוחות הסטטיסטיים של הספר – בדרך כלל נתונים המשווים בין שתי האוכלוסיות, הערבית והיהודית, או בין תת־קבוצות של האוכלוסייה הערבית עצמה.

פרק א: דמוגרפיה

מקור הנתונים

לצורך הפקת לוחות הנתונים התקבלו מהלשכה המרכזית לסטטיסטיקה קובצי נתונים דמוגרפיים של האוכלוסייה הערבית שבהם היה אפשר לזהות את האוכלוסייה הערבית שהייתה בגבולות ישראל עוד לפני 1967. בהתאם להגדרות שנתון זה לא כללנו כאן את קבוצות האוכלוסייה האלה:

1. האוכלוסייה הערבית במזרח ירושלים (304 אלף). ואולם בשל מגבלות שונות[1] לא נכללו גם תושבים ערבים אזרחי ישראל שהתגוררו בשכונות מזרח ירושלים, בעיקר בשכונת בית צפאפה.
2. האוכלוסייה הערבית ברמת הגולן (24 אלף).
3. אוכלוסיית היישובים הצ׳רקסיים (4 אלפים) (כפר כמא וריחאנייה), אף שמקצת התושבים ביישובים אלו הם ערבים, והם הוצאו כאמור מהניתוח.
4. הלבנונים שנכנסו לישראל בעקבות נסיגת ישראל מלבנון.

פירוט הלוחות ומקורות הפקתם

לוחות הנתונים א1–א2 ו־א4 מבוססים על קובץ האוכלוסייה הערבית לאמצע שנת 2013 שהתקבל מהלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (למ״ס). הקובץ כולל תכונות גיאוגרפיות (שם היישוב, נפת מגורים, מחוז מגורים) ודמוגרפיות (גיל, מין ודת). לוח א3 מבוסס על קובץ האוכלוסייה הערבית לסוף שנת 2013 וקובץ רשימת היישובים לשנת 2013 שהתקבלו מהלמ״ס. הקבצים כוללים תכונות דמוגרפיות של היישוב, את השיוכים הגיאוגרפיים שלו ואת מעמדו המוניציפלי. לוחות א5–א6 מבוססים על קובץ האוכלוסייה הערבית לאמצע שנת 2012 שהתקבל מהלמ״ס. הקובץ כולל תכונות גיאוגרפיות (שם היישוב, נפת מגורים, מחוז מגורים) ודמוגרפיות (גיל, מין, מצב משפחתי, דת). לוחות א8–א9 מבוססים על קובץ הנישואים וקובץ הגירושים לשנת 2012 שהתקבלו מהלמ״ס. הקבצים כוללים נתונים

1. זיהוי האוכלוסייה הערבית של מזרח ירושלים בקבצים שהתקבלו מהלמ״ס התאפשר באמצעות המשתנים סמל יישוב ודת באופן כזה שכל מי שהתגורר בירושלים כולל השכונות של מערב ירושלים והיה מוסלמי או ערבי נוצרי או דרוזי הוצא מהניתוח. כתוצאה מכך הוצאו מהניתוח גם תושבים ערבים בעיר ירושלים שנמנים עם האוכלוסייה הערבית בגבולות ישראל עוד לפני 1967.

מסוכמים של מקרי הנישואים והגירושים לפי יישוב המגורים, מין ודת. לוחות א10–א11 מבוססים על קובץ הלידות לשנת 2013 שהתקבל מהלמ"ס. הקובץ כולל את נתוני הלידות לפי יישוב מגורים, גיל האם בעת הלידה, מין היילוד ודתו. לוח א14 מבוסס על סקר כוח אדם לשנת 2013 שהלמ"ס עורכת מדי שנה.

הגדרות

אומדני האוכלוסייה הערבית: לוחות א1–א6

1. **אוכלוסייה ערבית**: התושבים הערבים הקבועים המתגוררים ביישובים הערביים, היהודיים והמעורבים ומחוץ ליישובים (בעיקר ביישובים הערביים הלא מוכרים בנגב), פרט לתושבים הערבים המתגוררים בירושלים וברמת הגולן ולתושבים המתגוררים ביישובים הצ'רקסיים (כפר כמא וריחאנייה).
2. **לאום ערבי**: לפי הגדרה רשמית של הלמ"ס הלאום הערבי כולל מוסלמים, ערבים נוצרים ודרוזים. בקבוצת הערבים הנוצרים נכלל כל נוצרי שגר ביישוב ערבי או כל נוצרי שגר ביישוב אחר ורשום במשרד הפנים כשייך ללאום הערבי. כמו כן נכלל בו כל נוצרי שנולד במדינה ערבית או נוצרי יליד ישראל שאביו נולד במדינה ערבית.
3. **אזורי המגורים של האוכלוסייה הערבית**: מקומות המגורים של האוכלוסייה הערבית מוינו לארבעה אזורים גיאוגרפיים – גליל, משולש, נגב ויישובים מעורבים. המיון נעשה לפי שלושה משתנים – שם היישוב, מחוז המגורים ונפת המגורים. באזור הגליל נכללו היישובים שבמחוז הצפון והיישובים שבנפת חיפה (חלק ממחוז חיפה), פרט ליישובים המעורבים; באזור המשולש נכללו היישובים שבנפת חדרה (חלק ממחוז חיפה), במחוז תל־אביב, במחוז המרכז ובמחוז ירושלים, פרט ליישובים המעורבים; באזור הנגב נכללו היישובים שבמחוז הדרום, לרבות היישובים הערביים הלא מוכרים. באזור היישובים המעורבים נכללו היישובים המעורבים תל־אביב-יפו, חיפה, עכו, רמלה, לוד, מעלות־תרשיחא, נצרת עילית ונווה שלום.
4. **אוכלוסייה ממוצעת**: הממוצע בין האוכלוסייה בתחילת השנה ובין האוכלוסייה בסוף השנה.
5. **גיל חציוני**: הגיל שחצי מהאוכלוסייה מבוגרת ממנו וחצי מהאוכלוסייה צעירה ממנו.
6. **גידול טבעי**: ההפרש בין מספר הלידות למספר הפטירות.

תנועה טבעית: לוחות א7–א11

1. **לידת חי**: לידה של עובר שעם לידתו גילה סימני חיים.

2. **סדר לידה**: המספר הסידורי של לידת חי ביחס לכל יתר לידות החי הקודמות של אותה האם. חישוב סדר הלידה מבוסס על סך כל הילדים הקודמים שנולדו לאם בתוספת 1 לציון אירוע הלידה הנוכחי.
3. **תינוק**: יילוד שטרם מלאה לו שנת חיים אחת.
4. **שיעור פריון סגולי לפי גיל**: מספר הלידות לאימהות בגיל מסוים לכל 1,000 נשים באותו הגיל באוכלוסייה הממוצעת.
5. **שיעור פריון כולל**: מספר הילדים הממוצע שאישה צפויה ללדת בימי חייה. השיעור מבוסס על ההנחה שכל הנשים בדור מסוים בגילים 15–49 יֵלדו לפי שיעורי הפריון הסגוליים של הנשים באוכלוסייה בשנת ההתייחסות.

משקי הבית הערביים: לוח א12

1. **אוכלוסייה ערבית**: משקי הבית של התושבים הקבועים הערבים בישראל, פרט למשקי הבית של התושבים הערבים שגרים בירושלים וברמת הגולן.
2. **לאום ערבי**:[2] כולל מוסלמים, דרוזים ונוצרים ביישובים ערביים. נוצרים שאינם גרים ביישובים ערביים נחשבו ערבים רק אם הם ילידי ישראל או שהגיעו לישראל לפני שנת 1990.
3. **משק בית**: קבוצת אנשים הגרים בקביעות בבית אחד, ויש להם תקציב הוצאות משותף למזון.
4. **אזור מגורים של האוכלוסייה הערבית**: מקומות המגורים של האוכלוסייה הערבית מוינו לארבעה אזורים גיאוגרפיים: גליל, משולש, נגב ויישובים מעורבים. המיון נעשה לפי שני משתנים: נפת מגורים (מפורטת לאזורים טבעיים) וצורת יישוב מגורים (עירוני או כפרי). באזור הגליל נכללו מחוז הצפון ונפת חיפה, פרט לעיר חיפה; באזור המשולש נכללו נפת חדרה (חלק ממחוז חיפה) ומחוזות המרכז ותל־אביב, פרט לנפות רמלה ותל־אביב; באזור הנגב נכלל מחוז הדרום; באזור היישובים המעורבים נכללו נפות רמלה ותל־אביב והעיר חיפה. יצוין שהגדרה של אזור היישובים המעורבים המבוססת על סוג יישוב (מעורב/לא מעורב) פרטני היא מדויקת יותר, אך היא לא מיושמת בשל היעדר נתון מפורט על סוג היישוב בנתוני סקר כוח אדם.
5. **צפיפות דיור**: מספר הנפשות הגרות במשק הבית מחולק במספר החדרים.

---

2. הגדרת לאום ערבי בסקר כוח אדם של הלמ"ס שונה במידה מסוימת מההגדרה שניתנה באומדני האוכלוסייה והתנועה הטבעית של הלמ"ס עצמה. ההבדל טמון בהגדרת הנוצרים הערבים: בסקר כוח אדם נעשה זיהוי הנוצרים הערבים שאינם מתגוררים ביישובים ערביים באמצעות מקום לידה ושנת עלייה. לעומת זאת, זיהוי זה בנתוני דמוגרפיה נעשה בבדיקה פרטנית באמצעות צורת יישוב המגורים (יישוב יהודי או מעורב, לרבות פירוט לפי שכונות).

ממצאים נבחרים

גודל האוכלוסייה, מקורות גידול ופיזור גיאוגרפי

1. האוכלוסייה הערבית בישראל (אוכלוסייה ממוצעת) בשנת 2013 מנתה 1,323,860 נפש לעומת 957,108 נפש בשנת 2001, כלומר גידול של כ־31 אלף נפש בממוצע לשנה, שהוא גידול של 2.7% בממוצע לשנה (ראו לוח מסכם 1). שיעור גידול זה היה שונה מדת לדת ומאזור גיאוגרפי אחד למשנהו. האוכלוסייה היהודית בישראל (אוכלוסייה ממוצעת) גדלה בשנים 2001–2013 בשיעור של 1.6% בממוצע לשנה (תוספת של כ־89 אלף נפש בממוצע לשנה). גידול האוכלוסייה הערבית נובע כמעט כולו מגידול טבעי, ואילו באוכלוסייה היהודית כ־17% מגידולה בשנת 2013 נבע ממאזן הגירה בין־לאומי חיובי.
2. חלקם של המוסלמים באוכלוסייה הערבית עלה מ־80.6% בשנת 2001 ל־83.2% בשנת 2013 (בשנת 2009 עבר מספרם את המיליון), ואילו חלקם של הנוצרים והדרוזים ירד מ־10.4% ו־9.1% ל־8.6% ו־8.3% בהתאמה. מבחינת הפיזור הגיאוגרפי עלה חלקו של הנגב בשנים אלו מ־12.0% ל־16.5%, ואילו חלקו של הגליל ירד מ־56.5% ל־51.7%. חלקם של היישובים המעורבים ירד מ־8.5% ל־8.2%, וחלקו של המשולש עלה מ־23.0% ל־23.6%.

צורות יישוב

1. האוכלוסייה הערבית התגוררה בשנת 2013 ב־119 יישובים ערביים וב־8 יישובים מעורבים (ראו לוח א3). רק מעטים התגוררו ביישובים יהודיים. כ־39% מהערבים התגוררו בשנת 2013 בתחומי עיריות (לעומת 80.5% מהיהודים); כ־51% בתחומי מועצות מקומיות (לעומת 8.2% מהיהודים); 4.7% בתחומי מועצות אזוריות (לעומת 11.4% מהיהודים);[3] והשאר, כ־5%, התגוררו ביישובים הערביים הלא מוכרים (כ־28% מהתושבים הערבים בנגב גרים ביישובים לא מוכרים) (ראו לוח א3).

גיל

1. האוכלוסייה הערבית בשנת 2013 היא אוכלוסייה צעירה: 35% ממנה הם ילדים בשכבת הגיל 0–14, ורק 4% מבוגרים בגיל 65 ומעלה (ראו לוח א1). עם זאת, מספר המבוגרים הערבים בני 65 ומעלה גדל מ־30,700 בשנת 2001 לכ־56,100 בשנת 2013, בהם כ־35% בני 75 ויותר – גידול ממוצע של 5% בשנה.

3. מועצה אזורית היא צורת שלטון מקומי המאגדת על פי רוב מספר יישובים כפריים, ואילו עירייה ומועצה מקומית הן צורת שלטון המתייחסת ליישוב אחד בלבד.

2. ההבדלים במבנה הגילי בשנת 2013 לפי דת ואזור מגורים נותרו כמו בשנים קודמות (ראו לוח מסכם 1). המוסלמים היו הצעירים ביותר (גיל חציוני 21 שנים), והנוצרים היו המבוגרים ביותר (גיל חציוני 31 שנים) (ראו לוח א1). הערבים בנגב היו צעירים מאוד (גיל חציוני 16 שנים) (ראו לוח א2). לשם השוואה, הגיל החציוני של היהודים בשנת 2013 הסתכם ב־33 שנים. בטבלה להלן מתוארים ההבדלים במבנה הגילי בין האוכלוסייה הערבית לאוכלוסייה היהודית בשנת 2013:

המבנה הגילי	האוכלוסייה הערבית	האוכלוסייה היהודית
אחוז בני 0–4	12	10
אחוז בני 0–14	35	26
אחוז בני 0–19	46	33
אחוז בני 20–64	50	55
אחוז בני 65 ומעלה	4	12
אחוז בני 75 ומעלה	2	6

מצב משפחתי

1. 6% מהגברים הערבים ו־13% מהנשים הערביות בגיל 35–44 היו רווקים בשנת 2012 (ראו לוח א5), לעומת 16% ו־12% בהתאמה בקרב היהודים. בולט במיוחד שיעור הרווקים הגבוה יחסית בקרב גברים בני 35–44 מהעדה הדרוזית (13%) וביישובים המעורבים (14%) (ראו לוחות א5 ו־א6). כמו כן בולט במיוחד שיעור הרווקות הגבוה בקרב נשים בנות 35–44 בנגב (22%), אך על פי רוב מדובר בנשים נשואות בפועל בנישואים פוליגמיים (לכ־75% מהן היו ילדים), שבהם לא ניתן לרשום את האישה השנייה כנשואה במרשם האוכלוסין. יצוין שהנתונים אחרי שנת 2008 מבוססים על מרשם האוכלוסין, ואילו קודם לכן הם התבססו על הדיווח של הפרט בסקרי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

גיל הנישואים

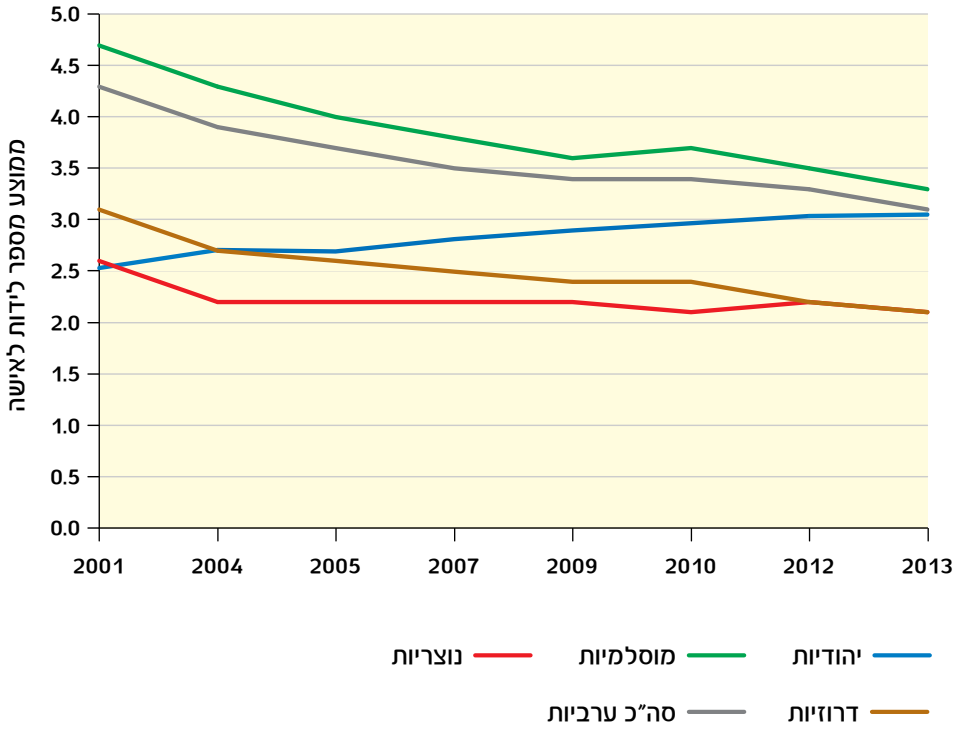
1. בגיל הנישואים של החתנים הערבים ושל הכלות הערביות ניכרת בין 2001 ל־2012 מגמת עלייה קלה. גיל הנישואים החציוני של חתנים עלה מ־26 בשנת 2001 ל־27 בשנת 2012, ושל כלות עלה מ־21 ל־22 (ראו לוח מסכם 1). לשם השוואה, גם בקרב חתנים וכלות יהודים נראית מגמת עלייה באותה תקופה (גיל הנישואים החציוני של חתנים יהודים עלה באותה תקופה מ־27 ל־28, ושל כלות יהודיות מ־25 ל־26). מעניין שגיל הנישואים החציוני של הנישאים הערבים בשנת 2012 דומה ברוב האזורים הגיאוגרפיים, חוץ מגיל הנישואים הנמוך של חתנים בנגב (23). כשבוחנים אוכלוסייה לפי דת, גיל הנישואים של נוצרים גבוה מגיל הנישואים של מוסלמים

ודרוזים: 29 שנים לחתנים נוצרים לעומת 26–28 לחתנים בשאר הדתות, ו־26 שנים לכלות נוצריות לעומת 21–22 לכלות בשאר הדתות (ראו לוחות א8 ו־א9). יצוין שגיל הנישואים החציוני של חתנים נוצרים היה גבוה אף מזה של חתנים יהודים.

ילודה ופריון

1. מספר לידות החי באוכלוסייה הערבית ירד מ־32,884 בשנת 2001 ל־30,727 בשנת 2013, כלומר ירידה של 7%, לעומת גידול של 32% באוכלוסייה היהודית, שמספר לידות החי בה ב־2013 הסתכם ב־132,254.
2. השינוי הדמוגרפי החד ביותר באוכלוסייה הערבית בשנים המדוברות היה הירידה בפריון: שיעור הפריון הכולל ירד מ־4.3 לידות בממוצע לאישה בשנת 2001 ל־3.1 בשנת 2013. בולטת במיוחד הירידה בשיעור פריונן של הנשים הערביות בנגב, מ־8.7 לידות בממוצע לאישה בשנת 2001 ל־5.3 בשנת 2013. שיעור הפריון הכולל של נשים יהודיות עלה באותה התקופה מ־2.5 לידות בממוצע לאישה לכ־3.0. לתיאור ההתפתחות בשיעור פריון הנשים הערביות והיהודיות בשנים האחרונות ראו תרשים 1 להלן.

תרשים 1: הפריון הכולל של נשים ערביות ויהודיות, 2001–2013 (ממוצע מספר לידות לאישה)

תמותה

1. שיעור תמותת התינוקות הערבים ירד מ־8.8 פטירות ל־1,000 לידות בשנת 2001 ל־5.7 בשנת 2013 (ראו לוח מסכם 1), אך הוא עדיין גבוה במידה ניכרת משיעור תמותת התינוקות היהודים, שירד בשנים אלו מ־4.2 פטירות ל־1,000 לידות ל־2.2. בתוך כך, שיעור תמותת התינוקות המוסלמים היה גבוה מהשיעור הכללי וירד מ־9.4 פטירות לכל 1,000 לידות בשנת 2001 ל־6.1 בשנת 2013 (ראו לוח מסכם 1).

משקי בית

1. גודל משק הבית הערבי ירד מ־4.9 נפשות בממוצע בשנת 2001 ל־4.6 בשנת 2013 (ראו לוח מסכם 1). עם זאת, ב־2013 נותרו בעינם הפערים בגודל משק הבית הערבי בין הדתות ואזורי המגורים. בתוך אזורי המגורים בולט משק הבית הגדול בנגב (6.9 נפשות בממוצע), ובתוך הדתות בולט משק הבית הקטן של הנוצרים (3.5 נפשות בממוצע). גודל משק הבית היהודי בשנת 2013 הגיע ל־3.1 נפשות בממוצע, אם כי בקרב קבוצות יהודים אחדות, בהן החרדים, הוא כמובן גדול יותר.

לוח מסכם 1: התפתחויות דמוגרפיות בקרב האוכלוסייה הערבית לפי דת: אינדיקטורים נבחרים, 2001–2013

אינדיקטור	שנה	סך הכול	מוסלמים	נוצרים	דרוזים
1. סך האוכלוסייה (אלפים)	2001	957.1	771.0	99.3	86.8
	2004	1,060.1	862.6	104.4	93.1
	2005	1,090.0	889.4	105.7	94.9
	2007	1,146.1	939.5	108.2	98.4
	2009	1,217.2	1,003.3	109.9	104.0
	2010	1,244.9	1,028.6	110.7	105.6
	2012	1,295.4	1,075.0	112.1	108.3
	2013	1,323.9	1,100.9	113.3	109.7
2. שיעור גידול שנתי ממוצע	2001–2013	2.7	3.0	1.1	2.0
3. גיל חציוני	2001	19.4	18.4	26.7	21.6
	2004	19.7	18.6	27.7	22.6
	2005	18.8	17.9	27.5	22.4
	2007	20.1	18.2	28.0	22.9
	2009	21.0	19.0	30.1	23.6
	2010	21.2	19.1	30.4	23.9
	2012	21.6	20.6	30.8	25.4
	2013	21.8	20.9	31.0	25.7
4. אחוז הילדים בני 0–14	2001	40.4	42.4	29.4	35.4
	2004	41.1	43.2	28.8	34.9
	2005	40.7	42.8	28.2	34.3
	2007	39.7	41.9	27.1	33.0
	2009	37.7	39.6	25.5	31.5
	2010	37.1	39.1	24.8	30.8
	2012	36.0	37.9	23.9	29.4
	2013	35.3	37.2	23.4	28.8

לוח מסכם 1: התפתחויות דמוגרפיות בקרב האוכלוסייה הערבית לפי דת: אינדיקטורים נבחרים, 2001–2013 (המשך)

אינדיקטור	שנה	סך הכול	מוסלמים	נוצרים	דרוזים
5. אחוז המבוגרים בני 65 ומעלה	2001	3.2	2.6	6.7	4.2
	2004	3.2	2.6	7.0	4.1
	2005	3.2	2.7	7.3	4.2
	2007	3.4	2.8	7.6	4.3
	2009	3.9	3.3	8.2	4.7
	2010	4.0	3.4	8.5	4.8
	2012	4.2	3.6	9.1	5.0
	2013	4.2	3.6	9.2	5.1
6. אחוז הרווקים בקרב בני 35–44	2001	4.5	4.0	7.7	4.2
	2003	5.3	4.8	7.7	4.2
	2004	5.3	4.8	7.8	5.7
	2006	6.1	5.6	7.7	4.2
	2008	6.5	5.9	8.6	9.2
	2009	6.1	5.5	12.1	5.0
	2011	6.2	5.5	12.7	5.3
	2012	6.3	5.7	13.0	5.5
7. אחוז הרווקות בקרב בנות 35–44	2001	13.0	13.3	12.4	11.1
	2003	13.3	13.7	12.1	11.3
	2004	13.2	13.7	11.8	11.5
	2006	13.4	13.9	11.2	12.1
	2008	13.8	14.2	10.9	13.2
	2009	13.5	14.1	10.6	10.9
	2011	12.9	13.4	10.2	11.5
	2012	12.5	13.0	9.3	11.6
8. גיל הנישואים החציוני של החתנים	2001	26.0	25.9	28.1	25.5
	2003	25.4	25.3	25.8	25.3
	2004	26.3	26.1	28.1	25.7
	2006	26.6	26.4	28.2	26.3
	2008	26.5	26.3	28.4	26.6
	2009	26.5	26.3	28.4	27.2
	2011	26.5	26.2	28.5	27.5
	2012	26.6	26.3	28.5	27.5
9. גיל הנישואים החציוני של הכלות	2001	21.2	21.0	23.3	20.7
	2003	20.2	20.2	20.7	20.1
	2004	21.7	21.6	23.0	21.5
	2006	21.3	21.1	23.1	21.4
	2008	21.2	20.9	23.3	21.6
	2009	21.2	20.8	23.6	21.9
	2011	21.4	20.6	23.1	21.5
	2012	21.5	21.3	25.5	22.2

לוח מסכם 1: התפתחויות דמוגרפיות בקרב האוכלוסייה הערבית לפי דת: אינדיקטורים נבחרים, 2001–2013 (המשך)

אינדיקטור	שנה	סך הכול	מוסלמים	נוצרים	דרוזים
10. הפריון הכולל	2001	4.3	4.7	2.6	3.1
	2004	3.9	4.3	2.2	2.7
	2005	3.7	4.0	2.2	2.6
	2007	3.5	3.8	2.2	2.5
	2009	3.4	3.6	2.2	2.4
	2010	3.4	3.7	2.1	2.4
	2012	3.3	3.5	2.2	2.2
	2013	3.1	3.3	2.1	2.1
11. שיעור תמותת התינוקות*	2001	8.8	9.4	3.4	6.2
	2004	8.5	9.3		3.8
	2005	8.3	8.7	3.7	7.3
	2007	7.3	7.8	3.2	4.9
	2009	5.5	5.8		3.2
	2010	5.6	5.9	3.5	2.4
	2012	6.0	6.5	3.3	2.6
	2013	5.7	6.1	2.8	2.6
12. תוחלת החיים של גברים**	ממוצע 1998–2000	74.3	73.5	75.9	76.4
	ממוצע 2000–2004	74.8	74.2	76.7	76.7
	ממוצע 2002–2006	75.0	74.4	77.0	76.3
	ממוצע 2004–2008	75.1	74.4	77.6	76.4
	ממוצע 2006–2010	75.8	75.3	77.7	77.3
13. תוחלת החיים של נשים**	ממוצע 1998–2000	77.2	76.3	79.9	79.1
	ממוצע 2000–2004	78.2	77.4	80.6	80.3
	ממוצע 2002–2006	78.5	77.7	80.9	80.1
	ממוצע 2004–2008	78.9	78.2	81.3	79.9
	ממוצע 2006–2010	79.8	79.2	81.9	80.7
14. ממוצע מספר הנפשות למשק בית	2001	4.9	5.2	3.9	4.5
	2004	4.8	5.0	3.8	4.4
	2005	4.8	5.0	3.6	4.5
	2006	4.7	5.0	3.6	4.4
	2007	4.7	4.9	3.7	4.4
	2009	4.7	4.9	3.6	4.4
	2010	4.5	4.7	3.5	4.3
	2011	4.5	4.7	3.4	4.2
	2013	4.6	4.8	3.5	4.1

* שיעורי תמותת התינוקות המבוססים על 4 מקרים לכל היותר אינם מוצגים בלוח.

** הנתונים מוצגים לקבוצות שנים ולא לשנה יחידה כדי לקבל אומדנים מהימנים, בייחוד לתת־קבוצות של האוכלוסייה הערבית.

לוח מסכם 2: התפתחויות דמוגרפיות בקרב האוכלוסייה הערבית לפי אזור מגורים: אינדיקטורים נבחרים, 2001–2013

אינדיקטור	שנה	סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים
1. סך האוכלוסייה (אלפים)	2001	957.1	541.1	219.9	115.1	81.0
	2004	1,060.1	583.0	249.8	139.4	87.9
	2005	1,090.0	595.5	256.6	147.1	90.8
	2007	1,146.1	619.5	269.6	160.7	96.3
	2009	1,217.2	640.6	290.1	189.7	96.8
	2010	1,244.9	651.8	296.0	197.6	99.5
	2012	1,295.4	627.9	306.2	210.7	105.6
	2013	1,323.9	683.8	313.0	218.7	108.4
2. שיעור גידול שנתי ממוצע	2001–2013	2.7	2.0	3.0	5.5	2.5
3. גיל חציוני	2001	19.4	20.7	19.9	12.7	22.1
	2004	19.7	21.3	19.9	12.5	22.5
	2005	18.8	21.2	20.0	12.2	22.1
	2007	20.1	21.6	20.3	12.5	22.3
	2009	21.0	22.5	21.2	13.8	23.6
	2010	21.2	22.7	21.3	13.9	23.8
	2012	21.6	23.1	21.8	15.3	23.9
	2013	21.8	23.3	22.1	15.5	25.1
4. אחוז הילדים בני 0–14	2001	40.4	38.1	39.6	55.9	35.6
	2004	41.1	38.1	40.7	57.0	36.4
	2005	40.7	37.5	40.5	56.5	36.2
	2007	39.7	36.3	39.6	55.5	35.6
	2009	37.7	34.6	37.5	50.8	32.3
	2010	37.1	33.9	37.1	50.2	31.9
	2012	36.0	32.7	35.7	49.1	31.8
	2013	35.3	32.0	34.8	49.1	31.8
5. אחוז המבוגרים בני 65 ומעלה	2001	3.2	3.6	3.0	1.3	3.9
	2004	3.2	3.6	3.0	1.2	4.0
	2005	3.2	3.7	3.0	1.2	4.1
	2007	3.4	3.9	3.2	1.3	4.2
	2009	3.9	4.4	3.7	1.9	4.7
	2010	4.0	4.6	3.8	1.9	4.8
	2012	4.2	4.8	4.1	1.9	4.9
	2013	4.2	4.9	4.2	1.9	4.9
6. אחוז הרווקים בקרב בני 35–44	2001	4.5	3.6	4.9	2.7	9.7
	2003	5.3	4.5	6.0	3.1	10.3
	2004	5.3	4.5	6.2	1.9	10.2
	2006	6.1	5.4	7.4	2.0	10.7
	2008	6.5	6.3	8.2	1.8	10.5
	2009	6.1	5.3	5.4	*7.6	11.9
	2011	6.2	5.2	5.3	7.3	13.5
	2012	6.3	5.5	5.3	7.2	13.8

לוח מסכם 2: התפתחויות דמוגרפיות בקרב האוכלוסייה הערבית לפי אזור מגורים: אינדיקטורים נבחרים, 2001–2013 (המשך)

אינדיקטור	שנה	סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים
7. אחוז הרווקות בקרב בנות 35–44	2001	13.0	14.2	13.0	7.9	9.6
	2003	13.3	14.4	13.3	8.6	9.5
	2004	13.2	14.4	13.3	8.8	9.5
	2006	13.4	14.4	13.6	9.7	9.9
	2008	13.8	14.6	14.5	9.6	10.0
	2009	13.5	13.1	11.4	*21.6	10.9
	2011	12.9	12.4	10.4	21.3	11.4
	2012	12.5	11.8	10.0	21.6	10.9
8. גיל הנישואים החציוני של החתנים	2001	26.0	26.3	26.2	22.9	26.5
	2003	25.4	25.4	25.4	20.7	25.5
	2004	26.3	26.6	26.6	21.9	26.3
	2006	26.6	26.9	26.8	22.3	27.2
	2008	26.5	26.9	26.5	23.0	27.4
	2009	26.5	27.1	26.3	23.0	27.0
	2011	26.5	27.2	26.3	22.8	27.4
	2012	26.6	27.3	26.3	23.1	27.8
9. גיל הנישואים החציוני של הכלות	2001	21.2	21.3	21.0	20.1	21.9
	2003	20.2	20.3	20.2	20.0	20.4
	2004	21.7	21.8	21.7	20.6	22.0
	2006	21.3	21.5	21.2	20.0	22.1
	2008	21.2	21.5	20.9	19.9	22.1
	2009	21.2	21.7	20.4	19.9	22.1
	2011	21.4	22.0	20.8	20.4	22.3
	2012	21.5	22.1	20.9	20.2	22.8
10. הפריון הכולל	2001	4.3	3.8	4.2	8.7	3.8
	2004	3.9	3.2	3.9	8.3	3.3
	2005	3.7	3.1	3.7	7.4	3.4
	2007	3.5	2.9	3.5	7.1	3.3
	2009	3.4	2.9	3.3	5.7	3.4
	2010	3.4	2.9	3.3	5.8	3.2
	2012	3.3	2.7	3.1	5.9	3.1
	2013	3.1	2.6	2.9	5.3	3.0
11. שיעור תמותת התינוקות	2001	8.8	7.2	8.1	15.4	4.8
	2004	8.5	7.6	7.7	12.6	4.7
	2005	8.3	6.5	6.4	5.1	6.1
	2007	7.3	7.1	5.5	10.8	4.5
	2009	5.5	5.3	3.1	11.6	3.1
	2010	5.6	3.7	3.3	19.0	5.2
	2012	6.0	4.0	6.3	9.9	4.2
	2013	5.7	3.7	6.0	9.2	3.9

לוח מסכם 2: התפתחויות דמוגרפיות בקרב האוכלוסייה הערבית לפי אזור מגורים: אינדיקטורים נבחרים, 2001–2013 (המשך)

אינדיקטור	שנה	סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים
12. תוחלת החיים של גברים**	ממוצע 1998–2002	74.3	76.5	74.0	70.2	70.2
	ממוצע 2000–2004	74.8	76.6	74.0	71.4	70.9
	ממוצע 2002–2006	75.0	76.5	73.9	72.2	72.1
	ממוצע 2004–2008	75.1	76.6	74.5	72.3	72.4
	ממוצע 2006–2010	75.8	76.9	75.5	74.2	73.0
13. תוחלת החיים של נשים**	ממוצע 1998–2002	77.2	78.4	76.6	74.6	76.7
	ממוצע 2000–2004	78.2	79.4	77.1	74.5	77.3
	ממוצע 2002–2006	78.5	79.6	77.2	74.9	78.3
	ממוצע 2004–2008	78.9	79.8	77.7	76.8	79.2
	ממוצע 2006–2010	79.8	80.7	78.5	78.7	79.3
14. ממוצע מספר הנפשות למשק בית	2001	4.9	4.8	5.0	7.2	4.3
	2004	4.8	4.7	4.5	6.1	4.1
	2005	4.8	4.6	4.6	6.4	4.3
	2006	4.7	4.6	4.7	6.6	3.8
	2007	4.7	4.5	4.5	6.7	4.1
	2009	4.7	4.4	4.7	6.4	4.1
	2010	4.5	4.3	4.6	5.9	3.9
	2011	4.5	4.3	4.5	5.7	3.9
	2013	4.6	4.4	4.5	6.9	3.8

* הנתונים אחרי שנת 2008 מבוססים על מרשם האוכלוסין, ואילו קודם לכן הם מבוססים על הדיווח של הפרט. הנתונים אחרי 2008 נראים חריגים משום שמדובר בעיקר על נשים נשואות בפועל (כ־75% מהן היו ילדים) בנישואים פוליגמיים, כך שלא התאפשר רישום האישה השנייה כנשואה במרשם האוכלוסין.

** הנתונים מוצגים לקבוצות שנים ולא לשנה יחידה כדי לקבל אומדנים מהימנים, בייחוד לתת־קבוצות של האוכלוסייה הערבית.

לוח א1: האוכלוסייה הערבית (אוכלוסייה ממוצעת) לפי דת, מין וגיל: 2013

גיל	סך הכול				מוסלמים			
	סך הכול	זכרים	נקבות	יחס מינים[1]	סך הכול	זכרים	נקבות	יחס מינים[1]
	מספרים מוחלטים							
סך הכול	**1,323,860**	**670,410**	**653,450**	**1,026**	**1,100,890**	**557,910**	**542,980**	**1,027**
0-4	154,220	78,910	75,310	1,048	135,800	69,260	66,540	1,041
5-14	313,150	160,610	152,540	1,053	273,440	140,190	133,250	1,052
15-19	140,380	71,830	68,550	1,048	119,250	61,100	58,150	1,051
20-24	121,130	62,050	59,080	1,050	100,650	51,560	49,090	1,050
25-29	94,790	47,870	46,920	1,020	77,670	39,270	38,400	1,023
30-34	87,520	44,160	43,360	1,018	71,230	36,000	35,230	1,022
35-44	167,280	84,750	82,530	1,027	136,010	69,040	66,970	1,031
45-54	122,590	61,790	60,800	1,016	96,570	48,510	48,060	1,009
55-64	66,660	32,510	34,150	952	50,120	24,270	25,850	939
65-74	36,720	17,530	19,190	913	27,030	12,950	14,080	920
75+	19,420	8,400	11,020	762	13,120	5,760	7,360	783
גיל חציוני	21.8	21.5	22.1		20.9	20.7	21.1	
0-14	467,370	239,520	227,850	1,051	409,240	209,450	199,790	1,048
0-19	607,750	311,350	296,400	1,050	528,490	270,550	257,940	1,049
20-64	659,970	333,130	326,840	1,019	532,250	268,650	263,600	1,019
65+	56,140	25,930	30,210	858	40,150	18,710	21,440	873
יחס תלות[2]	1,006				1,068			
	אחוזים							
סך הכול	**100.0**	**100.0**	**100.0**		**100.0**	**100.0**	**100.0**	
0-4	11.6	11.8	11.5		12.3	12.4	12.3	
5-14	23.7	24.0	23.3		24.8	25.1	24.5	
15-19	10.6	10.7	10.5		10.8	11.0	10.7	
20-24	9.1	9.3	9.0		9.1	9.2	9.0	
25-29	7.2	7.1	7.2		7.1	7.0	7.1	
30-34	6.6	6.6	6.6		6.5	6.5	6.5	
35-44	12.6	12.6	12.6		12.4	12.4	12.3	
45-54	9.3	9.2	9.3		8.8	8.7	8.9	
55-64	5.0	4.8	5.2		4.6	4.4	4.8	
65-74	2.8	2.6	2.9		2.5	2.3	2.6	
75+	1.5	1.3	1.7		1.2	1.0	1.4	
0-14	35.3	35.7	34.9		37.2	37.5	36.8	
0-19	45.9	46.4	45.4		48.0	48.5	47.5	
20-64	49.9	49.7	50.0		48.3	48.2	48.5	
65+	4.2	3.9	4.6		3.6	3.4	3.9	

1 מספר זכרים לכל 1,000 נקבות.

2 מספר אנשים בני 0-19 ו־65 ומעלה לכל 1,000 אנשים בני 20-64.

נוצרים				דרוזים			
סך הכול	זכרים	נקבות	יחס מינים[1]	סך הכול	זכרים	נקבות	יחס מינים[1]
113,300	**56,730**	**56,570**	**1,003**	**109,670**	**55,770**	**53,900**	**1,035**
8,390	4,420	3,970	1,113	10,030	5,230	4,800	1,090
18,130	9,330	8,800	1,060	21,580	11,090	10,490	1,057
10,100	5,100	5,000	1,020	11,030	5,630	5,400	1,043
9,900	5,020	4,880	1,029	10,580	5,470	5,110	1,070
8,230	4,120	4,110	1,002	8,890	4,480	4,410	1,016
7,850	3,880	3,970	977	8,440	4,280	4,160	1,029
15,890	7,940	7,950	999	15,380	7,770	7,610	1,021
14,540	7,390	7,150	1,034	11,480	5,890	5,590	1,054
9,820	4,870	4,950	984	6,720	3,370	3,350	1,006
6,300	2,960	3,340	886	3,390	1,620	1,770	915
4,150	1,700	2,450	694	2,150	940	1,210	777
31.0	30.4	31.5		25.7	24.3	26.0	
26,520	13,750	12,770	1,077	31,610	16,320	15,290	1,067
36,620	18,850	17,770	1,061	42,640	21,950	20,690	1,061
66,230	33,220	33,010	1,006	61,490	31,260	30,230	1,034
10,450	4,660	5,790	805	5,540	2,560	2,980	859
711				784			
100.0	**100.0**	**100.0**		**100.0**	**100.0**	**100.0**	
7.4	7.8	7.0		9.1	9.4	8.9	
16.0	16.4	15.6		19.7	19.9	19.5	
8.9	9.0	8.8		10.1	10.1	10.0	
8.7	8.8	8.6		9.6	9.8	9.5	
7.3	7.3	7.3		8.1	8.0	8.2	
6.9	6.8	7.0		7.7	7.7	7.7	
14.0	14.0	14.1		14.0	13.9	14.1	
12.8	13.0	12.6		10.5	10.6	10.4	
8.7	8.6	8.8		6.1	6.0	6.2	
5.6	5.2	5.9		3.1	2.9	3.3	
3.7	3.0	4.3		2.0	1.7	2.2	
23.4	24.2	22.6		28.8	29.3	28.4	
32.3	33.2	31.4		38.9	39.4	38.4	
58.5	58.6	58.4		56.1	56.1	56.1	
9.2	8.2	10.2		5.1	4.6	5.5	

לוח א2: האוכלוסייה הערבית (אוכלוסייה ממוצעת) לפי אזור מגורים,[1] מין וגיל: 2013

גיל	סך הכול				גליל			
	סך הכול	זכרים	נקבות	יחס מינים[2]	סך הכול	זכרים	נקבות	יחס מינים[2]	סך הכול
	מספרים מוחלטים								
סך הכול	**1,323,860**	**670,410**	**653,450**	**1,026**	**683,730**	**346,810**	**336,920**	**1,029**	**313,040**
0-4	154,220	78,910	75,310	1,048	69,350	35,540	33,810	1,051	34,630
5-14	313,150	160,610	152,540	1,053	149,200	76,630	72,570	1,056	74,320
15-19	140,380	71,830	68,550	1,048	71,350	36,470	34,880	1,046	33,200
20-24	121,130	62,050	59,080	1,050	63,460	32,710	30,750	1,064	27,770
25-29	94,790	47,870	46,920	1,020	49,500	25,000	24,500	1,020	22,070
30-34	87,520	44,160	43,360	1,018	46,700	23,530	23,170	1,016	20,500
35-44	167,280	84,750	82,530	1,027	91,790	46,590	45,200	1,031	40,580
45-54	122,590	61,790	60,800	1,016	70,030	35,450	34,580	1,025	30,790
55-64	66,660	32,510	34,150	952	38,830	19,290	19,540	987	16,120
65-74	36,720	17,530	19,190	913	21,510	10,450	11,060	945	8,830
75+	19,420	8,400	11,020	762	12,010	5,150	6,860	751	4,230
גיל חציוני	21.8	21.5	22.1		23.3	23.0	23.5		22.1
0-14	467,370	239,520	227,850	1,051	218,550	112,170	106,380	1,054	108,950
0-19	607,750	311,350	296,400	1,050	289,900	148,640	141,260	1,052	142,150
20-64	659,970	333,130	326,840	1,019	360,310	182,570	177,740	1,027	157,830
65+	56,140	25,930	30,210	858	33,520	15,600	17,920	871	13,060
יחס תלות[3]	1,006				898				983
	אחוזים								
סך הכול	**100.0**	**100.0**	**100.0**		**100.0**	**100.0**	**100.0**		**100.0**
0-4	11.6	11.8	11.5		10.1	10.2	10.0		11.1
5-14	23.7	24.0	23.3		21.8	22.1	21.5		23.7
15-19	10.6	10.7	10.5		10.4	10.5	10.4		10.6
20-24	9.1	9.3	9.0		9.3	9.4	9.1		8.9
25-29	7.2	7.1	7.2		7.2	7.2	7.3		7.1
30-34	6.6	6.6	6.6		6.8	6.8	6.9		6.5
35-44	12.6	12.6	12.6		13.4	13.4	13.4		13.0
45-54	9.3	9.2	9.3		10.2	10.2	10.3		9.8
55-64	5.0	4.8	5.2		5.7	5.6	5.8		5.1
65-74	2.8	2.6	2.9		3.1	3.0	3.3		2.8
75+	1.5	1.3	1.7		1.8	1.5	2.0		1.4
0-14	35.3	35.7	34.9		32.0	32.3	31.6		34.8
0-19	45.9	46.4	45.4		42.4	42.9	41.9		45.4
20-64	49.9	49.7	50.0		52.7	52.6	52.8		50.4
65+	4.2	3.9	4.6		4.9	4.5	5.3		4.2

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 מספר זכרים לכל 1,000 נקבות.

3 מספר אנשים בני 0-19 ו־65 ומעלה לכל 1,000 אנשים בני 20-64.

משולש			נגב				יישובים מעורבים			
זכרים	נקבות	יחס מינים[2]	סך הכול	זכרים	נקבות	יחס מינים[2]	סך הכול	זכרים	נקבות	יחס מינים[2]
159,090	**153,950**	**1,033**	**218,730**	**109,880**	**108,850**	**1,009**	**108,360**	**54,630**	**53,730**	**1,017**
17,660	16,970	1,041	38,270	19,680	18,590	1,059	11,970	6,030	5,940	1,015
38,130	36,190	1,054	67,640	34,690	32,950	1,053	21,990	11,160	10,830	1,030
17,050	16,150	1,056	25,740	13,110	12,630	1,038	10,090	5,200	4,890	1,063
14,110	13,660	1,033	19,900	10,180	9,720	1,047	10,000	5,050	4,950	1,020
11,200	10,870	1,030	14,560	7,310	7,250	1,008	8,660	4,360	4,300	1,014
10,470	10,030	1,044	12,330	6,090	6,240	976	7,990	4,070	3,920	1,038
20,990	19,590	1,071	20,500	9,840	10,660	923	14,410	7,330	7,080	1,035
15,660	15,130	1,035	10,380	4,880	5,500	887	11,390	5,800	5,590	1,038
7,830	8,290	945	5,170	2,220	2,950	753	6,540	3,170	3,370	941
4,130	4,700	879	2,930	1,320	1,610	820	3,450	1,630	1,820	896
1,860	2,370	785	1,310	560	750	747	1,870	830	1,040	798
21.9	22.2		15.5	15.2	15.9		25.1	23.9	24.2	
55,790	53,160	1,049	105,910	54,370	51,540	1,055	33,960	17,190	16,770	1,025
72,840	69,310	1,051	131,650	67,480	64,170	1,052	44,050	22,390	21,660	1,034
80,260	77,570	1,035	82,840	40,520	42,320	957	58,990	29,780	29,210	1,020
5,990	7,070	847	4,240	1,880	2,360	797	5,320	2,460	2,860	860
			1,640				837			
100.0	**100.0**		**100.0**	**100.0**	**100.0**		**100.0**	**100.0**	**100.0**	
11.1	11.0		17.6	18.0	17.2		10.9	10.9	11.0	
24.0	23.5		31.5	32.1	30.8		20.8	21.0	20.6	
10.7	10.5		11.6	11.8	11.4		9.3	9.5	9.0	
8.9	8.9		8.9	9.0	8.8		9.3	9.2	9.4	
7.0	7.1		6.6	6.6	6.6		7.9	8.0	7.8	
6.6	6.5		5.7	5.6	5.8		7.4	7.4	7.3	
13.2	12.7		9.2	8.8	9.7		13.3	13.5	13.1	
9.8	9.8		4.7	4.3	5.0		10.4	10.5	10.4	
4.9	5.4		2.3	2.0	2.6		5.8	5.5	6.1	
2.6	3.1		1.3	1.2	1.4		3.2	3.0	3.4	
1.2	1.5		0.6	0.5	0.7		1.6	1.4	1.9	
35.1	34.5		49.1	50.2	48.0		31.8	31.9	31.6	
45.8	45.0		60.7	62.0	59.4		41.0	41.4	40.6	
50.4	50.4		37.4	36.3	38.5		54.1	54.2	54.1	
3.8	4.6		1.9	1.7	2.1		4.9	4.4	5.3	

לוח א3: יישובים ערביים ומעורבים והאוכלוסייה הערבית לפי אזור מגורים[1] ומעמד מוניציפלי: סוף 2013

אזור מגורים	סך הכול	עיריות	מועצות מקומיות	מועצות אזוריות
	יישובים ערביים ומעורבים			
סך הכול	**127**	**18**	**64**	**45**
גליל	78	4	47	27
משולש	23	6	11	6
נגב	18	1	6	11
יישובים מעורבים	8	7	-	1
	האוכלוסייה הערבית			
סך הכול[2]	**1,344,160**	**523,180**	**684,560**	**63,200**
גליל	692,250	172,080	473,070	40810
משולש	318,390	182,760	123,490	7120
נגב	223,950	58,590	88,000	15160
יישובים מעורבים	109,570	109,750	-	110

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 סך האוכלוסייה הערבית כולל האוכלוסייה (כ־73,200) שמתגוררת ביישובים בלא מעמד מוניציפלי, בעיקר יישובים ערביים לא מוכרים בנגב.

לוח א4: האוכלוסייה הערבית לפי יישובים המונים לפחות 2,000 תושבים (בסדר אלפביתי): סוף 2013

שם יישוב	מספר תושבים	אחוז בני 0-14	אחוז בני 0-18	אחוז בני 65+	יחס מינים[1]	יחס תלות[2]	גיל חציוני
אבו גוש	6,530	31.4	40.0	4.6	1,005	562	23.6
אבו סנאן	13,010	29.5	37.8	5.4	1,031	536	25.4
אבטין	2,650	35.1	44.2	4.2	1,005	646	21.4
אום אל-פחם	50,540	35.9	45.2	3.7	1,025	654	21.3
אום בטין	2,820	48.2	57.1	2.1	1,013	1,014	15.7
אכסאל	13,090	34.4	43.2	3.6	1,052	612	22.0
אל-סייד	3,280	47.0	55.2	2.4	1,316	976	16.3
אעבלין	12,240	31.1	39.8	4.8	1,002	561	23.9
באקה	27,070	35.0	43.5	4.4	1,038	649	22.3
באר שבע	3,970	40.3	46.9	1.0	1,141	704	20.5
בועינה-נוג'ידאת	8,700	34.4	43.6	3.1	1,086	599	21.7
ביר אל-מכסור	8,300	34.3	42.5	4.0	1,020	621	22.3
ביר הדאג'	4,460	47.1	56.3	2.2	974	973	16.2
בית ג'ן	11,130	27.5	35.4	5.7	995	496	26.2
בסמ"ה[3]	8,470	37.0	45.9	3.4	1,086	677	20.9
בסמת טבעון	7,180	32.6	41.1	4.6	978	592	23.0
בענה	7,650	33.6	42.5	4.3	984	611	22.5
ג'דיידה-מכר	19,520	32.3	41.1	4.7	1,000	588	23.2
ג'ולס	5,980	26.1	33.8	5.7	1,036	466	27.1
ג'לג'וליה	8,970	35.5	45.0	4.3	1,049	661	21.3
ג'סר א-זרקא	13,410	38.6	47.0	2.0	989	685	20.5
ג'ש	2,980	23.8	31.5	9.7	995	505	31.6
ג'ת	10,690	31.2	40.2	4.9	1,049	563	23.3
דאלית אל-כרמל	16,220	25.6	32.6	5.6	1,033	453	28.5
דבורייה	9,550	32.9	40.9	5.5	1,039	624	23.2
דיר אל-אסד	11,300	34.0	42.8	4.2	1,039	619	22.2
דיר חנא	9,510	31.3	39.5	5.3	1,018	577	23.5
זמר[4]	6,280	31.7	40.3	5.4	1,018	590	23.2
זרזיר	7,040	35.2	43.6	3.4	1,037	630	21.6
חורה	18,250	51.3	60.8	1.8	988	1,130	13.7
חורפיש	5,860	29.4	37.0	4.6	1,022	514	25.8
חיפה	28,810	23.6	30.0	7.5	999	452	28.7

לוח 4א: האוכלוסייה הערבית לפי יישובים המונים לפחות 2,000 תושבים (בסדר אלפביתי): סוף 2013 (המשך)

שם יישוב	מספר תושבים	אחוז בני 0-14	אחוז בני 0-18	אחוז בני 65+	יחס מינים[1]	יחס תלות[2]	גיל חציוני
טובא-זנגרייה	6,020	32.7	41.4	3.2	982	560	22.9
טורעאן	12,820	33.9	42.7	4.6	1,046	627	22.2
טייבה	39,510	34.4	42.7	4.8	1,030	644	22.6
טירה	24,000	29.3	37.7	5.8	1,005	539	25.4
טמרה	31,130	32.7	41.3	4.1	1,031	584	23.0
יאנוח-ג'ת	6,080	31.1	39.1	4.1	1,008	543	23.7
יפיע	17,660	31.7	40.4	4.8	1,017	575	23.2
ירכא	15,710	31.9	40.0	4.8	1,041	580	23.3
כאבול	12,780	33.6	41.9	4.0	1,017	602	22.6
כאוכב אבו אל-היג'א	3,150	32.4	39.0	5.7	998	615	25.6
כסיפה	18,120	47.8	57.2	2.0	986	996	15.9
כסרא-סמיע	7,880	33.1	42.0	3.3	1,007	573	22.4
כעביה-טבאש-חג'אג'רה	4,750	35.8	44.6	3.6	1,044	649	21.4
כפר ברא	3,190	39.2	49.5	2.5	998	715	19.1
כפר יאסיף	9,250	26.3	33.5	6.6	1,031	490	28.2
כפר כנא	20,500	35.0	44.0	3.9	1,009	637	21.7
כפר מנדא	17,700	37.2	46.8	3.1	1,105	675	20.3
כפר מצר	2,540	35.0	44.1	3.9	1,074	639	21.7
כפר קאסם	21,000	36.0	45.1	3.4	1,061	648	21.1
כפר קרע	17,110	31.6	40.0	4.3	1,015	561	23.4
לוד	20,590	41.7	50.8	2.8	1,022	801	18.6
לקיה	10,820	46.4	55.5	2.2	975	946	16.6
מג'ד אל-כרום	14,230	33.9	43.1	4.2	1,059	617	22.2
מגאר	21,110	29.0	37.8	4.5	1,050	505	23.8
מוקיבלה	3,510	37.0	46.2	3.1	1,021	671	20.8
מזרעה	3,530	23.8	31.2	5.7	1,050	418	26.9
מעיליא	3,030	23.8	30.7	12.9	1,016	578	33.2
מעלה עירון (טלעת עארה)[5]	13,650	34.2	44.0	3.9	1,019	615	21.9
מעלות-תרשיחא	4,060	27.6	35.2	6.9	1,004	526	27.9
משהד	7,590	34.3	43.2	4.1	1,038	622	21.7
נאעורה	2,040	37.3	44.1	2.9	1,016	672	22.0
נחף	11,680	36.4	45.0	3.4	1,027	661	21.2
נצרת	74,230	28.5	36.8	7.2	1,008	556	26.2
נצרת עילית	8,260	30.1	37.7	3.9	986	516	26.7

לוח א4: האוכלוסייה הערבית לפי יישובים המונים לפחות 2,000 תושבים (בסדר אלפביתי): סוף 2013 (המשך)

שם יישוב	מספר תושבים	אחוז בני 0-14	אחוז בני 18-0	אחוז בני 65+	יחס מינים[1]	יחס תלות[2]	גיל חציוני
סאג'ור	3,940	30.2	38.3	3.8	994	515	23.4
סולם	2,360	30.9	38.1	4.7	1,034	553	23.8
סח'נין	28,110	32.4	40.5	4.3	1,042	581	23.3
סלמה	2,920	37.3	46.6	2.7	993	669	20.6
עוזייר	2,920	39.4	50.0	2.7	1,043	728	19.1
עילבון	5,250	27.6	34.7	6.9	996	526	27.4
עילוט	7,290	35.5	45.0	3.3	1,029	635	21.1
עין מאהל	12,050	34.0	42.5	3.7	1,029	605	22.3
עין נקובא	2,820	41.5	50.0	2.1	1,029	774	18.9
עכו	14,580	28.3	35.9	5.2	986	503	26.4
עספיא	11,400	26.4	33.1	6.9	998	500	28.5
עראבה	22,990	36.2	45.0	3.7	995	664	21.4
ערערה[6]	14,790	50.4	60.4	1.6	1,056	1,083	13.9
ערערה בנגב	23,310	33.5	42.1	5.2	986	630	22.9
פוריידיס	11,860	33.0	40.6	4.0	1,043	588	23.4
פסוטה	2,960	22.3	29.1	9.5	997	465	32.0
פקיעין (בוקיעה)	5,480	25.4	32.5	6.9	1,093	477	28.2
קלנסווה	20,610	37.2	46.3	3.3	1,086	681	20.8
ראמה	7,290	25.0	33.1	9.5	1,049	525	27.7
רהט	58,580	46.5	56.7	2.0	1,027	941	16.3
רינה	17,740	31.2	40.3	4.6	1,010	558	23.0
רמלה	15,570	35.9	44.1	4.2	963	669	21.8
שבלי-אום אל-גנם	5,460	36.3	44.5	4.6	1,071	690	21.9
שגב-שלום	8,500	48.1	58.6	1.5	1,038	986	15.7
שייח' דנון	2,640	30.3	39.8	4.5	1,033	535	23.3
שעב	6,380	32.0	40.9	4.1	1,038	564	22.7
שפרעם	38,630	29.3	37.7	5.7	1,004	540	25.9
תל-אביב-יפו (יאפא)	17,590	30.5	37.1	4.1	1,031	528	26.1
תל שבע	17,510	50.8	60.1	1.6	992	1,100	13.8

1 מספר זכרים לכל 1,000 נקבות.
2 מספר אנשים בני 0-14 ו-65 ומעלה לכל 1,000 אנשים בני 15-64.
3 כולל את היישובים ברטעה, מועאוויה, עין אל-סהלה.
4 כולל את היישובים ימא, מרג'ה, אבת'אן, ביר אל-סכה.
5 כולל את היישובים זלפה, מוצמוץ, משירפה, סאלם, ביאדה.
6 כולל את היישוב עארה.

לוח א5: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי מצב משפחתי, גיל, מין ודת:
ממוצע 2012

גיל	זכרים					נקבות					יחס מינים[1]
	סך הכול	רווקים	לא רווקים		אחוז רווקים	סך הכול	רווקות	לא רווקות		אחוז רווקות	
			סך הכול	נשואים				סך הכול	נשואות		
סך הכול											
סך הכול[2]	**419,040**	**162,670**	**256,370**	**248,220**	**38.8**	**413,640**	**130,400**	**283,240**	**247,380**	**31.5**	**1,247**
15-19	70,350	70,190	160	160	99.8	66,360	62,950	3,410	3,400	94.9	1,115
20-24	58,680	52,140	6,540	6,470	88.9	56,340	30,020	26,320	25,690	53.3	1,737
25-29	46,310	23,520	22,790	22,340	50.8	45,540	9,310	36,230	35,100	20.4	2,526
30-34	43,800	8,270	35,530	34,930	18.9	43,060	5,630	37,430	35,960	13.1	1,469
35-44	82,250	5,220	77,030	75,570	6.3	79,680	9,990	69,690	65,580	12.5	523
45-54	58,520	1,440	57,080	55,860	2.5	57,850	6,910	50,940	45,440	11.9	208
55-64	29,780	220	29,560	29,070	0.7	31,530	2,860	28,670	22,450	9.1	77
65+	24,750	300	24,450		1.2	29,080	1,800	27,280	12,600	6.2	167
מוסלמים						**מוסלמיות**					
סך הכול[2]	**337,580**	**132,140**	**205,440**	**198,750**	**39.1**	**332,190**	**105,800**	**226,390**	**198,000**	**31.8**	**1,249**
15-19	59,410	59,250	160	160	99.7	55,920	52,750	3,170	3,160	94.3	1,123
20-24	48,640	42,620	6,020	5,960	87.6	46,670	23,440	23,230	22,650	50.2	1,818
25-29	37,930	18,160	19,770	19,380	47.9	37,120	7,110	30,010	29,020	19.2	2,554
30-34	35,690	6,070	29,620	29,080	17.0	34,920	4,570	30,350	29,030	13.1	1,328
35-44	66,950	3,790	63,160	61,850	5.7	64,740	8,430	56,310	52,630	13.0	450
45-54	45,810	1,050	44,760	43,670	2.3	45,620	5,660	39,960	35,230	12.4	186
55-64	22,080	160	21,920	21,470	0.7	23,690	2,120	21,570	16,620	8.9	75
65+	17,870	200	17,670	16,160	1.1	20,590	1,050	19,540	8,970	5.1	190
נוצרים						**נוצריות**					
סך הכול[2]	**42,530**	**16,050**	**26,480**	**25,690**	**37.7**	**43,550**	**13,470**	**30,080**	**25,750**	**30.9**	**1,192**
15-19	5,210	5,210	0	0	100.0	5,010	5,000	10	10	99.8	1,042
20-24	4,820	4,780	40	40	99.2	4,750	3,800	950	950	80.0	1,258
25-29	3,960	2,930	1,030	1,030	74.0	4,070	1,340	2,730	2,720	32.9	2,187
30-34	3,880	1,350	2,530	2,520	34.8	3,990	500	3,490	3,450	12.5	2,700
35-44	7,850	1,020	6,830	6,750	13.0	7,620	710	6,910	6,790	9.3	1,437
45-54	7,070	320	6,750	6,660	4.5	6,880	800	6,080	5,760	11.6	400
55-64	4,610	60	4,550	4,510	1.3	4,720	510	4,210	3,460	10.8	118
65+	4,420	100	4,320	3,930	2.3	5,590	620	4,970	2,260	11.1	161
דרוזים						**דרוזיות**					
סך הכול[2]	**38,930**	**14,480**	**24,450**	**23,780**	**37.2**	**37,900**	**11,130**	**26,770**	**23,630**	**29.4**	**1,301**
15-19	5,730	5,730	0	0	100.0	5,430	5,200	230	230	95.8	1,102
20-24	5,220	4,740	480	470	90.8	4,920	2,780	2,140	2,090	56.5	1,705
25-29	4,420	2,430	1,990	1,930	55.0	4,350	860	3,490	3,360	19.8	2,826
30-34	4,230	850	3,380	3,330	20.1	4,150	560	3,590	3,480	13.5	1,518
35-44	7,450	410	7,040	6,970	5.5	7,320	850	6,470	6,160	11.6	482
45-54	5,640	70	5,570	5,530	1.2	5,350	450	4,900	4,450	8.4	156
55-64	3,090	0	3,090	3,090	0.0	3,120	230	2,890	2,370	7.4	0
65+	2,460	0	2,460	2,260	0.0	2,900	130	2,770	1,370	4.5	0

1 מספר זכרים רווקים לכל 1,000 נקבות רווקות.

2 סיכום המספרים לפי גיל נמוך מסך הכול בלוח בגלל עיגולי מספרים לעשרות שהתקבלו בקובץ שעליו מבוסס הלוח.

לוח א6: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי אזור מגורים,[1] מצב משפחתי, מין וגיל: ממוצע 2012

גיל	זכרים				נקבות				יחס מינים[2]
	סך הכול	רווקים	לא רווקים		אחוז רווקים	סך הכול	רווקות	לא רווקות		אחוז רווקות
			סך הכול	נשואים				סך הכול	נשואות	
סך הכול										
סך הכול[3]	**419,040**	**162,670**	**256,370**	**248,220**	**38.8**	**413,640**	**130,400**	**283,240**	**247,380**	**31.5**	**1,247**
19-15	70,350	70,190	160	160	99.8	66,360	62,950	3,410	3,400	94.9	1,115
24-20	58,680	52,140	6,540	6,470	88.9	56,340	30,020	26,320	25,690	53.3	1,737
29-25	46,310	23,520	22,790	22,340	50.8	45,540	9,310	36,230	35,100	20.4	2,526
34-30	43,800	8,270	35,530	34,930	18.9	43,060	5,630	37,430	35,960	13.1	1,469
44-35	82,250	5,220	77,030	75,570	6.3	79,680	9,990	69,690	65,580	12.5	523
54-45	58,520	1,440	57,080	55,860	2.5	57,850	6,910	50,940	45,440	11.9	208
64-55	29,780	220	29,560	29,070	0.7	31,530	2,860	28,670	22,450	9.1	77
65+	24,750	300	24,450	22,350	1.2	29,080	1,800	27,280	12,600	6.2	167
גליל										
סך הכול[3]	**229,240**	**86,930**	**142,310**	**138,830**	**37.9**	**225,240**	**68,990**	**156,250**	**138,220**	**30.6**	**1,260**
19-15	36,070	36,070	0	0	100.0	34,140	32,850	1,290	1,290	96.2	1,098
24-20	30,980	28,810	2,170	2,160	93.0	29,420	16,380	13,040	12,840	55.7	1,759
29-25	24,360	13,430	10,930	10,770	55.1	24,090	4,830	19,260	18,820	20.0	2,781
34-30	23,650	4,630	19,020	18,820	19.6	23,220	2,860	20,360	19,800	12.3	1,619
44-35	45,420	2,480	42,940	42,470	5.5	43,820	5,180	38,640	37,040	11.8	479
54-45	33,720	580	33,140	32,850	1.7	32,910	3,840	29,070	26,630	11.7	151
64-55	17,640	60	17,580	17,520	0.3	17,880	1,510	16,370	13,500	8.4	40
65+	14,850	110	14,740	13,620	0.7	17,370	970	16,400	7,830	5.6	113
משולש										
סך הכול[3]	**100,380**	**38,320**	**62,060**	**60,250**	**38.2**	**97,710**	**29,040**	**68,670**	**60,520**	**29.7**	**1,320**
19-15	16,630	16,630	0	0	100.0	15,430	14,650	780	770	94.9	1,135
24-20	13,320	12,270	1,050	1,030	92.1	12,850	6,710	6,140	5,940	52.2	1,829
29-25	10,820	5,800	5,020	4,890	53.6	10,460	1,770	8,690	8,410	16.9	3,277
34-30	10,340	1,830	8,510	8,340	17.7	10,000	980	9,020	8,680	9.8	1,867
44-35	20,430	1,090	19,340	19,000	5.3	19,070	1,910	17,160	16,150	10.0	571
54-45	14,810	330	14,480	14,240	2.2	14,430	1,620	12,810	11,560	11.2	204
64-55	7,190	20	7,170	7,070	0.3	7,750	740	7,010	5,560	9.5	27
65+	5,730	40	5,690	5,200	0.7	6,740	430	6,310	3,040	6.4	93
נגב										
סך הכול[3]	**52,950**	**22,740**	**30,210**	**28,950**	**42.9**	**54,960**	**21,600**	**33,360**	**28,600**	**39.3**	**1,053**
19-15	12,590	12,440	150	150	98.8	12,070	10,970	1,100	1,100	90.9	1,134
24-20	9,510	6,700	2,810	2,780	70.5	9,160	3,970	5,190	5,070	43.3	1,688
29-25	6,920	1,860	5,060	4,970	26.9	6,920	1,570	5,350	5,120	22.7	1,185
34-30	5,870	650	5,220	5,130	11.1	6,040	1,300	4,740	4,490	21.5	500
44-35	9,230	660	8,570	8,310	7.2	10,020	2,160	7,860	7,130	21.6	306
54-45	4,470	170	4,300	4,010	3.8	5,160	940	4,220	3,340	18.2	181
64-55	2,040	60	1,980	1,830	2.9	2,780	390	2,390	1,430	14.0	154
65+	1,800	50	1,750	1,530	2.8	2,260	200	2,060	710	8.8	250
יישובים מעורבים										
סך הכול[3]	**36,470**	**14,680**	**21,790**	**20,190**	**40.3**	**35,730**	**10,770**	**24,960**	**20,040**	**30.1**	**1,363**
19-15	5,060	5,050	10	10	99.8	4,720	4,480	240	240	94.9	1,127
24-20	4,870	4,360	510	500	89.5	4,910	2,960	1,950	1,840	60.3	1,473
29-25	4,210	2,430	1,780	1,710	57.7	4,070	1,140	2,930	2,750	28.0	2,132
34-30	3,940	1,160	2,780	2,640	29.4	3,800	490	3,310	2,990	12.9	2,367
44-35	7,170	990	6,180	5,790	13.8	6,770	740	6,030	5,260	10.9	1,338
54-45	5,520	360	5,160	4,760	6.5	5,350	510	4,840	3,910	9.5	706
64-55	2,910	80	2,830	2,650	2.7	3,120	220	2,900	1,960	7.1	364
65+	2,370	100	2,270	2,000	4.2	2,710	200	2,510	1,020	7.4	500

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 מספר זכרים רווקים לכל 1,000 נקבות רווקות.

3 סיכום המספרים לפי גיל נמוך מסך הכול בלוח בגלל עיגולי מספרים לעשרות שהתקבלו בקובץ שעליו מבוסס הלוח.

לוח א7: נישואים, גירושים, לידות חי, פטירות, פטירת תינוקות וגידול טבעי בקרב האוכלוסייה הערבית לפי דת ואזור מגורים: [1] 2013

דת ואזור מגורים	נישואים [2 3]		גירושים [2 3]		לידות חי [3]	פטירות [3]		גידול טבעי [3]
	חתנים	כלות	בעלים	נשים		סך הכול	פטירות תינוקות	
	מספרים מוחלטים							
סך הכול	**11,880**	**11,976**	**1,882**	**1,921**	**30,727**	**3,648**	**174**	**27,079**
דת								
מוסלמים	10,098	10,230	1,627	1,662	27,002	2,755	164	24,247
נוצרים	839	804	116	119	1,796	547	5	1,249
דרוזים	943	942	139	140	1,929	346	5	1,583
אזור מגורים								
גליל	5,000	5,096	555	551	13,458	1,964	50	11,494
משולש	4,424	4,460	833	881	6,626	881	40	5,745
נגב	1,609	1,564	226	203	8,053	422	74	7,631
יישובים מעורבים	850	856	268	286	2,590	381	10	2,209
	שיעורים [2] ל־1,000							
סך הכול	**28.5**	**29.1**	**4.5**	**4.7**	**23.2**	**2.8**	**5.7**	**20.5**
דת								
מוסלמים	30.0	30.9	4.8	5.0	24.5	2.5	6.1	22.0
נוצרים	19.9	18.6	2.7	2.8	15.9	4.8	2.8	11.0
דרוזים	24.4	24.9	3.6	3.7	17.6	3.2	2.6	14.4
אזור מגורים								
גליל	21.9	22.7	2.4	2.5	19.7	2.9	3.7	16.8
משולש	44.4	45.9	8.4	9.1	21.2	2.8	6.0	18.4
נגב	30.5	28.6	4.3	3.7	36.8	1.9	9.2	34.9
יישובים מעורבים	23.4	24.0	7.4	8.0	23.9	3.5	3.9	20.4

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 הנתונים של נישואים וגירושים מתייחסים לשנת 2012. הפערים בין מספרי החתנים והכלות ובין מספרי הבעלים והנשים בלוחות א7-א9 נובעים מהכללת מקרים של נישואים וגירושים בין בני זוג מהאוכלוסייה הערבית בישראל ובין בני זוג שלא מאוכלוסייה זו, כגון הגדה המערבית, מזרח ירושלים ויישובים יהודיים.

3 השיעורים לנישואים וגירושים חושבו לכל 1,000 בני 15+, השיעורים ללידות, פטירות וגידול טבעי חושבו לכל 1,000 באוכלוסייה, ושיעורי פטירות התינוקות חושבו לכל 1,000 לידות חי.

לוח א8: נישאים ערבים לפי גיל, מין ודת: 2012

גיל	סך הכול	מוסלמים	נוצרים	דרוזים	סך הכול	מוסלמים	נוצרים	דרוזים
	מספרים מוחלטים				שיעורים[1] ל־1,000			
	חתנים							
סך הכול	11,880	10,098	839	943	69.5	72.7	49.8	62.2
עד 17	23	23	.. [2]	.. [2]	0.7	0.8	.. [2]	.. [2]
19 עד	337	320	.. [3]	17	4.8	5.4	.. [3]	3.0
24-20	3,744	3,467	74	203	71.7	81.2	15.5	42.7
29-25	4,637	3,848	390	399	193.5	207.4	133.1	160.2
34-30	1,932	1,489	236	207	217.8	225.3	173.5	230.0
39-35	635	491	79	65	158.4	160.5	119.7	225.7
44-40	245	192	30	23	91.7	94.1	68.2	119.8
49-45	132	106	15	11	82.7	82.6	61.0	166.7
50+	218	185	15	18	52.2	58.2	19.9	73.8
גיל חציוני	26.6	26.3	28.5	27.5				
גיל ממוצע	27.5	27.1	30.5	28.7				
	כלות							
סך הכול	11,976	10,230	804	942	72.0	76.2	45.2	66.0
עד 17	1,213	1,161	3	49	38.5	44.0	1.2	18.8
19 עד	3,924	3,675	51	198	62.3	69.7	10.2	38.1
24-20	5,391	4,533	370	488	175.9	188.7	97.4	172.4
29-25	1,738	1,293	273	172	166.5	159.6	202.2	173.7
34-30	518	398	74	46	73.0	67.6	137.0	68.7
39-35	222	181	20	21	26.2	24.9	40.2	30.2
44-40	100	83	6	11	17.7	17.1	18.1	23.7
49-45	56	47	5	4	7.5	7.5	7.4	7.4
50+	27	20	5	2	0.9	0.9	1.0	0.8
גיל חציוני	21.5	21.3	25.5	22.2				
גיל ממוצע	19.7	19.2	24.8	21.5				

1 שיעורי החתנים לכל 1,000 זכרים לא נשואים ושיעורי הכלות לכל 1,000 נקבות לא נשואות.

2 הנתון לא מוצג בלוח בשל חוסר מקרים.

3 הנתון לא מוצג בלוח בשל מיעוט המקרים (פחות מ־4).

לוח א9: נישאים ערבים לפי גיל, מין ואזור מגורים:[1] 2012

גיל	סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים	סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים
	מספרים מוחלטים					שיעורים[2] ל־1,000				
	חתנים									
סך הכול	11,880	5,000	4,424	1,609	850	69.5	55.3	110.2	67.0	52.2
עד 17	23	.. [3]	4	18	.. [3]	0.7	.. [3]	0.5	2.9	.. [3]
עד 19	337	44	127	143	23	4.8	1.2	7.6	11.5	4.6
24-20	3,744	1,167	1,527	852	198	71.7	40.5	124.2	126.6	45.3
29-25	4,637	2,234	1,704	409	290	193.5	164.4	287.4	209.7	116.0
34-30	1,932	989	660	109	174	217.8	204.8	330.0	147.3	133.8
39-35	635	316	203	41	75	158.4	178.5	236.6	74.3	90.6
44-40	245	104	86	18	37	91.7	88.1	150.3	48.9	67.0
49-45	132	55	42	13	22	82.7	105.4	122.8	47.1	48.2
+50	218	91	75	21	31	52.2	53.6	85.4	31.6	33.2
גיל חציוני	26.6	27.3	26.3	23.1	27.8					
גיל ממוצע	27.5	28.5	27.1	24.2	29.8					
	כלות									
סך הכול	11,976	5,096	4,460	1,564	856	72.0	58.6	119.9	59.3	54.6
עד 17	1,213	212	752	203	46	38.5	12.9	102.6	37.0	20.5
עד 19	3,924	1,156	1,836	751	181	62.3	35.2	125.2	68.5	40.4
24-20	5,391	2,631	1,778	629	353	175.9	158.7	257.3	153.8	115.0
29-25	1,738	873	538	140	187	166.5	165.7	262.4	77.8	141.7
34-30	518	241	173	25	79	73.0	70.5	131.1	16.1	97.5
39-35	222	102	75	11	34	26.2	25.1	42.8	6.3	37.5
44-40	100	50	32	5	13	17.7	18.4	27.4	4.3	21.5
49-45	56	26	21	.. [3]	8	7.5	6.9	12.2	.. [3]	9.3
+50	27	17	7	.. [3]	.. [3]	0.9	1.0	1.0	.. [3]	.. [3]
גיל חציוני	21.5	22.1	20.9	20.2	22.8					
גיל ממוצע	19.7	21.3	18.4	16.7	22.5					

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 שיעורי החתנים לכל 1,000 זכרים לא נשואים ושיעורי הכלות לכל 1,000 נקבות לא נשואות.

3 הנתון לא מוצג בלוח בשל מיעוט המקרים (פחות מ־5).

לוח א10: לידות חי, שיעורי פריון סגוליים ופריון כולל באוכלוסייה הערבית לפי גיל, דת ואזור מגורים[1] של האם: 2013

גיל האם	דת				אזור מגורים				
	סך הכול	מוסלמים	נוצרים	דרוזים	סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים
	מספרים מוחלטים								
	לידות חי								
סך הכול[2]	**30,727**	**27,002**	**1,796**	**1,929**	**30,727**	**13,458**	**6,626**	**8,053**	**2,590**
19-15	1,253	1,198	8	47	1,253	404	229	521	99
24-20	9,423	8,616	308	499	9,423	4,194	2,030	2,507	692
29-25	9,676	8,220	743	713	9,676	4,594	2,173	2,116	793
34-30	6,295	5,334	511	450	6,295	2,728	1,357	1,628	582
39-35	3,141	2,755	197	189	3,141	1,256	640	934	311
44-40	747	694	22	31	747	256	164	265	62
49-45	37	32	5	..[4]	37	13	7	10	7
	שיעור פריון סגולי[3]								
סך הכול[2]	**91.2**	**97.6**	**59.5**	**64.2**	**91.2**	**75.1**	**83.5**	**161.7**	**90.9**
19-15	18.3	20.6	1.6	8.7	18.3	11.6	14.2	41.3	20.2
24-20	159.5	175.5	63.1	97.7	159.5	136.4	148.6	257.9	139.8
29-25	206.2	214.1	180.8	161.7	206.2	187.5	199.9	291.9	184.4
34-30	145.2	151.4	128.7	108.2	145.2	117.7	135.3	260.9	148.5
39-35	63.4	68.6	41.3	41.4	63.4	46.3	54.4	146.0	73.2
44-40	22.6	25.9	6.9	10.2	22.6	14.2	20.9	62.1	21.9
49-45	1.0	1.1	1.2	..[4]	1.0	0.6	0.8	3.0	2.1
פריון כולל[1]	3.1	3.3	2.1	2.1	3.1	2.6	2.9	5.3	3.0

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 סך הכול כולל מקרים שבהם גיל האם אינו ידוע.

3 מספר לידות חי לכל 1,000 נשים בקבוצת הגיל המתאימה.

4 הנתון לא מוצג בלוח בשל מיעוט המקרים (פחות מ־5).

לוח א11: לידות חי בקרב האוכלוסייה הערבית לפי סדר לידה,[1] דת ואזור מגורים[1] של האם: 2013

סדר לידה	דת				אזור מגורים				
	סך הכול	מוסלמים	נוצרים	דרוזים	סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים
	מספרים מוחלטים								
סך הכול[2]	30,727	27,002	1,796	1,929	30,727	13,458	6,626	8,053	2,590
1	8,666	7,263	698	705	8,665	4,359	1,973	1,543	790
2	7,588	6,436	591	561	7,587	3,762	1,655	1,458	712
3	6,039	5,209	391	439	6,039	2,878	1,409	1,253	499
4	3,581	3,325	87	169	3,581	1,504	837	1,011	229
6-5	2,930	2,859	20	51	2,930	826	554	1,349	201
8-7	1,046	1,043	.. [3]	.. [3]	1,046	78	103	807	58
+9	598	597	.. [3]	.. [3]	598	19	23	540	16
	אחוזים								
סך הכול[2]	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
1	28.5	27.2	39.1	36.6	28.5	32.5	30.1	19.4	31.5
2	24.9	24.1	33.1	29.1	24.9	28.0	25.3	18.3	28.4
3	19.8	19.5	21.9	22.8	19.8	21.4	21.5	15.7	19.9
4	11.8	12.4	4.9	8.8	11.8	11.2	12.8	12.7	9.1
6-5	9.6	10.7	1.1	2.6	9.6	6.2	8.5	16.9	8.0
8-7	3.4	3.9	.. [3]	.. [3]	3.4	0.6	1.6	10.1	2.3
+9	2.0	2.2	.. [3]	.. [3]	2.0	0.1	0.4	6.8	0.6

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.
2 סך הכול כולל מקרים שבהם סדר הלידה אינו ידוע.
3 הנתון לא מוצג בלוח בשל מיעוט המקרים (פחות מ־5).

לוח א12: גודל משק בית וצפיפות דיור[1] באוכלוסייה הערבית לפי אזור מגורים[1] ודת: 2013

גודל משק בית וצפיפות דיור	דת				אזור מגורים				
	סך הכול	מוסלמים	נוצרים	דרוזים	סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים
מספר משקי הבית (אלפים)	**274.9**	**214.3**	**33.6**	**27.1**	**274.9**	**162.3**	**71.1**	**22.9**	**18.6**
מספר נפשות במשק הבית									
אחוזים: סך הכול	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**
1	6.4	5.5	13.8	4.3	6.4	5.5	6.7	5.1	14.7
2	12.2	10.5	18.4	18.4	12.2	12.2	12.3	6.5	19.5
3	12.5	11.5	16.0	15.8	12.5	13.4	12.3	6.8	12.7
4	18.9	17.8	24.9	20.2	18.9	21.0	17.8	7.9	18.7
5	19.6	19.7	16.8	22.5	19.6	21.6	18.5	11.9	16.9
6	15.2	17.0	6.9	11.3	15.2	14.2	20.5	11.5	8.1
7+	15.1	17.9	3.0	7.5	15.1	12.2	11.9	50.3	9.4
ממוצע מספר נפשות למשק הבית	4.6	4.8	3.5	4.1	4.6	4.4	4.5	6.9	3.8
צפיפות דיור במשק הבית (נפשות לחדר)									
אחוזים: סך הכול	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**
פחות מ־1	25.7	22.4	40.5	33.2	25.7	25.8	28.2	10.4	33.8
1	18.7	17.6	23.7	21.6	18.7	19.6	18.8	11.0	20.2
1.49–1.01	20.7	21.2	18.1	19.6	20.7	22.2	20.7	12.6	16.9
1.99–1.5	18.3	20.0	9.9	15.6	18.3	19.0	18.6	17.3	12.6
2	8.3	9.4	4.8	4.4	8.3	7.6	8.2	13.2	9.2
2.49–2.01	2.8	3.2	..[2]	..[2]	2.8	2.0	3.0	8.3	..[2]
2.99–2.50	2.2	2.4	..[2]	2.1	2.2	1.7	1.2	8.8	2.6
+3	3.3	3.8	..[2]	2.5	3.3	2.1	1.3	18.5	2.7

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 הנתון לא מוצג בלוח בשל מיעוט המקרים (פחות מ־5).

פרק ב: עבודה

הערה כללית

בשנת 2012 עברה הלמ״ס מסקר כוח אדם רבעוני לסקר כוח אדם חודשי והכניסה שינויים רבים בסקר. הלוחות בפרק זה מתבססים על הסקר החודשי, לעומת ספרי החברה הערבית הקודמים שהתבססו על הסקר הרבעוני. השינויים העיקריים שהוכנסו בסקר החודשי הם:

1. אוכלוסיית הסקר הורחבה לאנשי הצבא הסדיר שלא נכללו בו בעבר. כך נוצר מעבר מכוח עבודה אזרחי לכוח עבודה כולל במשק. כל אנשי הצבא הסדיר סווגו בסקר כמועסקים.
2. הגדלת המדגם של הסקר במידה ניכרת והרחבה של הכיסוי הגיאוגרפי. בסקר הרבעוני רואיינו כ־22,500 נפש ברבעון, לעומת כ־21,500 נפש בחודש בסקר החודשי. מספר היישובים במדגם עלה מ־370 בסקר הרבעוני לכ־470 בסקר החודשי, ובכלל זה גם יישובים מהפריפריה.
3. שינויים בשיטות הרְאיון: הגדלת שיעור המשיבים דרך הטלפון והקטנת שיעור המשיבים פנים אל פנים.

בשל השינויים הללו ושינויים אחרים נוצר ״שבר״ סטטיסטי בנתונים אשר מקשה על ההשוואה של הנתונים בשנים 2012 ו־2013 לנתונים בשנים קודמות. עם המעבר לסקר החודשי התברר שחלו שינויים ברמות של מדדי התעסוקה, כלומר מספר המשתתפים בכוח העבודה, המועסקים והמובטלים, השתנה בהשוואה למה שהיה בעבר. כדי לאפשר השוואה זהירה לצורך ניתוח המגמה באופן המשכי חישבה הלמ״ס ופרסמה מְקַדמים מיוחדים המאפשרים את ההשוואה לנתוני העבר במדדי תעסוקה ואבטלה בסיסיים, אולם מקדמי שרשור אלו מתייחסים בעיקר לכלל האוכלוסייה, ולא לאוכלוסייה הערבית. לפיכך אי־אפשר להשוות את נתוני האוכלוסייה הערבית ובמידת מה גם את נתוני האוכלוסייה היהודית בשנתיים אלו לנתונים של קבוצות אלו בשנים קודמות.

מקור הנתונים

כל הנתונים בפרק זה מבוססים על **סקר כוח אדם**[1] של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לשנת 2013, והופקו על ידה בעיבוד מיוחד.[2]

1. למידע מפורט על סקר כוח אדם ראו **סקרי כוח אדם 2012: פרסום מס׳ 1565** באתר האינטרנט של הלמ״ס.
2. הנתונים של סקר כוח אדם לשנים 2012 ו־2013 לא היו זמינים לרכישה בלמ״ס בגלל סוגיות של

הגדרות

1. **אוכלוסייה ערבית בגיל העבודה**: התושבים הערבים הקבועים של ישראל בני 15 ומעלה, פרט לתושבים הערבים של ירושלים ושל רמת הגולן, שלא נכללו בעיבוד הנתונים.
2. **לאום ערבי**: כולל מוסלמים, דרוזים ונוצרים. נוצרים שאינם גרים ביישובים ערביים נחשבו ערבים רק אם הם ילידי ישראל או שהגיעו לישראל לפני שנת 1990.
3. **אזורי המגורים של האוכלוסייה הערבית**: מקומות המגורים של האוכלוסייה הערבית מוינו לארבעה אזורים גיאוגרפיים: גליל, משולש, נגב ויישובים מעורבים. המיון נעשה לפי שני משתנים: נפת מגורים (מפורטת לאזורים טבעיים) וצורת יישוב מגורים (עירוני או כפרי). באזור הגליל נכללו מחוז הצפון ונפת חיפה, פרט לעיר חיפה; באזור המשולש נכללו נפת חדרה (חלק ממחוז חיפה) ומחוזות המרכז ותל־אביב, פרט לעיר תל־אביב ולנפת רמלה; באזור הנגב נכלל מחוז הדרום; באזור היישובים המעורבים נכללו נפת רמלה והערים תל־אביב וחיפה. הגדרת אזור היישובים המעורבים אינה מקיפה בשל מגבלת הפירוט של נתוני סקר כוח אדם.
4. **דת**: רק ראש משק הבית נשאל על דתו בסקר כוח אדם, וזו נרשמת כדתם של כל בני משק הבית.
5. **משק בית**: קבוצת אנשים הגרים בקביעות בבית אחד ויש להם תקציב הוצאות משותף למזון.
6. **ראש משק בית**: ראש משק הבית הוא המפרנס העיקרי של משק הבית, כלומר המועסק שעובד בדרך כלל 35 שעות או יותר בשבוע. אם אין מפרנס במשק הבית, נקבע כראש משק הבית האדם שהמרואיין מחשיב כראש משק הבית.
7. **כוח העבודה**: בני 15 ומעלה, מועסקים ובלתי מועסקים.
8. **שבוע קובע**: השבוע המסתיים בשבת שלפני הפקידה בסקר.
9. **מועסקים**: מי שעבדו שעה אחת לפחות בשבוע הקובע בעבודה כלשהי תמורת שכר, רווח או כל תמורה אחרת. בקטגוריית המועסקים כלולים גם בני משפחה המועסקים בעסק משפחתי שעבדו בלא תשלום מעל 15 שעות בשבוע, אנשים השוהים במוסדות שעבדו מעל 15 שעות בשבוע ואנשים שנעדרו זמנית מעבודתם.
10. **מועסקים שעבדו בהיקף מלא**: מי שעבדו 35 שעות או יותר בשבוע הקובע.
11. **מועסקים שעבדו בהיקף חלקי**: מי שעבדו פחות מ־35 שעות בשבוע הקובע.
12. **מועסקים שנעדרו זמנית מעבודתם**: מי שנעדרו זמנית מעבודתם הרגילה בשבוע הקובע עקב מחלה, חופשה, שביתה, הפסקה זמנית של העבודה או מכל סיבה אחרת.

סודיות הנתונים והאפשרות לזיהוי פרטי המשיבים. לכן הפיקה הלמ"ס בעצמה את הלוחות בעיבוד מיוחד עבור מכון וין ליר בירושלים.

13. **בלתי מועסקים**: מי שלא עבדו כלל וחיפשו עבודה באופן פעיל בחודש שקדם לעריכת הסקר והיו יכולים להתחיל לעבוד בשבוע הקובע אילו הוצעה להם עבודה מתאימה.
14. **אינם שייכים לכוח העבודה**: מי שלא היו מועסקים או בלתי מועסקים בשבוע הקובע. בקבוצה זו כלולים תלמידים, אנשים שעבדו בלא תמורה עד 15 שעות בשבוע, עקרות בית, אנשים שאינם מסוגלים לעבוד וכדומה.
15. **עובד שכיר**: כל מי שעבד אצל אדם אחר בעבור שכר יומי, חודשי, קבלני או כל תמורה אחרת.
16. **עובד עצמאי**: אדם העובד בעסק הפרטי שלו, בין שהוא מעסיק אחרים ובין שאינו מעסיק אחרים, בין שהוא נותן להם שכר בעבור עבודתם ובין שהוא נותן להם תמורה אחרת.
17. **מעמד אחר בעבודה**: מועסק שאינו שכיר ואינו עצמאי, למשל בן משפחה העובד בלא תשלום.
18. **ענף כלכלי**: הענף הכלכלי שאליו שייך המפעל או המוסד שבו עובד הנסקר. הענף הכלכלי נקבע לפי המוצר או השירות העיקרי של יחידת הסיווג.[3]
19. **משלח יד**: אוסף הפעילויות והעיסוקים שהנסקר מבצע במקום עבודתו בלא להתחשב במקצוע שלמד אם אינו עוסק בו.[4]

ממצאים נבחרים

השתתפות בכוח העבודה

1. שיעור ההשתתפות בכוח העבודה של האוכלוסייה הערבית בישראל בשנת 2013 ירד ב־1.4 נקודות האחוז ל־46.8% תוך ירידה ניכרת בשיעור האבטלה (ראו ממצאים נבחרים בהמשך), ובקרב גילי העבודה (25–64) הוא ירד ב־1.3 נקודות האחוז ל־53.7%. הירידה בשיעור ההשתתפות בכוח העבודה הייתה בקרב גברים ונשים, אך בלטה יותר בקרב הנשים (ראו לוח מסכם 3). לשם השוואה, שיעור ההשתתפות בכוח העבודה של האוכלוסייה היהודית בשנת 2013 עלה ב־0.3 נקודת האחוז ל־6.3%, בקרב גברים ונשים כאחד. שיעור השתתפות הנשים הערביות נותר נמוך מאוד יחסית, והסתכם בשנת 2013 ב־28.8% (לעומת 64.7% בקרב היהודיות) (ראו לוח ב5).
2. פערים גדולים בשיעורי ההשתתפות בכוח העבודה נמצאו בין הנוצרים לבני הדתות האחרות (59% בקרב נוצרים לעומת 44%–53% בקרב מוסלמים ודרוזים), ובין היישובים

3. המוצרים והשירותים מסווגים על פי יחידות בסיווג בין־לאומי. כמה יחידות יחד הן ענף כלכלי. הנסקרים סווגו על פי **הסיווג האחיד של ענפי הכלכלה 2011**, ירושלים: הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.
4. הנסקרים סווגו על פי **הסיווג האחיד של משלחי היד 2011**, ירושלים: הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

המעורבים לאזורים הגיאוגרפיים האחרים (61% ביישובים המעורבים לעומת 29%–49% בגליל, במשולש ובנגב) (ראו לוח מסכם 3).

3. פרופיל ההשתתפות בכוח העבודה לפי גיל בשנת 2013 מלמד ששיעור ההשתתפות של הגברים הערבים עולה עם עליית הגיל עד גיל 44. לאחר גיל 54 הוא יורד במידה ניכרת (ראו לוח ב5 ותרשים 1). שיעור ההשתתפות של הנשים הערביות נמוך בהרבה, וגם אצלן נמצאה פרישה בגיל צעיר.

4. רמת ההשכלה קשורה קשר הדוק לשיעורי ההשתתפות בכוח העבודה: ככל שעלתה רמת ההשכלה, כך עלה שיעור ההשתתפות. ההשתתפות הגבוהה ביותר בשנת 2013 נרשמה בקרב בעלי תואר אקדמי (86%) (ראו לוח ב5). בקרב הגברים שלמדו 16 שנים ויותר הגיע שיעור ההשתתפות בכוח העבודה ל־86% (לעומת 76% בקרב גברים יהודים), ובקרב נשים בעלות רמת השכלה זהה הגיע שיעור ההשתתפות ל־79% (לעומת 80% בקרב נשים יהודיות). יצוין שיש מתאם בין רמת ההשכלה לגיל, כך שהקשר בין רמת ההשכלה להשתתפות בכוח העבודה אינו מנותק מן הקשר בין הגיל להשתתפות בכוח העבודה.

תעסוקה

1. שיעור התעסוקה בקרב הערבים עלה בשנת 2013 ב־0.2 נקודת האחוז ל־42.4%. העלייה בשיעור התעסוקה הייתה בקרב גברים ונשים, אם כי שיעור הנשים הערביות המועסקות נותר נמוך מאוד, כ־25% (ראו לוח מסכם 3). פירוש הדבר שמכל ארבע נשים ערביות בנות 15 ומעלה, רק אחת עבדה בפועל בשנת 2013. עם זאת, שיעור התעסוקה בקרב בני 25–64 היה גבוה יותר, ובשנת 2013 הסתכם ב־69% לגברים וב־30% לנשים (ראו לוח מסכם 3). בתרשים 1 להלן מתואר שיעור התעסוקה לפי גיל ומין בקרב הערבים והיהודים בשנת 2013.

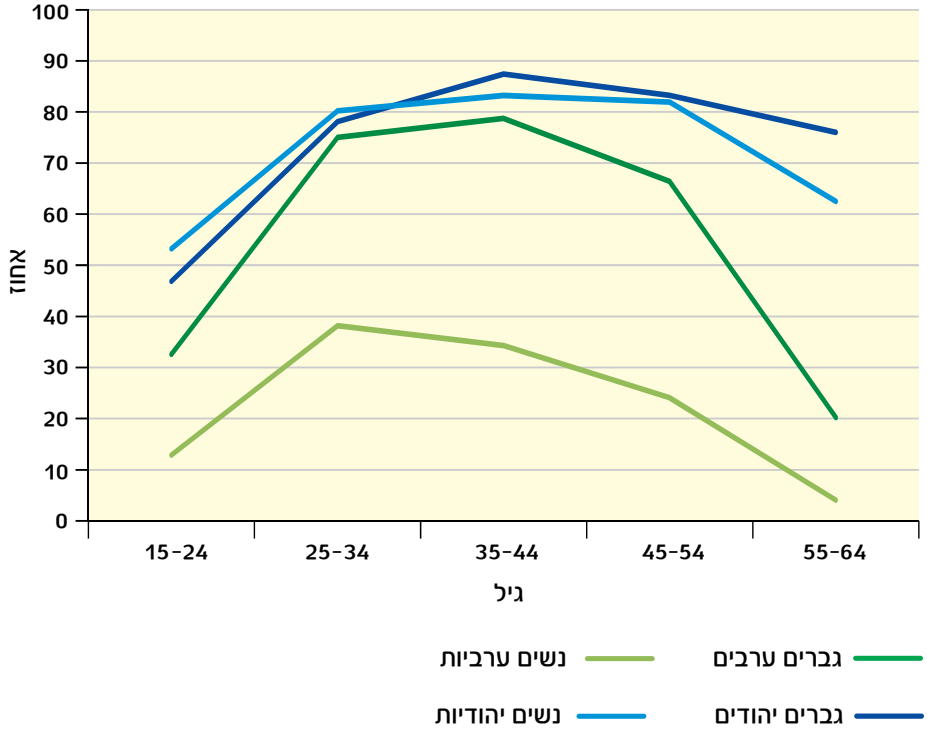
2. שיעור התעסוקה בנגב וביישובים המעורבים עלה מ־25% ו־53% ל־26% ו־55% בהתאמה בשנת 2013, ושיעור זה באזורי המשולש והגליל נותר יציב (44%). שיעור התעסוקה הגבוה ביותר בשנת 2013 נצפה יישובים המעורבים (55%), והנמוך ביותר יחסית באזור הנגב (26%) (ראו לוח ב2).

3. קטגוריית משלחי היד[5] הגדולה ביותר של המועסקים הערבים בשנת 2013 הייתה העובדים המקצועיים:[6] 35% (ראו לוח ב6) (לעומת 17% מהמועסקים היהודים). 19% היו בעלי מקצועות אקדמיים (לעומת כ־27% מהמועסקים היהודים), ו־4% היו מנהלים (לעומת 12% מהמועסקים היהודים).

5. על פי הסיווג החדש של משלחי היד סווגו כל עובדי ההוראה בבתי הספר כבעלי מקצוע אקדמי, בשונה מאוד ממה שהיה נהוג בסיווג הישן של משלחי היד, שבו חלקם הגדול של עובדי ההוראה סווגו כבעלי מקצוע חופשי וטכני. לכן אי־אפשר להשוות את מבנה התעסוקה של משלחי היד בשנים 2012 ו־2013 לשנים קודמות.

6. בקטגוריית העובדים המקצועיים נכללים עובדים מקצועיים בחקלאות, בייעור ובדיג, בעלי מלאכה בתעשייה ובבינוי, מפעילי מתקנים ומכונות, מרכיבי מוצרים וציוד, ונהגים.

תרשים 1: שיעורי תעסוקה לפי גיל, מין ולאום, 2013

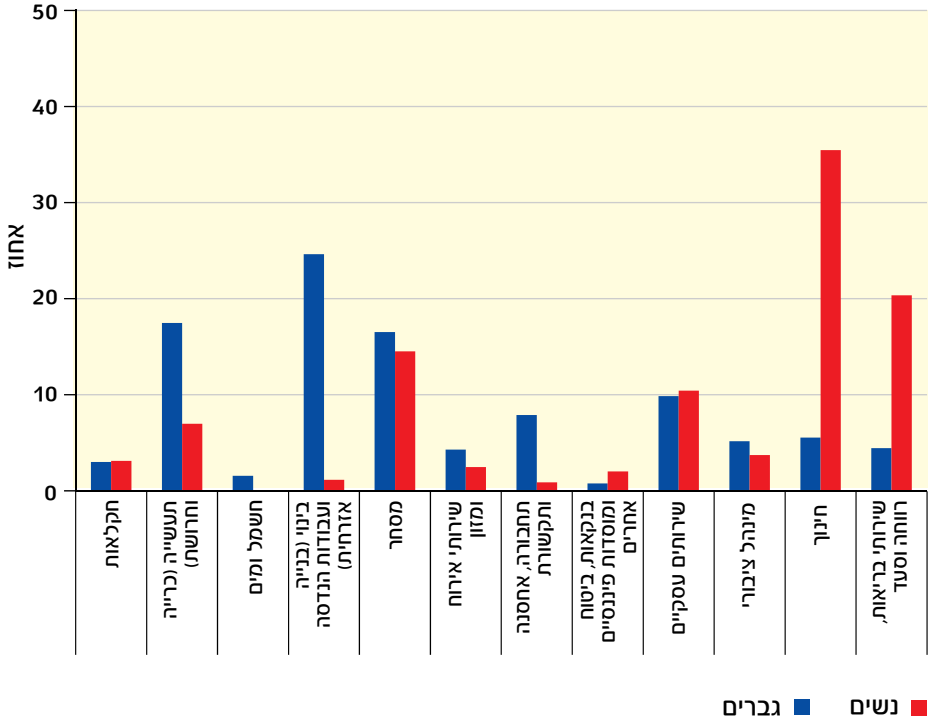

4. 56% מהעוסקים במשלחי היד האקדמיים בשנת 2013 עבדו בהוראה (ראו לוח ב18), לעומת 58% בקרב היהודים.

5. רוב הגברים המועסקים (58%) בשנת 2013 עבדו בשלושה ענפים – בינוי, תעשייה ומסחר, לעומת תעשייה, שירותים עסקיים, מינהל ציבורי ותחבורה ותקשורת בקרב רוב הגברים היהודים (57%); רוב הנשים המועסקות (70%) עבדו בשלושה ענפים – חינוך, שירותי בריאות, רווחה וסעד, ומסחר, לעומת חינוך, שירותי בריאות, רווחה וסעד, שירותים עסקיים, ומסחר בקרב הנשים היהודיות (68%). בתרשים להלן מתוארת התפלגות המועסקים הערבים לפי ענף כלכלי ראשי ומין.

6. היקף היוממות ירד בשנת 2013 ויותר מועסקים ערבים עובדים בתוך היישוב שבו הם מתגוררים: שיעור הגברים הערבים המועסקים מחוץ ליישוב מגוריהם בשנת 2013 ירד ל־64%, ובקרב הנשים הערביות ירד שיעור זה ל־37% (ראו לוח מסכם 3). שיעור הגברים היהודים המועסקים מחוץ ליישוב מגוריהם בשנת 2013 היה 64%, ושיעור הנשים היהודיות היה 49%.

תרשים 2: התפלגות המועסקים הערבים לפי ענף כלכלי ראשי ומין (אחוזים), 2013

אבטלה

1. שיעור הבלתי מועסקים הערבים ירד מ־12.6% בשנת 2012 ל־9.3% בשנת 2013. שיעור זה ירד ב־2013 בקרב שני המינים, אך הירידה בלטה יותר בקרב נשים. הירידה הייתה מ־10.7% בשנת 2012 ל־8.0% בשנת 2013 בקרב גברים ומ־16.7% ל־12.3% בקרב נשים (ראו לוח מסכם 3). לשם השוואה, שיעורים אלו בקרב גברים ונשים יהודים הסתכמו בשנת 2013 ב־6.0%, כמו בשנה הקודמת.
2. פערים באבטלה של הנשים הערביות בשנת 2013 נמצאו בין האזורים הגיאוגרפיים: בנגב ובגליל נצפה שיעור הבלתי מועסקות הגבוה ביותר (15%), ובמשולש וביישובים המעורבים היה שיעור הבלתי מועסקות הנמוך ביותר (8%) (ראו לוח ב2).
3. נמצא קשר הפוך בין רמת ההשכלה לרמת האבטלה (ראו לוח ב5). שיעור הבלתי מועסקים הגבוה ביותר ב־2013 נרשם בקרב בעלי השכלה של עד ארבע שנות לימוד (17%), ושיעור הבלתי מועסקים הנמוך ביותר נרשם בקרב בעלי השכלה של 16 שנים ומעלה (5%), אשר השתווה פחות או יותר לשיעור הבלתי מועסקים בקרב גברים ונשים יהודים.
4. פיטורים היו גורם משמעותי לפליטתם של עובדים ערבים אל מחוץ למעגל העבודה בשנת 2013 (ראו לוח ב22). 38% מהבלתי מועסקים הערבים שעבדו בשנה שקדמה לעריכת הסקר פוטרו, ושיעור זה באזור הנגב ובקרב דרוזים הגיע ל־50%.

לוח מסכם 3: התפתחויות בכוח העבודה הערבי: אינדיקטורים נבחרים, 2001–2013

אינדיקטור	2001	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012*	2013*
1. אחוז ההשתתפות בכוח העבודה											
סך הכול	39.0	39.4	39.0	40.7	42.5	42.9	41.5	42.4	41.8	48.2	46.8
לפי מין:											
גברים	59.1	58.7	57.9	59.9	61.9	62.2	59.7	60.3	60.0	66.1	64.5
נשים	18.7	19.6	19.6	21.0	22.4	23.2	22.7	24.1	3.32	2.03	8.82
לפי דת:											
מוסלמים	37.2	38.2	37.3	39.5	41.3	41.9	40.2	40.8	40.5	45.7	44.5
נוצרים	50.2	50.3	51.2	51.5	51.9	53.3	53.2	55.8	1.35	2.16	1.95
דרוזים	38.2	36.8	37.2	36.5	39.9	38.2	38.4	39.7	38.3	54.3	52.7
לפי אזור מגורים:											
גליל	38.5	39.4	39.1	41.1	42.7	43.5	41.8	42.9	42.2	50.3	48.8
משולש	39.0	39.3	39.5	39.8	41.8	42.6	41.8	40.9	7.14	8.94	2.84
נגב	30.4	30.7	29.2	30.4	33.9	32.1	32.2	32.7	32.8	28.3	29.4
יישובים מעורבים	54.2	51.7	49.0	55.7	56.5	55.4	52.7	59.1	56.8	59.6	60.8
לפי מספר שנות לימוד:											
0–4	8.6	10.3	9.5	7.9	8.1	8.6	6.4	7.7	8.0	7.8	7.9
5–8	32.2	34.6	32.4	32.2	34.8	33.4	31.7	32.6	29.6	33.9	32.6
9–12	41.6	40.8	40.0	42.3	43.9	43.5	42.1	42.8	42.4	49.0	47.5
13–15	52.6	49.3	47.9	48.9	50.0	52.7	48.6	49.2	49.3	59.2	55.8
16 ויותר	83.3	79.8	78.5	81.0	79.2	79.5	81.5	81.3	78.3	83.1	82.1
2. אחוז התעסוקה** בקרב האוכלוסייה בגיל העבודה (15+)											
סך הכול	35.2	34.6	34.2	36.0	38.0	39.4	38.3	39.2	39.4	42.2	42.4
גברים	53.2	51.8	51.6	54.3	56.5	58.0	55.6	56.3	56.9	59.0	59.3
נשים	16.9	16.9	16.3	17.3	18.8	20.3	20.4	21.7	21.6	25.1	25.3
3. אחוז התעסוקה בקרב האוכלוסייה בגילי העבודה העיקריים (25–64)											
סך הכול	43.2	43.3	42.8		47.1		48.2	49.2	50.1	45.4	49.4
גברים	65.0	64.9	64.2		69.3		69.5	72.2	71.7	65.0	68.8
נשים	20.7	20.9	20.8		24.1		26.0	25.6	28.2	25.5	29.8
4. אחוז המועסקים מחוץ ליישוב המגורים											
סך הכול	50.4	56.1	56.8	57.3	57.1	56.8	55.1	53.4	55.3	59.3	56.4
גברים	56.6	63.4	63.4	64.4	64.4	64.5	62.0	60.4	63.0	66.8	64.4
נשים	30.8	33.1	35.8	34.5	34.4	34.2	35.6	34.9	34.7	41.6	37.1
5. אחוז הבלתי מועסקים											
סך הכול	9.9	12.2	12.3	11.5	10.6	8.2	7.8	7.6	5.7	12.6	9.3
לפי מין:											
גברים	10.0	11.7	11.0	9.3	8.7	6.7	6.8	6.7	5.1	10.7	8.0
נשים	9.4	13.9	16.4	17.8	16.0	12.4	10.3	10.0	7.3	16.7	12.3
לפי אזור מגורים:											
גליל	12.6	10.2	14.7	12.9	10.9	9.4	8.3	7.8	5.3	18.4	9.8
משולש	8.1	5.0	6.4	6.5	5.6	4.1	5.9	3.5	2.4	14.9	7.6
נגב	16.4	20.7	15.6	15.3	20.2	8.6	7.2	12.1	12.6	(15.6)	11.0
יישובים מעורבים	16.6	11.4	8.8	11.1	12.3	11.2	9.7	10.7	9.7	11.9	9.3

* עקב המעבר מסקר כוח אדם רבעוני לסקר חודשי בשנת 2012 והנהגת שינויים מהותיים, והשבר הסטטיסטי בנתונים בעקבותיהם, אי־אפשר להשוות את נתוני השנים 2012 ו־2013 לנתונים של שנים קודמות.

** מספר המועסקים כאחוז מהאוכלוסייה בגיל העבודה (15+).

( ) נתונים שמהימנותם הסטטיסטית נמוכה.

לוח ב1: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי תכונות כוח העבודה, מין ודת: 2013

תכונות כוח העבודה האזרחי ומין	סך הכול	מוסלמים	נוצרים	דרוזים	סך הכול	מוסלמים	נוצרים	דרוזים
	אלפים				אחוזים[1]			
סך הכול								
סך הכול	857.9	686.8	90.9	80.3	100.0	100.0	100.0	100.0
בכוח העבודה	401.5	305.4	53.8	42.3	46.8	44.5	59.1	52.7
מועסקים	364.0	275.5	50.0	38.6	90.7	90.2	92.9	91.2
מתוכם: עבדו עבודה מלאה[2]	252.6	191.2	33.1	28.2	69.4	69.4	66.3	73.0
עבדו עבודה חלקית[2]	91.6	69.7	14.1	7.8	25.2	25.3	28.3	20.3
בלתי מועסקים	37.5	29.9	3.8	3.7	9.3	9.8	7.1	8.8
אינם בכוח העבודה	456.5	381.3	37.1	38.0	53.2	55.5	40.9	47.3
גברים								
סך הכול	432.4	347.9	44.6	39.9	100.0	100.0	100.0	100.0
בכוח העבודה	278.9	220.4	30.6	27.9	64.5	63.4	68.6	69.9
מועסקים	256.5	202.0	28.4	26.1	92.0	91.6	93.0	93.4
מתוכם: עבדו עבודה מלאה[2]	199.7	156.1	22.1	21.5	77.9	77.3	77.7	82.6
עבדו עבודה חלקית[2]	44.9	36.7	5.1	3.1	17.5	18.1	17.8	12.0
בלתי מועסקים	22.4	18.4	2.2	1.8	8.0	8.4	7.0	6.6
אינם בכוח העבודה	153.5	127.5	14.0	12.0	35.5	36.6	31.4	30.1
נשים								
סך הכול	425.5	338.9	46.3	40.4	100.0	100.0	100.0	100.0
בכוח העבודה	122.6	85.0	23.2	14.4	28.8	25.1	50.1	35.7
מועסקות	107.5	73.5	21.5	12.5	87.7	86.4	92.9	87.0
מתוכן: עבדו עבודה מלאה[2]	52.8	35.1	11.0	6.7	49.1	47.8	51.3	53.2
עבדו עבודה חלקית[2]	46.8	33.0	9.0	4.7	43.5	45.0	42.0	37.5
בלתי מועסקות	15.1	11.5	1.6	1.9	12.3	13.6	7.1	13.0
אינן בכוח העבודה	302.9	253.8	23.1	26.0	71.2	74.9	49.9	64.3

1 אחוז בכוח העבודה ולא בכוח העבודה מכלל האוכלוסייה מגיל 15 ומעלה ואחוז יתר הקבוצות מתוך כוח העבודה.

2 ראו הגדרה במבוא לפרק. המספרים של מי שעבדו עבודה מלאה ומי שעבדו עבודה חלקית אינם מסתכמים לסך כל המועסקים מכיוון שאין מוצגת הקטגוריה של עובדים שנעדרו זמנית מעבודתם.

לוח ב2: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי תכונות כוח העבודה, מין ואזור מגורים:[1] 2013

תכונות כוח העבודה האזרחי ומין	סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים	סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים
	אלפים					אחוזים[2]				
סך הכול										
סך הכול	857.9	487.1	207.1	113.0	50.8	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
בכוח העבודה	401.5	237.6	99.7	33.2	30.9	46.8	48.8	48.2	29.4	60.8
מועסקים	364.0	214.3	92.2	29.6	28.0	90.7	90.2	92.4	89.0	90.7
מתוכם: עבדו עבודה מלאה[3]	252.6	149.0	64.9	21.6	17.1	69.4	69.6	70.4	72.9	61.0
עבדו עבודה חלקית[3]	91.6	53.4	22.6	6.4	9.2	25.2	24.9	24.5	21.7	32.8
בלתי מועסקים	37.5	23.3	7.6	3.7	2.9	9.3	9.8	7.6	11.0	9.3
אינם בכוח העבודה	456.5	249.5	107.4	79.7	19.9	53.2	51.2	51.8	70.6	39.2
גברים										
סך הכול	432.4	245.9	105.5	55.4	25.7	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
בכוח העבודה	278.9	163.0	71.7	26.0	18.2	64.5	66.3	68.0	46.9	70.7
מועסקים	256.5	150.2	66.4	23.4	16.4	92.0	92.1	92.6	90.0	90.6
מתוכם: עבדו עבודה מלאה[3]	199.7	117.2	52.2	18.8	11.6	77.9	78.0	78.6	80.2	70.6
עבדו עבודה חלקית[3]	44.9	26.1	11.1	3.6	4.0	17.5	17.4	16.7	15.6	24.5
בלתי מועסקים	22.4	12.8	5.3	2.6	1.7	8.0	7.9	7.4	10.0	9.4
אינם בכוח העבודה	153.5	82.8	33.8	29.4	7.5	35.5	33.7	32.0	53.1	29.3
נשים										
סך הכול	425.5	241.2	101.6	57.6	25.1	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
בכוח העבודה	122.6	74.6	28.0	7.2	12.7	28.8	30.9	27.6	12.6	50.7
מועסקות	107.5	64.0	25.7	6.2	11.6	87.7	85.9	91.9	85.3	90.8
מתוכן: עבדו עבודה מלאה[3]	52.8	31.8	12.7	2.8	5.5	49.1	49.7	49.4	45.2	47.2
עבדו עבודה חלקית[3]	46.8	27.3	11.5	2.8	5.1	43.5	42.7	44.8	45.0	44.4
בלתי מועסקות	15.1	10.5	2.3	1.1	1.2	12.3	14.1	8.1	14.7	9.2
אינן בכוח העבודה	302.9	166.6	73.6	50.3	12.4	71.2	69.1	72.4	87.4	49.3

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 אחוז בכוח העבודה ולא בכוח העבודה מכלל האוכלוסייה מגיל 15 ומעלה ואחוז יתר הקבוצות מתוך כוח העבודה.

3 ראו הגדרה במבוא לפרק. המספרים של מי שעבדו עבודה מלאה ומי שעבדו עבודה חלקית אינם מסתכמים לסך כל המועסקים מכיוון שאין מוצגת הקטגוריה של עובדים שנעדרו זמנית מעבודתם.

לוח ב3: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי מין, גיל, שנות לימוד, התעודה הגבוהה ביותר, מצב משפחתי ואזור מגורים:[1] 2013

מין, גיל, שנות לימוד, התעודה הגבוהה ביותר ומצב משפחתי	האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה									
	סך הכול[2]	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים	סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים
	אלפים					**אחוזים**				
סך הכול	**857.9**	**487.1**	**207.1**	**113.0**	**50.8**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**
מין										
גברים	432.4	245.9	105.5	55.4	25.7	50.4	50.5	50.9	49.0	50.5
נשים	425.5	241.2	101.6	57.6	25.1	49.6	49.5	49.1	51.0	49.5
גיל										
24-15	193.0	103.3	45.9	35.2	8.6	22.5	21.2	22.1	31.1	16.9
34-25	240.4	139.0	54.8	31.5	15.2	28.0	28.5	26.4	27.9	29.9
44-35	171.5	96.6	45.5	20.6	8.8	20.0	19.8	22.0	18.2	17.4
54-45	166.3	97.2	40.7	17.5	10.9	19.4	20.0	19.7	15.5	21.4
64-55	66.5	38.5	16.5	6.1	5.4	7.7	7.9	8.0	5.4	10.6
65+	20.3	12.5	3.8	2.2	1.9	2.4	2.6	1.8	1.9	3.8
שנות לימוד										
4-0	73.3	33.8	13.1	22.8	3.6	8.5	6.9	6.3	20.2	7.1
8-5	122.7	72.6	26.7	15.9	7.5	14.3	14.9	12.9	14.1	14.8
12-9	461.1	257.5	120.1	58.5	25.0	53.7	52.9	58.0	51.8	49.2
15-13	100.7	63.1	22.8	7.2	7.6	11.7	13.0	11.0	6.4	15.0
16+	96.8	59.4	24.0	6.6	6.8	11.3	12.2	11.6	5.8	13.4
התעודה הגבוהה ביותר[3]										
לא למדו	54.0	22.9	8.6	20.3	2.2	6.3	4.7	4.2	17.9	4.4
לא קיבלו תעודה	27.4	15.0	6.1	4.3	2.0	3.2	3.1	3.0	3.8	4.0
בית ספר יסודי[4]	326.0	183.0	80.0	45.6	17.4	38.0	37.6	38.6	40.3	34.2
בית ספר תיכון[5]	127.9	73.1	32.5	14.1	8.2	14.9	15.0	15.7	12.5	16.1
תעודת בגרות	185.7	107.2	47.7	18.8	12.0	21.7	22.0	23.0	16.6	23.6
בית ספר על־תיכוני[6]	35.8	24.3	7.4	1.8	2.4	4.2	5.0	3.6	1.6	4.8
תואר אקדמי	98.3	60.9	24.4	6.6	6.4	11.5	12.5	11.8	5.9	12.5
מצב משפחתי										
נשואים	502.5	289.1	121.4	63.2	28.8	58.6	59.3	58.6	55.9	56.7
לא נשואים	355.4	198.0	85.7	49.8	22.0	41.4	40.7	41.4	44.1	43.3

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 סיכום המספרים לפי שנות לימוד והתעודה הגבוהה ביותר אינו זהה לסך הכול בלוח בגלל מקרים שבהם שנות הלימוד והתעודה הגבוהה ביותר אינן ידועות.

3 התעודה הגבוהה ביותר שפרט קיבל במשך לימודיו במסגרות לימודים המקנות תעודות רשמיות.

4 כולל סיום חטיבת ביניים.

5 סיום תיכון ללא תעודת בגרות.

6 תעודת סיום של בית ספר על־תיכוני שאינה תעודה אקדמית.

לוח ב4: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי תכונות כוח העבודה, מין וסוג בית הספר האחרון:[1] 2013

תכונות כוח העבודה ומין	סך הכול[2]	לא למדו	יסודי וחטיבת ביניים	תיכון מקצועי/ חקלאי	תיכון עיוני	על-תיכוני למורים וגננות
	אלפים					
סך הכול						
סך הכול	857.9	54.0	203.7	50.1	349.9	14.7
בכוח העבודה	401.5	2.7	67.2	32.7	162.3	7.9
מועסקים	364.0	2.4	59.0	29.7	144.3	7.1
מתוכם: עבדו עבודה מלאה[5]	252.6	1.5	39.8	23.7	105.0	3.7
עבדו עבודה חלקית[5]	91.6	(0.7)	15.6	4.8	33.2	2.7
בלתי מועסקים	37.5	..	8.2	3.0	18.0	0.8
אינם בכוח העבודה	456.5	51.4	136.5	17.4	187.6	6.8
גברים						
סך הכול	432.4	13.6	103.5	40.8	178.9	1.4
בכוח העבודה	278.9	2.1	55.3	30.3	117.9	0.9
מועסקים	256.5	1.9	48.9	27.7	107.9	0.8
מתוכם: עבדו עבודה מלאה[5]	199.7	1.3	35.4	22.6	86.8	(0.6)
עבדו עבודה חלקית[5]	44.9	(0.5)	10.5	3.9	16.7	..
בלתי מועסקים	22.4	..	6.4	2.6	10.0	..
אינם בכוח העבודה	153.5	11.5	48.2	10.6	61.1	0.5
נשים						
סך הכול	425.5	40.5	100.2	9.3	171.0	13.3
בכוח העבודה	122.6	(0.6)	11.9	2.5	44.4	7.0
מועסקות	107.5	(0.5)	10.1	2.0	36.5	6.3
מתוכן: עבדו עבודה מלאה[5]	52.8	..	4.4	1.1	18.2	3.1
עבדו עבודה חלקית[5]	46.8	..	5.1	(0.9)	16.4	2.6
בלתי מועסקות	15.1	..	1.8	..	7.9	0.8
אינן בכוח העבודה	302.9	39.9	88.3	6.8	126.5	6.2

1 סוג בית הספר האחרון שבו למד או לומד הפרט גם אם לא סיים את לימודיו.

2 סך הכול כולל מקרים שבהם סוג בית הספר האחרון אינו ידוע.

3 בית ספר על־תיכוני להנדסאים וטכנאים ובית ספר על־תיכוני אחר.

4 מוסד לימודים לקראת תואר אקדמי.

5 ראו הגדרה במבוא לפרק. המספרים של מי שעבדו עבודה מלאה ומי שעבדו עבודה חלקית אינם מסתכמים לסך כל המועסקים מכיוון שאין מוצגת הקטגוריה של עובדים שנעדרו זמנית מעבודתם.

6 אחוז בכוח העבודה ולא בכוח העבודה מכלל האוכלוסייה מגיל 15 ומעלה ואחוז יתר הקבוצות מתוך כוח העבודה.

( ) נתונים שמהימנותם הסטטיסטית נמוכה

.. נתונים בלתי ידועים או שאינם ניתנים לפרסום

על-תיכוני אחר[3]	מוסד אקדמי[4]	סך הכול	לא למדו	יסודי וחטיבת ביניים	תיכון מקצועי/ חקלאי	תיכון עיוני	על-תיכוני למורים וגננות	על-תיכוני אחר	מוסד אקדמי
		אחוזים[6]							
30.2	152.7	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
24.2	103.7	46.8	4.9	33.0	65.4	46.4	53.8	80.0	67.9
22.7	98.1	90.7	89.5	87.8	90.7	88.9	89.6	94.0	94.5
15.6	62.6	69.4	64.6	67.5	79.8	72.8	53.0	68.5	63.8
5.9	28.6	25.2	29.4	26.4	16.2	23.0	37.7	25.9	29.1
1.5	5.7	9.3	..	12.2	9.3	11.1	10.4	6.0	5.5
6.0	48.9	53.2	95.1	67.0	34.6	53.6	46.2	20.0	32.1
18.8	74.1	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
16.7	55.2	64.5	15.3	53.4	74.1	65.9	61.1	89.0	74.5
15.6	53.3	92.0	89.8	88.4	91.3	91.5	(94.6)	93.4	96.5
12.1	40.4	77.9	71.5	72.5	81.9	80.5	(78.1)	77.6	75.8
2.8	10.3	17.5	26.8	21.4	14.1	15.5	..	17.9	19.3
1.1	2.0	8.0	..	11.6	8.7	8.5	..	6.6	3.5
2.1	18.9	35.5	84.7	46.6	25.9	34.1	38.9	11.0	25.5
11.4	78.5	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
7.4	48.5	28.8	1.5	11.8	26.7	26.0	53.0	65.2	61.7
7.1	44.8	87.7	(88.4)	84.9	82.9	82.1	89.0	95.2	92.4
3.4	22.2	49.1	..	43.5	52.7	49.9	49.8	48.5	49.6
3.1	18.3	43.5	..	50.7	44.0	45.1	40.9	43.5	40.8
..	3.7	12.3	..	15.1	..	17.9	11.0	..	7.6
4.0	30.0	71.2	98.6	88.2	73.3	74.0	47.0	34.8	38.3

לוח ב5: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה, שיעור ההשתתפות בכוח העבודה ושיעור הבלתי מועסקים לפי מין, גיל, מספר שנות לימוד, התעודה הגבוהה ביותר ומצב משפחתי: 2013

מין, גיל, מספר שנות לימוד, התעודה הגבוהה ביותר ומצב משפחתי	האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה[1]	שיעור ההשתתפות בכוח העבודה	שיעור הבלתי מועסקים
	אלפים	אחוזים	
סך הכול	**857.9**	**46.8**	**9.3**
מין			
גברים	432.4	64.5	8.0
נשים	425.5	28.8	12.3
גיל			
סך הכול			
24-15	193.0	28.6	18.9
34-25	240.4	61.9	9.7
44-35	171.5	61.8	6.7
54-45	166.3	49.0	6.3
64-55	66.5	14.5	..
65+	20.3	..	--
גברים			
24-15	99.2	39.2	16.6
34-25	122.2	80.2	7.8
44-35	87.6	84.0	5.5
54-45	83.0	72.2	6.6
64-55	31.8	25.8	..
65+	8.5	..	--
נשים			
24-15	93.8	17.4	24.3
34-25	118.2	43.0	13.3
44-35	83.8	38.7	9.5
54-45	83.3	25.9	5.7
64-55	34.6	4.1	--
65+	11.8	--	--
מספר שנות לימוד			
סך הכול			
4-0	73.3	7.9	17.2
8-5	122.7	32.6	10.3
12-9	461.1	47.5	11.1
15-13	100.7	55.8	7.6
16+	96.8	82.1	4.6
גברים			
4-0	21.2	20.5	17.3
8-5	62.3	51.6	9.4
12-9	253.3	66.7	9.2
15-13	46.8	68.6	5.7
16+	47.6	85.6	3.1

לוח ב5: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה, שיעור ההשתתפות בכוח העבודה ושיעור הבלתי מועסקים לפי מין, גיל, מספר שנות לימוד, התעודה הגבוהה ביותר ומצב משפחתי: 2013 (המשך)

מין, גיל, מספר שנות לימוד, תעודת ההשכלה הגבוהה ביותר ומצב משפחתי	האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה[1]	שיעור ההשתתפות בכוח העבודה	שיעור הבלתי מועסקים
	אלפים	**אחוזים**	
נשים			
0-4	52.2	2.8	..
5-8	60.4	13.0	14.4
9-12	207.8	24.1	17.7
13-15	53.9	44.8	10.0
16+	49.2	78.7	6.3
התעודה הגבוהה ביותר[2]			
לא למדו	54.0	4.9	10.5
לא קיבלו תעודה	27.4	19.0	15.6
בית ספר יסודי[3]	326.0	31.6	11.9
בית ספר תיכון[4]	127.9	62.1	10.3
תעודת בגרות	185.7	53.7	10.8
בית ספר על־תיכוני[5]	35.8	72.0	5.7
תואר אקדמי	98.3	86.4	4.2
מצב משפחתי			
סך הכול			
נשואים	502.5	51.5	7.4
לא נשואים	355.4	40.2	12.8
גברים			
נשואים	250.2	71.7	6.1
לא נשואים	182.2	54.6	11.5
נשים			
נשואות	252.3	31.4	10.4
מתוכן: עם ילדים	189.2	35.1	10.7
לא נשואות	173.2	25.0	15.7

1 סך הכול כולל מקרים שבהם סוג בית הספר האחרון אינו ידוע.

2 התעודה הגבוהה ביותר שפרט קיבל במשך לימודיו במסגרות לימודים המקנות תעודות רשמיות.

3 כולל סיום חטיבת ביניים.

4 סיום תיכון ללא תעודת בגרות.

5 תעודת סיום של בית ספר על-תיכוני שאינה תעודה אקדמית.

( ) נתונים שמהימנותם הסטטיסטית נמוכה

.. נתונים בלתי ידועים או שאינם ניתנים לפרסום

-- חוסר מקרים

לוח ב6: כוח העבודה הערבי לפי מין, גיל, שנות לימוד, התעודה הגבוהה ביותר, מצב משפחתי ואזור מגורים:[1] 2013

מין, גיל, שנות לימוד, התעודה הגבוהה ביותר ומצב משפחתי	כוח העבודה הערבי								
	סך הכול[2]	גיל	משולש	נגב	יישובים מעורבים	סך הכול	גיל	משולש	נגב	יישובים מעורבים
	אלפים					אחוזים				
סך הכול	**401.5**	**237.6**	**99.7**	**33.2**	**30.9**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**
מין										
גברים	278.9	163.0	71.7	26.0	18.2	69.5	68.6	71.9	78.2	58.8
נשים	122.6	74.6	28.0	7.2	12.7	30.5	31.4	28.1	21.8	41.2
גיל										
24-15	55.1	31.1	13.8	6.4	3.8	13.7	13.1	13.8	19.3	12.4
34-25	148.9	90.7	34.1	13.1	11.1	37.1	38.2	34.1	39.3	35.9
44-35	106.0	63.1	27.8	8.4	6.8	26.4	26.5	27.9	25.1	22.0
54-45	81.5	46.7	21.8	5.2	7.8	20.3	19.7	21.8	15.7	25.1
64-55	9.6	5.9	2.2	..	1.3	2.4	2.5	2.2	..	4.3
65+	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
שנות לימוד										
4-0	5.8	2.5	0.9	1.5	0.9	1.4	1.0	0.9	4.4	3.0
8-5	40.0	23.1	10.7	3.0	3.2	10.0	9.7	10.7	9.0	10.3
12-9	218.9	127.0	56.7	19.8	15.3	54.5	53.5	56.9	59.7	49.6
15-13	56.2	35.5	12.9	2.4	5.4	14.0	14.9	12.9	7.3	17.6
16+	79.5	49.2	18.4	6.0	5.9	19.8	20.7	18.4	18.0	19.3
התעודה הגבוהה ביותר[3]										
לא למדו	2.7	1.0	(0.5)	(0.7)	..	0.7	0.4	0.5	2.2	..
לא קיבלו תעודה	5.2	2.4	1.2	0.8	0.8	1.3	1.0	1.2	2.5	2.7
בית ספר יסודי[4]	103.0	59.6	27.8	7.7	7.8	25.7	25.1	27.9	23.2	25.4
בית ספר תיכון[5]	79.4	46.0	19.6	8.1	5.7	19.8	19.4	19.7	24.2	18.5
תעודת בגרות	99.7	58.3	24.7	8.2	8.5	24.8	24.5	24.8	24.8	27.4
בית ספר על־תיכוני[6]	25.8	17.5	5.5	0.9	1.9	6.4	7.4	5.5	2.6	6.2
תואר אקדמי	84.9	52.6	20.2	6.5	5.7	21.1	22.1	20.2	19.5	18.3
מצב משפחתי										
נשואים	258.7	154.3	63.9	22.0	18.6	64.4	64.9	64.1	66.1	60.1
לא נשואים	142.8	83.3	35.8	11.3	12.3	35.6	35.1	35.9	33.9	39.9

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 סך הכול כולל מקרים שבהם סוג בית הספר האחרון אינו ידוע.

3 התעודה הגבוהה ביותר שפרט קיבל במשך לימודיו במסגרות לימודים המקנות תעודה רשמית.

4 כולל סיום חטיבת ביניים.

5 סיום תיכון ללא תעודת בגרות.

6 תעודת סיום של בית ספר על־תיכוני שאינה תעודה אקדמית.

( ) נתונים שמהימנותם הסטטיסטית נמוכה

.. נתונים בלתי ידועים או שאינם ניתנים לפרסום

לוח ב7: שיעור ההשתתפות בכוח העבודה ושיעור הבלתי מועסקים הערבים לפי מין, גיל, מספר שנות לימוד, התעודה הגבוהה ביותר, מצב משפחתי ואזור מגורים:[1] 2013

מין, גיל, מספר שנות לימוד, התעודה הגבוהה ביותר ומצב משפחתי	שיעור ההשתתפות בכוח העבודה					שיעור הבלתי מועסקים				
	סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים	סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים
סך הכול	**46.8**	**48.8**	**48.2**	**29.4**	**60.8**	**9.3**	**9.8**	**7.6**	**11.1**	**9.3**
מין										
גברים	64.5	66.3	68.0	46.9	70.7	8.0	7.9	7.4	10.0	9.4
נשים	28.8	30.9	27.6	12.6	50.7	12.3	14.1	8.1	14.7	9.2
גיל										
24-15	28.6	30.1	30.1	18.3	44.6	18.9	19.5	15.3	24.5	17.5
34-25	61.9	65.3	62.2	41.5	72.8	9.7	10.1	8.1	11.1	9.4
44-35	61.8	65.3	61.2	40.7	76.9	6.7	7.5	6.3	..	..
54-45	49.0	48.1	53.5	29.8	71.5	6.3	6.7	4.2	..	10.5
64-55	14.5	15.3	13.5	..	24.8	..	..	..	--	..
65+	..	..	..	--	..	--	--	--	--	--
מספר שנות לימוד										
4-0	7.9	7.3	7.2	6.4	25.3	17.2	19.4	..	..	..
8-5	32.6	31.8	40.1	18.8	42.3	10.3	11.2	6.1	16.9	..
12-9	47.5	49.3	47.2	33.9	61.4	11.1	11.8	9.1	12.2	11.6
15-13	55.8	56.2	56.6	33.6	71.3	7.6	7.3	6.7	..	..
16+	82.1	82.9	76.4	90.8	87.2	4.6	5.5	4.2	..	..
התעודה הגבוהה ביותר[2]										
לא למדו	4.9	4.4	6.0	3.6	..	..	..	..	..	..
לא קיבלו תעודה	19.0	15.7	19.4	19.5	40.5	15.6	20.6	..	..	..
בית ספר יסודי[3]	31.6	32.6	34.8	17.0	45.2	11.9	12.7	9.4	15.8	11.4
בית ספר תיכון[4]	62.1	62.9	60.4	57.3	69.9	10.3	10.2	8.0	13.8	14.4
תעודת בגרות	53.7	54.4	51.9	43.9	70.4	10.8	11.8	8.9	10.9	9.4
בית ספר על-תיכוני[5]	72.0	72.1	75.2	49.5	77.6	5.7	6.2	..	..	..
תואר אקדמי	86.4	86.3	82.7	97.7	88.9	4.2	4.9	3.8	..	..
מצב משפחתי										
נשוי	51.5	53.4	52.6	34.8	64.4	7.4	7.8	5.8	7.8	9.5
לא נשוי	40.2	42.1	41.8	22.7	56.1	12.8	13.5	10.7	17.4	9.0

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 התעודה הגבוהה ביותר שפרט קיבל במשך לימודיו במסגרות לימודים המקנות תעודה רשמית.

3 כולל סיום חטיבת ביניים.

4 סיום תיכון ללא תעודת בגרות.

5 תעודת סיום של בית ספר על-תיכוני שאינה תעודה אקדמית.

-- חוסר מקרים

.. נתונים בלתי ידועים או שאינם ניתנים לפרסום

לוח ב8: מועסקים ערבים לפי ענף כלכלי ראשי ומין: 2013

ענף כלכלי ראשי	סך הכול		גברים		נשים	
	אלפים	אחוזים	אלפים	אחוזים	אלפים	אחוזים
סך כל המועסקים[1]	**364.0**	**100.0**	**256.5**	**100.0**	**107.5**	**100.0**
חקלאות	10.1	2.9	7.1	2.9	3.0	3.0
תעשייה (כרייה וחרושת)	49.3	14.3	42.4	17.4	6.9	6.9
חשמל ומים	3.8	1.1	3.6	1.5	..	..
בינוי (בנייה ועבודות הנדסה אזרחית)	61.1	17.7	60.1	24.6	1.0	1.0
מסחר	54.6	15.8	40.2	16.4	14.4	14.4
שירותי אירוח ומזון	12.7	3.7	10.3	4.2	2.4	2.4
תחבורה, אחסנה ותקשורת	19.9	5.8	19.1	7.8	(0.8)	0.8
בנקאות, ביטוח ומוסדות פיננסיים אחרים	3.5	1.0	1.6	0.7	1.9	1.9
שירותים עסקיים	34.2	9.9	23.9	9.8	10.3	10.3
מינהל ציבורי	16.1	4.7	12.5	5.1	3.6	3.6
חינוך	48.6	14.1	13.3	5.5	35.2	35.3
שירותי בריאות, רווחה וסעד	30.8	8.9	10.6	4.3	20.2	20.3

1 כולל מקרים שבהם הענף הכלכלי אינו ידוע.

( ) נתונים שמהימנותם הסטטיסטית נמוכה

.. נתונים בלתי ידועים או שאינם ניתנים לפרסום

לוח ב9: מועסקים ערבים לפי ענף כלכלי ראשי וסוג בית הספר האחרון:[1] 2013

ענף כלכלי ראשי	סך הכול[2]	לא למדו	יסודי וחטיבת ביניים	תיכון מקצועי/ חקלאי	תיכון עיוני	על־תיכוני למורים וגננות	על־תיכוני אחר[3]	מוסד אקדמי[4]
סך כל המועסקים (אלפים)	**364.0**	**2.4**	**59.0**	**29.7**	**144.3**	**7.1**	**22.7**	**98.1**
אחוזים								
סך הכול	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**
חקלאות	2.9	..	6.4	(1.7)	3.1	..	(2.8)	(0.8)
תעשייה (כרייה וחרושת)	14.3	..	16.8	23.2	18.6	..	13.4	5.0
חשמל ומים	1.1	..	3.5	..	0.8	--	..	..
בינוי (בנייה ועבודות הנדסה אזרחית)	17.7	(22.3)	30.5	25.1	21.2	..	16.5	4.4
מסחר	15.8	..	16.4	23.2	18.1	..	18.7	10.5
שירותי אירוח ומזון	3.7	..	3.9	3.4	5.1	..	(2.9)	1.6
תחבורה, אחסנה ותקשורת	5.8	..	5.8	10.5	8.5	..	(3.3)	1.3
בנקאות, ביטוח ומוסדות פיננסיים								
אחרים	1.0	--	..	..	(0.5)	..	..	2.7
שירותים עסקיים	9.9	..	8.4	5.0	8.0	(9.4)	11.4	14.8
מינהל ציבורי	4.7	..	2.4	3.6	4.5	..	5.2	6.5
חינוך	14.1	..	2.2	..	5.2	52.2	8.6	36.4
שירותי בריאות, רווחה וסעד	8.9	..	3.5	(2.1)	6.5	18.9	15.1	15.8

1 סוג בית הספר האחרון שבו למד הפרט גם אם לא סיים את לימודיו.

2 כולל מקרים שבהם סוג בית הספר האחרון אינו ידוע.

3 בית ספר על־תיכוני להנדסאים וטכנאים ובית ספר על־תיכוני אחר.

4 מוסד לימודים לקראת תואר אקדמי.

( ) נתונים שמהימנותם הסטטיסטית נמוכה

.. נתונים בלתי ידועים או שאינם ניתנים לפרסום

-- חוסר מקרים

לוח ב10: מועסקים ערבים לפי ענף כלכלי ראשי, אזור מגורים[1] ומין: 2013

ענף כלכלי ראשי	סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים
	סך הכול				
סך כל המועסקים (אלפים)	**364.0**	**214.3**	**92.2**	**29.6**	**28.0**
	אחוזים				
סך הכול	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**
חקלאות	2.9	3.2	2.0	5.7	..
תעשייה (כרייה וחרושת)	14.3	15.6	13.4	12.6	9.3
חשמל ומים	1.1	1.0	(0.8)	(3.2)	..
בינוי (בנייה ועבודות הנדסה אזרחית)	17.7	18.7	19.9	11.3	9.5
מסחר	15.8	13.3	19.9	14.7	23.5
שירותי אירוח ומזון	3.7	3.3	3.9	(3.1)	6.3
תחבורה, אחסנה ותקשורת	5.8	4.9	5.1	12.3	8.5
בנקאות, ביטוח ומוסדות פיננסיים אחרים	1.0	1.2	..	..	(1.9)
שירותים עסקיים	9.9	10.6	9.5	4.3	11.8
מינהל ציבורי	4.7	5.9	2.4	4.3	(3.2)
חינוך	14.1	13.7	14.2	20.2	10.8
שירותי בריאות, רווחה וסעד	8.9	8.6	8.5	7.7	13.9

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

( ) נתונים שמהימנותם הסטטיסטית נמוכה

.. נתונים בלתי ידועים או שאינם ניתנים לפרסום

יישובים מעורבים	נגב	משולש	גליל	סך הכול	יישובים מעורבים	נגב	משולש	גליל	סך הכול
				נשים					גברים
11.6	6.2	25.7	64.0	107.5	16.4	23.4	66.4	150.2	256.5
100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
..	..	(3.0)	3.1	3.0	..	5.6	1.7	3.3	2.9
(5.5)	..	4.3	8.4	6.9	11.9	14.9	16.8	18.5	17.4
--	..	--	..	..	..	4.0	(1.0)	1.3	1.5
--	..	..	(1.3)	1.0	16.0	14.2	26.9	25.9	24.6
19.4	..	18.6	13.0	14.4	26.3	18.1	20.4	13.4	16.4
..	..	..	2.7	2.4	8.8	3.5	(4.7)	3.6	4.2
(4.6)	..	..	..	(0.8)	11.1	15.5	6.9	6.8	7.8
..	..	..	2.1	1.9	..	--	..	0.9	0.7
13.3	..	8.8	11.1	10.3	10.7	4.6	9.7	10.4	9.8
(5.2)	..	(3.2)	3.2	3.6	..	(3.9)	2.1	7.0	5.1
20.9	52.4	39.4	34.6	35.3	(3.9)	11.6	4.8	5.0	5.5
24.0	20.9	19.2	19.9	20.2	7.0	(4.2)	4.6	4.0	4.3

לוח ב11: מועסקים ערבים לפי ענף כלכלי ראשי וענפי משנה נבחרים:[1] 2013

ענף כלכלי מפורט	מספר מועסקים (אלפים)	אחוז המועסקים בענף הכלכלי המשני מתוך המועסקים בענף הכלכלי הראשי	אחוז המועסקים בענף הכלכלי המשני מתוך כלל המועסקים
סך כל המועסקים	**364.0**	**100.0**	**100.0**
חקלאות - סך הכול	**10.1**	**100.0**	**2.8**
גידולים צמחיים	6.6	65.6	1.8
גידול בעלי חיים, ציד ופעילויות נלוות	2.5	25.3	0.7
תעשייה (כרייה וחרושת) - סך הכול	**49.3**	**100.0**	**14.3**
ייצור מוצרי מזון	11.0	22.4	3.0
ייצור מוצרי גומי ופלסטיק	5.0	10.1	1.4
ייצור מוצרים אחרים על בסיס מינרלים אל-מתכתיים	3.8	7.6	1.0
ייצור מוצרי מתכת בהרכבה, פרט למכונות ולציוד	8.4	17.0	2.3
ייצור רהיטים	5.2	10.6	1.4
בינוי (בנייה ועבודות הנדסה אזרחית) - סך הכול	**61.1**	**100.0**	**19.2**
בניית מבנים ובניינים	23.4	38.2	6.4
עבודות הנדסה אזרחית	7.5	12.3	2.1
עבודות בנייה מיוחדות	30.0	49.0	8.2
מסחר סיטוני וקמעוני ותיקונים - סך הכול	**54.6**	**100.0**	**15.9**
מסחר סיטוני וקמעוני בכלי רכב מנועיים ובאופנועים ותיקונם	14.0	25.7	3.9
מסחר סיטוני, פרט לכלי רכב מנועיים ולאופנועים	6.6	12.1	1.8
מכירה קמעונית, פרט לכלי רכב מנועיים ולאופנועים	33.4	61.1	9.2
שירותי אירוח ומזון - סך הכול	**12.7**	**100.0**	**4.2**
שירותי אירוח	3.0	23.6	0.8
שירותי מזון ומשקאות	9.7	76.4	2.7
תחבורה, אחסנה ותקשורת - סך הכול	**19.9**	**100.0**	**5.9**
הובלה יבשתית והובלה באמצעות קווי צינורות	17.3	86.7	4.7
שירותים עסקיים - סך הכול	**37.7**	**100.0**	**6.7**
שירותי תקשורת	2.4	6.5	0.7
שירותים פיננסיים, פרט לביטוח ולקרנות פנסיה	2.2	5.9	0.6
שירותים משפטיים ושירותי חשבונאות	5.9	15.6	1.6
שירותי אדריכלות והנדסה; בדיקות טכניות וניתוח נתונים טכניים	4.9	12.9	1.3
שירותי שמירה, אבטחה וחקירה	3.7	9.9	1.0
שירותי תחזוקה לבניינים ועבודות גינון	9.8	26.0	2.7
מינהל ציבורי - סך הכול	**16.1**	**100.0**	**3.1**
מינהל מקומי	4.5	27.8	1.2
מינהל ציבורי וביטחון; ביטוח לאומי חובה	11.6	72.2	3.2
חינוך - סך הכול	**48.6**	**100.0**	**14.7**
חינוך	48.6	100.0	13.3
שירותי בריאות, רווחה וסעד - סך הכול	**30.8**	**100.0**	**8.1**
שירותי בריאות	19.3	62.7	5.3
מגורים טיפוליים	2.8	8.9	0.8
שירותי רווחה וסעד ללא מגורים	8.6	28.1	2.4

1 ענפי כלכלה מפורטים שבהם לפחות 2,000 מועסקים.

לוח ב12: מועסקים ערבים ואחוז המועסקים הערבים מחוץ ליישוב המגורים לפי ענף כלכלי ראשי ומין: 2013

ענף כלכלי ראשי	סך הכול		גברים		נשים	
	מספר המועסקים (אלפים)	אחוז המועסקים מחוץ ליישוב המגורים[1]	מספר המועסקים (אלפים)	אחוז המועסקים מחוץ ליישוב המגורים[1]	מספר המועסקות (אלפים)	אחוז המועסקות מחוץ ליישוב המגורים[1]
סך הכול[2]	**364.0**	**56.4**	**256.5**	**64.4**	**107.5**	**37.1**
חקלאות	10.1	64.2	7.1	63.5	3.0	65.9
תעשייה (כרייה וחרושת)	49.3	66.7	42.4	69.4	6.9	50.0
חשמל ומים	3.8	64.4	3.6	63.6	..	..
בינוי (בנייה ועבודות הנדסה אזרחית)	61.1	75.7	60.1	76.6	1.0	..
מסחר סיטוני וקמעוני ותיקונים	54.6	47.8	40.2	52.3	14.4	35.1
שירותי אירוח ומזון	12.7	71.2	10.3	70.8	2.4	73.1
תחבורה, אחסנה ותקשורת	19.9	64.2	19.1	66.5	(0.8)	..
בנקאות, ביטוח ומוסדות פיננסיים אחרים	3.5	48.4	1.6	57.0	1.9	41.0
שירותים עסקיים	34.2	59.6	23.9	62.1	10.3	53.8
מינהל ציבורי	16.1	61.0	12.5	69.7	3.6	30.9
חינוך	48.6	29.7	13.3	37.1	35.2	26.9
שירותי בריאות, רווחה וסעד	30.8	51.7	10.6	75.6	20.2	39.1

1 אחוז המועסקים מחוץ ליישוב המגורים מתוך כלל המועסקים.

2 כולל מקרים שבהם הענף הכלכלי אינו ידוע.

( ) נתונים שמהימנותם הסטטיסטית נמוכה

.. נתונים בלתי ידועים או שאינם ניתנים לפרסום

לוח ב13: מועסקים ערבים ואחוז המועסקים הערבים מחוץ ליישוב המגורים לפי ענף כלכלי ראשי ואזור מגורים:[1] 2013

ענף כלכלי ראשי	סך הכול		גליל	
	מספר מועסקים (אלפים)	אחוז מועסקים מחוץ ליישוב המגורים[2]	מספר מועסקים (אלפים)	אחוז מועסקים מחוץ ליישוב המגורים[2]
סך הכול[3]	**364.0**	**56.4**	**214.3**	**61.2**
חקלאות	10.1	64.2	6.6	63.7
תעשייה (כרייה וחרושת)	49.3	66.7	31.8	71.0
חשמל ומים	3.8	64.4	2.1	89.2
בינוי (בנייה ועבודות הנדסה אזרחית)	61.1	75.7	38.2	79.6
מסחר סיטוני וקמעוני ותיקונים	54.6	47.8	27.1	47.1
שירותי אירוח ומזון	12.7	71.2	6.8	78.1
תחבורה, אחסנה ותקשורת	19.9	64.2	10.0	73.7
בנקאות, ביטוח ומוסדות פיננסיים אחרים	3.5	48.4	2.5	56.0
שירותים עסקיים	34.2	59.6	21.7	64.3
מינהל ציבורי	16.1	61.0	12.0	71.2
חינוך	48.6	29.7	28.0	32.3
שירותי בריאות, רווחה וסעד	30.8	51.7	17.7	54.3

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.
2 אחוז המועסקים מחוץ ליישוב המגורים מתוך כלל המועסקים.
3 כולל מקרים שבהם הענף הכלכלי אינו ידוע.
( ) נתונים שמהימנותם הסטטיסטית נמוכה
.. נתונים בלתי ידועים או שאינם ניתנים לפרסום

משולש		נגב		יישובים מעורבים	
מספר מועסקים (אלפים)	אחוז מועסקים מחוץ ליישוב המגורים[2]	מספר מועסקים (אלפים)	אחוז מועסקים מחוץ ליישוב המגורים[2]	מספר מועסקים (אלפים)	אחוז מועסקים מחוץ ליישוב המגורים[2]
92.2	**57.1**	**29.6**	**40.6**	**28.0**	**33.4**
1.8	72.6	1.5	53.0	..	..
11.7	64.3	3.3	53.6	2.4	40.1
(0.7)	..	(0.9)	..	..	..
17.4	75.3	3.0	51.1	2.5	49.1
17.4	57.1	3.9	41.9	6.1	28.0
3.4	80.7	(0.8)	..	1.6	44.0
4.4	73.6	3.3	47.4	2.2	27.1
..	..	..	29.4	..	..
8.3	54.4	1.1	59.9	3.1	40.3
2.1	28.1	1.1	48.2	(0.8)	..
12.4	24.6	5.4	31.5	2.8	23.1
7.5	58.0	2.0	34.7	3.6	35.7

לוח ב14: מועסקים ערבים לפי אזור מגורים[1] ומעמד בעבודה: 2013

אזור מגורים	סך כל המועסקים	מעמד בעבודה		
		שכירים	עצמאים	אחר[2]
	אלפים			
סך הכול	**364.0**	**324.9**	**38.2**	**(0.9)**
גליל	214.3	191.0	22.8	(0.5)
משולש	92.2	81.4	10.4	..
נגב	29.6	27.0	2.5	..
יישובים מעורבים	28.0	25.5	2.5	..
	אחוזים			
סך הכול	**100.0**	**89.3**	**10.5**	**0.2**
גליל	100.0	89.1	10.6	(0.2)
משולש	100.0	88.3	11.3	..
נגב	100.0	91.4	8.6	..
יישובים מעורבים	100.0	91.0	8.8	..

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 מעבידים וחברי קואופרטיב ובני משפחה המועסקים ללא תשלום.

( ) נתונים שמהימנותם הסטטיסטית נמוכה

.. נתונים בלתי ידועים או שאינם ניתנים לפרסום

לוח ב15: מועסקים ערבים לפי ענף כלכלי ראשי ומעמד בעבודה: 2013

ענף כלכלי ראשי	מספר מועסקים (אלפים)	סך הכול	שכירים	עצמאים	אחר[1]
		אחוזים			
סך הכול[2]	**364.0**	**100.0**	**89.3**	**10.5**	**0.3**
חקלאות	10.1	100.0	86.5	13.0	..
תעשייה (כרייה וחרושת)	49.3	100.0	90.9	8.9	..
חשמל ומים	3.8	100.0	89.9	..	-
בינוי (בנייה ועבודות הנדסה אזרחית)	61.1	100.0	87.8	12.1	..
מסחר	54.6	100.0	81.1	18.1	0.8
שירותי אירוח ומזון	12.7	100.0	92.1	7.9	-
תחבורה, אחסנה ותקשורת	19.9	100.0	84.2	15.6	..
בנקאות, ביטוח ומוסדות פיננסיים אחרים	3.5	100.0	90.4	..	-
שירותים עסקיים	34.2	100.0	83.9	16.0	..
מינהל ציבורי	16.1	100.0	99.4	..	..
חינוך	48.6	100.0	97.9	2.1	-
שירותי בריאות, רווחה וסעד	30.8	100.0	94.3	5.4	..

1 מעבידים וחברי קואופרטיב ובני משפחה המועסקים ללא תשלום.
2 כולל מקרים שבהם הענף הכלכלי אינו ידוע.
.. נתונים בלתי ידועים או שאינם ניתנים לפרסום
- חוסר מקרים

לוח ב16: מועסקים ערבים לפי משלח יד ראשי ומין: 2013

משלח יד ראשי	סך הכול		גברים		נשים	
	אלפים	אחוזים	אלפים	אחוזים	אלפים	אחוזים
סך כל המועסקים[1]	**364.0**	**100.0**	**256.5**	**100.0**	**107.5**	**100.0**
מקצועות אקדמיים	67.2	18.5	29.7	11.6	37.5	34.8
הנדסאים, טכנאים, סוכנים ובעלי משלח יד נלווה	20.2	5.6	12.5	4.9	7.7	7.2
מנהלים	15.3	4.2	13.3	5.2	2.0	1.8
עובדי פקידות	15.9	4.4	6.1	2.4	9.8	9.1
סוכנים, עובדי מכירות ועובדי שירותים	61.2	16.8	30.2	11.8	31.0	28.8
עובדים מקצועיים בחקלאות, בייעור ובדיג	7.6	2.1	6.8	2.6	(0.8)	0.8
עובדים מקצועיים בתעשייה, בבינוי ובמקצועות אחרים	119.8	32.9	115.7	45.1	4.1	3.8
עובדים לא מקצועיים	44.7	12.3	31.5	12.3	13.2	12.2

1 כולל מקרים שבהם משלח היד אינו ידוע.

( ) נתונים שמהימנותם הסטטיסטית נמוכה

לוח ב17: מועסקים ערבים לפי סוג בית הספר האחרון[1] ומשלח יד ראשי: 2013

משלח יד ראשי	סך הכול	לא למדו	יסודי וחטיבת ביניים	תיכון מקצועי/ חקלאי	תיכון עיוני	על-תיכוני למורים וגננות	על-תיכוני אחר[2]	מוסד אקדמי[3]
סך כל המועסקים[4] (אלפים)	**364.0**	**2.4**	**59.0**	**29.7**	**144.3**	**7.1**	**22.7**	**98.1**
	אחוזים							
סך הכול	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**
מקצועות אקדמיים	18.4	..	..	1.6	2.1	43.1	12.6	58.6
מקצועות חופשיים וטכניים	5.6	..	1.4	1.6	4.4	..	17.7	8.3
מנהלים	4.2	..	2.1	4.9	2.8	..	4.3	7.4
עובדי פקידות	4.4	..	2.0	2.6	5.1	..	5.4	4.9
סוכנים, עובדי מכירות ועובדי שירותים	16.8	..	15.3	10.5	21.8	37.9	16.5	11.0
עובדים מקצועיים בחקלאות	2.1	..	3.0	1.8	2.9	..	..	..
עובדים מקצועיים בתעשייה, בבינוי ובמקצועות אחרים	32.9	41.0	48.2	59.0	41.0	..	31.1	6.2
עובדים לא מקצועיים	12.3	20.5	24.2	14.4	15.4	..	7.4	1.6

1 סוג בית הספר האחרון שבו למד הפרט גם אם לא סיים את לימודיו.
2 בית ספר על-תיכוני להנדסאים וטכנאים ובית ספר על-תיכוני אחר.
3 מוסד לימודים לקראת תואר אקדמי.
4 כולל מקרים שבהם סוג בית הספר האחרון אינו ידוע.

.. נתונים בלתי ידועים או שאינם ניתנים לפרסום

לוח ב18: מועסקים ערבים לפי משלח יד ראשי ומשלחי יד משניים נבחרים:[1] 2013

משלח יד	מספר מועסקים	אחוז המועסקים במשלח היד המשני מתוך המועסקים במשלח היד הראשי	אחוז המועסקים במשלח היד המשני מתוך כלל המועסקים
סך כל המועסקים	**364.0**	**100.0**	**100.0**
בעלי משלח יד אקדמי	**67.2**	**100.0**	**19.1**
בעלי משלח יד בתחומי המדע וההנדסה	5.5	8.1	1.6
בעלי משלח יד בתחום הבריאות	12.5	18.6	3.6
בעלי משלח יד בתחום ההוראה	37.6	56.1	10.7
בעלי משלח יד בתחום העסקים והמינהל	2.5	3.7	0.7
בעלי משלח יד בתחומי המשפט, החברה והתרבות	7.7	11.5	2.2
הנדסאים, טכנאים, סוכנים ובעלי משלח יד נלווה	**20.2**	**100.0**	**5.7**
בעלי משלח יד נלווה בתחומי המדע וההנדסה	2.7	13.5	0.8
בעלי משלח יד נלווה בתחום הבריאות	3.4	16.9	1.0
בעלי משלח יד נלווה בתחומי העסקים והמינהל	11.2	55.6	3.2
בעלי משלח יד נלווה בתחומי המשפט, החברה והתרבות	2.3	11.2	0.6
מנהלים	**15.3**	**100.0**	**4.3**
מחוקקים, פקידים בכירים, מנהלים כלליים (מנכ"לים) ומנהלים בכירים	2.4	15.8	0.7
מנהלי ייצור ומנהלים בתחום השירותים המקצועיים	7.8	51.0	2.2
מנהלים בתחומי האירוח והמסחר ובתחומי שירות אחרים	3.3	21.7	0.9
עובדי פקידות	**15.9**	**100.0**	**4.5**
פקידים כלליים וקלדנים	6.1	38.5	1.7
פקידי שירות לקוחות	4.1	25.5	1.2
פקידי רישום של נתונים ושל חומרים	4.7	29.5	1.3
סוכנים, עובדי מכירות ושירותים	**61.2**	**100.0**	**17.4**
עובדים בתחום השירותים האישיים	14.1	23.0	4.0
עובדי מכירות	23.7	38.7	6.7
מטפלים אישיים	15.8	25.7	4.5
עובדים בשירותי אבטחה	7.6	12.4	2.2
עובדים מקצועיים בחקלאות, בייעור ובדיג	**7.6**	**100.0**	**2.2**
עובדים מקצועיים בחקלאות למטרות שיווק	7.3	96.0	2.1
עובדים מקצועיים בתעשייה ובבינוי ועובדים מקצועיים אחרים	**119.8**	**100.0**	**34.1**
עובדים בבנייה ובעלי משלח יד דומה (פרט לחשמלאים)	39.5	33.0	11.2
עובדי מתכות ומכונות ובעלי משלח יד דומה	19.2	16.1	5.5
בעלי מלאכה בתחומי החשמל והאלקטרוניקה	9.0	7.5	2.5
מעבדי מזון, יצרני מוצרי עץ ופריטי לבוש ובעלי משלח יד דומה	7.6	6.3	2.2
מפעילים של מתקנים ומכונות נייחים	12.1	10.1	3.4
נהגים ומפעילי מתקנים ניידים	30.0	25.0	8.5
עובדים לא מקצועיים	**44.7**	**100.0**	**12.7**
עובדי ניקיון ועוזרים	12.8	28.6	3.6
פועלים בלתי מקצועיים בחקלאות, בייעור ובדיג	3.3	7.5	0.9
פועלים בלתי מקצועיים בכרייה, בבנייה, בתעשייה ובהובלה	20.3	45.3	5.8
עוזרים בהכנת מזון	2.9	6.4	0.8
עובדי אשפה ועובדים בלתי מקצועיים אחרים	3.8	8.5	1.1

1 משלחי יד שבהם 2,000 מועסקים לפחות.

לוח ב19: מועסקים ערבים ואחוז המועסקים הערבים מחוץ ליישוב המגורים לפי משלח יד ראשי ומין: 2013

משלח יד ראשי	סך הכול		גברים		נשים	
	מספר המועסקים	אחוז המועסקים מחוץ ליישוב המגורים[1]	מספר המועסקים	אחוז המועסקים מחוץ ליישוב המגורים[1]	מספר המועסקים	אחוז המועסקים מחוץ ליישוב המגורים[1]
סך כל המועסקים[2] (אלפים)	**364.0**	**56.4**	**256.5**	**64.4**	**107.5**	**37.1**
מקצועות אקדמיים	67.2	46.4	29.7	56.7	37.5	38.2
הנדסאים, טכנאים, סוכנים ובעלי משלח יד נלווה	20.2	46.5	12.5	52.6	7.7	36.5
מנהלים	15.3	54.1	13.3	57.7	2.0	29.5
עובדי פקידות	15.9	38.5	6.1	50.3	9.8	31.3
סוכנים, עובדי מכירות ועובדי שירותים	61.2	43.1	30.2	56.6	31.0	30.0
עובדים מקצועיים בחקלאות, בייעור ובדיג	7.6	66.2	6.8	67.8	(0.8)	..
עובדים מקצועיים בתעשייה, בבינוי ובמקצועות אחרים	119.8	71.2	115.7	72.1	4.1	45.5
עובדים לא מקצועיים	44.7	61.3	31.5	64.2	13.2	54.4

1 אחוז המועסקים מחוץ ליישוב המגורים מתוך כלל המועסקים.
2 כולל מקרים שבהם משלח היד אינו ידוע.
( ) נתונים שמהימנותם הסטטיסטית נמוכה
.. נתונים בלתי ידועים או שאינם ניתנים לפרסום

לוח ב20: מועסקים ערבים לפי משלח יד ראשי, מין ואזור מגורים:[1] 2013

משלח יד ראשי	סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים
	אלפים				
	סך הכול				
סך כל המועסקים[2]	**364.0**	**214.3**	**92.2**	**29.6**	**28.0**
בעלי משלח יד אקדמי	67.2	39.3	16.5	6.8	4.5
בעלי מקצועות חופשיים וטכניים	20.2	12.7	4.4	1.2	1.9
מנהלים	15.3	9.7	2.8	(0.6)	2.1
עובדי פקידות	15.9	9.3	3.5	(0.5)	2.7
סוכנים, עובדי מכירות ועובדי שירותים	61.2	35.6	15.5	4.0	6.1
עובדים מקצועיים בחקלאות	7.6	4.2	2.2	1.0	..
עובדים מקצועיים בתעשייה, בבינוי ובמקצועות אחרים	119.8	70.7	32.3	10.0	6.8
עובדים לא מקצועיים	44.7	25.3	12.9	3.2	3.2
	אחוזים				
	סך הכול				
סך הכול	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**
בעלי משלח יד אקדמי	19.1	19.0	18.3	24.9	16.5
בעלי מקצועות חופשיים וטכניים	5.7	6.2	4.9	4.4	6.8
מנהלים	4.3	4.7	3.1	2.2	7.8
עובדי פקידות	4.5	4.5	3.8	1.9	9.7
סוכנים, עובדי מכירות ועובדי שירותים	17.4	17.2	17.2	14.5	22.5
עובדים מקצועיים בחקלאות	2.2	2.0	2.4	3.7	..
עובדים מקצועיים בתעשייה, בבינוי ובמקצועות אחרים	34.1	34.2	35.9	36.6	24.8
עובדים לא מקצועיים	12.7	12.3	14.3	11.8	11.9

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 כולל מקרים שבהם משלח היד אינו ידוע.

( ) נתונים שמהימנותם הסטטיסטית נמוכה

.. נתונים בלתי ידועים או שאינם ניתנים לפרסום

-- חוסר מקרים

סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים	סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים
גברים					**נשים**				
256.5	**150.2**	**66.4**	**23.4**	**16.4**	**107.5**	**64.0**	**25.7**	**6.2**	**11.6**
29.7	17.0	7.4	3.8	1.5	37.5	22.3	9.1	3.1	3.0
12.5	7.9	3.0	(0.7)	(0.9)	7.7	4.9	1.4	(0.5)	1.0
13.3	8.6	2.5	(0.6)	1.6	2.0	1.1	..	..	(0.5)
6.1	3.4	1.6	..	(0.9)	9.8	5.9	1.9	..	1.8
30.2	17.6	7.1	2.7	2.7	31.0	18.0	8.4	1.3	3.4
6.8	3.8	1.8	(0.9)	..	(0.8)	..	..	..	–
115.7	67.5	31.8	9.7	6.6	4.1	3.2	(500)	..	..
31.5	18.0	9.3	2.7	1.6	13.2	7.4	3.6	(0.6)	1.6
גברים					**נשים**				
100.0	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**
12.1	11.8	11.5	17.8	9.6	35.4	35.6	36.7	56.9	26.4
5.1	5.5	4.6	2.8	5.6	7.3	7.7	5.7	8.8	8.6
5.4	6.0	3.8	4.6	6.2	1.8	1.7	..	..	4.4
2.5	2.3	2.5	..	4.8	9.2	9.4	7.5	..	15.8
12.3	12.3	11.1	12.9	17.1	29.3	28.7	33.7	23.4	30.3
2.7	2.7	2.9	4.3	..	0.8	..	..	..	–
47.1	47.0	49.3	46.2	41.8	3.8	5.0	2.0	..	..
12.8	12.5	14.4	12.6	10.1	12.4	11.7	14.4	10.9	14.5

לוח ב21: מועסקים ערבים לפי משלח יד ראשי ומעמד בעבודה: 2013

משלח יד ראשי	מספר מועסקים (אלפים)	סך הכול	שכירים	עצמאים	אחר[1]
		אחוזים			
סך הכול[2]	**364.0**	**100.0**	**89.3**	**10.5**	**0.3**
מקצועות אקדמיים	67.2	100.0	91.4	8.6	–
מקצועות חופשיים וטכניים	20.2	100.0	87.7	11.4	..
מנהלים	15.3	100.0	72.1	27.7	..
עובדי פקידות	15.9	100.0	98.0	..	..
סוכנים, עובדי מכירות ועובדי שירותים	61.2	100.0	87.5	11.9	..
עובדים מקצועיים בחקלאות	7.6	100.0	84.6	14.9	..
עובדים מקצועיים בתעשייה, בבינוי ובמקצועות אחרים	119.8	100.0	86.6	13.2	..
עובדים לא מקצועיים	44.7	100.0	97.6	2.3	..

1 מעבידים וחברי קואופרטיב ובני משפחה המועסקים ללא תשלום.
2 כולל מקרים שבהם משלח היד אינו ידוע.
.. נתונים בלתי ידועים או שאינם ניתנים לפרסום
-- חוסר מקרים

לוח ב22: בלתי מועסקים ערבים בני 15–64 לפי דת, אזור מגורים,[1] ניסיון תעסוקתי בעבר, משך חיפוש עבודה, היקף המשרה שחיפשו וסיבת הפסקת העבודה: 2013

ניסיון תעסוקתי בעבר, משך חיפוש עבודה, היקף המשרה שחיפשו וסיבת הפסקת העבודה	סך הכול	דת			אזור מגורים			
		מוסלמים	נוצרים	דרוזים	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים
סך כל הבלתי המועסקים[1] (אלפים)	**37.5**	**29.9**	**3.8**	**3.7**	**23.3**	**7.6**	**3.7**	**2.9**
אחוזים								
סך הכול	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**
ניסיון תעסוקתי בעבר								
עבדו בישראל במשך 12 החודשים האחרונים	49.4	48.0	54.6	55.1	47.0	46.6	62.3	59.4
עבדו בישראל לפני 12 החודשים האחרונים	25.3	25.9	24.0	21.9	26.8	25.3	12.9	29.2
לא עבדו בכלל בישראל	25.3	26.1	21.4	22.9	26.2	28.1	24.9	..
משך חיפוש עבודה (בחודשים)								
פחות מחודש	17.4	17.0	20.2	17.6	16.6	17.3	15.4	26.3
2-1	11.8	11.3	17.8	..	11.7	11.4	..	..
4-2	14.1	13.6	13.7	18.1	14.9	12.5	12.3	..
6-4	9.5	9.9	..	..	9.2	10.2	..	..
6+	47.3	48.2	40.0	47.7	47.5	48.6	50.8	37.8
היקף המשרה שחיפשו								
מלאה	85.6	86.0	81.7	86.4	84.9	92.0	91.7	67.9
חלקית	14.4	14.0	18.3	..	15.1	8.0	..	32.1
סיבת הפסקת העבודה[2]								
פוטרו	38.3	37.7	32.6	49.9	38.3	37.7	53.3	..
העבודה הסתיימה	19.4	18.9	..	..	20.8	15.6	..	..
אחר	42.3	43.5	44.6	30.3	40.9	46.8	31.3	51.8

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 בקרב בלתי מועסקים שעבדו בישראל ב־12 החודשים האחרונים.

.. נתונים בלתי ידועים או שאינם ניתנים לפרסום

פרק ג: רמת חיים

הערה כללית

בשנת 2012 ביטלה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה את סקר ההכנסות, ואיסוף נתוני ההכנסות נעשה במסגרת סקר הוצאות משקי הבית. כתוצאה מכך בפרק זה חל שינוי במקור הנתונים של לוחות ג1–ג5 על העוני וההכנסות, ובשנים 2012–2013 הם מתבססים על סקר הוצאות משקי הבית במקום על סקר ההכנסות. יצוין שמדגם סקר הוצאות משקי הבית קטן בהרבה ממדגם סקר ההכנסות, ואף שעם ביטולו של סקר ההכנסות הוגדל מדגם סקר הוצאות משקי הבית, הוא עדיין נותר קטן בהשוואה למדגם של סקר ההכנסות (כ־9,000 לעומת כ־15,000 משקי בית). בתוך כך, מספר משקי הבית הערביים במדגם ירד מכ־1,800 בסקר ההכנסות לכ־1,100 במדגם סקר הוצאות משקי הבית. נוסף על הגדלת המדגם בסקר הוצאות משקי הבית הוכנסו בו שינויים נוספים, להלן העיקריים שבהם:

1. תגבור המדגם בקרב האוכלוסייה הערבית ביישובי הצפון. תגבור זה נעשה כדי לספק אומדנים מהימנים יותר על האוכלוסייה הערבית בצפון.
2. הגדרת חיילים בשירות סדיר כעובדים שכירים בהתאם להמלצות של ארגון העבודה הבין־לאומי. בעקבות השינוי, משנת 2012 כוללת ההכנסה לשכיר גם את ההכנסה של חיילי הסדיר.
3. שינוי בשיטת האמידה. החל בשנת 2012 אמידת האוכלוסייה בסקר הוצאות המשפחה הותאמה למבנה החדש של סקר כוח האדם החודשי של הלמ"ס.

בשל השינויים הללו ושינויים אחרים נוצר "שבר" סטטיסטי, בעיקר בנתוני העוני וההכנסות, אשר מקשה על ההשוואה של הנתונים לעומת שנים קודמות. יתרה מזו, בשנים 2012 ו־2013 היה קושי לוגיסטי בסקר הוצאות משקי הבית לפקוד את משקי הבית הערביים בנגב והם כמעט נעדרו מהמדגם. כתוצאה מזה נוצר קושי בניתוח האוכלוסייה הערבית בנגב ובהשוואה של נתוני האוכלוסייה הערבית לעומת שנים קודמות. עקב מספרם המועט של משקי הבית הערביים בנגב במדגם סקר הוצאות משקי הבית, נתוניהם לא הוצגו בלוחות המתבססים על סקר זה.

מקור הנתונים

לוחות ג1–ג5 ו־ג7–ג13 מבוססים על **סקר הוצאות משקי הבית**[1] של הלמ"ס לשנת 2013.

---

1. למידע על סקר ההוצאות של הלמ"ס ראו **הכנסות והוצאות משק הבית, נתונים מסקר הוצאות משק הבית 2012, סיכומים כלליים: פרסום מס' 1593** באתר האינטרנט של הלמ"ס.

לוחות ג6 ו־ג14–ג16 מבוססים על נתוני הפרסומים של מינהל המחקר והתכנון שבמוסד לביטוח לאומי.

הגדרות

סקר הוצאות משקי הבית: לוחות ג1–ג5 ו־ג7–ג13

1. **אוכלוסייה ערבית**: התושבים הערבים הקבועים של ישראל בני 15 ומעלה, פרט לתושבים הערבים המתגוררים בירושלים וברמת הגולן.
2. **לאום ערבי**: כולל מוסלמים, דרוזים ונוצרים. נוצרים שאינם גרים ביישובים ערביים נחשבו ערבים רק אם הם ילידי ישראל או שהגיעו לישראל לפני שנת 1990.
3. **אזור המגורים של האוכלוסייה הערבית**: מקומות המגורים של האוכלוסייה הערבית מוינו לארבעה אזורים גיאוגרפיים: גליל, משולש, נגב ויישובים מעורבים. המיון נעשה לפי שלושה משתנים: מחוז המגורים, נפת המגורים וסמל היישוב. באזור הגליל נכללו מחוז הצפון ונפת חיפה, פרט לעיר חיפה; באזור המשולש נכללו נפת חדרה והמחוזות מרכז, תל־אביב וירושלים, פרט לירושלים וליישובים המעורבים; באזור הנגב נכלל מחוז הדרום; באזור היישובים המעורבים נכללו היישובים המעורבים שבישראל.
4. **משק בית**: קבוצת אנשים המתגוררים בקביעות בבית אחד ויש להם תקציב הוצאות משותף למזון.
5. **ראש משק בית**: ראש משק הבית הוא המפרנס העיקרי של משק הבית, כלומר המועסק שעובד בדרך כלל 35 שעות או יותר בשבוע, ואם יש שני מפרנסים עיקריים ייקבע ראש משק הבית לפי סדר העדיפות של המרואיין. אם אין מפרנס במשק הבית ייקבע כראש משק הבית האדם שהמרואיין מחשיב כראש משק הבית.
6. **מפרנס**: מי שעבד לפחות שבוע אחד בשלושת החודשים שקדמו לבואו של הסוקר למשק הבית.
7. **ראש משק בית שכיר**: ראש משק בית שעבד אצל אדם אחר תמורת שכר.
8. **ראש משק בית עצמאי**: ראש משק בית שעובד בעסק משלו.
9. **נפש תקנית**: כדי להשוות רמת חיים של משקי בית בגדלים שונים נקבע סולם שקילות. הסולם ממיר את מספר הנפשות במשק הבית למספר הנפשות התקניות. בסולם מיוחסת לכל נפש נוספת במשק הבית השפעה שולית פוחתת מבחינת העומס המוטל על תקציב המשפחה כביטוי ליתרונות שיש לגודלו של משק הבית. כבסיס לסולם זה נקבע משק בית עם שתי נפשות שמיוחס לו ערך של שתי נפשות תקניות. סולם זה, שמתחשב בהוצאות משק הבית למוצרי מזון בלבד, פותח במוסד לביטוח לאומי בשנת 1971 על סמך נתוני סקר הוצאות המשפחה 1968/69 ומשמש אותו באופן רשמי לחישוב מדדי העוני בישראל. סולם השקילות מוצג בטבלה להלן:

מספר נפשות תקניות ומשקל לנפש נוספת לפי מספר הנפשות במשק הבית

מספר הנפשות במשק הבית	מספר הנפשות התקניות	משקל לנפש נוספת
1	1.25	1.25
2	2.00	0.75
3	2.65	0.65
4	3.20	0.55
5	3.75	0.55
6	4.25	0.50
7	4.75	0.50
8	5.20	0.45
9	5.60	0.40
כל נפש נוספת		0.40

10. **עשירונים**: חלוקת האוכלוסייה לעשרה חלקים שווים, כך שמשקי הבית או הנפשות מסודרים בסדר עולה לפי משתנה כלשהו. העשירון הראשון נקרא העשירון התחתון, והאחרון נקרא העשירון העליון. למשל, העשירון התחתון לפי הכנסה כספית פנויה לנפש תקנית הוא הקבוצה של 10% ממשקי הבית או הנפשות שהכנסתם הכספית הפנויה לנפש תקנית היא הנמוכה ביותר, ו־90% משקי הבית הנותרים הכנסתם גבוהה יותר.
11. **חמישונים**: חלוקת האוכלוסייה לחמישה חלקים שווים, כך שמשקי הבית או הנפשות מסודרים בסדר עולה לפי משתנה כלשהו. החמישון הראשון נקרא החמישון התחתון, והחמישון האחרון נקרא החמישון העליון. למשל, החמישון העליון לפי הכנסה כספית פנויה לנפש תקנית הוא 20% ממשקי הבית או הנפשות שאצלם ההכנסה הכספית הפנויה לנפש תקנית היא הגבוהה ביותר.
12. **הכנסה מעבודה**: הכנסה מעבודה שכירה או עצמאית.
13. **תשלומי העברה**: הכנסה מגמלאות המוסד לביטוח לאומי ומתמיכות של מוסדות ממשלתיים ואנשים פרטיים.
14. **הכנסה אחרת**: הכנסה שאינה מעבודה ומתשלומי העברה, כמו הכנסה מפנסיה ומהון.
15. **הכנסה כלכלית**: הכנסה מעבודה והכנסה אחרת.
16. **תשלומי חובה**: המסים הישירים המוטלים על ההכנסה: מס הכנסה, דמי ביטוח לאומי ומס בריאות.
17. **הכנסה כספית פנויה למשק הבית**: כל ההכנסות מעבודה של כל אחד מבני משק הבית, ההכנסות השוטפות מתמיכות ומפנסיות, וכן ההכנסות הכספיות מרכוש, מריבית ומדיבידנדים בניכוי תשלומי החובה ומסים אחרים.
18. **הכנסה כספית פנויה לנפש תקנית**: ההכנסה הכספית הפנויה של משק הבית מחולקת במספר הנפשות התקניות במשק הבית.

19. **הכנסה כוללת פנויה לנפש תקנית**: הכנסה כספית פנויה לנפש תקנית בתוספת זקיפות[2] בעבור הכנסות הנובעות משימוש בדיור עצמי.

20. **קו העוני**: 50% מההכנסה הכספית הפנויה החציונית לנפש תקנית. קו העוני לנפש תקנית בישראל בשנת 2013 היה 2,392 ש"ח (במחירי תקופת הסקר). משק בית מוגדר משק בית עני כשהכנסתו הכספית הפנויה לנפש תקנית נמוכה מקו העוני. הגדרה זו של קו העוני נהוגה במוסד לביטוח לאומי ושאולה ממנו.

21. **תחולת העוני**: אחוז משקי הבית העניים או הנפשות העניות באוכלוסייה.

22. **פער העוני**: פער עוני של משק בית עני הוא ההפרש שבין קו העוני ובין הכנסתו לנפש תקנית בפועל, ופער העוני של האוכלוסייה כולה מוגדר ממוצע פערי העוני של כל משקי הבית העניים.

23. **יחס פער העוני**: היחס בין פער העוני של האוכלוסייה כולה ובין קו העוני. מדד זה משמש לבחינת עומק העוני בקרב עניים, כלומר עד כמה הכנסתם נמוכה מקו העוני.

24. **הוצאה כספית לצריכה לנפש תקנית**: סך כל התשלומים שמשק הבית משלם על קניית מוצרים ושירותים מחולק במספר הנפשות התקניות במשק הבית. קניית מוצר נחשבת לפי יום קבלת המוצר, וסכום הקנייה המלא נחשב ההוצאה למוצר ביום הגעת המוצר, אף אם עד למועד זה שולם רק תשלום חלקי.

25. **הוצאה כספית כוללת לצריכה לנפש תקנית**: הוצאה כספית לצריכה לנפש תקנית בתוספת זקיפת הוצאה לצריכת שירותי דירה ורכב לנפש תקנית, שכן קניית מוצרים אלו מוגדרת השקעה ולא תצרוכת.[3]

26. **מוצרים ושירותים אחרים**: קבוצת צריכה ראשית ובה מוצרים כמו סיגריות, קוסמטיקה, תכשיטים ושירותים משפטיים.

נתוני המוסד לביטוח לאומי: לוחות ג6 ו־ג14–ג15

1. **אוכלוסייה ערבית**: התושבים המתגוררים ביישובים הערביים (העירוניים) שמונים מעל 2,000 תושבים, פרט ליישובים הערביים שברמת הגולן. בשל מגבלות הנתונים[4] לא נכללו התושבים הערבים המתגוררים ביישובים שאינם ערביים. יצוין שהגדרה זו שונה מההגדרה של האוכלוסייה הערבית בעמוד הקודם.

---

2. להסבר על הזקיפות ראו שם.
3. להסבר על דרך חישוב הזקיפה ראו שם.
4. נתוני המוסד לביטוח לאומי שעליהם התבססו הנתונים שבלוחות מסוכמים ברמת היישוב. לפיכך זיהוי האוכלוסייה הערבית בנתונים אלה התאפשר רק לפי שם היישוב, ולא יכולנו לזהות את הערבים שהתגוררו ביישובים יהודיים וביישובים מעורבים.

2. **אזור המגורים של האוכלוסייה הערבית**: מקומות המגורים של האוכלוסייה הערבית מוינו לשלושה אזורים גיאוגרפיים: גליל, משולש ונגב. המיון נעשה לפי שלושה משתנים: שם היישוב, מחוז המגורים ונפת המגורים. בגליל נכללו היישובים הערביים שבמחוז הצפון ובנפת חיפה; במשולש נכללו היישובים הערביים שבנפת חדרה ובמחוזות תל־אביב, מרכז וירושלים; בנגב נכללו היישובים הערביים שבמחוז הדרום.

3. **שכר לפי יישוב**:
כל ההגדרות להלן מקורן במוסד לביטוח לאומי.

א. **שכיר**: עובד המקבל שכר ממעסיקו הרשום במס הכנסה ובמוסד לביטוח לאומי ומדווח על התשלום מדי חודש בחודשו. כל עוד השכר משולם, העובד נחשב שכיר. בקטגוריית השכירים כלולים גם מי שהיו שכירים בלבד במשך כל השנה, גם מי שהיו עצמאים בחלק מהשנה נוסף על היותם שכירים, וגם מי שעבדו במשק בית.

ב. **עצמאי**: עובד בעסק שלו או במשק שלו, שמתנהל על שמו תיק שומה במס הכנסה ובמוסד לביטוח לאומי ושמשלם דמי ביטוח בעד עצמו.

ג. **שכר**: שכר ברוטו לחודש, לרבות התשלומים ברוטו ששולמו לעובד שכיר במשך החודש.

ד. **מספר חודשי עבודה**: מספר החודשים שבעבורם שולם שכר לעובד השכיר, בלא להתחשב במספר ימי העבודה שעבד בחודש או בחלקיות המשרה.

ה. **שכר ממוצע לחודש עבודה**: סך השכר במשך השנה מחולק במספר חודשי העבודה.

ו. **שכר ממוצע לחודש בשנה**: סך השכר במשך השנה מחולק ב־12.

ז. **משפחת עובדים**: משפחה שבה בני הזוג נשואים, עם או בלי ילדים, ושיש לה הכנסה מעבודה שכירה או עצמאית. ההכנסה המשפחתית כוללת את הכנסות בני הזוג בלבד, בלי לצרף את הכנסותיהם של אנשים אחרים הגרים עמם.

ח. **הכנסה של עצמאים**: השומה שהתקבלה מפקיד השומה. למקצת העצמאים בישראל אין שומות, ולכן הכנסתם נקבעה על פי הצהרתם האישית או על פי הקביעה של המוסד לביטוח לאומי.

ממצאים נבחרים

רמת העוני

1. בשנת 2013 פחת העוני בקרב האוכלוסייה הערבית ושיעורו ירד בקרב משפחות, נפשות וילדים – זאת על אף הקיצוץ בקצבאות הילדים שהונהג באמצע 2013. כך למשל, שיעור המשפחות העניות ירד מ־49% בשנת 2012 ל־47% ב־2013, ושיעור הילדים העניים ירד מ־63% ל־60% (ראו לוח מסכם 1). הגורמים המרכזיים שהביאו לשיפור זה הם גידול בשיעור התעסוקה של נשים (ראו ממצאים עיקריים בפרק הקודם של שוק העבודה) ועלייה ריאלית בהכנסה, כפי שנראה בהמשך. עם זאת, שיעורי העוני בקרב

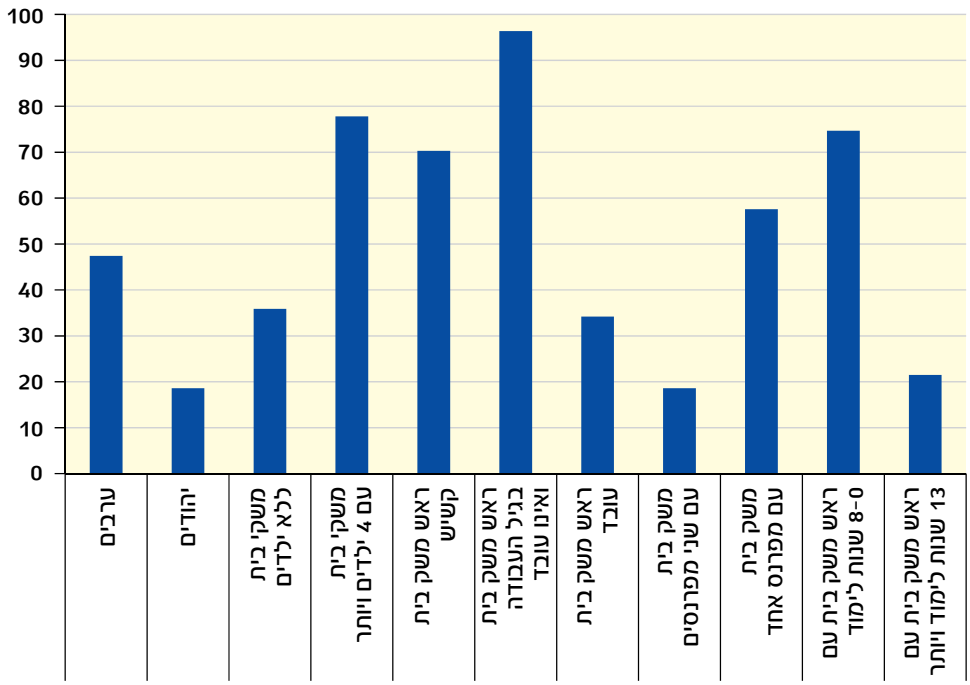
האוכלוסייה הערבית נותרו גבוהים מאוד (47%) בהשוואה לאוכלוסייה היהודית(19%). גם יחס פער העוני בקרב האוכלוסייה הערבית, המודד את עומק העוני, ירד מ־34% ב־2012 ל־32% ב־2013. כלומר, בשנת 2013 ההכנסה הממוצעת של משפחות עניות ערביות רחוקה ב־32% מקו העוני לעומת 34% בשנה שקדמה לה.

2. הירידה בהיקף העוני של המשפחות הערביות בשנת 2013 התרחשה בעיקר באזור הגליל, בעיקר עקב גידול ניכר בשיעור הנשים הערביות המועסקות באזור זה. שיעור המשפחות העניות המתגוררות בגליל ירד מ־51% ב־2012 ל־47% ב־2013, כאשר שיפור זה לווה בגידול ניכר של 5 נקודות האחוז (ל־31%) בשיעור הנשים המועסקות המתגוררות באזור זה.

3. שיעורי עוני גבוהים במיוחד בשנת 2013 (וגם בשנים קודמות) נמצאו בקרב משקי בית שהעומד בראשם הוא בגיל העבודה ואינו עובד, או שהוא קשיש, או שיש לו ארבעה ילדים ויותר, אם כי קיים מתאם בין תכונות אלו של ראש משק הבית. מנגד, שיעור עוני נמוך יחסית נמצא בקרב משקי בית ערביים עם שני מפרנסים, שהיה דומה לשיעור הכללי של משקי הבית היהודיים העניים, כפי שניתן לראות בתרשים 1 להלן.

4. שיעורם של משקי הבית הערביים באוכלוסייה הענייה בשנת 2013 היה גבוה פי 3 משיעורם בכלל האוכלוסייה בישראל ועמד על 30%. בייחוד בלט ייצוג היתר של משקי הבית הערביים שהעומד בראשם הוא בגיל העבודה אך אינו עובד ומשקי הבית עם ארבעה ילדים ויותר: פי 7 ופי 5 בהתאמה (ראו לוח ג3).

תרשים 1: שיעור העוני בקרב קבוצות נבחרות של משקי הבית הערביים (אחוזים), 2013

רמת חיים: הכנסות והוצאות

1. הרוב המכריע של משקי הבית הערביים (66%) ב־2013 נמצא בשלושת עשירוני ההכנסה הנמוכים בישראל לפי הכנסה פנויה, ורק 5% מהם נמצאו בשלושת עשירוני ההכנסה העליונים (ראו לוח ג4).
2. עלייה בהכנסות – ממוצעי ההכנסה ברוטו וההכנסה נטו של משק בית ערבי בשנת 2013 עלו ריאלית ב־10% והסתכמו ב־11,289 ש"ח ו־9,807 ש"ח בהתאמה (ראו לוח ג5). עם זאת, הם עדיין נמוכים בכ־40% מממוצעי ההכנסות של משק בית יהודי, שהסתכמו ב־18,758 ש"ח ו־14,514 ש"ח בהתאמה. השכר החודשי הממוצע לחודש עבודה של שכיר ערבי ב־2012 היה כ־65% בלבד משכרו של שכיר יהודי.
3. שיעור השכירים הערבים שהשתכרו מעט (עד שכר המינימום) נותר בשנת 2012 ברמה של 50%. כלומר אחד מכל שני שכירים ערבים ב־2012 השתכר עד שכר המינימום. שיעור העצמאים שהכנסתם מועטה (עד חצי השכר הממוצע במשק) ירד מ־50% בשנת 2011 ל־46% בשנת 2012 (ראו לוח מסכם 1).
4. 58% ממשקי הבית הערביים בשנת 2013 החזיקו מכונית פרטית, ו־11% החזיקו שתי מכוניות פרטיות ויותר (ראו לוח ג13) (לעומת 44% ו־24% בהתאמה בקרב משקי הבית היהודיים). לכ־39% ממשקי הבית הערביים היה מינוי לאינטרנט (לעומת כ־76% ממשקי הבית היהודיים), ובלט שיעורם הגבוה של המנויים לאינטרנט בקרב הנוצרים (60%).
5. ההוצאה הכספית לנפש תקנית במשק בית ערבי עלתה ריאלית בשנת 2013 ב־15% והסתכמה ב־2,972 ש"ח (ראו לוח מסכם 1). עם זאת, היא עדיין נמוכה ב־35% מזו של משקי הבית היהודיים.
6. ב־2013 שלושת סעיפי ההוצאה הגדולים ביותר בקרב האוכלוסייה הערבית כולה ובכל אחת מרמות ההכנסה הם מזון, תחבורה ותקשורת, ואחזקת הבית (ראו לוח ג10), לעומת תחבורה ותקשורת, חינוך, תרבות ובידור, ומזון בכלל האוכלוסייה היהודית.

לוח מסכם 1: התפתחויות ברמת החיים בקרב האוכלוסייה הערבית: אינדיקטורים נבחרים, 2001–2013

אינדיקטור	2001	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
1. קו העוני לנפש תקנית (ש"ח במחירי 2010)	1,189	1,322	1,346	1,404	1,470	1,642	1,767	1,931	2,070	2,373	2,557
2. אחוז העניים (לפי הכנסה פנויה)											
משקי בית	45.3	49.4	51.3	51.8	47.6	46.8	49.8	48.7	49.5	49.4	47.4
נפשות	47.1	51.7	54.2	55.6	51.1	50.1	53.3	51.8	52.7	52.5	50.0
ילדים	53.9	59.4	63.0	64.9	59.6	67.9	62.7	62.5	61.6	62.5	60.3
3. אחוז משקי הבית העניים (לפי הכנסה פנויה) לפי טיפוסי משק בית נבחרים:											
משק בית שהעומד בראשו בגיל העבודה* ואינו עובד	84.3	89.7	91.6	91.4	89.1	87.4	91.6	86.8	86.7	83.7	96.4
משק בית עם שני מפרנסים	9.5	11.0	10.6		8.8		11.3	13.8	17.6	15.2	18.6
משק בית שהעומד בראשו קשיש	69.6	68.6	73.1	66.8	67.2	66.6	57.8	71.1	66.8	74.5	70.3
משק בית שהעומד בראשו למד עד שמונה שנים	64.7	65.1	70.1	71.3	69.3	65.2	65.8	67.2	73.1	69.6	74.7
משק בית שהעומד בראשו למד 13 שנות לימוד ומעלה	18.8	20.1	21.1		18.6		17.8	18.6	27.1	20.2	21.5
משק בית עם ארבעה ילדים ויותר	58.4	68.1	72.4	75.4	73.1	71.2	73.4	77.3	77.2	79.9	77.8
4. יחס פער העוני (על פי הכנסה פנויה)	25.2	36.6	36.5	35.1	32.1	31.7	35.8	33.4	36.4	33.9	32.3
5. ממוצע הכנסה ברוטו של משק בית (ש"ח במחירי 2010)	6,908	7,079	6,743	6,887	7,493	7,979	8,265	9,232	9,476	10,679	12,066
6. ממוצע הכנסה נטו של משק בית (ש"ח במחירי 2010)	6,672	5,920	5,751	5,800	6,082	7,041	7,331	8,160	8,526	9,538	10,482
7. סך תשלומי ההעברה למשק בית (ש"ח במחירי 2010)	1,701	1,371	1,438	1,377	1,306	1,443	1,545	1,661	1,763	1,940	1,839
8. ממוצע הוצאה כספית לנפש תקנית במשק בית (ש"ח במחירי 2010)	1,667	2,087	1,978	1,973	2,030	2,043	2,174	2,607	3,820	2,773	3,176

אינדיקטור	2001	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
9. ממוצע שכר חודשי לחודש עבודה של שכיר (ש"ח במחירי 2010)	4,429	4,436	4,679	4,550	4,562	4,946	5,516	5,726	6,026	6,433	6,995
10. ממוצע שכר חודשי לחודש עבודה של משפחת עובדים (ש"ח במחירי 2010)	6,143	5,855	6,431	6,383	6,458	7,197	8,044	8,608	9,309	10,707	11,463
11. ממוצע הכנסה לחודש בשנה של עצמאי (ש"ח במחירי 2010)	4,301	4,168	4,156	4,283	4,658	4,828	4,968	5,794	6,340	7,062	7,581
12. אחוז השכירים שהשתכרו עד שכר המינימום במשק	53.1	58.2	54.2	54.7	54.4	52.8	52.8	53.8	51.4	49.9	50.2
13. אחוז העצמאים שהכנסתם עד מחצית השכר הממוצע במשק	51.0	54.3	55.2	54.6	49.2	49.7	48.8	50.4	49.3	50.1	46.1

* החל בשנת 2013 גיל העבודה שונה מעט: מ־18–65 לגברים ו־18–60 לנשים ל־18–66 ו־18–61, בהתאמה.

לוח ג1: מדדי העוני בקרב האוכלוסייה הערבית לפי אזור מגורים:[1] 2013

אזור מגורים	תחולת העוני[2]			יחס פער העוני[3]
	משקי בית	נפשות	ילדים	
	אחוזים			
	לפי הכנסה כלכלית[1]			
סך הכול	**52.4**	**54.8**	**64.0**	**57.0**
מזה[4]:				
גליל	53.6	54.9	63.0	57.1
משולש	51.7	54.2	64.9	56.2
יישובים מעורבים	47.0	61.2	72.2	59.4
	לפי הכנסה פנויה[1]			
סך הכול	**47.4**	**50.0**	**60.3**	**32.3**
מזה[4]:				
גליל	47.2	49.8	59.8	33.1
משולש	50.5	53.2	64.3	31.1
יישובים מעורבים	34.6	35.8	45.4	29.7

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 אחוז האוכלוסייה הערבית העונייה מתוך כלל האוכלוסייה הערבית.

3 ראו הגדרה במבוא לפרק. המשקל שניתן לכל משק בית בחישוב שווה למספר הנפשות הכלולות בו.

4 הנתונים לאזור הנגב לא חושבו. לסיבות לכך ראו הסברים במבוא לפרק.

לוח ג2: מדדי העוני בקרב משקי הבית הערביים לפי מאפייני משק הבית: 2013

סוג משק הבית	תחולת העוני[1]		יחס פער העוני[2]	
	לפי הכנסה כלכלית[1]	לפי הכנסה פנויה[1]	לפי הכנסה כלכלית[1]	לפי הכנסה פנויה[1]
סך הכול	**52.4**	**47.4**	**57.0**	**32.3**
מספר ילדים במשק הבית				
0	46.8	35.9	74.6	30.1
1+	55.3	53.2	49.4	33.1
1-3	47.2	45.7	48.0	30.9
4+	81.7	77.8	52.1	37.3
גיל ראש משק הבית				
20-34	42.2	44.5	36.3	28.5
35-54	55.6	53.5	48.9	33.9
55+	68.6	57.2	90.5	30.9
משק בית שבראשו עומד קשיש[3]	90.6	70.3	92.3	28.1
תכונות כוח העבודה של ראש משק הבית				
בגיל העבודה[4] ואינו עובד	96.6	96.4	94.2	48.7
עובד	13.1	34.2	37.6	27.2
מעמד בעבודה של ראש משק הבית				
שכיר	42.6	38.1	35.0	27.3
עצמאי	32.2	34.1	27.6	26.8
מספר מפרנסים במשק הבית				
1	63.1	57.6	38.3	30.2
2	19.2	18.6	19.9	14.9
מספר שנות לימוד של ראש משק הבית				
0-8	84.8	74.7	77.5	33.6
9-12	52.9	48.4	49.5	33.4
13+	23.5	21.5	31.0	23.4

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 ראו הגדרה במבוא לפרק. המשקל שניתן לכל משק בית בחישוב שווה למספר הנפשות הכלולות בו.

3 גבר בן 66 ומעלה ואישה בת 61 ומעלה.

4 גיל העבודה הוגדר 18-66 לגברים ו-18-61 לנשים.

לוח ג3: החלק היחסי של משקי הבית הערביים בכלל משקי הבית בישראל ובכלל משקי הבית העניים בישראל לפי מאפייני משק הבית ואזור מגורים:[1] 2013

מאפיין משק הבית ואזור מגורים	כלל משקי הבית בישראל	כלל משקי הבית העניים[2]
מספר משקי הבית (אלפים)	**2,259.1**	**391.5**
	אחוזים[3]	**אחוזים[4]**
סך הכול	**10.9**	**29.9**
מספר ילדים במשק הבית		
0	3.7	7.6
1+	7.2	22.3
1-3	5.6	14.7
4+	1.7	7.6
גיל ראש משק הבית		
20-34	4.0	8.5
35-54	5.1	15.6
55+	1.8	5.8
משק בית שבראשו עומד קשיש[5]	1.0	4.0
תכונות כוח העבודה של ראש משק הבית		
בגיל העבודה[6] ואינו עובד	1.3	8.7
עובד	7.1	18.8
מעמד בעבודה של ראש משק הבית		
שכיר	7.5	16.5
עצמאי	1.2	2.3
מספר מפרנסים במשק הבית		
1	4.4	14.6
2	3.0	3.2
מספר שנות לימוד של ראש משק הבית		
0-8	2.3	9.9
9-12	6.0	16.7
13+	2.7	3.3
אזור מגורים[1] של משק הבית		
גליל	7.1	19.3
משולש	3.3	9.6
יישובים מעורבים	0.5	1.0

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 ראו הגדרה במבוא לפרק. עניים לפי הכנסה פנויה.

3 אחוז משקי הבית הערביים מכלל משקי הבית בישראל.

4 אחוז משקי הבית הערביים העניים מכלל משקי הבית העניים בישראל.

5 גבר בן 66 ומעלה ואישה בת 61 ומעלה.

6 גיל העבודה הוגדר 18-66 לגברים ו־18-61 לנשים.

לוח ג4: החלק היחסי של משקי הבית הערביים בכלל משקי הבית בישראל והתפלגות משקי הבית הערביים בעשירונים[1] של כלל משקי הבית בישראל: 2013

עשירון	החלק של משקי הבית הערביים בכל עשירון של כלל משקי הבית בישראל		התפלגות משקי הבית הערביים בעשירונים של כלל משקי הבית בישראל	
	לפי הכנסה כלכלית[2]	לפי הכנסה פנויה[2]	לפי הכנסה כלכלית[2]	לפי הכנסה פנויה[2]
	אחוזים			
סך הכול	**13.1**	**13.1**	**100.0**	**100.0**
1 תחתון	19.8	44.6	20.4	26.4
2	30.6	30.1	18.7	21.6
3	32.1	24.7	19.9	18.1
4	19.2	14.5	13.7	10.4
5	12.4	10.6	8.7	7.7
6	10.4	10.6	7.8	8.3
7	7.2	3.7	5.4	2.8
8	3.8	2.9	3.0	2.4
9	1.4	1.8	1.1	1.4
10 עליון	1.4	1.0	1.3	1.0

1 ראו הגדרה במבוא לפרק. עשירונים לפי הכנסה כלכלית והכנסה פנויה לנפש תקנית. שקלול לפי נפשות.

2 ראו הגדרה במבוא לפרק.

לוח ג5: הרמה וההרכב של הכנסות משקי הבית הערביים מהמקורות השונים לפי סוג משק הבית: 2013

סוג משק הבית	רמת ההכנסות (ש"ח) והרכבן (אחוזים)	מקור הכנסה[1]			
		סך הכול הכנסה ברוטו	עבודה	תשלומי העברה	הכנסה אחרת
סך הכול	**הכנסה ממוצעת**	**11,289**	**9,160**	**1,721**	**408**
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	**100.0**	**81.1**	**15.2**	**3.6**
משק בית ללא ילדים	הכנסה ממוצעת	10,137	7,399	2,045	693
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	73.0	20.2	6.8
משק בית עם ילדים	הכנסה ממוצעת	11,874	10,054	1,556	263
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	84.7	13.1	2.2
משק בית עם 1-3 ילדים	הכנסה ממוצעת	12,550	10,861	1,377	312
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	86.5	11.0	2.5
משק בית עם 4 ילדים ויותר	הכנסה ממוצעת	9,653	7,406	2,146	101
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	76.7	22.2	1.0
משק בית שהעומד בראשו בן 20-34	הכנסה ממוצעת	11,636	9,648	1,577	411
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	82.9	13.6	3.5
משק בית שהעומד בראשו בן 35-54	הכנסה ממוצעת	12,034	10,303	1,473	258
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	85.6	12.2	2.1
משק בית שהעומד בראשו בן 55 ומעלה	הכנסה ממוצעת	8,469	4,825	2,766	877
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	57.0	32.7	10.4
משק בית שהעומד בראשו קשיש[3]	הכנסה ממוצעת	4,750	240	3,715	794
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	5.0	78.2	16.7
משק בית שהעומד בראשו בגיל העבודה[4] ואינו עובד	הכנסה ממוצעת	4,288	107	3,775	406
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	2.5	88.0	9.5
משק בית שהעומד בראשו עובד	הכנסה ממוצעת	13,080	11,515	1,179	386
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	88.0	9.0	3.0
משק בית שהעומד בראשו שכיר	הכנסה ממוצעת	12,247	10,631	1,222	394
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	86.8	10.0	3.2
משק בית שהעומד בראשו עצמאי	הכנסה ממוצעת	18,420	17,184	901	334
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	93.3	4.9	1.8
משק בית עם מפרנס אחד	הכנסה ממוצעת	8,531	6,915	1,297	319
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	81.1	15.2	3.7
משק בית עם שני מפרנסים	הכנסה ממוצעת	15,593	14,386	862	346
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	92.3	5.5	2.2

לוח ג5: הרמה וההרכב של הכנסות משקי הבית הערביים מהמקורות השונים לפי סוג משק הבית: 2013 (המשך)

סוג משק הבית	רמת ההכנסות (ש"ח) והרכבן (אחוזים)	מקור הכנסה[1]			
		סך הכול הכנסה ברוטו	עבודה	תשלומי העברה	הכנסה אחרת
משק בית שלעומד בראשו 0-8 שנות לימוד	הכנסה ממוצעת	6,360	3,233	2,862	265
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	50.8	45.0	4.2
משק בית שלעומד בראשו 9-12 שנות לימוד	הכנסה ממוצעת	11,281	9,385	1,582	314
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	83.2	14.0	2.8
משק בית שלעומד בראשו 13+ שנות לימוד	הכנסה ממוצעת	15,552	13,761	1,050	742
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	88.5	6.7	4.8
משק בית מהגליל	הכנסה ממוצעת	11,264	9,046	1,764	454
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	80.3	15.7	4.0
משק בית מהמשולש	הכנסה ממוצעת	11,107	9,288	1,537	281
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	83.6	13.8	2.5
משק בית מיישוב מעורב	הכנסה ממוצעת	12,388	9,393	2,415	580
	החלק בהכנסת משק הבית[2]	100.0	75.8	19.5	4.7

1 ראו הגדרות להכנסות מכל מקור במבוא לפרק.

2 החלק היחסי של ההכנסה ממקור מסוים בכלל ההכנסה ברוטו.

3 גבר בן 66 ומעלה ואישה בת 61 ומעלה.

4 גיל העבודה הוגדר 18-66 לגברים ו־18-61 לנשים.

לוח ג6: סך כל התושבים הערבים[1] מקבלי גמלאות עיקריות מהמוסד לביטוח לאומי לפי סוג הגמלה ואזור מגורים:[2] דצמבר 2013

סוג הגמלה	סך הכול	יישובים עירוניים[3]				יישובים כפריים[4]
		סך הכול	גליל	משולש	נגב	סך הכול
	מספרים מוחלטים[5]					
זקנה ו/או שארים	48,139	46,924	31,653	12,778	2,493	1,215
מתוכם: מקבלי גמלה עם השלמת הכנסה	13,731	13,370	8,946	3,014	1,410	361
מקבלי קצבת זקנה בלבד	32,410	31,562	21,375	8,678	1,509	848
גמלת סיעוד	10,741	10,477	6,211	3,708	558	264
נכות כללית	33,892	33,079	20,965	9,815	2,299	813
שירותים מיוחדים[6]	6,024	5,851	3,738	1,699	414	173
ילד נכה	6,650	6,456	3,588	1,758	1,110	194
ניידות	5,170	5,053	3,158	1,351	544	117
נכות מעבודה	4,724	4,610	3,235	1,187	188	114
דמי פגיעה מעבודה	13,188	12,792	8,460	3,696	636	396
ילדים: כלל המשפחות	173,637	169,379	103,344	47,732	18,303	4,258
ילדים: כלל הילדים	463,423	452,066	256,736	126,002	69,328	11,357
דמי לידה	8,805	8,567	5,090	2,534	943	238
מזונות	2,296	2,250	1,160	812	278	46
הבטחת הכנסה	32,456	31,617	18,904	6,815	5,898	839
דמי אבטלה	7,287	7,056	4,636	1,849	571	231

מקור: המוסד לביטוח לאומי, 2015. **היישובים בישראל, מספר התושבים ומספר מקבלי גמלאות, 2013**, ירושלים: המוסד לביטוח לאומי.

1 נכללו רק התושבים הערבים המתגוררים ביישובים הערביים.

2 ראו הגדרה במבוא לפרק.

3 יישובים ובהם 2,000 תושבים ומעלה.

4 יישובים ובהם פחות מ־2,000 תושבים.

5 הנתונים מתייחסים למקבלי הגמלאות בלבד. התלויים במקבלי הגמלאות אינם כלולים בנתונים. ייתכן שהתושב מקבל יותר מסוג גמלה אחד.

6 קצבה שהמוסד לביטוח לאומי משלם לנכים שטרם הגיעו לגיל הפרישה וחיים בקהילה, ובעלי נכות רפואית בשיעור של 60% לפחות.

סך הכול	יישובים עירוניים[3]				יישובים כפריים[4]
	סך הכול	גליל	משולש	נגב	סך הכול
אחוזים מכלל מקבלי הגמלה בישראל					
5.7	5.5	3.7	1.5	0.3	0.1
7.3	7.1	4.7	1.6	0.7	0.2
4.3	4.2	2.9	1.2	0.2	0.1
6.8	6.6	3.9	2.4	0.4	0.2
15.1	14.7	9.3	4.4	1.0	0.4
14.3	13.9	8.9	4.0	1.0	0.4
17.4	16.9	9.4	4.6	2.9	0.5
14.3	14.0	8.8	3.7	1.5	0.3
9.9	9.6	6.8	2.5	0.4	0.2
17.8	17.3	11.4	5.0	0.9	0.5
15.8	15.4	9.4	4.3	1.7	0.4
17.5	17.0	9.7	4.7	2.6	0.4
7.7	7.5	4.4	2.2	0.8	0.2
12.7	12.5	6.4	4.5	1.5	0.3
31.3	30.5	18.2	6.6	5.7	0.8
10.3	10.0	6.6	2.6	0.8	0.3

לוח ג7: הכנסה כוללת פנויה והוצאה כוללת לצריכה לנפש תקנית, לפי סעיף הוצאה ואזור מגורים:[1] 2013

סעיף הוצאה	סך הכול	מזה:		
		גליל	משולש	יישובים מעורבים
ממוצע מספר הנפשות במשק הבית	5.3	5.1	5.3	8.6
ממוצע מספר הנפשות התקניות במשק הבית	3.9	3.8	3.8	5.2
	ש"ח[2]			
ממוצע הכנסה כוללת פנויה לנפש תקנית[1]	3,500	3,444	3,573	3,666
ממוצע הוצאה כוללת לנפש תקנית:[1] סך הכול	**3,613**	**3,562**	**3,750**	**3,551**
מזון	713	699	743	761
ירקות ופירות	153	159	139	165
דיור	668	589	830	752
אחזקת הבית	389	400	369	361
ריהוט וציוד לבית	157	168	150	64
הלבשה והנעלה	169	162	188	159
בריאות	153	158	142	151
חינוך, תרבות ובידור	279	286	270	245
תחבורה ותקשורת	715	737	686	605
אחר	217	203	233	289
	אחוזים[3]			
סך הכול	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**
מזון	19.7	19.6	19.8	21.4
ירקות ופירות	4.2	4.5	3.7	4.6
דיור	18.5	16.5	22.1	21.2
אחזקת הבית	10.8	11.2	9.8	10.2
ריהוט וציוד לבית	4.4	4.7	4.0	1.8
הלבשה והנעלה	4.7	4.5	5.0	4.5
בריאות	4.2	4.4	3.8	4.3
חינוך, תרבות ובידור	7.7	8.0	7.2	6.9
תחבורה ותקשורת	19.8	20.7	18.3	17.0
אחר	6.0	5.7	6.2	8.1
	היחס בין רמת ההוצאה ובין רמת ההכנסה הפנויה[4]			
סך הכול	**1.03**	**1.03**	**1.05**	**0.97**
מזון	0.20	0.20	0.21	0.21
ירקות ופירות	0.04	0.05	0.04	0.04
דיור	0.19	0.17	0.23	0.21
אחזקת הבית	0.11	0.12	0.10	0.10
ריהוט וציוד לבית	0.04	0.05	0.04	0.02
הלבשה והנעלה	0.05	0.05	0.05	0.04
בריאות	0.04	0.05	0.04	0.04
חינוך, תרבות ובידור	0.08	0.08	0.08	0.07
תחבורה ותקשורת	0.20	0.21	0.19	0.17
אחר	0.06	0.06	0.07	0.08

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 במחירים של תקופת הסקר.

3 אחוזים מכלל רמת ההוצאה הכוללת לתצרוכת לנפש תקנית.

4 היחס בין רמת ההוצאה הכוללת לנפש תקנית ובין רמת ההכנסה הכוללת הפנויה לנפש תקנית. ערך גבוה מ־1 משקף רמת הוצאה הגבוהה מרמת ההכנסה.

לוח ג8: הכנסה כספית פנויה והוצאה כספית לצריכה לנפש תקנית, לפי סעיף הוצאה ואזור מגורים:[1] 2013

סעיף הוצאה	סך הכול	מזה:		
		גליל	משולש	יישובים מעורבים
ממוצע מספר הנפשות במשק הבית	5.3	5.1	5.3	8.6
ממוצע מספר הנפשות התקניות במשק הבית	3.9	3.8	3.8	5.2
	ש"ח[2]			
ממוצע הכנסה כספית פנויה לנפש תקנית[1]	2,842	2,850	2,756	3,032
ממוצע הוצאה כספית לנפש תקנית:[1] סך הכול	**2,972**	**2,988**	**2,941**	**2,927**
מזון	713	699	743	761
ירקות ופירות	153	159	139	165
דיור	32	22	22	129
אחזקת הבית	389	400	369	361
ריהוט וציוד לבית	157	168	150	64
הלבשה והנעלה	169	162	188	159
בריאות	153	158	142	151
חינוך, תרבות ובידור	279	286	270	245
תחבורה ותקשורת	710	731	685	604
אחר	217	203	233	289
	אחוזים[3]			
סך הכול	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**
מזון	24.0	23.4	25.3	26.0
ירקות ופירות	5.1	5.3	4.7	5.6
דיור	1.1	0.7	0.7	4.4
אחזקת הבית	13.1	13.4	12.5	12.3
ריהוט וציוד לבית	5.3	5.6	5.1	2.2
הלבשה והנעלה	5.7	5.4	6.4	5.4
בריאות	5.2	5.3	4.8	5.2
חינוך, תרבות ובידור	9.4	9.6	9.2	8.4
תחבורה ותקשורת	23.9	24.5	23.3	20.6
אחר	7.3	6.8	7.9	9.9
	היחס בין רמת ההוצאה ובין רמת ההכנסה הפנויה[4]			
סך הכול	**1.05**	**1.05**	**1.07**	**0.97**
מזון	0.25	0.25	0.27	0.25
ירקות ופירות	0.05	0.06	0.05	0.05
דיור	0.01	0.01	0.01	0.04
אחזקת הבית	0.14	0.14	0.13	0.12
ריהוט וציוד לבית	0.06	0.06	0.05	0.02
הלבשה והנעלה	0.06	0.06	0.07	0.05
בריאות	0.05	0.06	0.05	0.05
חינוך, תרבות ובידור	0.10	0.10	0.10	0.08
תחבורה ותקשורת	0.25	0.26	0.25	0.20
אחר	0.08	0.07	0.08	0.10

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 במחירים של תקופת הסקר.

3 אחוזים מכלל רמת ההוצאה לתצרוכת לנפש תקנית.

4 היחס בין רמת ההוצאה הכספית לנפש תקנית ובין רמת ההכנסה הכספית הפנויה לנפש תקנית. ערך גבוה מ־1 משקף רמת הוצאה הגבוהה מרמת ההכנסה.

לוח ג9: הכנסה כוללת פנויה והוצאה כוללת לצריכה לנפש תקנית, לפי סעיף הוצאה וחמישוני הכנסה:[1] 2013

סעיף הוצאה	סך הכול	חמישון הכנסה תחתון	2	3	4	חמישון הכנסה עליון
ממוצע מספר הנפשות במשק הבית	3.3	6.0	5.6	5.8	4.9	4.5
ממוצע מספר הנפשות התקניות במשק הבית	3.9	4.2	4.0	4.0	3.6	3.4
	ש"ח[2]					
ממוצע הכנסה כוללת פנויה לנפש תקנית[3]	3,500	1,526	2,377	3,082	4,104	6,393
ממוצע הוצאה כוללת לנפש תקנית:[3] סך הכול	**3,613**	**2,368**	**2,852**	**3,625**	**4,192**	**5,017**
מזון	713	565	613	754	760	873
ירקות ופירות	153	126	139	160	159	180
דיור	668	473	560	676	744	886
אחזקת הבית	389	275	334	365	449	520
ריהוט וציוד לבית	157	99	99	170	240	177
הלבשה והנעלה	169	124	162	153	172	234
בריאות	153	96	124	154	157	236
חינוך, תרבות ובידור	279	157	180	290	410	358
תחבורה ותקשורת	715	312	447	686	850	1,274
אחר	217	141	193	218	251	279
	אחוזים[4]					
סך הכול	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**
מזון	19.7	23.9	21.5	20.8	18.1	17.4
ירקות ופירות	4.2	5.3	4.9	4.4	3.8	3.6
דיור	18.5	20.0	19.6	18.6	17.8	17.7
אחזקת הבית	10.8	11.6	11.7	10.1	10.7	10.4
ריהוט וציוד לבית	4.4	4.2	3.5	4.7	5.7	3.5
הלבשה והנעלה	4.7	5.3	5.7	4.2	4.1	4.7
בריאות	4.2	4.0	4.3	4.2	3.8	4.7
חינוך, תרבות ובידור	7.7	6.6	6.3	8.0	9.8	7.1
תחבורה ותקשורת	19.8	13.2	15.7	18.9	20.3	25.4
אחר	6.0	5.9	6.8	6.0	6.0	5.6
	היחס בין רמת ההוצאה ובין רמת ההכנסה הפנויה[5]					
סך הכול	**1.03**	**1.55**	**1.20**	**1.18**	**1.02**	**0.78**
מזון	0.20	0.37	0.26	0.24	0.19	0.14
ירקות ופירות	0.04	0.08	0.06	0.05	0.04	0.03
דיור	0.19	0.31	0.24	0.22	0.18	0.14
אחזקת הבית	0.11	0.18	0.14	0.12	0.11	0.08
ריהוט וציוד לבית	0.04	0.06	0.04	0.06	0.06	0.03
הלבשה והנעלה	0.05	0.08	0.07	0.05	0.04	0.04
בריאות	0.04	0.06	0.05	0.05	0.04	0.04
חינוך, תרבות ובידור	0.08	0.10	0.08	0.09	0.10	0.06
תחבורה ותקשורת	0.20	0.20	0.19	0.22	0.21	0.20
אחר	0.06	0.09	0.08	0.07	0.06	0.04

1 ראו הגדרה במבוא לפרק. הפרטים מוינו לפי הכנסה כוללת פנויה לנפש תקנית.

2 במחירים של תקופת הסקר.

3 ראו הגדרה במבוא לפרק.

4 אחוזים מכלל רמת ההוצאה הכוללת לתצרוכת לנפש תקנית.

5 היחס בין רמת ההוצאה הכוללת לנפש תקנית ובין רמת ההכנסה הכוללת הפנויה לנפש תקנית. ערך גבוה מ־1 משקף רמת הוצאה הגבוהה מרמת ההכנסה.

לוח ג10: הכנסה כספית פנויה והוצאה כספית לצריכה לנפש תקנית, לפי סעיף הוצאה וחמישוני הכנסה:[1] 2013

סעיף הוצאה	סך הכול	חמישון הכנסה תחתון	2	3	4	חמישון הכנסה עליון
ממוצע מספר הנפשות במשק הבית	5.3	6.0	5.6	5.8	4.9	4.5
ממוצע מספר הנפשות התקניות במשק הבית	3.8	4.2	4.0	4.0	3.6	3.4
	ש"ח[2]					
ממוצע הכנסה כספית פנויה לנפש תקנית[3]	2,842	1,091	1,833	2,425	3,352	5,491
ממוצע הוצאה כספית לנפש תקנית:[3] סך הכול	**2,972**	**1,936**	**2,310**	**2,973**	**3,465**	**4,166**
מזון	713	565	613	754	760	873
ירקות ופירות	153	126	139	160	159	180
דיור	32	41	18	25	25	51
אחזקת הבית	389	275	334	365	449	520
ריהוט וציוד לבית	157	99	99	170	240	177
הלבשה והנעלה	169	124	162	153	172	234
בריאות	153	96	124	154	157	236
חינוך, תרבות ובידור	279	157	180	290	410	358
תחבורה ותקשורת	710	312	447	684	843	1,259
אחר	217	141	193	218	251	279
	אחוזים[4]					
סך הכול	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**
מזון	24.0	29.2	26.5	25.4	21.9	20.9
ירקות ופירות	5.1	6.5	6.0	5.4	4.6	4.3
דיור	1.1	2.1	0.8	0.8	0.7	1.2
אחזקת הבית	13.1	14.2	14.5	12.3	12.9	12.5
ריהוט וציוד לבית	5.3	5.1	4.3	5.7	6.9	4.3
הלבשה והנעלה	5.7	6.4	7.0	5.1	5.0	5.6
בריאות	5.2	4.9	5.4	5.2	4.5	5.7
חינוך, תרבות ובידור	9.4	8.1	7.8	9.7	11.8	8.6
תחבורה ותקשורת	23.9	16.1	19.3	23.0	24.3	30.2
אחר	7.3	7.3	8.4	7.3	7.2	6.7
	היחס בין רמת ההוצאה ובין רמת ההכנסה הפנויה[5]					
סך הכול	**1.05**	**1.77**	**1.26**	**1.23**	**1.03**	**0.76**
מזון	0.25	0.52	0.33	0.31	0.23	0.16
ירקות ופירות	0.05	0.12	0.08	0.07	0.05	0.03
דיור	0.01	0.04	0.01	0.01	0.01	0.01
אחזקת הבית	0.14	0.25	0.18	0.15	0.13	0.09
ריהוט וציוד לבית	0.06	0.09	0.05	0.07	0.07	0.03
הלבשה והנעלה	0.06	0.11	0.09	0.06	0.05	0.04
בריאות	0.05	0.09	0.07	0.06	0.05	0.04
חינוך, תרבות ובידור	0.10	0.14	0.10	0.12	0.12	0.07
תחבורה ותקשורת	0.25	0.29	0.24	0.28	0.25	0.23
אחר	0.08	0.13	0.11	0.09	0.07	0.05

1 ראו הגדרה במבוא לפרק. הפרטים מוינו לפי הכנסה כספית פנויה לנפש תקנית.

2 במחירים של תקופת הסקר.

3 ראו הגדרה במבוא לפרק.

4 אחוזים מכלל רמת ההוצאה לתצרוכת לנפש תקנית.

5 היחס בין רמת ההוצאה הכספית לנפש תקנית ובין רמת ההכנסה הכספית הפנויה לנפש תקנית. ערך גבוה מ־1 משקף רמת הוצאה הגבוהה מרמת ההכנסה.

לוח ג11: הכנסה כוללת פנויה והוצאה כוללת לצריכה לנפש תקנית, לפי סעיף הוצאה ומספר מפרנסים: 2013

סעיף הוצאה	סך הכול	אין מפרנס	מפרנס אחד	שני מפרנסים ויותר
ממוצע מספר הנפשות במשק הבית	3.5	4.5	5.1	5.9
ממוצע מספר הנפשות התקניות במשק הבית	3.9	3.4	3.7	4.1
	ש"ח[1]			
ממוצע הכנסה פנויה לנפש תקנית[2]	3,500	2,051	2,891	4,546
ממוצע הוצאה כוללת לנפש תקנית:[2] סך הכול	**3,613**	**2,824**	**3,386**	**4,088**
מזון	713	716	638	780
ירקות ופירות	153	169	138	161
דיור	668	634	683	666
אחזקת הבית	389	314	382	420
ריהוט וציוד לבית	157	114	143	185
הלבשה והנעלה	169	103	181	182
בריאות	153	163	139	163
חינוך, תרבות ובידור	279	118	240	370
תחבורה ותקשורת	715	326	662	896
אחר	217	168	180	266
	אחוזים[3]			
סך הכול	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**
מזון	19.7	25.4	18.9	19.1
ירקות ופירות	4.2	6.0	4.1	3.9
דיור	18.5	22.5	20.2	16.3
אחזקת הבית	10.8	11.1	11.3	10.3
ריהוט וציוד לבית	4.4	4.0	4.2	4.5
הלבשה והנעלה	4.7	3.6	5.3	4.4
בריאות	4.2	5.8	4.1	4.0
חינוך, תרבות ובידור	7.7	4.2	7.1	9.1
תחבורה ותקשורת	19.8	11.5	19.5	21.9
אחר	6.0	6.0	5.3	6.5
	היחס בין רמת ההוצאה ובין רמת ההכנסה הפנויה[4]			
סך הכול	**1.03**	**1.38**	**1.17**	**0.90**
מזון	0.20	0.35	0.22	0.17
ירקות ופירות	0.04	0.08	0.05	0.04
דיור	0.19	0.31	0.24	0.15
אחזקת הבית	0.11	0.15	0.13	0.09
ריהוט וציוד לבית	0.04	0.06	0.05	0.04
הלבשה והנעלה	0.05	0.05	0.06	0.04
בריאות	0.04	0.08	0.05	0.04
חינוך, תרבות ובידור	0.08	0.06	0.08	0.08
תחבורה ותקשורת	0.20	0.16	0.23	0.20
אחר	0.06	0.08	0.06	0.06

1 במחירים של תקופת הסקר.

2 ראו הגדרה במבוא לפרק.

3 אחוזים מכלל רמת ההוצאה הכוללת לתצרוכת לנפש תקנית.

4 היחס בין רמת ההוצאה הכוללת לנפש תקנית ובין רמת ההכנסה הכוללת הפנויה לנפש תקנית. ערך גבוה מ־1 משקף רמת הוצאה הגבוהה מרמת ההכנסה.

לוח ג12: הכנסה כספית פנויה והוצאה כספית לצריכה לנפש תקנית, לפי סעיף הוצאה ומספר מפרנסים: 2013

סעיף הוצאה	סך הכול	אין מפרנס	מפרנס אחד	שני מפרנסים ויותר
ממוצע מספר הנפשות במשק הבית	5.3	4.5	5.1	5.9
ממוצע מספר הנפשות התקניות במשק הבית	3.8	3.4	3.7	4.1
	ש"ח[1]			
ממוצע הכנסה כספית פנויה לנפש תקנית[2]	2,842	1,452	2,209	3,888
ממוצע הוצאה כספית לנפש תקנית:[2] **סך הכול**	**2,972**	**2,229**	**2,727**	**3,447**
מזון	713	716	638	780
ירקות ופירות	153	169	138	161
דיור	32	39	31	31
אחזקת הבית	389	314	382	420
ריהוט וציוד לבית	157	114	143	185
הלבשה והנעלה	169	103	181	182
בריאות	153	163	139	163
חינוך, תרבות ובידור	279	118	240	370
תחבורה ותקשורת	710	326	655	891
אחר	217	168	180	266
	אחוזים[3]			
סך הכול	**100.0**	**100.0**	**100.0**	**100.0**
מזון	24.0	32.1	23.4	22.6
ירקות ופירות	5.1	7.6	5.1	4.7
דיור	1.1	1.8	1.1	0.9
אחזקת הבית	13.1	14.1	14.0	12.2
ריהוט וציוד לבית	5.3	5.1	5.2	5.4
הלבשה והנעלה	5.7	4.6	6.6	5.3
בריאות	5.2	7.3	5.1	4.7
חינוך, תרבות ובידור	9.4	5.3	8.8	10.7
תחבורה ותקשורת	23.9	14.6	24.0	25.8
אחר	7.3	7.6	6.6	7.7
	היחס בין רמת ההוצאה ובין רמת ההכנסה הפנויה[4]			
סך הכול	**1.05**	**1.54**	**1.23**	**0.89**
מזון	0.25	0.49	0.29	0.20
ירקות ופירות	0.05	0.12	0.06	0.04
דיור	0.01	0.03	0.01	0.01
אחזקת הבית	0.14	0.22	0.17	0.11
ריהוט וציוד לבית	0.06	0.08	0.06	0.05
הלבשה והנעלה	0.06	0.07	0.08	0.05
בריאות	0.05	0.11	0.06	0.04
חינוך, תרבות ובידור	0.10	0.08	0.11	0.10
תחבורה ותקשורת	0.25	0.22	0.30	0.23
אחר	0.08	0.12	0.08	0.07

1 במחירים של תקופת הסקר.

2 ראו הגדרה במבוא לפרק.

3 אחוזים מכלל רמת ההוצאה הכספית לתצרוכת לנפש תקנית.

4 היחס בין רמת ההוצאה הכספית לנפש תקנית ובין רמת ההכנסה הכספית הפנויה לנפש תקנית. ערך גבוה מ־1 משקף רמת הוצאה הגבוהה מרמת ההכנסה.

לוח ג13: משקי הבית הערביים לפי בעלות על מוצרים בני קיימא, דת ואזור מגורים[1] (אחוזים): 2013

דת ואזור מגורים של ראש משק הבית	מספר משקי הבית (אלפים)	מכונת כביסה	מייבש כביסה	תנור חשמלי לאפייה	מקפיא	מזגן	מדיח כלים
		אחוזים					
סך הכול	**242.7**	**97.0**	**26.5**	**70.5**	**48.5**	**75.0**	**27.6**
דת							
מוסלמים	196.5	96.9	25.3	72.2	45.5	75.8	25.1
נוצרים	23.3	96.9	43.1	67.5	56.2	83.9	45.2
דרוזים	22.9	97.5	19.6	59.1	67.3	59.2	30.9
אזור מגורים							
מזה:[3]							
גליל	159.9	97.6	23.4	65.5	49.1	70.7	23.9
משולש	69.8	97.7	35.4	84.6	50.6	83.8	38.1
יישוביים מעורבים	11.1	89.5	20.2	64.8	28.3	82.2	19.1

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 הנתון לא מוצג בלוח בשל חוסר מקרים.

3 הנתונים לאזור הנגב לא חושבו. לסיבות לכך ראו הסברים במבוא לפרק.

הסקה מרכזית	מכונית פרטית	שתי מכוניות פרטיות ויותר	טלוויזיה בכבלים ובלויין	חיבור לקו טלפון	חיבור לשני קווי טלפון ויותר	מחשב ביתי	מינוי לאינטרנט
0.6	**58.0**	**10.7**	**7.5**	**51.6**	**0.1**	**73.7**	**39.0**
0.5	55.3	11.0	3.5	47.5	0.2	73.5	35.0
1.9	72.7	11.0	7.1	73.7	.. [2]	79.8	59.7
0.6	66.5	7.3	42.1	64.5	.. [2]	68.7	51.3
0.8	59.7	9.1	9.7	53.6	.. [2]	73.9	43.2
0.4	58.0	13.7	0.9	48.4	0.5	73.7	26.5
.. [2]	43.7	14.1	13.2	49.1	.. [2]	68.6	53.6

לוח ג14: שכר ממוצע לחודש עבודה ולחודש בשנה של שכירים ערבים[1] ושיעור השכירים הערבים ששכרם אינו גבוה משכר המינימום לפי אזור מגורים[2] ויישוב (בסדר אלפביתי): 2012

יישוב ואזור מגורים	מספר השכירים	השכר הממוצע (ש"ח)		שיעור השכירים ששכרם אינו גבוה משכר המינימום[3]	דירוג היישובים[4] (69 יישובים)
		לחודש עבודה[2]	לחודש בשנה[2]		
יישובים עירוניים:[5] סך הכול	**313,768**	**6,649**	**5,335**	**50.2**	
אזור מגורים:					
גליל	199,298	6,707	5,415	50.1	
משולש	88,057	6,607	5,322	49.3	
נגב	26,413	6,350	4,776	53.4	
יישוב (לפי סדר אלפביתי):					
אבו גוש	2,345	6,786	5,494	45.8	30
אבו סנאן	4,138	6,830	5,537	49.4	25
אבטין	865	5,740	4,622	50.2	66
אום אל-פחם	13,594	6,292	4,947	54.3	51
אכסאל	4,030	7,002	5,655	48.9	19
אעבלין	4,184	6,529	5,392	48.0	43
באקה-ג'ת[6]	12,495	7,224	5,885	44.9	14
בועינה-נוג'ידאת	2,875	6,558	4,991	53.8	39
בית ג'ן	4,194	7,098	5,547	58.7	17
בענה	2,451	5,635	4,352	59.7	68
ג'דיידה-מכר	6,414	6,254	5,007	51.6	52
ג'ולס	2,277	7,763	6,276	50.2	5
ג'לג'וליה	2,643	5,937	4,507	57.2	63
ג'סר א-זרקא	4,960	5,199	4,284	52.5	69
ג'ש (גוש חלב)	1,258	8,241	6,975	38.7	2
דאלית אל-כרמל	6,200	7,383	6,073	46.3	9
דבורייה	3,140	6,962	5,647	47.8	20
דיר אל-אסד	3,870	6,813	5,522	46.2	29
דיר חנא	3,469	6,665	5,290	51.2	36
זמר[7]	2,244	7,091	5,805	44.9	18
זרזיר	2,270	6,353	5,031	48.9	47
חורה	2,706	6,826	5,323	47.9	26
חורפיש	2,138	8,001	6,329	48.7	4
טובא-זנגרייה	2,384	6,042	4,763	51.9	58
טורעאן	4,026	6,155	5,026	54.0	53
טייבה	12,435	6,817	5,492	48.2	28

לוח ג14: שכר ממוצע לחודש עבודה ולחודש בשנה של שכירים ערבים[1] ושיעור השכירים הערבים ששכרם אינו גבוה משכר המינימום לפי אזור מגורים[2] ויישוב (בסדר אלפביתי): 2012 (המשך)

יישוב ואזור מגורים	מספר השכירים	השכר הממוצע (ש"ח)		שיעור השכירים ששכרם אינו גבוה משכר המינימום[3]	דירוג היישובים[4] (69 יישובים)
		לחודש עבודה[2]	לחודש בשנה[2]		
טירה	8,725	6,774	5,534	48.0	32
טמרה	10,134	5,968	4,820	53.0	62
יפיע	5,928	6,461	5,343	47.8	44
ירכא	4,406	7,102	5,633	50.7	16
כאבול	3,588	6,729	5,377	49.4	33
כאוכב אבו אל-היג'א	1,273	7,336	5,913	46.2	11
כסיפה	3,084	6,372	4,949	50.1	46
כעביה-טבאש-חג'אג'רה	1,695	6,347	5,016	51.4	48
כפר כנא	6,250	5,800	4,668	57.4	65
כפר קאסם	6,955	6,380	5,078	51.6	45
מג'ד אל-כרום	4,931	6,122	4,892	49.8	55
מגאר	6,395	6,959	5,446	52.6	21
מעיליא	1,298	8,889	7,499	38.6	1
מעלה עירון	3,951	6,536	5,214	50.1	42
נחף	3,824	6,137	4,766	54.7	54
נצרת	25,565	6,821	5,601	48.1	27
סאג'ור	1,479	7,192	5,595	51.7	15
סולם	941	6,683	5,446	49.6	35
סח'נין	9,828	6,726	5,401	51.5	34
סלמה	912	6,545	5,021	53.8	40
ע'ג'ר	801	7,232	5,895	45.2	13
עוזייר	774	5,889	4,764	54.5	64
עילבון	2,101	7,703	6,226	46.6	6
עילוט	2,111	6,022	4,917	48.6	60
עין מאהל	3,592	5,706	4,497	56.0	67
עין נקובא	865	6,653	5,469	46.1	38
עספיא	4,322	8,122	6,650	46.0	3
עראבה	7,019	6,783	5,402	51.0	31

לוח ג14: שכר ממוצע לחודש עבודה ולחודש בשנה של שכירים ערבים[1] ושיעור השכירים הערבים ששכרם אינו גבוה משכר המינימום לפי אזור מגורים[2] ויישוב (בסדר אלפביתי): 2012 (המשך)

יישוב ואזור מגורים	מספר השכירים	השכר הממוצע (ש"ח)		שיעור השכירים ששכרם אינו גבוה משכר המינימום[3]	דירוג היישובים[4] (69 יישובים)
		לחודש עבודה[2]	לחודש בשנה[2]		
ערערה[7]	6,206	6,946	5,639	47.0	22
ערערה בנגב	2,676	7,349	5,482	47.0	10
פוריידיס	4,349	6,104	4,872	51.2	56
פסוטה	1,294	7,620	6,330	42.7	8
פקיעין (בוקיעה)	2,202	7,637	6,226	46.6	7
קלנסווה	6,290	6,871	5,618	47.2	23
ראמה	2,958	7,281	5,921	49.0	12
רהט	12,967	6,032	4,441	57.3	59
רינה	5,139	6,294	5,087	49.8	50
שבלי-אום אל-גנם	1,999	6,659	5,361	45.5	37
שגב-שלום	1,863	6,090	4,793	49.3	57
שייח' דנון	955	6,301	5,194	50.1	49
שעב	2,160	5,988	4,827	51.2	61
שפרעם	13,241	6,844	5,623	47.2	24
תל שבע	3,117	6,538	4,907	52.9	41

מקור: מרק רוזנברג, "שכר והכנסות מעבודה לפי יישוב ולפי משתנים כלכליים שונים, 2012", **סקרים תקופתיים 263**, ירושלים: המוסד לביטוח לאומי, מינהל המחקר והתכנון, 2014.

1 נכללו רק שכירים ערבים המתגוררים ביישובים ערביים שבהם 2,000 תושבים ומעלה. מעט מיישובים אלו לא מופיעים בלוח בגלל חוסר נתונים.

2 ראו הגדרה במבוא לפרק.

3 לפי השכר הממוצע לחודש בשנה. גובה שכר המינימום לשנת 2012 הוא 4,150 ש"ח.

4 דירוג היישובים הערביים העירוניים לפי סדר יורד של השכר הממוצע לחודש בשנה: במקום הראשון נמצא היישוב שבו השכר הגבוה ביותר.

5 יישובים שמתגוררים בהם 2,000 תושבים ומעלה.

6 לאחר איחוד הרשויות המקומיות שבוצע בסוף שנת 2003 בהתאם להחלטת הממשלה.

7 לרשימת היישובים הכלולים ביישובים אלו ראו הערות 3, 4, 6 בלוח א4 בפרק "דמוגרפיה".

לוח ג15: שכר ממוצע לחודש עבודה ולחודש בשנה של משפחת עובדים ערבית[1] לפי אזור מגורים[2] ויישוב (בסדר אלפביתי): 2012

יישוב ואזור מגורים	מספר המשפחות	השכר הממוצע (ש"ח)		דירוג היישובים[3] (74 יישובים)
		לחודש עבודה[2]	לחודש בשנה[2]	
יישובים עירוניים:[4] סך הכול	**164,702**	**10,896**	**10,022**	
אזור מגורים:				
גליל	104,430	11,130	10,249	
משולש	48,338	10,725	9,891	
נגב	11,934	9,544	8,565	
יישוב (לפי סדר אלפביתי):				
אבו גוש	1,117	10,485	9,697	44
אבו סנאן	2,071	11,397	10,647	24
אבטין	389	8,837	8,089	71
אום אל-פחם	7,669	9,580	8,618	63
אכסאל	2,298	11,547	10,732	22
אעבלין	2,054	10,651	9,915	40
באקה-ג'ת[5]	6,481	11,546	10,753	21
בועינה-נוג'ידאת	1,417	10,564	9,246	50
ביר אל-מכסור	1,378	9,540	8,561	65
בית ג'ן	2,008	12,563	11,390	14
ג'דיידה-מכר	2,997	10,585	9,737	43
ג'ולס	1,136	12,921	12,065	9
ג'לג'וליה	1,295	8,605	7,868	72
ג'סר א-זרקא	1,962	8,621	7,767	73
ג'ש (גוש חלב)	567	15,714	15,001	2
דאלית אל-כרמל	3,181	12,147	11,390	13
דבורייה	1,631	11,317	10,486	29
דיר אל-אסד	1,911	11,664	10,607	25
דיר חנא	1,627	11,677	10,461	30
זמר[6]	1,071	11,372	10,593	26
זרזיר	1,163	9,667	8,574	64
חורה	1,410	9,912	9,063	54
טובא-זנגרייה	932	10,901	9,769	42
טורעאן	2,336	10,156	9,474	47

לוח ג15: שכר ממוצע לחודש עבודה ולחודש בשנה של משפחת עובדים ערבית[1] לפי אזור מגורים[2] ויישוב (בסדר אלפביתי): 2012 (המשך)

יישוב ואזור מגורים	מספר המשפחות	השכר הממוצע (ש"ח)		דירוג היישובים[3] (74 יישובים)
		לחודש עבודה[2]	לחודש בשנה[2]	
טייבה	6,459	11,040	10,180	35
טירה	4,115	11,602	10,938	18
טמרה	5,158	9,735	8,940	56
יאנוח-ג'ת	1,145	12,396	11,580	12
יפיע	3,084	10,366	9,584	46
ירכא	2,549	11,050	10,218	33
כאבול	1,853	10,793	9,908	41
כאוכב אבו אל-היג'א	569	12,811	11,789	10
כסיפה	1,394	9,712	8,854	60
כסרא-סמיע	1,461	12,164	11,351	15
כעביה-טבאש-חג'אג'רה	758	10,425	9,260	49
כפר ברא	517	11,634	10,983	17
כפר יאסיף	1,752	12,903	12,073	8
כפר כנא	3,351	9,578	8,796	61
כפר מנדא	2,927	9,374	8,300	67
כפר מצר	411	10,855	10,170	36
כפר קאסם	3,458	10,139	9,401	48
כפר קרע	2,954	12,990	12,162	7
מגאר	3,372	10,930	10,066	37
מוקיבלה	557	10,810	9,974	38
מזרעה	655	11,314	10,675	23
מעיליא	590	17,295	16,593	1
מעלה עירון	2,158	10,076	9,069	53
משהד	1,213	9,706	8,908	58
נחף	1,857	9,696	8,757	62
נצרת	12,600	11,461	10,593	27
סאג'ור	680	12,398	11,268	16
סולם	411	11,429	10,878	19
סח'נין	4,832	11,534	10,543	28
סלמה	425	10,598	9,092	52
ע'ג'ר	449	10,330	9,611	45
עוזייר	429	8,848	8,173	69
עילבון	982	14,252	13,193	4

לוח ג15: שכר ממוצע לחודש עבודה ולחודש בשנה של משפחת עובדים ערבית[1] לפי אזור מגורים[2] ויישוב (בסדר אלפביתי): 2012 (המשך)

יישוב ואזור מגורים	מספר המשפחות	השכר הממוצע (ש"ח)		דירוג היישובים[3] (74 יישובים)
		לחודש עבודה[2]	לחודש בשנה[2]	
עילוט	1,179	9,113	8,160	70
עין מאהל	1,919	8,508	7,582	74
עין נקובא	434	9,639	8,972	55
עספיא	2,146	13,470	12,584	5
עראבה	3,677	11,169	10,204	34
ערערה[6]	2,986	11,366	10,440	31
ערערה בנגב	1,353	10,094	9,116	51
פוריידיס	2,132	9,747	8,857	59
פסוטה	601	14,140	13,465	3
פקיעין (בוקיעה)	1,180	12,600	11,734	11
קלנסווה	3,119	11,076	10,311	32
ראמה	1,334	13,298	12,515	6
רהט	6,096	9,379	8,295	68
רינה	2,647	9,797	8,932	57
שייח' דנון	458	10,586	9,928	39
שפרעם	6,534	11,573	10,781	20
תל שבע	1,681	9,253	8,442	66

מקור: מרק רוזנברג, "שכר והכנסות מעבודה לפי יישוב ולפי משתנים כלכליים שונים, 2012", **סקרים תקופתיים 263**, ירושלים: המוסד לביטוח לאומי, מינהל המחקר והתכנון, 2014.

1 ראו הגדרה במבוא לפרק. נכללו רק משפחות עובדים ערביות המתגוררות ביישובים ערביים שבהם 2,000 תושבים ומעלה. מעט מיישובים אלו לא מופיעים בלוח בגלל חוסר נתונים.

2 ראו הגדרה במבוא לפרק.

3 דירוג היישובים הערביים העירוניים לפי סדר יורד של השכר הממוצע לחודש בשנה: במקום הראשון נמצא היישוב שבו שכר זה היה הגבוה ביותר.

4 יישובים שמתגוררים בהם 2,000 תושבים ומעלה.

5 לאחר איחוד הרשויות המקומיות שבוצע בסוף שנת 2003 בהתאם להחלטת הממשלה.

6 לרשימת היישובים הכלולים ביישובים אלו ראו הערות 3, 4, 6 בלוח א4 בפרק "דמוגרפיה".

לוח ג16: הכנסה ממוצעת לחודש בשנה של עצמאים ערבים[1] ושיעור העצמאים הערבים שהכנסתם אינה גבוהה מחצי השכר הממוצע, לפי אזור מגורים[2] ויישוב (בסדר אלפביתי): 2012

יישוב ואזור מגורים	מספר העצמאים	הכנסה ממוצעת לחודש בשנה (ש"ח)	שיעור העצמאים שהכנסתם אינה גבוהה מחצי השכר הממוצע[3]	דירוג היישובים (83 יישובים)[4]
יישובים עירוניים:[5] סך הכול	**29,373**	**7,206**	**46.1**	
אזור מגורים:				
גליל	19,018	7,351	45.7	
משולש	9,177	6,739	47.2	
נגב	1,178	8,502	45.1	
יישוב (לפי סדר אלפביתי):				
אבו גוש	126	6,259	55.6	58
אבו סנאן	420	6,615	54.8	51
אבטין	35	5,529	57.1	72
אום אל-פחם	1,415	7,049	45.4	40
אכסאל	501	10,159	28.3	5
אעבלין	363	6,339	49.6	55
באקה-ג'ת[6]	1,361	7,465	44.3	29
בועינה-נוג'ידאת	162	7,042	51.2	41
ביר אל-מכסור	130	8,031	38.5	16
בית ג'ן	282	5,492	61.0	73
בסמ"ה[7]	228	7,076	43.0	38
בסמת טבעון	163	6,196	46.6	61
בענה	206	7,067	42.2	39
ג'דיידה-מכר	460	6,870	48.9	44
ג'ולס	125	5,780	51.2	69
ג'לג'וליה	313	5,991	52.1	66
ג'סר א-זרקא	127	6,645	51.2	50
ג'ש (גוש חלב)	184	8,626	44.0	8
דאלית אל-כרמל	594	6,081	55.2	64
דבורייה	349	7,181	42.1	35
דיר אל-אסד	331	8,109	39.0	14
דיר חנא	254	7,213	47.2	34
זמר[7]	281	6,163	52.0	62
זרזיר	107	7,680	55.1	24
חורה	120	6,475	55.0	54
חורפיש	186	5,172	65.6	79
טובא-זנגרייה	108	8,079	44.4	15
טורעאן	469	10,210	26.0	4

לוח ג16: הכנסה ממוצעת לחודש בשנה של עצמאים ערבים[1] ושיעור העצמאים הערבים שהכנסתם אינה גבוהה מחצי השכר הממוצע, לפי אזור מגורים[2] ויישוב (בסדר אלפביתי): 2012 (המשך)

יישוב ואזור מגורים	מספר העצמאים	הכנסה ממוצעת לחודש בשנה (ש"ח)	שיעור העצמאים שהכנסתם אינה גבוהה מחצי השכר הממוצע[3]	דירוג היישובים[4] (83 יישובים)
טייבה	1,302	6,498	50.2	53
טירה	1,042	6,605	43.5	52
טמרה	756	7,375	42.9	31
יאנוח-ג'ת	149	4,547	66.4	83
יפיע	495	8,113	39.8	13
ירכא	459	6,135	53.8	63
כאבול	256	6,024	47.7	65
כאוכב אבו אל-היג'א	80	5,441	56.3	74
כסיפה	82	7,530	50.0	28
כסרא-סמיע	180	4,689	72.2	81
כעביה-טבאש-חג'אג'רה	82	6,751	57.3	46
כפר ברא	128	7,395	36.7	30
כפר יאסיף	475	6,708	47.8	48
כפר כנא	567	8,285	42.2	11
כפר מנדא	447	8,318	44.7	10
כפר מצר	66	7,316	37.9	33
כפר קאסם	644	5,700	53.7	70
כפר קרע	560	7,133	42.7	36
לקיה	109	7,325	42.2	32
מג'ד אל-כרום	375	7,605	43.7	25
מגאר	574	6,266	50.0	57
מוקיבלה	80	7,998	52.5	17
מזרעה	111	6,289	53.2	56
מעיליא	137	8,805	43.8	6
מעלה עירון	345	7,744	43.2	23
משהד	215	7,992	32.6	19
נחף	319	5,432	58.3	76
נצרת	2,348	8,264	40.5	12
סאג'ור	80	5,411	57.5	77
סולם	58	7,955	37.9	20
סח'נין	822	7,085	44.6	37
סלמה	31	5,210	64.5	78
ע'ג'ר	62	5,036	58.1	80
עוזייר	45	6,837	46.7	45

לוח ג16: הכנסה ממוצעת לחודש בשנה של עצמאים ערבים[1] ושיעור העצמאים הערבים שהכנסתם אינה גבוהה מחצי השכר הממוצע, לפי אזור מגורים[2] ויישוב (בסדר אלפביתי): 2012 (המשך)

יישוב ואזור מגורים	מספר העצמאים	הכנסה ממוצעת לחודש בשנה (ש"ח)	שיעור העצמאים שהכנסתם אינה גבוהה מחצי השכר הממוצע[3]	דירוג היישובים[4] (83 יישובים)
עילבון	179	6,209	52.5	60
עילוט	149	11,203	28.9	1
עין מאהל	259	6,875	45.9	43
עין נקובא	39	4,592	76.9	82
עספיא	371	5,436	56.6	75
עראבה	674	7,818	44.2	22
ערערה[7]	481	6,966	47.2	42
ערערה בנגב	112	10,905	36.6	2
פוריידיס	314	6,717	48.7	47
פסוטה	173	7,588	45.1	26
פקיעין (בוקיעה)	242	5,690	60.3	71
קלנסווה	633	5,883	51.0	67
ראמה	292	6,661	50.3	49
רהט	572	8,724	44.2	7
רינה	384	7,993	40.9	18
שבלי-אום אל-גנם	150	8,395	27.3	9
שגב-שלום	66	6,245	53.0	59
שייח' דנון	74	7,559	48.6	27
שעב	153	5,810	58.2	68
שפרעם	1,058	7,945	41.1	21
תל שבע	117	10,253	41.9	3

מקור: מרק רוזנברג, "שכר והכנסות מעבודה לפי יישוב ולפי משתנים כלכליים שונים, 2012", **סקרים תקופתיים 263**, ירושלים: המוסד לביטוח לאומי, מינהל המחקר והתכנון, 2014.

1 נכללו רק העצמאים הערבים המתגוררים ביישובים הערביים שבהם 2,000 תושבים ומעלה.

2 ראו הגדרה במבוא לפרק.

3 השכר הממוצע בשנת 2012: 9,514 ש"ח.

4 דירוג היישובים הערביים העירוניים לפי סדר יורד של ההכנסה הממוצעת לחודש בשנה: במקום הראשון נמצא היישוב שבו הכנסה זו הייתה הגבוהה ביותר.

5 יישובים שבהם 2,000 תושבים ומעלה.

6 לאחר איחוד הרשויות המקומיות שבוצע בסוף שנת 2003 בהתאם להחלטת הממשלה.

7 לרשימת היישובים הכלולים ביישובים אלו ראו הערות 3, 4, 6 בלוח א4 בפרק "דמוגרפיה".

פרק ד: חינוך והשכלה גבוהה

מקור הנתונים

לוחות ד1–ד4 מבוססים על סקר כוח אדם[1] של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לשנת 2013 והופקו על ידה. לוחות ד5–ד14 הופקו על ידי הלמ"ס לפי בקשה מיוחדת של מכון ון ליר בירושלים ומבוססים על סקרי הלמ"ס ועל קובצי תלמידים, מורים ובחינות בגרות שסיפק משרד החינוך ללמ"ס.[2] לוחות ד15–ד25 הופקו על ידי הלמ"ס לפי בקשה מיוחדת של מכון ון ליר בירושלים ומבוססים על קבצים שסיפקו האוניברסיטאות והמכללות ללמ"ס.[3] הנתונים בלוחות אלו מתייחסים לשנת 2013.

הגדרות

סקר כוח אדם: לוחות ד1–ד4

1. **אוכלוסייה ערבית**: התושבים הערבים הקבועים של ישראל בני 15 ומעלה, פרט לתושבים הערבים של ירושלים ושל רמת הגולן.
2. **לאום ערבי**: כולל מוסלמים, דרוזים ונוצרים. נוצרים שאינם גרים ביישובים ערביים נחשבו ערבים רק אם הם ילידי ישראל או שהגיעו לישראל לפני שנת 1990.
3. **אזור המגורים של האוכלוסייה הערבית**: מקומות המגורים של האוכלוסייה הערבית מוינו לארבעה אזורים גיאוגרפיים: גליל, משולש, נגב ויישובים מעורבים. המיון נעשה לפי שני משתנים: נפת מגורים (מפורטת לאזורים טבעיים) וצורת יישוב מגורים (עירוני או כפרי). באזור הגליל נכללו מחוז הצפון ונפת חיפה, פרט לעיר חיפה; באזור המשולש נכללו נפת חדרה (חלק ממחוז חיפה) ומחוזות המרכז ותל־אביב, פרט לנפות רמלה ותל־אביב; באזור הנגב נכלל מחוז הדרום; באזור היישובים המעורבים נכללו נפות רמלה ותל־אביב והעיר חיפה. הגדרת אזור היישובים המעורבים אינה מקיפה בשל מגבלת הפירוט של נתוני סקר כוח אדם.

1. למידע על סקר כוח אדם ראו **סקרי כוח אדם 2012: פרסום מס׳ 1565** באתר האינטרנט של הלמ"ס.
2. למידע על סקרי הלמ"ס בנושא חינוך ולמידע על הקבצים שמספק משרד החינוך ללמ"ס ראו **השנתון הסטטיסטי לישראל 2015** באתר האינטרנט של הלמ"ס.
3. למידע על הקבצים שמספקות האוניברסיטאות והמכללות ללמ"ס ראו שם.

4. **דת**: רק ראש משק הבית נשאל על דתו בסקר כוח אדם, וזו נרשמת כדתם של כל בני משק הבית.

החינוך הערבי היסודי והעל־יסודי: לוחות ד5–ד14

1. **חינוך ערבי**: בחינוך הערבי נכללו כל מוסדות החינוך שבפיקוח משרד החינוך הפועלים ביישובים הערביים (פרט ליישובים הערביים שברמת הגולן) ומוסדות החינוך הערביים הפועלים ביישובים המעורבים (פרט למזרח ירושלים). תלמיד ערבי הלומד בחינוך היהודי לא נכלל בחינוך הערבי.
2. **אזור המגורים של האוכלוסייה הערבית**: אזורי המגורים של האוכלוסייה הערבית מוינו לארבעה אזורים גיאוגרפיים: הגליל, המשולש, הנגב והיישובים המעורבים. המיון נעשה לפי שלושה משתנים: שם היישוב, מחוז המגורים ונפת המגורים. באזור הגליל נכללו היישובים שבמחוז הצפון והיישובים שבנפת חיפה (חלק ממחוז חיפה), פרט ליישובים המעורבים; באזור המשולש נכללו היישובים שבנפת חדרה (חלק ממחוז חיפה), במחוז תל־אביב, במחוז המרכז ובמחוז ירושלים, פרט ליישובים המעורבים; באזור הנגב נכללו היישובים שבמחוז הדרום, לרבות היישובים הערביים הלא מוכרים. באזור היישובים המעורבים נכללו היישובים המעורבים תל־אביב־יפו, חיפה, עכו, רמלה, לוד, מעלות־תרשיחא, נצרת עילית ונווה שלום.
3. **בתי ספר בחינוך היסודי**: בתי ספר יסודיים (רשמיים ומוכרים על ידי משרד החינוך) בחינוך הרגיל ובחינוך המיוחד. בבתי הספר היסודיים נכללים בתי ספר שש־שנתיים (עד כיתה ו) ושמונה־שנתיים (עד כיתה ח).
4. **בתי ספר בחינוך העל־יסודי**: חטיבות ביניים ובתי ספר תיכוניים תלת־שנתיים וארבע־שנתיים.
5. **משרת הוראה**: עבודתו של מורה בבית ספר שהוא יחידה ארגונית־מינהלית אחת, בלא להביא בחשבון את סוגי הפעילות שהמורה עושה בבית הספר (הוראה, חינוך, הדרכה), את מספר השעות שהוא מלמד או את התפקידים שהוא ממלא.
6. **יחידת עבודה (שווה ערך למשרת הוראה מלאה)**: מכסת השעות הנחשבת משרה מלאה – 30 שעות בשבוע בחינוך היסודי ו־24 שעות בשבוע בחינוך העל־יסודי.
7. **נשירה ממערכת החינוך**: עזיבת מערכת החינוך, בין במשך שנת הלימודים בין במעבר לשנת הלימודים שאחריה, לרבות מעבר ללימודים במוסד שאינו בפיקוח משרד החינוך, למשל בתי ספר בפיקוח משרד הרווחה.
8. **דרישות הסף של האוניברסיטאות**: 3 יחידות לימוד במתמטיקה, 4 יחידות לימוד באנגלית ומקצוע ברמה מוגברת (4 יחידות לימוד לפחות) נוסף על אנגלית.

9. **אשכול חברתי־כלכלי:**[4] הלמ"ס סיווגה את העיריות והמועצות המקומיות לעשרה אשכולות לפי המדד החברתי־כלכלי שלהן, כשבאשכולות הנמוכים נכללים יישובים בעלי רמה חברתית־כלכלית נמוכה. המדד החברתי־כלכלי חושב בשיטות סטטיסטיות על פי משתנים ממגוון תחומים, כמו רמת החינוך וההשכלה, מקורות הכנסה ורמת המינוע[5] של התושבים, מאפייני דיור, מאפייני תעסוקה ואבטלה, מקבלי גמלאות של הביטוח הלאומי וכדומה. הרוב המכריע של היישובים הערביים נמנה עם שלושת האשכולות הנמוכים. הלמ"ס לא שייכה לאשכולות את היישובים ללא מעמד מוניציפלי או במעמד של מועצה אזורית. יצויין שרוב האוכלוסייה ביישובים הערביים סווגה ל־3 האשכולות הנמוכים של הרמה החברתית־כלכלית, ולא סווגה כלל ל־2 האשכולות העליונים 9–10.

השכלה גבוהה: לוחות ד15–ד25

1. **לאום ערבי:** מוסלמים, נוצרים ודרוזים, פרט לבני דתות אלו המתגוררים ביישובים הערביים שברמת הגולן ובמזרח ירושלים.
2. **דת:** הנתונים על הדת מקורם במרשם התושבים. עד לשנת הלימודים 2002/3 נכללו בקבוצת הנוצרים גם מי שאינם ערבים.
3. **אזור מגורים:** מקומות המגורים מוינו לשלושה אזורים גיאוגרפיים: גליל, משולש ונגב. בגליל נכללו מחוז הצפון ונפת חיפה, לרבות היישובים המעורבים שבתחומם; במשולש נכללו נפת חדרה ומחוזות המרכז ותל־אביב, לרבות היישובים המעורבים שבתחומם; בנגב נכלל מחוז הדרום.
4. **אוניברסיטאות:** אוניברסיטת בן־גוריון בנגב, אוניברסיטת בר־אילן, אוניברסיטת חיפה, אוניברסיטת תל־אביב, האוניברסיטה העברית בירושלים, הטכניון, מכון ויצמן למדע והאוניברסיטה הפתוחה.
5. **מוסדות להשכלה גבוהה שאינם אוניברסיטאות:** מוסדות שהמועצה להשכלה גבוהה הכירה בהם והסמיכה אותם להעניק תואר אקדמי, למשל המכללה האקדמית עמק יזרעאל והמכללה לחינוך על שם דוד ילין בירושלים.[6]
6. **מועמד:** כל אדם שהגיש בקשה להתקבל ללימודי השנה הראשונה לקראת תואר ראשון באוניברסיטה אחת או יותר.
7. **תחום עדיפות ראשונה:** מקצוע הלימוד שביקש המועמד ללמוד בעדיפות ראשונה.

4. לפירוט של אשכול חברתי־כלכלי של הלמ"ס עבור יישובים בישראל ראו **הרשויות המקומיות בישראל 2013: פרסום מס' 1609** באתר האינטרנט של הלמ"ס.
5. רמת מינוע היא מספר כלי רכב לאלף נפש.
6. לרשימה מפורטת של מוסדות אלו ראו **השכלה גבוהה בישראל תשס"ט: פרסום מס' 1475** באתר האינטרנט של הלמ"ס.

8. **מועמד שהתקבל**: מועמד שקיבל תשובה חיובית אחת לפחות באחד התחומים שנרשם אליהם, בין שהחל ללמוד ובין שלא.
9. **תואר אקדמי ראשון**: .B.A, .B.Sc, .B.Ed ותארים מקבילים, וכן תואר ראשון ברפואה וברפואת שיניים.
10. **תואר אקדמי שני**: .M.A, .M.Sc, .M.B.A, .M.Ed ותארים מקבילים, וכן תואר דוקטור ברפואה.
11. **תואר אקדמי שלישי**: Ph.D, .Dr.Sc ותארים מקבילים.
12. **תעודה אקדמית**: תעודה הניתנת בסיום הלימודים בְּמוסד להשכלה גבוהה, המיועדת רק לבעלי תואר אקדמי, למשל תעודת הוראה, תעודה בספרנות וכדומה.
13. **תלמיד**: תלמיד במוסד להשכלה גבוהה בישראל לקראת תואר אקדמי מוכר או תעודה אקדמית מוכרת.
14. **מקצוע ותחום לימודים**: מקצוע לימודיו של התלמיד קובץ לפי התחום המדעי הראשי שהוא משתייך אליו. הוגדרו תשעה תחומים: מדעי הרוח, מדעי החברה, מינהל עסקים, משפטים, רפואה, מקצועות עזר רפואיים, מתמטיקה ומדעי הטבע, חקלאות, והנדסה ואדריכלות.[7]

הערות

1. תלמיד הלומד לקראת תואר וגם לקראת תעודה אקדמית נמנה פעם אחת בלבד לפי פרטי התואר. תלמיד הלומד לקראת שני תארים בעת ובעונה אחת נמנה לפי פרטי התואר שלקראתו החל ללמוד קודם.
2. בעיבוד נתוני המועמדים נכלל כל מועמד פעם אחת בלבד. מועמד שנרשם ליותר ממוסד אחד מיוצג מבחינת תחום העדיפות ברשומה המובילה שנקבעת לפי התוצאה הטובה ביותר שהשיג המועמד בכל האוניברסיטאות שנרשם אליהן. אם תוצאות ההרשמה שוות בשני מוסדות או יותר, נבחרה באקראי אחת מרשומות המועמד המייצגת אותו בתחום העדיפות הראשונה.
3. מורה המלמד ביותר מבית ספר אחד נכלל כמה פעמים בספירת המשרות, לפי מספר בתי הספר שהוא מלמד בהם.
4. בתי ספר שיש בהם לימודים ביותר מדרג חינוך אחד או יותר מסוג בית ספר אחד (מקצועי, טכנולוגי, חקלאי או עיוני) נספרו בכל דרג חינוך או בכל סוג בית ספר בנפרד.

---

7. לתיאור מקצועות הלימוד ראו שם.

ממצאים נבחרים

רמת ההשכלה

1. בין 2001 ל־2013 עלתה רמת ההשכלה של הערבים, אם כי היא עדיין נמוכה במידה ניכרת מרמת ההשכלה של היהודים. שיעור הגברים הערבים שלמדו 13 שנים או יותר בקרב בני 20–64 עלה מ־21% ב־2001 ל־27% ב־2013. שיעור הנשים הערביות שלמדו 13 שנים או יותר בקרב בנות 20–64 עלה מ־15% ב־2001 ל־31% ב־2013 (ראו לוח מסכם 1). הגידול ברמת ההשכלה בקרב הנשים היה גבוה יותר במידה ניכרת מזה של הגברים (107% לעומת 29%), ושיעור הנשים שלמדו 13 שנות לימוד ויותר בשנים 2012 ו־2013 היה גבוה משיעור הגברים. שיעור היהודים שלמדו 13 שנים או יותר בקרב בני 20–64 בשנת 2013 הסתכם ב־57% לגברים ו־62% לנשים.
2. רמת השכלתן של הנשים הערביות בשנת 2013 גבוהה מזו של הגברים הערבים, כפי שניתן לראות בטבלה להלן:

מדד השכלה	גברים ערבים	נשים ערביות
אחוז שלמדו 16 שנות לימוד ויותר	11	12
אחוז שלמדו 13–15 שנות לימוד	11	13
אחוז שלמדו 12 שנות לימוד	34	29
אחוז שהחזיקו בתעודה אקדמית	12	13

3. רמת השכלתם של הערבים הנוצרים בשנת 2013 נותרה גבוהה במידה ניכרת מרמת השכלתם של המוסלמים והדרוזים: 19% מהנוצרים למדו 16 שנות לימוד ויותר לעומת 10% מהמוסלמים ו־13% מהדרוזים (ראו לוח ד1). רמת השכלתם של הערבים – ובייחוד הנשים – בנגב נמוכה יותר מרמת ההשכלה בשאר האזורים, ורמת ההשכלה הגבוהה ביותר בקרב נשים הייתה באזור היישובים המעורבים. כך למשל, 4% מהנשים בנגב למדו 16 שנות לימוד ויותר, לעומת כ־12% מהנשים בגליל ובמשולש ו־16% מהנשים ביישובים המעורבים (ראו לוח ד2).

מערכת החינוך

1. בין שנת הלימודים 2002/3 ל־2012/13 גדל מספרם של התלמידים במערכת החינוך הערבית בכ־134 אלף (גידול של 5% בממוצע לשנה) והגיע לכ־350.6 אלף (ראו לוח מסכם 1). בד בבד הוכפל בשנים אלו מספר משרות ההוראה המלאות שהוקצו למערכת (גידול של 7% בממוצע לשנה) והסתכם בכ־30.7 אלף.
2. בשנת הלימודים 2012/13 נמשכה הירידה בצפיפות הכיתות במערכת החינוך הערבית (כמו במערכת החינוך היהודית) בכל דרגי החינוך (ראו לוח מסכם 1), אך נותרה

גבוהה יותר מצפיפות הכיתות במערכת החינוך היהודית. בין שנת הלימודים 2002/3 ל־2012/13 ירד ממוצע מספר התלמידים לכיתה במערכת החינוך הערבית מ־30 ל־26 בבתי הספר היסודיים, מ־33 ל־28 בחטיבות הביניים, ומ־27 ל־26 בבתי הספר התיכוניים. לשם השוואה, ממוצע מספר התלמידים לכיתה במערכת החינוך היהודית בשנת 2012/13 הגיע ל־24, 27 ו־24 בהתאמה. צפיפות הכיתות הגבוהה ביותר נותרה בחטיבות הביניים.

3. בשנת הלימודים 2012/13 נמשכה הירידה בשיעור התלמידים הערבים שנשרו בכיתות ח–יא והוא הסתכם ב־5% (ראו לוח מסכם 1), לעומת 3% מהתלמידים היהודים. שיעור התלמידים הערבים שנשרו בכיתה ט היה גבוה למדי, בייחוד בנגב (15%) (ראו לוח ד8).

בחינות בגרות

1. בשנת הלימודים 2012/13 במערכת החינוך הערבית ניגשו לבחינות הבגרות כ־92% מתלמידי כיתות יב (87% מהבנים ו־96% מהבנות) (ראו לוח ד11), לעומת 82% בכלל מערכת החינוך היהודית, 94% במערכת החינוך היהודית שבפיקוח כללי, 94% במערכת החינוך היהודית שבפיקוח הדתי ו־29% במערכת החינוך החרדי. שיעור הבנות שניגשו היה גבוה משיעור הבנים בכל הדתות ובכל אזורי המגורים (ראו לוחות ד11 ו־ד12). שיעור הניגשים לבחינות הבגרות עלה עם עליית רמת ההשכלה של ההורים (ראו לוח ד13).

2. בשנת הלימודים 2012/13 נמשך השיפור בשיעור הזכאים לתעודת בגרות: בקרב הנבחנים הבנים הערבים עלה שיעור זה ל־52% (ראו לוח מסכם 1), ובקרב הבנות הערביות עלה השיעור באותה שנה ל־67% בהמשך לשיפור בשנה שקדמה לה. שיעור הזכאים לתעודת בגרות בקרב הדרוזים היה דומה לשיעור זה בקרב הנוצרים וגבוה משיעור הזכאים בקרב המוסלמים (72% לעומת 58%) (ראו לוח ד11). שיעור הזכאים היה הגבוה ביותר בגליל ועלה עם העלייה בהשכלת ההורים. בקרב כלל הנבחנים שהוריהם למדו 16 שנות לימוד ויותר היה שיעור הזכאים 85% (ראו לוח ד13). שיעור כלל הזכאים הערבים לתעודת בגרות בשנת 2012/13 הסתכם ב־56% לעומת 74% בקרב הנבחנים היהודים שבפיקוח כללי ו־72% שבפיקוח מינהל החינוך הדתי (אך לא כולל את הפיקוח החרדי).

3. הישגי מערכת החינוך בכלל ומערכת החינוך הערבית בפרט נבחנים בין השאר במונחים של שיעור התלמידים שהם מועמדים פוטנציאליים ללימודי המשך באוניברסיטה: בין שנת הלימודים 2003/4 ל־2012/13 עלו הישגי הבנים ב־6 נקודות האחוז ל־32% והישגי הבנות עלו ב־14 נקודות האחוז ל־47% (ראו לוח מסכם 1). לתיאור ההבדל בהישגים בין מערכת החינוך הערבית ליהודית בשנות הלימודים 2012/13 ראו את הטבלה להלן:

מערכת חינוך	שיעור התלמידים שהם מועמדים פוטנציאליים ללימודי המשך באוניברסיטה
ערבית – סך הכול	40.3
יהודית – סך הכול	52.5
ערבית – בנים	31.9
ערבית – בנות	47.4
יהודית – פיקוח כללי	63.3
יהודית – פיקוח מינהל החינוך הדתי	60.2
יהודית – פיקוח חרדי	5.2

השכלה גבוהה

1. בשנת הלימודים 2012/13 הגישו את מועמדותם ללימודי שנה ראשונה לתואר ראשון באוניברסיטאות בישראל כ־5,500 ערבים (ראו לוח ד15), שהם כ־19% מכלל המועמדים. מהם התקבלו ללימודים 70% לעומת 81% מהמועמדים היהודים. בולטים סיכויי הקבלה הנמוכים של המועמדים הערבים בנגב בעיקר במדעי הטבע והחקלאות, בהנדסה ואדריכלות ובמקצועות עזר רפואיים (ראו לוח ד15).
2. בין שנת הלימודים 2003/4 ל־2012/13 גדל מספר התלמידים הערבים באוניברסיטאות בישראל מ־9,369 ל־14,545 (55%) (ראו לוח מסכם 1). בתוך כך בולט שיעור הגידול הגבוה (100%) של תלמידים לתואר שלישי, שמספרם הוכפל ל־487, ותלמידים לתואר שני (89%), שמספרם עלה מ־1,638 ל־3,101 בשנת 2012/13. גם חלקם של התלמידים הערבים בכלל התלמידים באוניברסיטאות בישראל גדל בתקופה זו, מ־8% ל־12%. כמו כן, מספר התלמידים באוניברסיטה הפתוחה גדל מ־1,215 ב־2002/3 ל־5,155 ב־2012/13 (324%).
3. בין שנת הלימודים 2005/6 ל־2012/13 גדל מספר התלמידים הערבים במכללות האקדמיות ובמכללות לחינוך מ־9,510 ל־15,053 (58%) (ראו לוח מסכם 1). חלקם של תלמידים ערבים אלו בכלל התלמידים במכללות האקדמיות ובמכללות לחינוך הגיע ל־11%.
4. נמצא הבדל גדול בתחומי הלימוד באוניברסיטאות בישראל בין תלמידים ערבים ליהודים. בשנת הלימודים 2012/13 למדו 26% מהתלמידים הערבים את מקצועות מדעי הרוח (לעומת 22% מהתלמידים היהודים), 27% את מקצועות מדעי החברה (לעומת 23% מהתלמידים היהודים), 2% למדו מינהל עסקים (8% מהיהודים), 13% למדו מתמטיקה ומדעי הטבע וחקלאות (לעומת 17% מהיהודים) ו־17% למדו משפטים, רפואה והנדסה (לעומת 23% מהיהודים). שאר התלמידים (15% מהערבים ו־7% מהיהודים) למדו מקצועות עזר רפואיים.
5. בין שנת הלימודים 2003/4 ל־2012/13 גדל מספר הערבים מקבלי התארים מהאוניברסיטאות בישראל בכ־1,100 (54%) והגיע ל־3,005 (ראו לוח מסכם 1). מהם

שליש קיבלו תואר שני (לעומת 42% ממקבלי התארים היהודים) ו־2% (58) קיבלו תואר שלישי (לעומת 1,530 יהודים, שהם 5%). כשני שלישים ממקבלי התארים הערבים מהאוניברסיטאות בישראל כולל האוניברסיטה הפתוחה למדו מדעי הרוח ומדעי החברה (ראו לוח ד24).

לוח מסכם 1: התפתחויות בחינוך ובהשכלה הגבוהה של האוכלוסייה הערבית: אינדיקטורים נבחרים, 2001–2013

אינדיקטור	תקופה							
	2001	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
א. רמת ההשכלה של האוכלוסייה הערבית בגיל העבודה העיקרי								
1. שיעור הגברים בני 20–64 שלמדו 13 שנים או יותר	20.6	24.0	22.9	23.4	25.2	26.5	25.6	27.1
2. שיעור הנשים בנות 20–64 שלמדו 13 שנים או יותר	14.5	21.4	25.1	25.1	26.5	26.9	28.7	31.1
ב. מערכת החינוך הערבית	**2002/3***	**2003/4**	**2004/5**	**2005/6**	**2006/7**	**2010/11**	**2011/12**	**2012/13**
1. מספר התלמידים (אלפים)	216.55	282.13	292.38	300.38	312.96	341.16	346.75	350.64
2. מספר משרות הוראה מלאות שהוקצו	15,450	16,602	17,607	17,450	18,039	22,458	24,074	30,697
3. ממוצע מספר תלמידים לכיתה, בית ספר יסודי	29.6	29.5	29.4	29.2	29.2	27.2	26.5	25.8
4. ממוצע מספר תלמידים לכיתה, חטיבת ביניים	32.7	33.5	33.5	33.5	33.2	29.1	28.3	28.4
5. ממוצע מספר תלמידים לכיתה, בית ספר תיכון	26.8	27.5	28.2	28.5	28.5	27.3	26.6	26.4
6. אחוז התלמידים שנשרו בכיתות ח–יא	7.7	5.8	5.3	5.4	5.6	6.1	5.4	4.9
7. אחוז הבנים הזכאים לתעודת בגרות מקרב הניגשים		48.1	46.0	42.0	40.4	40.3	48.6	52.0
8. אחוז הבנות הזכאיות לתעודת בגרות מקרב הניגשות		58.9	57.2	58.7	54.1	57.9	64.3	67.3
9. אחוז הבנים שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות בישראל מקרב תלמידי כיתות יב		25.7	29.4	27.2	27.3	28.7	30.4	31.9
10. מספר הבנים שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות בישראל מקרב תלמידי כיתות יב		1,798	2,013	2,106	2,229	2,686	2,910	3,328
11. אחוז הבנות שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות בישראל מקרב תלמידות כיתות יב		33.7	39.8	40.6	39.0	41.8	44.3	47.4
12. מספר הבנות שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות בישראל מקרב תלמידות כיתות יב		2,837	3,366	3,618	3,918	4,592	5,051	5,960

לוח מסכם 1: התפתחויות בחינוך ובהשכלה הגבוהה של האוכלוסייה הערבית: אינדיקטורים נבחרים, 2001-2013 (המשך)

אינדיקטור	תקופה							
ג. האוכלוסייה הערבית במערכת ההשכלה הגבוהה	**2002/3****	**2004/5**	**2005/6**	**2007/8**	**2008/9**	**2010/11**	**2011/12**	**2012/13**
1. מספר המועמדים ללימודי שנה א לתואר ראשון באוניברסיטאות בישראל	5,234	5,261	5,551	5,819	5,861	5,816	5,766	5,472
2. אחוז המועמדים ללימודי שנה א לתואר ראשון באוניברסיטאות בישראל שהתקבלו	56.0	53.6	56.4	62.5	61.2	66.4	69.2	69.5
3. מספר התלמידים באוניברסיטאות בישראל** סך הכול	9,369	9,967	10,718	11,364	11,978	13,360	14,008	14,545
תואר ראשון	7,251	7,650	8,103	8,689	9,164	9,862	10,317	10,730
תואר שני	1,638	1,769	1,994	2,061	2,192	2,797	2,986	3,101
תואר שלישי	244	260	310	307	366	451	454	487
4. מספר התלמידים באוניברסיטה הפתוחה	1,215	1,586	1,966	2,432	2,898	3,722	3,893	5,155
5. מספר התלמידים במוסדות להשכלה גבוהה בישראל שאינם אוניברסיטאות			9,510	10,486	11,561	13,448	14,469	15,053
	2001/2	**2003/4**	**2004/5**	**2007/8**	**2008/9**	**2010/11**	**2011/12**	**2012/13**
6. מספר מקבלי תארים מהאוניברסיטאות בישראל								
תואר ראשון	1,133	1,486	1,383	1,594	1,600	1,762	1,956	1,971
תואר שני	180	428	472	567	597	670	915	976
תואר שלישי	15	22	29	37	38	46	55	58
7. מספר מקבלי תארים מהאוניברסיטה הפתוחה	46	44	62	96	81	161	163	194
8. מספר מקבלי תארים ממוסדות להשכלה גבוהה בישראל שאינם אוניברסיטאות			2,407	2,505	2,059	2,547	2,909	3,048
9. אחוז הערבים מכלל מקבלי התארים מהאוניברסיטאות בישראל								
תואר ראשון	6.3	8.3	7.8	11.5	8.7	9.3	10.4	9.0
תואר שני	2.2	4.2	4.5	6.1	5.1	5.2	6.5	6.5
תואר שלישי	1.7	1.9	2.5	3.0	2.8	3.0	3.5	3.8
10. אחוז הערבים מכלל מקבלי התארים ממוסדות להשכלה גבוהה בישראל שאינם אוניברסיטאות			14.4	12.6	10.4	9.4	9.6	9.5

* נתוני תעודת הבגרות של התלמידים הערבים לשנת 2002/3 לא הופקו ולכן אינם מופיעים בלוח.

** נתוני סך הכול כוללים את התלמידים הלומדים לקראת תעודת הוראה במדעי הרוח. כמו כן, מספר התלמידים באוניברסיטאות לשנת הלימודים 2002/3 לא הופק, והנתון בתקופה הראשונה מתייחס לשנת הלימודים 2003/4.

לוח ד1: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי דת, מספר שנות לימוד ומין: 2013

מין	מספרים מוחלטים	מספר שנות לימוד						חציון מספר שנות לימוד
		סך הכול	0-4	5-8	9-11	12	13-15	16+	
	סך הכול	**אחוזים**							
סך הכול	857,942	100.0	8.6	14.4	22.1	31.8	11.8	11.3	9
גברים	432,406	100.0	4.9	14.4	24.4	34.4	10.8	11.0	10
נשים	425,535	100.0	12.3	14.3	19.8	29.2	12.7	11.6	8
	מוסלמים								
סך הכול	686,763	100.0	9.4	14.6	23.8	31.4	10.7	10.1	9
גברים	347,911	100.0	5.5	15.3	26.3	33.6	9.6	9.9	9
נשים	338,851	100.0	13.5	13.9	21.2	29.1	11.9	10.4	8
	נוצרים								
סך הכול	90,896	100.0	4.1	13.6	15.1	28.7	19.8	18.7	12
גברים	44,609	100.0	2.3	13.7	16.1	30.5	19.2	18.2	12
נשים	46,287	100.0	5.8	13.5	14.2	26.9	20.4	19.2	12
	דרוזים								
סך הכול	80,283	100.0	6.6	13.3	16.0	39.3	11.7	13.1	12
גברים	39,885	100.0	3.0	8.1	16.9	45.9	12.7	13.3	12
נשים	40,397	100.0	10.2	18.4	15.1	32.8	10.8	12.9	10

לוח ד2: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי אזור מגורים,[1] מספר שנות לימוד ומין: 2013

מין	מספרים מוחלטים	מספר שנות לימוד						חציון מספר שנות לימוד
		סך הכול	4-0	8-5	11-9	12	15-13	16+	
	סך הכול	**אחוזים**							
סך הכול	857,942	100.0	8.6	14.4	22.1	31.8	11.8	11.3	9
גברים	432,406	100.0	4.9	14.4	24.4	34.4	10.8	11.0	10
נשים	425,535	100.0	12.3	14.3	19.8	29.2	12.7	11.6	8
	גליל								
סך הכול	487,055	100.0	6.9	14.9	20.9	32.0	13.0	12.2	11
גברים	245,851	100.0	4.1	15.0	22.5	34.0	12.7	11.8	11
נשים	241,203	100.0	9.8	14.9	19.3	30.1	13.3	12.7	11
	משולש								
סך הכול	207,098	100.0	6.3	12.9	23.4	34.7	11.0	11.6	11
גברים	105,488	100.0	3.2	13.7	26.5	36.5	9.2	10.9	11
נשים	101,610	100.0	9.6	12.0	20.3	32.8	12.9	12.4	12
	נגב								
סך הכול	112,982	100.0	20.6	14.3	25.9	26.8	6.5	5.9	8
גברים	55,396	100.0	11.4	13.0	30.3	33.2	4.1	8.0	9
נשים	57,586	100.0	29.4	15.6	21.5	20.6	8.9	4.0	6
	יישובים מעורבים								
סך הכול	50,807	100.0	7.1	14.8	20.1	29.4	15.1	13.5	11
גברים	25,671	100.0	5.9	15.4	20.8	32.3	14.4	11.2	10
נשים	25,136	100.0	8.5	14.3	19.4	26.3	15.7	15.9	12

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

לוח ד3: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי דת, תעודת ההשכלה הגבוהה ביותר ומין: 2013

מין	מספרים מוחלטים	תעודת ההשכלה הגבוהה ביותר[1]							
		סך הכול	לא למדו	בית ספר יסודי[2]	בית ספר תיכון[3]	תעודת בגרות	בית ספר על־תיכוני[4]	תואר אקדמי	למדו ולא קיבלו תעודה
	סך הכול	**אחוזים**							
סך הכול	857,942	100.0	6.7	40.7	16.0	23.2	4.5	12.3	3.4
גברים	432,406	100.0	3.3	41.8	18.8	21.0	3.9	11.8	2.7
נשים	425,535	100.0	10.6	39.5	12.9	25.6	5.1	12.8	4.2
	מוסלמים								
סך הכול	686,763	100.0	7.6	43.2	16.5	22.1	3.8	10.8	3.6
גברים	347,911	100.0	3.6	44.8	18.9	19.7	3.3	10.3	3.0
נשים	338,851	100.0	12.0	41.4	13.9	24.6	4.5	11.4	4.2
	נוצרים								
סך הכול	90,896	100.0	2.3	30.4	13.4	25.3	8.3	20.0	2.5
גברים	44,609	100.0	1.3	31.6	17.9	22.7	6.9	19.4	1.5
נשים	46,287	100.0	3.3	29.3	9.0	27.9	9.7	20.7	3.5
	דרוזים								
סך הכול	80,283	100.0	4.7	31.7	14.5	30.1	5.2	15.1	3.4
גברים	39,885	100.0	2.2	27.2	19.0	29.8	6.0	16.2	1.9
נשים	40,397	100.0	7.3	36.4	9.8	30.4	4.4	14.1	5.0

1 התעודה הגבוהה ביותר שפרט קיבל במשך לימודיו במסגרות לימודים המקנות תעודות רשמיות (לא כולל תעודת סיום קורס, תעודת סיום השתלמות וכדומה).

2 כולל חטיבת ביניים.

3 סיום תיכון בלי תעודת בגרות.

4 תעודת סיום של בית ספר על־תיכוני שאינה תעודה אקדמית.

לוח ד4: האוכלוסייה הערבית מגיל 15 ומעלה לפי אזור מגורים,[1] תעודת ההשכלה הגבוהה ביותר ומין: 2013

מין	מספרים מוחלטים	תעודת ההשכלה הגבוהה ביותר[2]							
		סך הכול	לא למדו	בית ספר יסודי[3]	בית ספר תיכון[4]	תעודת בגרות	בית ספר על־תיכוני[5]	תואר אקדמי	למדו ולא קיבלו תעודה
	סך הכול	**אחוזים**							
סך הכול	857,942	100.0	6.7	40.7	16.0	23.2	4.5	12.3	3.4
גברים	432,406	100.0	3.3	41.8	18.8	21.0	3.9	11.8	2.7
נשים	425,535	100.0	10.6	39.5	12.9	25.6	5.1	12.8	4.2
	גליל								
סך הכול	487,055	100.0	4.9	39.5	15.8	23.1	5.2	13.1	3.2
גברים	245,851	100.0	2.4	40.2	18.5	21.4	4.6	12.7	2.6
נשים	241,203	100.0	7.6	38.7	12.9	25.0	5.9	13.6	3.9
	משולש								
סך הכול	207,098	100.0	4.3	40.4	16.4	24.1	3.7	12.3	3.1
גברים	105,488	100.0	2.1	43.6	19.3	20.2	3.4	11.6	1.9
נשים	101,610	100.0	6.7	36.9	13.3	28.3	4.1	13.1	4.3
	נגב								
סך הכול	112,982	100.0	22.3	50.0	15.4	20.6	1.9	7.3	4.7
גברים	55,396	100.0	9.2	48.9	18.2	19.1	1.1	8.6	4.1
נשים	57,586	100.0	38.3	51.3	12.1	22.4	3.0	5.7	5.4
	יישובים מעורבים								
סך הכול	50,807	100.0	4.6	35.9	16.9	24.8	5.1	13.2	4.2
גברים	25,671	100.0	3.5	35.5	21.0	24.1	4.9	10.5	3.9
נשים	25,136	100.0	5.8	36.2	12.7	25.5	5.2	15.9	4.5

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 התעודה הגבוהה ביותר שפרט קיבל במשך לימודיו במסגרות לימודים המקנות תעודות רשמיות (לא כולל תעודת סיום קורס, תעודת סיום השתלמות וכדומה).

3 כולל חטיבת ביניים.

4 סיום תיכון בלי תעודת בגרות.

5 תעודת סיום של בית ספר על־תיכוני שאינה תעודה אקדמית.

לוח ד5: בתי ספר, תלמידים וכיתות במערכת החינוך הערבית, לפי אזור מגורים[1] ודרג חינוך: 2012/13

דרג חינוך	בתי ספר	תלמידים			כיתות	
		סך הכול	בנים	בנות	סך הכול	ממוצע תלמידים לכיתה
		מספר תלמידים				
		כלל האוכלוסייה				
סך הכול[2]	**745**	**350,639**	**175,731**	**174,908**	**13,277**	**26.4**
חינוך יסודי: סך הכול	482	202,802	103,623	99,179	7,868	25.8
רגיל	426	200,298	101,999	98,299	7,528	26.6
מיוחד	56	2,504	1,624	880	340	7.4
חינוך על־יסודי: סך הכול	403	147,837	72,108	75,729	5,409	27.3
חטיבת ביניים	149	71,969	36,751	35,218	2,533	28.4
תיכון: סך הכול	254	75,868	35,357	40,511	2,876	26.4
רגיל	205	74,884	34,715	40,169	2,746	27.3
מיוחד	49	984	642	342	130	7.6
סוג לימוד תיכון[3]						
עיוני	240	38,547	17,009	21,538	1,473	26.2
טכנולוגי	188	37,321	18,348	18,973	1,403	26.6
		גליל				
סך הכול[2]	**396**	**174,077**	**87,075**	**87,002**	**6,766**	**25.7**
חינוך יסודי: סך הכול	256	96,413	49,469	46,944	3,829	25.2
רגיל	222	95,210	48,671	46,539	3,642	26.1
מיוחד	34	1,203	798	405	187	6.4
חינוך על־יסודי: סך הכול	220	77,664	37,605	40,059	2,937	26.4
חטיבת ביניים	82	37,519	19,116	18,403	1,369	27.4
תיכון: סך הכול	138	40,145	18,489	21,656	1,568	25.6
רגיל	107	39,580	18,115	21,465	1,481	26.7
מיוחד	31	565	374	191	87	6.5
סוג לימוד תיכון[3]						
עיוני	130	20,732	9,070	11,662	810	25.6
טכנולוגי	96	19,413	9,419	9,994	758	25.6
		משולש				
סך הכול[2]	**164**	**82,163**	**41,290**	**40,873**	**3,014**	**27.3**
חינוך יסודי: סך הכול	99	44,149	22,619	21,530	1,697	26.0
רגיל	86	43,491	22,197	21,294	1,610	27.0
מיוחד	13	658	422	236	87	7.6
חינוך על־יסודי: סך הכול	90	38,014	18,671	19,343	1,317	28.9
חטיבת ביניים	38	20,444	10,407	10,037	691	29.6
תיכון: סך הכול	52	17,570	8,264	9,306	626	28.1
רגיל	40	17,357	8,125	9,232	600	28.9
מיוחד	12	213	139	74	26	8.2
סוג לימוד תיכון[3]						
עיוני	48	7,879	3,347	4,532	287	27.5
טכנולוגי	39	9,691	4,917	4,774	339	28.6

לוח ד5: בתי ספר, תלמידים וכיתות במערכת החינוך הערבית, לפי אזור מגורים[1] ודרג חינוך: 2012/13 (המשך)

דרג חינוך	בתי ספר	תלמידים			כיתות	
		סך הכול	בנים	בנות	סך הכול	ממוצע תלמידים לכיתה
	נגב					
סך הכול[2]	**120**	**68,506**	**34,556**	**33,950**	**2,570**	**26.7**
חינוך יסודי: סך הכול	86	45,657	23,235	22,422	1,758	26.0
רגיל	79	45,188	22,964	22,224	1,700	26.6
מיוחד	7	469	271	198	58	8.1
חינוך על־יסודי: סך הכול	58	22,849	11,321	11,528	812	28.1
חטיבת ביניים	21	10,992	5,700	5,292	364	30.2
תיכון: סך הכול	37	11,857	5,621	6,236	448	26.5
רגיל	32	11,735	5,547	6,188	434	27.0
מיוחד	5	122	74	48	14	8.7
סוג לימוד תיכון[3]						
עיוני	35	6,166	2,926	3,240	239	25.8
טכנולוגי	31	5,691	2,695	2,996	209	27.2
	יישובים מעורבים					
סך הכול[2]	**65**	**25,893**	**12,811**	**13,082**	**927**	**27.9**
חינוך יסודי: סך הכול	41	16,583	8,300	8,283	584	28.4
חינוך על־יסודי: סך הכול	35	9,310	4,511	4,799	343	27.1
חטיבת ביניים: סך הכול	8	3,014	1,528	1,486	109	27.7
תיכון: סך הכול	27	6,296	2,983	3,313	234	26.9
סוג לימוד תיכון[3]						
עיוני	27	3,770	1,666	2,104	137	27.5
טכנולוגי	22	2,526	1,317	1,209	97	26.0

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 בתי ספר שמתקיימים בהם לימודים ביותר מדרג חינוך אחד (כגון חינוך יסודי וחינוך על־יסודי) או יותר מסוג בית ספר אחד (כגון חטיבת ביניים ותיכון) נספרו בכל דרג חינוך - או בכל בית ספר בנפרד - ואילו בשורת סך הכול נספרו פעם אחת בלבד.

3 בתי ספר שבהם תלמידים לומדים במסלול עיוני או במסלול טכנולוגי נספרים בכל נתיב בנפרד על מנת לציין את ההיקף הכולל של כל סוג נתיב.

לוח ד6: משרות הוראה ויחידות עבודה במערכת החינוך הערבית לפי אזור מגורים[1] ודרג חינוך: 2012/13

דרג חינוך	משרות הוראה[1]	יחידות עבודה[1]	ממוצע תלמידים למשרת הוראה	ממוצע תלמידים ליחידת עבודה	ממוצע משרות הוראה לכיתה	ממוצע יחידות עבודה לכיתה
	מספרים מוחלטים					
	סך הכול					
סך הכול	**30,697**	**25,246**	**11.4**	**13.9**	**2.3**	**1.9**
חינוך יסודי: סך הכול	16,828	13,921	12.0	14.6	2.1	1.8
רגיל	15,665	13,039	12.8	15.4	2.1	1.7
מיוחד	1,163	882	2.1	2.8	3.5	2.7
חינוך על־יסודי: סך הכול	13,869	11,325	10.6	13.0	2.6	2.1
חטיבת ביניים	6,329	5,089	11.4	14.2	2.5	2.0
תיכון	7,540	6,236	10.0	12.1	2.7	2.2
	גליל					
סך הכול	**15,956**	**12,795**	**11.0**	**13.8**	**2.4**	**1.9**
חינוך יסודי: סך הכול	8,359	6,709	11.7	14.6	2.2	1.8
רגיל	7,708	6,229	12.5	15.5	2.1	1.7
מיוחד	651	480	2.1	2.9	3.5	2.6
חינוך על־יסודי: סך הכול	7,597	6,086	10.3	12.9	2.6	2.1
חטיבת ביניים	3,417	2,721	11.1	13.9	2.5	2.0
תיכון	4,180	3,365	9.7	12.0	2.7	2.2
	משולש					
סך הכול	**6,742**	**5,615**	**12.1**	**14.5**	**2.2**	**1.9**
חינוך יסודי: סך הכול	3,478	2,868	12.6	15.3	2.0	1.7
רגיל	3,146	2,616	13.7	16.5	2.0	1.6
מיוחד	332	251	1.8	2.4	3.9	2.9
חינוך על־יסודי: סך הכול	3,264	2,747	11.6	13.7	2.5	2.1
חטיבת ביניים	1,689	1,406	12.2	14.6	2.4	2.0
תיכון	1,575	1,341	10.9	12.8	2.5	2.2

לוח ד6: משרות הוראה ויחידות עבודה במערכת החינוך הערבית לפי אזור מגורים[1] ודרג חינוך: 2012/13 (המשך)

דרג חינוך	משרות הוראה[1]	יחידות עבודה[1]	ממוצע תלמידים למשרת הוראה	ממוצע תלמידים ליחידת עבודה	ממוצע משרות הוראה לכיתה	ממוצע יחידות עבודה לכיתה
			נגב			
סך הכול	**5,602**	**5,039**	**12.2**	**13.6**	**2.2**	**2.0**
חינוך יסודי: סך הכול	3,625	3,322	12.6	13.8	2.1	1.9
רגיל	3,470	3,189	13.1	14.2	2.0	1.9
מיוחד	155	133	2.6	3.0	2.9	2.5
חינוך על־יסודי: סך הכול	1,977	1,718	11.4	13.1	2.5	2.2
חטיבת ביניים	929	749	12.0	14.8	2.5	2.1
תיכון	1,048	969	10.9	11.8	2.5	2.3
			יישובים מעורבים			
סך הכול	**2,397**	**1,796**	**10.0**	**13.3**	**2.6**	**1.9**
חינוך יסודי: סך הכול	1,366	1,022	11.0	14.7	**2.4**	1.8
רגיל	1,341	1,004	11.2	14.9	**2.3**	1.8
מיוחד	25	18	1.8	2.6	**3.1**	2.3
חינוך על־יסודי: סך הכול	1,031	774	8.6	11.5	**3.0**	2.3
חטיבת ביניים	294	212	9.3	12.8	**2.7**	1.9
תיכון	737	562	8.4	11.0	**3.1**	2.4

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

לוח ד7: תלמידים במערכת החינוך הערבית לפי דרג חינוך, דרגת כיתה ואזור מגורים:[1] 2012/13

דרג חינוך ודרגת כיתה	סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים
	מספרים מוחלטים				
סך הכול	**346,750**	**173,379**	**81,046**	**66,861**	**25,464**
דרג חינוך					
חינוך יסודי: סך הכול	205,201	98,415	44,846	45,399	16,541
חינוך על-יסודי: סך הכול	141,549	74,964	36,200	21,462	8,923
חטיבת ביניים: סך הכול	69,221	36,208	19,686	10,286	3,041
תיכון: סך הכול	72,328	38,756	16,514	11,176	5,882
דרגת כיתה					
א	31,595	14,913	7,210	7,075	2,397
ב	30,363	14,557	6,975	6,658	2,173
ג	33,391	16,085	7,646	7,135	2,525
ד	31,882	15,607	7,265	6,662	2,348
ה	32,221	15,963	7,430	6,467	2,361
ו	32,415	15,976	7,611	6,469	2,359
ז: סך הכול	29,487	14,683	6,836	5,826	2,142
יסודי	6,098	2,528	275	2,176	1,119
חטיבת ביניים	23,389	12,155	6,561	3,650	1,023
ח: סך הכול	29,692	15,108	6,953	5,389	2,242
יסודי	5,875	2,471	290	1,882	1,232
חטיבת ביניים	23,817	12,637	6,663	3,507	1,010
ט: סך הכול	27,748	14,052	6,864	4,787	2,045
יסודי	1,360	314	144	875	27
חטיבת ביניים	22,015	11,416	6,462	3,129	1,008
תיכון	4,373	2,322	258	783	1,010
י	23,526	12,389	5,643	3,779	1,715
יא	23,277	12,458	5,554	3,632	1,633
יב	20,984	11,504	4,974	2,982	1,524
יג, יד	169	84	85	..[2]	..[2]

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 הנתון לא מוצג בלוח בשל חוסר מקרים או מיעוט מקרים.

לוח ד8: תלמידים נושרים במערכת החינוך הערבית לפי דרגת כיתה ואזור מגורים: [1] 2012/13

דרגת כיתה	סך הכול	גליל	משולש	נגב	יישובים מעורבים
	מספרים מוחלטים				
	תלמידים				
סך הכול	**108,222**	**55,542**	**25,945**	**18,715**	**8,020**
כיתה ח	29,914	14,991	7,017	5,729	2,177
כיתה ט	29,000	14,553	7,034	5,230	2,183
כיתה י	26,089	13,744	6,332	4,028	1,985
כיתה יא	23,219	12,254	5,562	3,728	1,675
	תלמידים נושרים [1]				
סך הכול	**5,293**	**2,237**	**998**	**1,572**	**486**
כיתה ח	844	361	121	256	106
כיתה ט	2,484	953	588	787	156
כיתה י	1,116	529	185	281	121
כיתה יא	849	394	104	248	103
	אחוז התלמידים הנושרים				
סך הכול	**4.9**	**4.0**	**3.8**	**8.4**	**6.1**
כיתה ח	2.8	2.4	1.7	4.5	4.9
כיתה ט	8.6	6.5	8.4	15.0	7.1
כיתה י	4.3	3.8	2.9	7.0	6.1
כיתה יא	3.7	3.2	1.9	6.7	6.1

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

לוח ד9: תלמידי כיתות יב, נבחנים בבחינות הבגרות, זכאים לתעודה וזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות[1] במערכת החינוך הערבית לפי מין, דת ונתיב לימודים: 2012/13

דת	סך הכול					
	תלמידים	נבחנים	זכאים לתעודה	זכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות	תלמידים	נבחנים
	מספרים מוחלטים				**מספרים מוחלטים**	
	סך הכול				**סך הכול**	
סך הכול[2]	**23,023**	**21,130**	**12,832**	**9,288**	**11,451**	**10,482**
מוסלמים	19,240	17,519	10,228	7,280	9,679	8,824
נוצרים	1,797	1,709	1,236	1,104	882	827
דרוזים	1,916	1,855	1,339	883	845	808
	בנים					
סך הכול[2]	**10,428**	**9,087**	**4,728**	**3,328**	**4,835**	**4,191**
מוסלמים	8,645	7,413	3,672	2,532	4,085	3,513
נוצרים	846	796	504	457	390	356
דרוזים	917	865	548	336	351	320
	בנות					
סך הכול[2]	**12,587**	**12,043**	**8,104**	**5,960**	**6,609**	**6,291**
מוסלמים	10,595	10,106	6,556	4,748	5,594	5,311
נוצרים	951	913	732	647	492	471
דרוזים	999	990	791	547	494	488

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 סיכום המספרים לפי התכונות השונות אינו זהה לסך הכול בגלל מקרים שבהם הערכים לא ידועים.

בנתיב העיוני		בנתיב הטכנולוגי			
זכאים לתעודה	זכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות	תלמידים	נבחנים	זכאים לתעודה	זכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות
		מספרים מוחלטים			
		סך הכול			
6,378	**4,552**	**11,336**	**10,482**	**6,362**	**4,675**
5,189	3,613	9,349	8,547	4,957	3,613
590	528	896	868	637	570
582	400	1,066	1,043	756	482
2,197	**1,513**	**5,484**	**4,825**	**2,496**	**1,794**
1,778	1,185	4,459	3,836	1,861	1,328
210	190	450	435	293	266
208	138	564	543	339	197
4,181	**3,039**	**5,851**	**5,657**	**3,866**	**2,881**
3,411	2,428	4,890	4,711	3,096	2,285
380	338	446	433	344	304
374	262	502	500	417	285

לוח ד10: תלמידי כיתות יב, נבחנים בבחינות הבגרות, זכאים לתעודה וזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות[1] במערכת החינוך הערבית לפי מין, אזור מגורים,[1] מקום לימודים ונתיב לימודים: 2012/13

אזור מגורים, מקום לימודים ומין	סך הכול			
	תלמידים	נבחנים	זכאים לתעודה	זכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות
	מספרים מוחלטים			
אזור מגורים				
סך הכול	**23,023**	**21,130**	**12,832**	**9,288**
גליל	12,459	11,523	7,466	5,550
משולש	5,483	5,111	2,788	2,018
נגב	3,474	3,102	1,722	1,074
יישובים מעורבים	1,607	1,394	856	646
אזור מגורים - בנים				
סך הכול	**10,428**	**9,087**	**4,728**	**3,328**
גליל	5,617	4,952	2,822	2,030
משולש	2,507	2,242	1,003	701
נגב	1,589	1,327	591	353
יישובים מעורבים	715	566	312	244
אזור מגורים - בנות				
סך הכול	**12,587**	**12,043**	**8,104**	**5,960**
גליל	6,840	6,571	4,644	3,520
משולש	2,976	2,869	1,785	1,317
נגב	1,885	1,775	1,131	721
יישובים מעורבים	886	828	544	402
מקום לימודים				
ביישוב המגורים	18,209	17,088	10,331	7,387
ביישוב אחר	4,814	4,042	2,501	1,901

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

בנתיב הטכנולוגי				בנתיב העיוני			
זכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות	זכאים לתעודה	נבחנים	תלמידים	זכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות	זכאים לתעודה	נבחנים	תלמידים
מספרים מוחלטים							
4,675	**6,362**	**10,482**	**11,336**	**4,552**	**6,378**	**10,482**	**11,451**
2,553	3,396	5,384	5,815	2,991	4,059	6,106	6,570
1,210	1,633	2,787	2,952	759	1,084	2,205	2,408
627	937	1,654	1,844	447	785	1,448	1,621
285	396	657	725	355	450	723	852
1,794	**2,496**	**4,825**	**5,484**	**1,513**	**2,197**	**4,191**	**4,835**
1,004	1,382	2,524	2,855	1,024	1,437	2,412	2,726
475	654	1,298	1,425	210	321	894	1,029
190	297	708	856	163	294	619	727
125	163	295	348	116	145	266	353
2,881	**3,866**	**5,657**	**5,851**	**3,039**	**4,181**	**6,291**	**6,609**
1,549	2,014	2,860	2,959	1,967	2,622	3,694	3,843
735	979	1,489	1,527	549	763	1,311	1,379
437	640	946	988	284	491	829	894
160	233	362	377	239	305	457	493
3,486	4,832	7,950	8,497	3,866	5,442	9,034	9,582
1,189	1,530	2,532	2,839	686	936	1,448	1,869

לוח ד11: תלמידי כיתות יב, נבחנים בבחינות הבגרות, זכאים לתעודה וזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות[1] במערכת החינוך הערבית לפי מין, דת ונתיב לימודים (אחוזים): 2012/13

דת	אחוז הנבחנים מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה מהנבחנים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהנבחנים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהזכאים לתעודה
	אחוזים					
	כלל התלמידים					
סך הכול	**91.8**	**55.7**	**60.7**	**40.3**	**44.0**	**72.4**
מוסלמים	91.1	53.2	58.4	37.8	41.6	71.2
נוצרים	95.1	68.8	72.3	61.4	64.6	89.3
דרוזים	96.8	69.9	72.2	46.1	47.6	65.9
	בנים					
סך הכול	**87.1**	**45.3**	**52.0**	**31.9**	**36.6**	**70.4**
מוסלמים	85.7	42.5	49.5	29.3	34.2	69.0
נוצרים	94.1	59.6	63.3	54.0	57.4	90.7
דרוזים	94.3	59.8	63.4	36.6	38.8	61.3
	בנות					
סך הכול	**95.7**	**64.4**	**67.3**	**47.4**	**49.5**	**73.5**
מוסלמים	95.4	61.9	64.9	44.8	47.0	72.4
נוצרים	96.0	77.0	80.2	68.0	70.9	88.4
דרוזים	99.1	79.2	79.9	54.8	55.3	69.2
	בנתיב העיוני					
סך הכול	**91.5**	**55.7**	**60.8**	**39.8**	**43.4**	**71.4**
מוסלמים	91.2	53.6	58.8	37.3	40.9	69.6
נוצרים	93.8	66.9	71.3	59.9	63.8	89.5
דרוזים	95.6	68.9	72.0	47.3	49.5	68.7
	בנים					
סך הכול	**86.7**	**45.4**	**52.4**	**31.3**	**36.1**	**68.9**
מוסלמים	86.0	43.5	50.6	29.0	33.7	66.6
נוצרים	91.3	53.8	59.0	48.7	53.4	90.5
דרוזים	91.2	59.3	65.0	39.3	43.1	66.3
	בנות					
סך הכול	**95.2**	**66.5**	**46.0**	**46.0**	**48.3**	**72.7**
מוסלמים	94.9	64.2	43.4	43.4	45.7	71.2
נוצרים	95.7	80.7	68.7	68.7	71.8	88.9
דרוזים	98.8	76.6	53.0	53.0	53.7	70.1

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

לוח ד12: תלמידי כיתות יב, נבחנים בבחינות הבגרות, זכאים לתעודה וזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות[1] במערכת החינוך הערבית לפי מין, אזור מגורים ומקום לימודים (אחוזים): 2012/13

אזור מגורים, מקום מגורים ומין	אחוז הנבחנים מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה מהנבחנים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהנבחנים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהזכאים לתעודה
	אחוזים					
אזור מגורים						
סך הכול	**91.8**	**55.7**	**60.7**	**40.3**	**44.0**	**72.4**
גליל	92.5	59.9	64.8	44.5	48.2	74.3
משולש	93.2	50.8	54.5	36.8	39.5	72.4
נגב	89.3	49.6	55.5	30.9	34.6	62.4
יישובים מעורבים	86.7	53.3	61.4	40.2	46.3	75.5
אזור מגורים - בנים						
סך הכול	**87.1**	**45.3**	**52.0**	**31.9**	**36.6**	**70.4**
גליל	88.2	50.2	57.0	36.1	41.0	71.9
משולש	89.4	40.0	44.7	28.0	31.3	69.9
נגב	83.5	37.2	44.5	22.2	26.6	59.7
יישובים מעורבים	79.2	43.6	55.1	34.1	43.1	78.2
אזור מגורים - בנות						
סך הכול	**95.7**	**64.4**	**67.3**	**47.4**	**49.5**	**73.5**
גליל	96.1	67.9	70.7	51.5	53.6	75.8
משולש	96.4	60.0	62.2	44.3	45.9	73.8
נגב	94.2	60.0	63.7	38.2	40.6	63.7
יישובים מעורבים	93.5	61.4	65.7	45.4	48.6	73.9
מקום לימודים						
ביישוב המגורים	93.8	56.7	60.5	40.6	43.2	71.5
ביישוב אחר	84.0	52.0	61.9	39.5	47.0	76.0

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

לוח ד13: תלמידי כיתות יב, נבחנים בבחינות הבגרות, זכאים לתעודה וזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות[1] במערכת החינוך הערבית לפי מספר שנות לימוד של כל אחד מההורים ואשכול חברתי-כלכלי של יישוב המגורים (אחוזים): 2012/13

מספר שנות לימוד של האב, מספר שנות לימוד של האם ואשכול חברתי-כלכלי של יישוב המגורים	מספר התלמידים	אחוז הנבחנים מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה מהתלמידים
		אחוזים	
סך הכול	**23,023**	**91.8**	**55.7**
מספר שנות לימוד של האב[2]			
8-1	4,440	89.6	45.6
11-9	5,444	93.0	52.4
12	6,875	96.0	62.9
15-13	1,213	98.5	82.9
16+	1,435	99.1	84.9
מספר שנות לימוד של האם[2]			
8-1	4,562	88.3	47.0
11-9	4,378	88.9	49.9
12	6,035	94.7	65.4
15-13	1,114	97.4	82.0
16+	885	96.6	86.1
אשכול חברתי-כלכלי של יישוב המגורים[3,2]			
2-1	11,423	91.9	56.3
4-3	8,980	92.5	56.3
6-5	769	89.3	54.7
8-7	722	90.6	63.6

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 סיכום מספר התלמידים לפי מספר שנות לימוד של האב, לפי מספר שנות לימוד של האם ולפי אשכול חברתי-כלכלי אינם מסתכמים לסך הכול בלוח בגלל מקרים שבהם הנתונים לא ידועים.

3 לא היו יישובים ערביים שסווגו בשני האשכולות העיליוניים 9 ו-10, ולכן הם לא מוצגים בלוח.

אחוז הזכאים לתעודה מהנבחנים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהנבחנים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהזכאים לתעודה
60.7	**40.3**	**44.0**	**72.4**
50.9	27.8	31.1	61.0
56.3	34.4	37.0	65.7
65.5	48.1	50.1	76.5
84.1	71.2	72.3	86.0
85.7	78.4	79.1	92.3
53.3	28.6	32.4	60.7
56.2	33.0	37.1	66.1
69.0	51.8	54.7	79.2
84.2	73.7	75.7	89.8
89.1	81.6	84.4	94.8
61.3	39.0	42.4	69.2
60.9	43.2	46.7	76.7
61.3	44.6	49.9	81.5
70.2	48.9	54.0	76.9

לוח ד14: תלמידי כיתות יב, נבחנים בבחינות הבגרות, זכאים לתעודה וזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות[1] במערכת החינוך הערבית לפי יישוב (בסדר אלפביתי): 2012/13

שם יישוב (לפי סדר אלפביתי)	תלמידים	נבחנים	זכאים לתעודה	זכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות
	מספרים מוחלטים			
אבו ג'ווייעד (שבט)	43	37	19	12
אבו גוש	105	83	44	37
אבו סנאן	190	179	105	74
אבו קורינאת (שבט)	103	86	48	26
אבו רובייעה (שבט)	105	99	53	32
אבו רוקייק (שבט)	153	131	59	36
אבטין	36	34	9	8
אום אל-פחם	922	857	503	327
אום בטין	41	36	11	10
אטרש (שבט)	50	42	24	11
אכסאל	256	237	130	108
אעבלין	175	125	97	92
אעצם (שבט)	102	82	45	15
באקה אל-גרביה	474	423	263	208
בועינה-נוג'ידאת	167	156	75	47
ביר אל-מכסור	175	162	67	45
בית ג'ן	205	202	192	121
בסמ"ה[3]	196	185	96	79
בסמת טבעון	135	131	51	44
בענה	143	135	114	80
ג'דיידה-מכר	278	271	209	164
ג'ולס	91	90	66	50
ג'לג'וליה	157	152	92	71
ג'סר א-זרקא	199	179	53	37
ג'ש (גוש חלב)	47	45	28	27
ג'ת	211	199	133	114
דאלית אל-כרמל	204	204	134	103
דבורייה	161	148	109	95
דיר אל-אסד	194	178	149	114

אחוז הנבחנים מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה מהנבחנים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהנבחנים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהזכאים לתעודה
אחוזים					
86.0	44.2	51.4	27.9	32.4	63.2
79.0	41.9	53.0	35.2	44.6	84.1
94.2	55.3	58.7	38.9	41.3	70.5
83.5	46.6	55.8	25.2	30.2	54.2
94.3	50.5	53.5	30.5	32.3	60.4
85.6	38.6	45.0	23.5	27.5	61.0
94.4	25.0	26.5	22.2	23.5	88.9
93.0	54.6	58.7	35.5	38.2	65.0
87.8	26.8	30.6	24.4	27.8	90.9
84.0	48.0	57.1	22.0	26.2	45.8
92.6	50.8	54.9	42.2	45.6	83.1
71.4	55.4	77.6	52.6	73.6	94.8
80.4	44.1	54.9	14.7	18.3	33.3
89.2	55.5	62.2	43.9	49.2	79.1
93.4	44.9	48.1	28.1	30.1	62.7
92.6	38.3	41.4	25.7	27.8	67.2
98.5	93.7	95.0	59.0	59.9	63.0
94.4	49.0	51.9	40.3	42.7	82.3
97.0	37.8	38.9	32.6	33.6	86.3
94.4	79.7	84.4	55.9	59.3	70.2
97.5	75.2	77.1	59.0	60.5	78.5
98.9	72.5	73.3	54.9	55.6	75.8
96.8	58.6	60.5	45.2	46.7	77.2
89.9	26.6	29.6	18.6	20.7	69.8
95.7	59.6	62.2	57.4	60.0	96.4
94.3	63.0	66.8	54.0	57.3	85.7
100.0	65.7	65.7	50.5	50.5	76.9
91.9	67.7	73.6	59.0	64.2	87.2
91.8	76.8	83.7	58.8	64.0	76.5

לוח ד14: תלמידי כיתות יב, נבחנים בבחינות הבגרות, זכאים לתעודה וזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות[1] במערכת החינוך הערבית לפי יישוב (בסדר אלפביתי): 2012/13 (המשך)

שם יישוב (לפי סדר אלפביתי)	תלמידים	נבחנים	זכאים לתעודה	זכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות
	מספרים מוחלטים			
דיר חנא	190	170	99	83
הוואשלה (שבט)	50	43	29	12
הוזייל (שבט)	31	27	16	14
זמר[3]	115	114	74	56
זרזיר	124	101	55	34
חורה	221	200	125	93.0
חורפיש	105	105	87	68
חיפה	337	328	235	199
חמאם	47	36	19	8
טובא-זנגרייה	97	81	8	7
טורעאן	198	197	118	99
טייבה	596	577	350	242
טייבה (בעמק)	41	32	23	15
טירה	449	440	227	171
טמרה	596	578	418	292
יאנוח-ג'ת	103	95	64	39
יפיע	329	304	210	182
ירכא	275	259	153	75
כאבול	217	203	145	109
כאוכב אבו אל-היג'א	49	41	25	25
כסיפה	269	255	156	101
כסרא-סמיע	165	165	92	44
כעביה-טבאש-חג'אג'רה	101	93	60	39
כפר ברא	72	65	32	24
כפר יאסיף	174	173	128	95
כפר כנא	439	412	255	203
כפר מנדא	308	283	183	124
כפר מצר	50	40	20	13

אחוז הנבחנים מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה מהנבחנים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהנבחנים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהזכאים לתעודה
אחוזים					
89.5	52.1	58.2	43.7	48.8	83.8
86.0	58.0	67.4	24.0	27.9	41.4
87.1	51.6	59.3	45.2	51.9	87.5
99.1	64.3	64.9	48.7	49.1	75.7
81.5	44.4	54.5	27.4	33.7	61.8
90.5	56.6	62.5	42.1	46.5	74.4
100.0	82.9	82.9	64.8	64.8	78.2
97.3	69.7	71.6	59.1	60.7	84.7
76.6	40.4	52.8	17.0	22.2	42.1
83.5	8.2	9.9	7.2	8.6	87.5
99.5	59.6	59.9	50.0	50.3	83.9
96.8	58.7	60.7	40.6	41.9	69.1
78.0	56.1	71.9	36.6	46.9	65.2
98.0	50.6	51.6	38.1	38.9	75.3
97.0	70.1	72.3	49.0	50.5	69.9
92.2	62.1	67.4	37.9	41.1	60.9
92.4	63.8	69.1	55.3	59.9	86.7
94.2	55.6	59.1	27.3	29.0	49.0
93.5	66.8	71.4	50.2	53.7	75.2
83.7	51.0	61.0	51.0	61.0	100.0
94.8	58.0	61.2	37.5	39.6	64.7
100.0	55.8	55.8	26.7	26.7	47.8
92.1	59.4	64.5	38.6	41.9	65.0
90.3	44.4	49.2	33.3	36.9	75.0
99.4	73.6	74.0	54.6	54.9	74.2
93.8	58.1	61.9	46.2	49.3	79.6
91.9	59.4	64.7	40.3	43.8	67.8
80.0	40.0	50.0	26.0	32.5	65.0

לוח ד14: תלמידי כיתות יב, נבחנים בבחינות הבגרות, זכאים לתעודה וזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות[1] במערכת החינוך הערבית לפי יישוב (בסדר אלפביתי): 2012/13 (המשך)

שם יישוב (לפי סדר אלפביתי)	תלמידים	נבחנים	זכאים לתעודה	זכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות
	מספרים מוחלטים			
כפר קאסם	437	397	168	118
כפר קרע	309	292	152	127
לוד	311	253	111	72
לקיה	197	189	147	66
מג'ד אל-כרום	285	256	167	96
מגאר	391	367	317	207
מוקיבלה	73	55	40	26
מזרעה	71	68	43	34
מייסר	30	29	21	16
מסעודין אל-עזאזמה (שבט)	190	169	59	43
מעיליא	30	30	26	26
מעלה עירון (טלעת עארה)[3]	253	216	129	96
מעלות-תרשיחא	81	74	59	56
משהד	176	163	99	65
נאעורה	35	28	15	10
נחף	199	186	132	98
ניין	39	26	21	13
נצרת	1,454	1,325	770	645
נצרת עילית	111	108	66	62
סאג'ור	84	82	54	28
סולם	50	34	21	13
סח'נין	507	481	325	252
סייד (שבט)	54	47	37	18
סלמה	64	58	47	29
עוזייר	84	70	53	32
עילבון	94	90	43	43
עילוט	172	160	85	61
עין מאהל	224	182	89	61
עכו (עאכא)	257	218	168	98

אחוז הנבחנים מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה מהנבחנים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהנבחנים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהזכאים לתעודה
אחוזים					
90.8	38.4	42.3	27.0	29.7	70.2
94.5	49.2	52.1	41.1	43.5	83.6
81.4	35.7	43.9	23.2	28.5	64.9
95.9	74.6	77.8	33.5	34.9	44.9
89.8	58.6	65.2	33.7	37.5	57.5
93.9	81.1	86.4	52.9	56.4	65.3
75.3	54.8	72.7	35.6	47.3	65.0
95.8	60.6	63.2	47.9	50.0	79.1
96.7	70.0	72.4	53.3	55.2	76.2
88.9	31.1	34.9	22.6	25.4	72.9
100.0	86.7	86.7	86.7	86.7	100.0
85.4	51.0	59.7	37.9	44.4	74.4
91.4	72.8	79.7	69.1	75.7	94.9
92.6	56.3	60.7	36.9	39.9	65.7
80.0	42.9	53.6	28.6	35.7	66.7
93.5	66.3	71.0	49.2	52.7	74.2
66.7	53.8	80.8	33.3	50.0	61.9
91.1	53.0	58.1	44.4	48.7	83.8
97.3	59.5	61.1	55.9	57.4	93.9
97.6	64.3	65.9	33.3	34.1	51.9
68.0	42.0	61.8	26.0	38.2	61.9
94.9	64.1	67.6	49.7	52.4	77.5
87.0	68.5	78.7	33.3	38.3	48.6
90.6	73.4	81.0	45.3	50.0	61.7
83.3	63.1	75.7	38.1	45.7	60.4
95.7	45.7	47.8	45.7	47.8	100.0
93.0	49.4	53.1	35.5	38.1	71.8
81.3	39.7	48.9	27	34	69
84.8	65.4	77.1	38.1	45.0	58.3

לוח ד14: תלמידי כיתות יב, נבחנים בבחינות הבגרות, זכאים לתעודה וזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות[1] במערכת החינוך הערבית לפי יישוב (בסדר אלפביתי): 2012/13 (המשך)

שם יישוב (לפי סדר אלפביתי)	תלמידים	נבחנים	זכאים לתעודה	זכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות
	מספרים מוחלטים			
עספיא	164	164	107	87
עראבה	404	388	243	186
ערערה	285	275	175	125
ערערה-בנגב	222	209	115	66
פוריידיס	180	175	103	52
פסוטה	52	50	32	30
פקיעין (בוקיעה)	105	104	95	70
צנדלה	34	27	24	18
קודייראת א-צאנע (שבט)	36	35	18	8
קלנסווה	394	371	144	102
ראמה	138	130	94	75
רהט	982	858	457	304
רומת הייב	50	42	28	18
רינה	267	242	146	102
רמלה	260	230	102	67
שבלי - אום אל-גנם	115	106	77	55
שגב-שלום	128	112	42	35
שייח' דנון	41	41	30	22
שעב	123	115	76	62
שפרעם (שפאעמר)	620	578	342	277
תל-אביב-יפו (יאפא)	213	179	113	90
תל שבע (תל אל-סבע)	270	234	146	101

* הוצגו רק יישובים שמנו 30 תלמידים לפחות.

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 לגבי רשימת היישובים הכלולה ביישובים אלו ראו הערות 4, 5, 6, 7, 8 בלוח א5 בפרק "דמוגרפיה".

אחוז הנבחנים מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה מהנבחנים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהתלמידים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהנבחנים	אחוז הזכאים לתעודה שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות מהזכאים לתעודה
אחוזים					
100.0	65.2	65.2	53.0	53.0	81.3
96.0	60.1	62.6	46.0	47.9	76.5
96.5	61.4	63.6	43.9	45.5	71.4
94.1	51.8	55.0	29.7	31.6	57.4
97.2	57.2	58.9	28.9	29.7	50.5
96.2	61.5	64.0	57.7	60.0	93.8
99.0	90.5	91.3	66.7	67.3	73.7
79.4	70.6	88.9	52.9	66.7	75.0
97.2	50.0	51.4	22.2	22.9	44.4
94.2	36.5	38.8	25.9	27.5	70.8
94.2	68.1	72.3	54.3	57.7	79.8
87.4	46.5	53.3	31.0	35.4	66.5
84.0	56.0	66.7	36.0	42.9	64.3
90.6	54.7	60.3	38.2	42.1	69.9
88.5	39.2	44.3	25.8	29.1	65.7
92.2	67.0	72.6	47.8	51.9	71.4
87.5	32.8	37.5	27.3	31.3	83.3
100.0	73.2	73.2	53.7	53.7	73.3
93.5	61.8	66.1	50.4	53.9	81.6
93.2	55.2	59.2	44.7	47.9	81.0
84.0	53.1	63.1	42.3	50.3	79.6
86.7	54.1	62.4	37.4	43.2	69.2

לוח ד15: מועמדים ערבים ללימודי שנה ראשונה לתואר ראשון באוניברסיטאות בישראל ושיעור המועמדים שהתקבלו לפי דת, אזור מגורים[1] ותחום עדיפות ראשונה: 2013

אזור מגורים ודת	סך הכול[2]	מדעי הרוח	מדעי החברה	מינהל עסקים	מדעי הטבע וחקלאות
	מספרים מוחלטים				
סך הכול	**5,472**	**840**	**1,467**	**130**	**800**
דת					
מוסלמים	3,920	607	1,044	105	559
נוצרים	867	89	206	17	149
דרוזים	685	144	217	8	92
אזור מגורים					
גליל	3,771	527	1,138	57	547
משולש	1,379	194	185	67	239
נגב	322	119	144	6	14
	שיעור המועמדים שהתקבלו				
סך הכול	**69.5**	**67.7**	**87.3**	**62.3**	**72.8**
דת					
מוסלמים	68.4	65.4	87.4	60.0	70.5
נוצרים	75.3	80.9	87.4	82.4	83.1
דרוזים	68.6	69.4	87.1	50.0	70.7
אזור מגורים					
גליל	72.0	68.3	89.7	63.2	74.8
משולש	62.1	63.4	73.5	61.2	71.0
נגב	71.7	72.3	86.1	66.7	28.6

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 סך הכול כולל מקרים שלא מוצגים בלוח, שבהם מספר המועמדים היה קטן מ־4.

– הנתון לא מוצג בלוח בשל חוסר מקרים.

.. הנתון לא מוצג בלוח בשל מיעוט המקרים (פחות מ־4).

משפטים	רפואה	הנדסה ואדריכלות	מקצועות עזר רפואיים
128	**498**	**583**	**1,026**
81	328	374	822
35	118	116	137
12	52	93	67
103	370	398	631
25	125	171	373
–	..	14	22
57.8	**63.5**	**53.7**	**57.1**
63.0	63.7	53.5	55.2
54.3	64.4	60.3	71.5
33.3	59.6	46.2	50.7
59.2	62.2	54.5	60.5
52.0	68.0	53.2	52.8
–	..	35.7	31.8

לוח ד16: תלמידים ערבים באוניברסיטאות בישראל לפי מין, דת, תואר ותחום לימודים: 2013

תחום לימודים	סך הכול				
	סך הכול[1]	תואר ראשון	תואר שני	תואר שלישי	סך הכול[1]
	סך הכול				
סך הכול	**19,700**	**10,730**	**3,101**	**487**	**6,716**
מדעי הרוח	5,727	2,224	1,184	174	1,416
מדעי החברה	6,684	3,298	524	104	2,028
מינהל עסקים	367	166	109	5	232
משפטים	364	214	128	22	176
רפואה	771	382	369	20	342
מקצועות עזר רפואיים	2,267	1,783	458	26	645
מתמטיקה ומדעי הטבע	2,214	1,498	215	112	1,021
חקלאות	30	21	6	..	13
הנדסה ואדריכלות	1,276	1,144	108	21	841
	מוסלמים				
סך הכול	**13,905**	**7,260**	**1,958**	**313**	**4,438**
מדעי הרוח	4,351	1,497	809	124	1,086
מדעי החברה	4,699	2,173	332	59	1,343
מינהל עסקים	250	137	71	..	138
משפטים	225	138	73	14	127
רפואה	446	240	194	12	168
מקצועות עזר רפואיים	1,742	1,435	293	14	471
מתמטיקה ומדעי הטבע	1,446	957	137	75	645
חקלאות	22	16	..	..	10
הנדסה ואדריכלות	722	667	46	9	667
	נוצרים				
סך הכול	**3,431**	**2,021**	**745**	**132**	**1,240**
מדעי הרוח	670	316	212	35	128
מדעי החברה	1,035	570	96	34	309
מינהל עסקים	72	23	19	-	49
משפטים	102	56	40	6	44
רפואה	262	114	140	8	121
מקצועות עזר רפואיים	399	254	134	11	100
מתמטיקה ומדעי הטבע	509	363	56	28	248
חקלאות	7	..	..	-	..
הנדסה ואדריכלות	375	321	45	9	237

נשים				גברים		
תואר שלישי	תואר שני	תואר ראשון	סך הכול[1]	תואר שלישי	תואר שני	תואר ראשון
243	**1,956**	**7,096**	**12,984**	**244**	**1,145**	**3,634**
95	846	1,735	4,311	79	338	489
64	318	2,429	4,656	40	206	869
..	38	74	135	..	71	92
7	64	117	188	15	64	97
11	192	226	429	9	177	156
16	350	1,256	1,622	10	108	527
40	114	853	1,193	72	101	645
..	–	13	17	–	..	8
8	31	393	432	13	77	751
139	**1,241**	**4,811**	**9,310**	**172**	**726**	**2,265**
59	564	1,174	3,267	65	245	323
31	210	1,604	3,336	28	122	569
–	26	65	105	–	45	72
..	32	80	116	10	41	58
6	109	149	264	6	85	91
8	219	989	1,216	6	74	446
28	67	523	762	47	70	434
–	–	11	13	–	–	5
–	13	216	46	8	33	451
83	**513**	**1,277**	**2,191**	**49**	**232**	**744**
26	183	249	542	9	29	67
27	75	417	726	7	21	153
–	8	8	23	–	11	15
..	24	31	58	..	16	25
5	69	67	141	..	71	47
7	104	188	299	..	30	66
9	33	199	261	19	23	164
–	–	–	..	–	–	..
6	15	117	138	..	30	204

לוח ד16: תלמידים ערבים באוניברסיטאות בישראל לפי מין, דת, תואר ותחום לימודים: 2013 (המשך)

תחום לימודים	סך הכול				
	סך הכול[1]	תואר ראשון	תואר שני	תואר שלישי	סך הכול[1]
	דרוזים				
סך הכול	**2,364**	**1,449**	**398**	**42**	**881**
מדעי הרוח	706	411	163	15	204
מדעי החברה	950	555	96	11	356
מינהל עסקים	45	6	19	–	38
משפטים	37	20	15	–	23
רפואה	63	28	35	–	39
מקצועות עזר רפואיים	126	94	31	–	19
מתמטיקה ומדעי הטבע	259	178	22	9	89
הנדסה ואדריכלות	–	–	–	–	–

1 סיכום המספרים לפי התכונות השונות אינו שווה תמיד לסך הכול בגלל מקרים שאינם מוצגים בלוח, שבהם מספר התלמידים קטן מ־4. כמו כן, סך הכול כולל את התלמידים באוניברסיטה הפתוחה שהתואר שלהם אינו ידוע ואת התלמידים הלומדים לקראת תעודת הוראה במדעי הרוח.

– הנתון לא מוצג בלוח בשל חוסר מקרים.

.. הנתון לא מוצג בלוח בשל מיעוט המקרים (פחות מ־4).

גברים			נשים			
תואר ראשון	תואר שני	תואר שלישי	סך הכול[1]	תואר ראשון	תואר שני	תואר שלישי
441	**196**	**21**	**1,483**	**1,008**	**202**	**21**
99	64	5	502	312	99	10
147	63	5	594	408	33	6
5	15	–	5	–	..	–
14	7	–	14	6	8	–
18	21	–	24	10	14	–
15	..	–	107	79	27	–
47	8	–	170	131	14	–
–	–	–	–	–	–	–

לוח ד17: תלמידים ערבים באוניברסיטאות בישראל לפי מין, אזור מגורים,[1] תואר ותחום לימודים: 2013

תחום לימודים	סך הכול			
	סך הכול[2]	תואר ראשון	תואר שני	תואר שלישי	סך הכול[2]
	סך הכול				
סך הכול	**19,700**	**10,730**	**3,101**	**487**	**6,716**
מדעי הרוח	5,727	2,224	1,184	174	1,416
מדעי החברה	6,684	3,298	524	104	2,028
עסקים	367	166	109	5	232
משפטים	364	214	128	22	176
רפואה	771	382	369	20	342
מקצועות עזר רפואיים	2,267	1,783	458	26	645
מדעי הטבע ומתמטיקה	2,214	1,498	215	112	1,021
חקלאות	30	21	6	..	13
הנדסה ואדריכלות	1,276	1,144	108	21	841
	גליל				
סך הכול	**12,888**	**7,786**	**2,177**	**336**	**4,493**
מדעי הרוח	3,151	1,419	784	126	798
מדעי החברה	4,797	2,864	414	74	1,473
עסקים	222	87	61	..	142
משפטים	277	176	86	15	130
רפואה	566	272	278	16	263
מקצועות עזר רפואיים	1,380	1,048	318	14	368
מדעי הטבע ומתמטיקה	1,520	1,053	151	68	711
חקלאות	17	11	..	..	10
הנדסה ואדריכלות	958	856	82	17	596
	משולש				
סך הכול	**5,401**	**2,407**	**785**	**132**	**1,763**
מדעי הרוח	1,645	481	329	40	327
מדעי החברה	1,639	350	83	28	471
עסקים	121	66	37	–	78
משפטים	82	37	39	6	43
רפואה	191	105	82	..	74
מקצועות עזר רפואיים	801	661	128	12	255
מדעי הטבע ומתמטיקה	606	420	61	37	277
חקלאות	13	10	..	..	..
הנדסה ואדריכלות	303	277	23	..	235
	נגב				
סך הכול	**1,411**	**537**	**139**	**19**	**460**
מדעי הרוח	931	324	71	8	291
מדעי החברה	248	84	27	–	84
עסקים	24	13	11	..	12
משפטים	5	–	..	–	..
רפואה	14	5	9	..	5
מקצועות עזר רפואיים	86	74	12	..	22
מדעי הטבע ומתמטיקה	88	25	..	7	33
חקלאות	15	11	..	–	10

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 סיכום המספרים לפי התכונות השונות אינו שווה תמיד לסך הכול בגלל מקרים שאינם ידועים או שמספרם מועט. כמו כן, סך הכול כולל את התלמידים באוניברסיטה הפתוחה שהתואר שלהם אינו ידוע ואת התלמידים הלומדים לקראת תעודת הוראה במדעי הרוח.

– הנתון לא מוצג בלוח בשל חוסר מקרים.

.. הנתון לא מוצג בלוח בשל מיעוט המקרים (פחות מ־4).

נשים				גברים		
תואר שלישי	תואר שני	תואר ראשון	סך הכול[2]	תואר שלישי	תואר שני	תואר ראשון
243	**1,956**	**7,096**	**12,984**	**244**	**1,145**	**3,634**
95	846	1,735	4,311	79	338	489
64	318	2,429	4,656	40	206	869
–	38	74	135	..	71	92
7	64	117	188	15	64	97
11	192	226	429	9	177	156
16	350	1,256	1,622	10	108	527
40	114	853	1,193	72	101	645
–	..	13	17	–	..	8
8	31	393	432	13	77	751
181	**1,379**	**5,196**	**8,395**	**155**	**798**	**2,590**
73	575	1,085	2,353	53	209	334
51	247	2,137	3,324	23	167	727
–	22	39	80	–	39	48
4	47	96	147	11	39	80
10	138	155	303	6	140	117
8	244	760	1,012	6	74	288
25	77	596	809	43	74	457
–	–	5	7	–	–	6
8	28	323	359	9	54	533
57	**508**	**1,523**	**3,638**	**75**	**277**	**884**
21	241	413	1,318	19	88	68
13	56	231	1,168	15	27	119
..	13	26	43	..	24	40
–	16	21	39	..	23	16
–	48	68	117	3	34	37
8	96	442	546	..	32	219
12	35	247	329	25	26	173
..	–	8	10	..	–	–
..	–	67	68	..	22	210
5	**69**	**377**	**951**	**14**	**70**	**160**
–	30	237	640	7	41	87
–	15	61	164	–	12	23
–	..	9	12	..	8	..
–	–	..	–	..	–	–
..	6	..	9	..	..	–
..	10	54	64	..	–	20
..	–	10	55	..	–	15
..	–	..	5	–	–	8

לוח ד18: תלמידים ערבים באוניברסטאות בישראל לפי תחום לימודים, מין, דת, אזור מגורים[1] ותואר: 2013

מין, דת, אזור מגורים ותואר	מספר תלמידים	תחום לימודים							
		סך הכול	מדעי הרוח	מדעי החברה	מינהל עסקים	משפטים	רפואה	מקצועות עזר רפואיים	מתמטיקה, מדעי הטבע וחקלאות	הנדסה ואדריכלות
		אחוזים								
סך הכול[2]	**19,700**	**100.0**	**29.1**	**34.0**	**1.9**	**1.9**	**3.9**	**11.5**	**11.3**	**6.5**
מין										
גברים	6,716	100.0	21.1	30.3	3.5	2.6	5.1	9.6	15.2	12.6
נשים	12,984	100.0	33.2	35.9	1.0	1.4	3.3	12.5	9.2	3.3
דת										
מוסלמים	13,905	100.0	31.3	33.9	1.8	1.6	3.2	12.5	10.4	5.2
נוצרים	3,431	100.0	19.6	30.2	2.1	3.0	7.7	11.7	14.9	11.0
דרוזים	2,364	100.0	32.3	43.5	2.1	1.7	2.9	5.8	11.8	0.0
אזור מגורים										
גליל	12,888	100.0	24.5	37.3	1.7	2.2	4.4	10.7	11.8	7.4
משולש	5,401	100.0	30.5	30.4	2.2	1.5	3.5	14.9	11.2	5.6
נגב	1,411	100.0	66.7	17.8	1.7	0.4	1.0	6.2	6.3	0.0
תואר[3]										
תואר ראשון	10,730	100.0	20.8	30.8	1.6	2.0	3.6	16.6	14.0	10.7
תואר שני	3,101	100.0	38.3	16.9	3.5	4.1	11.9	14.8	6.9	3.5
תואר שלישי	487	100.0	36.0	21.5	1.0	4.5	4.1	5.4	23.1	4.3

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 סך הכול כולל את המקרים שאינם ידועים או שמספרם מועט. כמו כן, הוא כולל את התלמידים באוניברסיטה הפתוחה שהתואר שלהם אינו ידוע ואת התלמידים הלומדים לקראת תעודת הוראה במדעי הרוח.

3 הנתונים בחלק זה של הלוח אינם כוללים את התלמידים הערבים באוניברסיטה הפתוחה משום שנתוני התואר שלהם לא ידועים.

לוח ד19: תלמידים ערבים במוסדות להשכלה גבוהה בישראל שאינם אוניברסיטאות[1]
לפי מין, דת ותחום לימודים: 2013

תחום לימודים	סך הכול			מכללות אקדמיות			מכללות לחינוך		
	סך הכול	גברים	נשים	סך הכול	גברים	נשים	סך הכול	גברים	נשים
כלל האוכלוסייה									
סך הכול	**15,053**	**4,427**	**10,626**	**7,434**	**3,382**	**4,052**	**7,619**	**1,045**	**6,574**
מדעי הרוח	9,052	1,381	7,671	1,433	336	1,097	7,619	1,045	6,574
מדעי החברה	1,246	385	861	1,246	385	861	..	..	..
מינהל עסקים	1,449	706	743	1,449	706	743	..	..	..
מדעי הטבע[2]	408	198	210	408	198	210	..	..	..
משפטים	1,090	675	415	1,090	675	415	..	..	..
מקצועות עזר רפואיים	747	254	493	747	254	493	..	..	..
הנדסה ואדריכלות	1,061	828	233	1,061	828	233	..	..	..
מוסלמים									
סך הכול	**11,591**	**3,215**	**8,376**	**5,212**	**2,296**	**2,916**	**6,379**	**919**	**5,460**
מדעי הרוח	7,585	1,204	6,381	1,206	285	921	6,379	919	5,460
מדעי החברה	836	250	586	836	250	586	..	..	..
מינהל עסקים	982	485	497	982	485	497	..	..	..
מדעי הטבע[2]	283	136	147	283	136	147	..	..	..
משפטים	681	416	265	681	416	265	..	..	..
מקצועות עזר רפואיים	554	205	349	554	205	349	..	..	..
הנדסה ואדריכלות	670	519	151	670	519	151	..	..	..
נוצרים									
סך הכול	**1,982**	**698**	**1,284**	**1,320**	**638**	**682**	**662**	**60**	**602**
מדעי הרוח	789	98	691	127	38	89	662	60	602
מדעי החברה	219	71	148	219	71	148	..	..	..
מינהל עסקים	312	162	150	312	162	150	..	..	..
מדעי הטבע[2]	73	36	37	73	36	37	..	..	..
משפטים	269	151	118	269	151	118	..	..	..
מקצועות עזר רפואיים	137	36	101	137	36	101	..	..	..
הנדסה ואדריכלות	183	144	39	183	144	39	..	..	..
דרוזים									
סך הכול	**1,480**	**514**	**966**	**902**	**448**	**454**	**578**	**66**	**512**
מדעי הרוח	678	79	599	100	13	87	578	66	512
מדעי החברה	191	64	127	191	64	127	..	..	..
מינהל עסקים	155	59	96	155	59	96	..	..	..
מדעי הטבע[2]	52	26	26	52	26	26	..	..	..
משפטים	140	108	32	140	108	32	..	..	..
מקצועות עזר רפואיים	56	13	43	56	13	43	..	..	..
הנדסה ואדריכלות	208	165	43	208	165	43	..	..	..

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 כולל מתמטיקה וחקלאות.

.. לא רלוונטי למבנה הלוח. במכללות לחינוך התקיימו לימודים בתחום מדעי הרוח בלבד.

לוח ד20: תלמידים ערבים במוסדות להשכלה גבוהה בישראל שאינם אוניברסיטאות[1] לפי מין, אזור מגורים[1] ותחום לימודים: 2013

תחום לימודים	סך הכול			מכללות אקדמיות			מכללות לחינוך		
	סך הכול	גברים	נשים	סך הכול	גברים	נשים	סך הכול	גברים	נשים
כלל האוכלוסייה									
סך הכול	**15,053**	**4,427**	**10,626**	**7,434**	**3,382**	**4,052**	**7,619**	**1,045**	**6,574**
מדעי הרוח	9,052	1,381	7,671	1,433	336	1,097	7,619	1,045	6,574
מדעי החברה	1,246	385	861	1,246	385	861	..	..	..
מינהל עסקים	1,449	706	743	1,449	706	743	..	..	..
מדעי הטבע[2]	408	198	210	408	198	210	..	..	..
משפטים	1,090	675	415	1,090	675	415	..	..	..
מקצועות עזר רפואיים	747	254	493	747	254	493	..	..	..
הנדסה ואדריכלות	1,061	828	233	1,061	828	233	..	..	..
גליל									
סך הכול	**8,352**	**2,533**	**5,819**	**4,334**	**2,038**	**2,296**	**4,018**	**495**	**3,523**
מדעי הרוח	4,533	625	3,908	515	130	385	4,018	495	3,523
מדעי החברה	900	291	609	900	291	609	..	..	..
מינהל עסקים	734	352	382	734	352	382	..	..	..
מדעי הטבע[2]	251	114	137	251	114	137	..	..	..
משפטים	738	469	269	738	469	269	..	..	..
מקצועות עזר רפואיים	547	175	372	547	175	372	..	..	..
הנדסה ואדריכלות	649	507	142	649	507	142	..	..	..
משולש									
סך הכול	**5,143**	**1,347**	**3,796**	**2,293**	**1,018**	**1,275**	**2,850**	**329**	**2,521**
מדעי הרוח	3,232	382	2,850	382	53	329	2,850	329	2,521
מדעי החברה	321	81	240	321	81	240	..	..	..
מינהל עסקים	673	328	345	673	328	345	..	..	..
מדעי הטבע[3]	126	71	55	126	71	55	..	..	..
משפטים	300	166	134	300	166	134	..	..	..
מקצועות עזר רפואיים	192	75	117	192	75	117	..	..	..
הנדסה ואדריכלות	299	244	55	299	244	55	..	..	..
נגב									
סך הכול	**1,558**	**547**	**1,011**	**807**	**326**	**481**	**751**	**221**	**530**
מדעי הרוח	1,287	374	913	536	153	383	751	221	530
מדעי החברה	25	13	12	25	13	12	..	..	..
מינהל עסקים	42	26	16	42	26	16	..	..	..
מדעי הטבע[2]	31	13	18	31	13	18	..	..	..
משפטים	52	40	12	52	40	12	..	..	..
מקצועות עזר רפואיים	8	-	-	8	-	-	..	..	..
הנדסה ואדריכלות	113	77	36	113	77	36	..	..	..

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 כולל מתמטיקה וחקלאות.

- הנתון לא מוצג בלוח בשל מיעוט המקרים (פחות מ־4).

.. לא רלוונטי למבנה הלוח. במכללות לחינוך התקיימו לימודים בתחום מדעי הרוח בלבד.

לוח ד21: תלמידים ערבים בכלל המוסדות להשכלה גבוהה בישראל[1] לפי מין ותחום לימודים: 2013

תחום לימודים	סך הכול	גברים	נשים	סך הכול	גברים	נשים
	מספרים מוחלטים			אחוזים		
סך הכול[2]	**34,753**	**11,143**	**23,610**	**100.0**	**100.0**	**100.0**
מדעי הרוח	14,779	2,797	11,982	42.5	25.1	50.7
מדעי החברה	7,930	2,413	5,517	22.8	21.7	23.4
מינהל עסקים	1,816	938	878	5.2	8.4	3.7
משפטים	1,454	851	603	4.2	7.6	2.6
רפואה	771	342	429	2.2	3.1	1.8
מקצועות עזר רפואיים	3,014	899	2,115	8.7	8.1	9.0
מתמטיקה ומדעי הטבע	2,652	1,232	1,403	7.6	11.1	5.9
הנדסה ואדריכלות	2,337	1,669	665	6.7	15.0	2.8

1 אוניברסיטאות, האוניברסיטה הפתוחה, מכללות אקדמיות ומכללות לחינוך.

2 סך הכול כולל מקרים שבהם הנתונים לגבי חלק מהתלמידים היו מעטים (פחות מ־4 מקרים).

לוח ד22: ערבים מקבלי תארים מהאוניברסיטאות בישראל לפי תואר, מין, דת ואזור מגורים:[1] 2013

תואר	סך הכול[2]	גברים	נשים
	כלל האוכלוסייה		
סך הכול[3]	**3,375**	**1,159**	**2,216**
תואר ראשון	1,971	611	1,360
תואר שני	976	392	584
תואר שלישי	58	35	23
תעודה	176	59	117
	מוסלמים		
סך הכול[3]	**2,130**	**718**	**1,412**
תואר ראשון	1,210	359	851
תואר שני	628	249	379
תואר שלישי	34	25	9
תעודה	122	47	75
	נוצרים		
סך הכול[3]	**699**	**214**	**485**
תואר ראשון	416	125	291
תואר שני	212	68	144
תואר שלישי	20	8	12
תעודה	21	..	18
	דרוזים		
סך הכול[3]	**546**	**227**	**319**
תואר ראשון	345	127	218
תואר שני	136	75	61
תואר שלישי	..	–	–
תעודה	33	9	24
	גליל		
סך הכול[3]	**2,472**	**831**	**1,641**
תואר ראשון	1,520	456	1,064
תואר שני	686	282	404
תואר שלישי	36	20	16
תעודה	113	30	83
	משולש		
סך הכול[3]	**745**	**258**	**487**
תואר ראשון	396	138	258
תואר שני	244	85	159
תואר שלישי	20	13	7
תעודה	26	7	19
	נגב		
סך הכול[3]	**158**	**70**	**88**
תואר ראשון	55	17	38
תואר שני	46	25	21
תואר שלישי	–	–	..
תעודה	37	22	15

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 סיכום המספרים לפי התכונות השונות אינו שווה תמיד לסך הכול בגלל מקרים שאינם מוצגים בלוח, שבהם מספר מקבלי התארים קטן מ־4.

3 סך הכול כולל את מקבלי התארים מהאוניברסיטה הפתוחה, שההתפלגות שלהם לפי תואר אינה ידועה ולא מוצגת בלוח.

.. הנתון לא מוצג בלוח בשל מיעוט המקרים (פחות מ־4).

– הנתון לא מוצג בלוח בשל חוסר מקרים.

לוח ד23: ערבים מקבלי תארים מהאוניברסיטאות בישראל לפי תחום לימודים, מין, דת ואזור מגורים:[1] 2013

אזור מגורים, דת ומין	סך הכול[2,3]	מדעי הרוח	מדעי החברה	מינהל עסקים	משפטים	רפואה	מקצועות עזר רפואיים	מדעי הטבע ומתמטיקה	הנדסה ואדריכלות
			מספרים מוחלטים						
			סך הכול						
סך הכול	**3,375**	**984**	**937**	**71**	**120**	**174**	**508**	**228**	**155**
דת									
מוסלמים	2,130	653	555	48	71	88	370	131	76
נוצרים	699	147	193	13	35	65	105	60	49
דרוזים	546	184	189	10	14	21	33	37	30
אזור מגורים									
גליל	2,472	650	819	43	90	137	345	154	115
משולש	745	246	100	20	29	32	153	65	39
נגב	158	88	18	8	..	5	10	9	..
			גברים						
סך הכול	**1,159**	**292**	**308**	**44**	**63**	**90**	**102**	**96**	**101**
דת									
מוסלמים	718	192	186	31	40	41	80	59	50
נוצרים	214	28	46	..	15	38	18	25	30
דרוזים	227	72	76	9	8	11	..	12	21
אזור מגורים									
גליל	831	195	252	26	45	73	69	56	72
משולש	258	56	50	14	18	13	29	34	28
נגב	70	41	6	..	..	..	..	6	..
			נשים						
סך הכול	**2,216**	**692**	**629**	**27**	**57**	**84**	**406**	**132**	**54**
דת									
מוסלמיות	1,412	461	369	17	31	47	290	72	26
נוצריות	485	119	147	9	20	27	87	35	19
דרוזיות	319	112	113	–	6	10	29	25	9
אזור מגורים									
גליל	1,641	455	567	17	45	64	276	98	43
משולש	487	190	50	6	11	19	124	31	11
נגב	88	47	12	..	–	–	6	..	..

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 סיכום המספרים לפי התכונות השונות אינו שווה תמיד לסך הכול בגלל מקרים שאינם מוצגים בלוח, שבהם מספר המקבלים קטן מ־4.

3 סך הכול כולל את מקבלי התארים מהאוניברסיטה הפתוחה, שההתפלגות שלהם לפי תחום לימודים אינה ידועה ולא מוצגת בלוח.

.. הנתון לא מוצג בלוח בשל מיעוט המקרים (פחות מ־4).

– הנתון לא מוצג בלוח בשל חוסר מקרים.

לוח ד24: ערבים מקבלי תארים מהאוניברסיטאות בישראל לפי תחום לימודים ומין: שנים נבחרות

מין	סך הכול[1,2]	מדעי הרוח	מדעי החברה[3]	מדעי הטבע, מתמטיקה וחקלאות	רפואה ומשפטים	הנדסה ואדריכלות	מקצועות עזר רפואיים
	מספרים מוחלטים[2]						
סך הכול							
2001/2	1,532	661	323	152	140	76	134
2003/4	2,163	960	482	180	175	121	201
2004/5	2,172	915	516	139	150	121	269
2007/8	2,514	855	674	184	207	108	388
2008/9	2,541	877	677	210	243	111	341
2011	2,773	795	848	168	255	146	400
2012	3,281	972	1,005	198	240	171	532
2013	3,375	984	1,008	232	294	155	508
גברים							
2001/2	733	277	139	66	93	35	114
2003/4	973	330	240	89	104	101	93
2004/5	971	335	250	76	96	101	98
2007/8	1,003	268	268	77	127	77	161
2008/9	968	255	224	80	151	80	139
2011	1,084	263	289	72	140	101	152
2012	1,233	315	356	81	124	121	175
2013	1,159	292	352	96	153	101	102
נשים							
2001/2	799	384	184	86	47	41	20
2003/4	1,190	630	242	91	71	20	108
2004/5	1,201	580	266	63	54	20	171
2007/8	1,511	587	406	107	80	31	227
2008/9	1,573	622	453	127	93	31	202
2011	1,689	532	559	96	115	45	248
2012	2,048	657	649	116	116	51	357
2013	2,216	692	656	135	141	54	406
סך הכול	אחוזים						
2001/2	100.0	44.5	21.7	10.2	9.4	5.1	9.0
2003/4	100.0	45.3	22.7	8.5	8.3	5.7	9.5

לוח ד24: ערבים מקבלי תארים מהאוניברסיטאות בישראל לפי תחום לימודים ומין: שנים נבחרות (המשך)

מין	סך הכול[1,2]	מדעי הרוח	מדעי החברה[3]	מדעי הטבע, מתמטיקה וחקלאות	רפואה ומשפטים	הנדסה ואדריכלות	מקצועות עזר רפואיים
2004/5	100.0	43.4	24.5	6.6	7.1	5.7	12.7
2007/8	100.0	35.4	27.9	7.6	8.6	4.5	16.1
2008/9	100.0	35.7	27.5	8.5	9.9	4.5	13.9
2011	100.0	30.4	32.5	6.4	9.8	5.6	15.3
2012	100.0	31.2	32.2	6.4	7.7	5.5	17.1
2013	100.0	30.9	31.7	7.3	9.2	4.9	16.0
גברים							
2001/2	100.0	38.3	19.2	9.1	12.8	4.8	15.7
2003/4	100.0	34.5	25.1	9.3	10.9	10.6	9.7
2004/5	100.0	35.0	26.2	7.9	10.0	10.6	10.3
2007/8	100.0	27.4	27.4	7.9	13.0	7.9	16.5
2008/9	100.0	27.4	24.1	8.6	16.3	8.6	15.0
2011	100.0	25.9	28.4	7.1	13.8	9.9	14.9
2012	100.0	26.9	30.4	6.9	10.6	10.3	14.9
2013	100.0	26.6	32.1	8.8	14.0	9.2	9.3
נשים							
2001/2	100.0	50.4	24.1	11.3	6.2	5.4	2.6
2003/4	100.0	54.2	20.8	7.8	6.1	1.7	9.3
2004/5	100.0	50.3	23.1	5.5	4.7	1.7	14.8
2007/8	100.0	40.3	18.5	4.4	3.8	1.4	11.9
2008/9	100.0	40.7	29.6	8.3	6.1	2.0	13.2
2011	100.0	33.4	35.0	6.0	7.2	2.8	15.5
2012	100.0	33.8	33.4	6.0	6.0	2.6	18.3
2013	100.0	33.2	31.5	6.5	6.8	2.6	19.5

1 סך הכול כולל מקרים שבהם תחום הלימודים אינו ידוע.

2 סך הכול כולל את מקבלי התארים מהאוניברסיטה הפתוחה, שההתפלגות שלהם לפי תחום לימודים אינה ידועה ולא מוצגת בלוח.

3 כולל מינהל עסקים.

לוח ד25: ערבים מקבלי תארים ממוסדות להשכלה גבוהה בישראל שאינם אוניברסיטאות[1] לפי מין, דת ואזור מגורים:[1] שנים נבחרות

שנה	סך הכול			מכללות אקדמיות			מכללות לחינוך		
	סך הכול	גברים	נשים	סך הכול	גברים	נשים	סך הכול	גברים	נשים
2002/03	295	177	118	295	177	118	..[2]	..[2]	..[2]
2003/04	406	236	170	406	236	170	..[2]	..[2]	..[2]
2004/05	2,407	669	1,738	506	304	202	1,901	365	1,536
2007/08	2,505	648	1,857	587	368	219	1,918	280	1,638
2008/09	2,059	597	1,462	752	409	343	1,307	188	1,119
2011	2,547	695	1,852	931	444	487	1,616	251	1,365
2012	2,909	798	2,111	1,367	589	778	1,542	209	1,333
2013	3,048	755	2,293	1,387	571	816	1,661	184	1,477
דת									
סך הכול	**3,048**	**755**	**2,293**	**1,387**	**571**	**816**	**1,661**	**184**	**1,477**
מוסלמים	2,489	573	1,916	1,000	398	602	1,489	175	1,314
נוצרים	373	97	276	259	93	166	114	-[3]	110
דרוזים	186	85	101	128	80	48	58	5	53
אזור מגורים									
סך הכול	**3,048**	**755**	**2,293**	**1,387**	**571**	**816**	**1,661**	**184**	**1,477**
גליל	1,538	396	1,142	804	333	471	734	63	671
משולש	1,135	213	922	431	154	277	704	59	645
נגב	375	146	229	152	84	68	223	62	161

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 נתוני הערבים מקבלי התארים ממכללות לחינוך בשנים 2002/03 ו-2003/04 לא היו זמינים ואינם כלולים בסך כל מקבלי התארים בלוח בשנים אלו.

3 הנתון לא מוצג בלוח בשל מיעוט המקרים (פחות מ-4).

פרק ה: שלטון מקומי

מקור הנתונים

לוחות ו1–ו6 מבוססים על הפרסום **הרשויות המקומיות בישראל** של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לשנת 2013.[1] מקצת מנתוני הרשויות המקומיות לא התקבלו בלמ"ס ולכן נותרו לא ידועים.

הגדרות

1. **רשויות מקומיות ערביות**: מועצות מקומיות ועיריות של היישובים הערביים בישראל, פרט למועצות המקומיות של היישובים הערביים ברמת הגולן. בסך הכול נכללו בלוחות 11 עיריות ו־64 מועצות מקומיות ערביות.
2. **אזור מגורים של האוכלוסייה ברשויות המקומיות הערביות**: מקומות המגורים של האוכלוסייה הערבית מוינו לשלושה אזורים גיאוגרפיים: גליל, משולש ונגב. המיון נעשה לפי שלושה משתנים: שם היישוב, המחוז והנפה. בגליל נכללו היישובים הערביים שבמחוז הצפון ובנפת חיפה; במשולש נכללו היישובים הערביים שבנפת חדרה ובמחוזות תל־אביב, מרכז וירושלים; ובנגב נכללו היישובים הערביים שבמחוז הדרום.
3. **אשכול חברתי־כלכלי**: הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה סיווגה את העיריות והמועצות המקומיות לעשרה אשכולות לפי המדד החברתי־כלכלי שלהן, כשבאשכול 1 האוכלוסייה ברמה החברתית־כלכלית הנמוכה ביותר, ובאשכול 10 האוכלוסייה ברמה החברתית־כלכלית הגבוהה ביותר. המדד החברתי־כלכלי חושב בשיטות סטטיסטיות על פי משתנים ממגוון תחומים, כמו רמת החינוך וההשכלה, מקורות הכנסה ורמת מינוע של התושבים, מאפייני דיור, מאפייני תעסוקה ואבטלה, מקבלי גמלאות של הביטוח הלאומי וכדומה. הרוב המכריע של היישובים הערביים נמנה עם שלושת האשכולות הנמוכים. יישובים ערביים ללא מעמד מוניציפלי או במעמד של מועצה אזורית נותרו בניתוח בלי שיוך לאשכול חברתי־כלכלי.[2]

---

1. למידע על קובץ הרשויות המקומיות ראו **הרשויות המקומיות בישראל 2013: פרסום מס׳ 1609** באתר האינטרנט של הלמ"ס.
2. על דרך חישוב האשכולות החברתיים־כלכליים והמשתנים הנכללים ראו שם.

נתונים פיזיים

1. **גמר בנייה**: השלמת הבנייה של בניין או תחילת השימוש במחצית שטחו לפחות.
2. **שטח גמר בנייה**: כולל הקירות החיצוניים, המרפסות המקורות והשטח הבנוי מתחת לעמודים.
3. **צריכת מים**: כמות מים במ"ק שסיפקה רשות מקומית לכל הצרכנים.
4. **צריכת מים עירונית**: כמות מים במ"ק שסיפקה רשות מקומית למגוון השימושים, פרט לצרכני תעשייה וחקלאות בהקצבה.
5. **צריכת מים עירונית למגורים**: כמות מים במ"ק הנצרכת במגורים בלבד, לרבות גינון פרטי ליד הבית.

נתוני ביצוע התקציב הרגיל

ביצוע התקציב של הרשויות המקומיות מחולק לתקציב רגיל ולתקציב בלתי רגיל (תב"ר) לפי מקורות המימון וייעוד ההוצאה. התקציב הרגיל מיועד למימון פעולות שוטפות, והתקציב הבלתי רגיל מיועד למימון פעולות פיתוח כגון בניית מבני ציבור, סלילת כבישים ומימון רכישה של ציוד, מכונות, קרקע ועוד.

1. **הכנסות**: הכנסות עצמיות של הרשות בתוספת השתתפות הממשלה ומִלוות.

1.1 **הכנסות עצמיות**: הכנסות ממסים ומאגרות שהרשות גובה מפרטים וממוסדות, כמו ארנונה כללית ומים, ואגרות תשלומים הנגבות בתמורה למתן שירותים.

1.2 **השתתפות הממשלה**: הממשלה משתתפת בתקציב הרשות המקומית בהשתתפות כללית (מענק כללי) ובהשתתפות מיועדת (מימון שירותים מסוימים שנותנת הרשות המקומית, כמו חינוך ורווחה).

2. **הוצאות**: הוצאות לפעולות, הוצאות חד־פעמיות, פירעון מלוות וכדומה.

2.1 **הוצאות לפעולות**: קניות שוטפות לצורך הענקת שירותים כגון אחזקת בניינים, תחבורה ודואר, כיבוד, הוצאות משפטיות, עמלות וכדומה.

2.2 **הוצאות חד־פעמיות**: בדרך כלל השתתפות בתקציב הבלתי רגיל (מימון עבודות פיתוח ורכישות).

3. **עודף/גירעון תקציבי**: ההפרש בין סך כל ההכנסות (כולל מלוות) ובין סך כל ההוצאות.

נתוני ביצוע התקציב הבלתי הרגיל

התקציב הבלתי רגיל מיועד כאמור למימון פעולות פיתוח כגון בניית מבני ציבור, סלילת כבישים ומימון רכישה של ציוד, מכונות, קרקע ועוד.

1. **הכנסות**: מִלוות, העברות מהתקציב הרגיל, השתתפות משרדי הממשלה, העברות מקרנות וכדומה.
2. **הוצאות**: מימון עבודות פיתוח, העברות הון, פירעון מלוות וכדומה.

ממצאים נבחרים

נתונים פיזיים

שטח גמר הבנייה המיועדת למגורים בתחומי הרשויות המקומיות הערביות גדל מ־0.73 מ״ר לנפש בממוצע בשנת 2003 ל־0.95 מ״ר בשנת 2013 (ראו לוח מסכם 6). בתוך כך באזור הגליל נצפה באותה תקופה גידול ניכר בשטח גמר הבנייה למגורים, ומנגד במשולש ובנגב נצפתה ירידה. ממוצע שטח גמר הבנייה למגורים בשנת 2013 הגבוה ביותר נצפה באזור הגליל (1.14 מ״ר לנפש), והנמוך ביותר באזור הנגב (0.54 מ״ר לנפש). לשם השוואה, שטח גמר הבנייה למגורים בתחומי הרשויות המקומיות היהודיות בשנת 2013 הסתכם ב־0.77 מ״ר לנפש בממוצע.

ביצוע התקציב

1. הרשויות המקומיות הערביות פעלו בשנת 2013 בהיקף תקציב רגיל של כ־4.8 מיליארד שקל (ראו לוח ה2), שהם כ־11% מכלל התקציב הרגיל של הרשויות המקומיות בישראל, בעוד הן משרתות כ־15% מכלל אוכלוסיית הרשויות המקומיות. ההוצאות של הרשויות המקומיות הערביות בשנת 2013 היו כ־11% מההוצאות בתקציב הרגיל וכ־9% מההוצאות בתקציב הבלתי רגיל של כלל הרשויות המקומיות בישראל.
2. בין 2003 ל־2013 גדלו ריאלית ההכנסות העצמיות לנפש ברשויות המקומיות הערביות בכ־55%, והגיעו ל־1,469 שקל (ראו לוח מסכם 6), לעומת 4,378 שקל בכלל הרשויות המקומיות היהודיות ו־2,088 שקל ברשויות המקומיות היהודיות באשכולות 1–3, שבהם ממוקם הרוב המכריע של הרשויות המקומיות הערביות. ממוצע ההכנסות העצמיות לנפש הגבוה ביותר בשנת 2013 בקרב הרשויות המקומיות הערביות נמצא ברשויות המקומיות במשולש (1,873 שקל), והנמוך ביותר בנגב (879 שקל) (ראו לוח ה4). ההכנסות מארנונה הן עיקר ההכנסות העצמיות של הרשויות המקומיות. לתיאור ההרכב של הכנסותיהן מארנונה לנפש לפי סוג הנכס בשנת 2013 ראו את הטבלה להלן:

סוג הנכס	רשויות מקומיות ערביות	רשויות מקומיות יהודיות	רשויות מקומיות יהודיות, אשכולות 1–3
סך הכול (ש"ח)	682	3,380	1,523
סך הכול (אחוזים)	100.0%	100.0%	100.0%
מגורים	75.9%	45.8%	56.8%
לא מגורים – סך הכול	24.1%	54.2%	43.2%
מזה:			
עסקים	12.1%	27.0%	25.5%
תעשייה ומלאכה	4.9%	10.3%	11.8%
מוסדות ומבנים	0.5%	2.6%	0.0%
נכס אחר*	6.6%	14.3%	5.9%

* בנקים, בתי מלון, חניונים, קרקע תפוסה, קרקע חקלאית וסוגי נכס אחרים.

3. משקל ההכנסות העצמיות בתקציב הרגיל של הרשויות המקומיות הערביות ירד מ־31% בשנת 2011 ל־29% בשנת 2013. הרשויות המקומיות הערביות מתאפיינות באחוז נמוך מאוד של הכנסות עצמיות ותלויות במענקי הממשלה. לשם השוואה, שיעור ההכנסות העצמיות ברשויות המקומיות היהודיות באשכולות 1–3 הגיע בשנת 2013 לכ־46%, ובכלל הרשויות המקומיות היהודיות הוא הגיע לכ־68%. אחוז ההכנסות העצמיות הממוצע הנמוך ביותר בשנת 2013 בקרב הרשויות המקומיות הערביות נצפה באזור הנגב (22%), ובאזורי הגליל והמשולש הגיע שיעורן ל־30% (ראו לוח מסכם 6).

4. השתתפות הממשלה לנפש בהכנסות הרשויות המקומיות הערביות בתקציב הרגיל גדלה במונחים ריאליים בהתמדה בין 2007 ל־2011 בכ־8% בממוצע לשנה, לאחר שירדה בשנים 2005–2007 (ראו לוח מסכם 6). בד בבד עלה בשנים אלו המענק הכללי לנפש שהן קיבלו בכ־5% ריאלית בממוצע לשנה והגיע ל־897 שקל. המענק הכללי לנפש שקיבלו כלל הרשויות המקומיות הערביות ב־2013 היה גבוה מהמענק הכללי לנפש שקיבלו כלל הרשויות המקומיות היהודיות והרשויות המקומיות היהודיות באשכולות 1–3. עם זאת, כאשר בוחנים את המענק הזה בתוך רשויות מקומיות ערביות ויהודיות בעלות מאפייני גודל אוכלוסייה ורמה חברתית־כלכלית זהים מוצאים פער לטובת רשויות מקומיות יהודיות. כך למשל, חצור הגלילית (1,716 שקל) וג׳ת (971 שקל); מודיעין עילית (579 שקל) ורהט (432 שקל); אלעד (644 שקל) ואום אל־פחם (423 שקל) (ראו לוח ה4).

5. ההוצאה הכוללת לנפש בתקציב הרגיל ברשויות המקומיות הערביות גדלה ריאלית בין 2003 ל־2013 בכ־33% והגיעה ל־4,913 שקל (ראו לוח מסכם 6). ההוצאה הכוללת לנפש הגבוהה ביותר בקרב הרשויות המקומיות הערביות בשנת 2013 נצפתה בגליל (5,204 שקל), והנמוכה ביותר בנגב (4,138 שקל) (ראו לוח ה6). בתוך כך ההוצאה על שכר ומשכורת לנפש עלתה ריאלית בין 2003 ל־2013 בכ־38%, וההוצאה לפעולות לנפש עלתה ריאלית בכ־5% (ראו לוח מסכם 6). ההוצאה הכוללת לנפש ברשויות המקומיות הערביות בשנת 2013 הייתה כ־75% מהוצאה זו ברשויות המקומיות היהודיות, וגבוהה בכ־5% מהוצאה זו ברשויות המקומיות היהודיות באשכולות 1–3.

לוח מסכם 1: התפתחויות בהכנסות ובהוצאות בביצוע תקציב הרשויות המקומיות הערביות בישראל, 2003–2013

מאפיין (כל הסכומים בשקלים ובמחירי 2013)	2003	2005	2007	2009	2010	2011	2013
1. שטח גמר הבנייה למגורים (מ"ר לנפש), סך הכול	0.73	0.91	0.91	0.98	0.88	0.99	0.95
2. שטח גמר הבנייה למגורים (מ"ר לנפש), גליל	0.87	0.99	1.08	1.19	1.73	1.16	1.14
3. שטח גמר הבנייה למגורים (מ"ר לנפש), משולש	0.82	0.70	0.56	0.63	0.95	0.75	0.66
4. שטח גמר הבנייה למגורים (מ"ר לנפש), נגב	0.87	0.82	0.64	0.69	0.46	0.72	0.54
5. הכנסות לנפש בתקציב הרגיל	3,091	3,351	3,307	3,664	3,991	4,444	4,744
6. הכנסות עצמיות לנפש	947	1,107	1,123	1,311	1,338	1,373	1,469
7. שיעור ההכנסות העצמיות מההכנסות בתקציב הרגיל (אחוזים), סך הכול	31.0	33.0	33.9	35.8	33.5	30.9	28.6
8. שיעור ההכנסות העצמיות מההכנסות בתקציב הרגיל (אחוזים), גליל	30.3	29.5	30.9	32.6	33.7	32.0	29.7
9. שיעור ההכנסות העצמיות מההכנסות בתקציב הרגיל (אחוזים), משולש	21.0	34.5	36.2	38.8	36.4	33.1	29.8
10. שיעור ההכנסות העצמיות מההכנסות בתקציב הרגיל (אחוזים), נגב	28.8	19.9	22.7	28.4	28.7	23.1	22.0
11. השתתפות הממשלה לנפש בתקציב הרגיל	2,132	2,242	2,183	2,329	2,552	3,071	3,395
12. מענק כללי לנפש	780	750	689	684	781	861	897
13. הוצאה כוללת לנפש בתקציב הרגיל	3,685	3,760	3,744	3,750	4,062	4,480	4,913
14. הוצאה לפעולות לנפש בתקציב הרגיל	968	754	840	844	838	909	1,021
15. הוצאה לשכר ומשכורת לנפש	1,374	1,477	1,302	1,395	1,527	1,821	1,893
16. הוצאות כלליות, השתתפויות והעברות לנפש	749	911	902	957	1,084	1,249	1,309

לוח ה1: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתונים פיזיים נבחרים[1] (בסדר אלפביתי): 2013

שם הרשות המקומית	אזור[2]	מעמד מוניציפלי	אשכול חברתי-כלכלי[2]	סך הכול אוכלוסייה, סוף שנה (אלפים)
סך כל הרשויות המקומיות				**1,095.1**
גליל				**707.3**
משולש				**261.1**
נגב				**126.7**
אבו סנאן	גליל	מועצה מקומית	3	13.0
אום אל-פחם	משולש	עירייה	2	50.6
אכסאל	גליל	מועצה מקומית	2	13.1
אעבלין	גליל	מועצה מקומית	3	12.3
באקה	משולש	עירייה	3	27.1
בועינה-נוג'ידאת	גליל	מועצה מקומית	2	8.7
ביר אל-מכסור	גליל	מועצה מקומית	2	8.3
בית ג'ן	גליל	מועצה מקומית	2	11.1
בסמ"ה[4]	משולש	מועצה מקומית	2	8.5
בסמת טבעון	גליל	מועצה מקומית	2	7.2
בענה	גליל	מועצה מקומית	2	7.7
ג'דיידה-מכר	גליל	מועצה מקומית	2	19.6
ג'ולס	גליל	מועצה מקומית	3	6.0
ג'לג'וליה	משולש	מועצה מקומית	2	9.1
ג'סר א-זרקא	גליל	מועצה מקומית	1	13.4
ג'ש	גליל	מועצה מקומית	5	3.0
ג'ת	משולש	מועצה מקומית	3	10.7
דאלית אל-כרמל	גליל	מועצה מקומית	3	16.2
דבורייה	גליל	מועצה מקומית	2	9.6
דיר אל-אסד	גליל	מועצה מקומית	2	11.3
דיר חנא	גליל	מועצה מקומית	3	9.5
זמר	משולש	מועצה מקומית	3	6.3
זרזיר	גליל	מועצה מקומית	2	7.1
חורה	נגב	מועצה מקומית	2	18.3
חורפיש	גליל	מועצה מקומית	3	5.9
טובא-זנגרייה	גליל	מועצה מקומית	..	6.0
טורעאן	גליל	מועצה מקומית	3	12.8

צריכת מים[2] (מ"ק לנפש)			שטח גמר בנייה[3] (מ"ר לנפש)	
סך הכול	עירונית	מגורים	סך הכול	למגורים
51.9	**50.1**	**42.3**	**1.13**	**0.95**
52.6	**50.8**	**43.6**	**1.31**	**1.14**
51.9	**50.0**	**40.8**	**0.87**	**0.66**
47.9	**46.1**	**37.9**	**0.69**	**0.54**
55.0	54.5	49.8	1.47	1.47
56.8	56.2	43.3	0.77	0.53
54.6	52.3	44.6	1.87	1.67
57.9	51.0	42.0	1.50	1.34
78.7	77.1	67.1	1.31	1.09
34.8	31.0	27.1	1.51	1.41
55.2	54.7	49.3	1.63	1.60
54.9	45.2	40.8	0.94	0.94
13.1	12.8	12.4	1.15	1.12
65.4	65.4	61.3	1.72	1.72
65.2	53.5	46.0	0.21	0.21
48.5	47.2	41.6	1.10	1.09
72.2	71.8	60.3	1.68	1.68
81.6	76.7	50.2	0.33	0.30
61.0	61.0	54.1	1.02	0.90
59.0	57.3	52.0	0.53	0.53
..	..	..	..	..
65.6	64.4	53.8	0.51	0.48
55.5	54.6	49.6	1.09	1.09
45.4	43.9	38.8	0.38	0.36
50.1	48.8	42.2	1.51	1.47
43.2	43.2	35.9	1.29	1.29
52.7	49.2	42.7	1.72	1.72
36.7	33.9	28.0	1.25	0.37
52.9	51.7	44.7	1.93	1.41
68.2	67.3	61.7	0.75	0.75
53.0	50.5	46.3	1.84	1.64

לוח ה1: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתונים פיזיים נבחרים[1] (בסדר אלפביתי): 2013 (המשך)

שם הרשות המקומית	אזור[2]	מעמד מוניציפלי	אשכול חברתי-כלכלי[2]	סך הכול אוכלוסייה, סוף שנה (אלפים)
טייבה	משולש	עירייה	3	39.6
טירה	משולש	עירייה	3	24.0
טמרה	גליל	עירייה	3	31.1
יאנוח-ג'ת	גליל	מועצה מקומית	3	6.1
יפיע (יאפת אל-נאסרה)	גליל	מועצה מקומית	3	17.7
ירכא	נגב	מועצה מקומית	2	15.8
כאבול	גליל	מועצה מקומית	2	12.8
כאוכב אבו אל-היג'א	גליל	מועצה מקומית	2	3.2
כסיפה	נגב	מועצה מקומית	2	18.1
כסרא-סמיע	גליל	מועצה מקומית	2	7.9
כעביה-טבאש-חג'אג'רה	גליל	מועצה מקומית	3	4.8
כפר ברא	משולש	מועצה מקומית	3	3.2
כפר יאסיף	גליל	מועצה מקומית	4	9.3
כפר כנא	גליל	מועצה מקומית	2	20.5
כפר מנדא	נגב	מועצה מקומית	2	17.7
כפר קאסם	משולש	עירייה	3	21.0
כפר קרע	משולש	מועצה מקומית	4	17.1
לקיה	נגב	מועצה מקומית	1	10.8
מג'ד אל-כרום	גליל	מועצה מקומית	2	14.2
מגאר	גליל	מועצה מקומית	2	21.1
מזרעה	גליל	מועצה מקומית	2	3.5
מעיליא	גליל	מועצה מקומית	5	3.1
מעלה עירון[4] (טלעת עארה)	גליל	מועצה מקומית	2	13.7
משהד	גליל	מועצה מקומית	2	7.6
נחף	גליל	מועצה מקומית	2	11.7
נצרת	גליל	עירייה	3	74.4
סאג'ור	גליל	מועצה מקומית	3	3.9
סח'נין	גליל	עירייה	2	28.1
עילבון	גליל	מועצה מקומית	4	5.3
עילוט	גליל	מועצה מקומית	2	7.3
עין מאהל	גליל	מועצה מקומית	2	12.1
עין קנייא	גליל	מועצה מקומית	2	1.9
עספיא	גליל	מועצה מקומית	4	11.6
עראבה	גליל	מועצה מקומית	2	23.0
ערערה[4]	משולש	מועצה מקומית	2	23.3
ערערה בנגב	נגב	מועצה מקומית	2	14.8

צריכת מים[2] (מ"ק לנפש)			שטח גמר בנייה[3] (מ"ר לנפש)	
סך הכול	עירונית	מגורים	סך הכול	למגורים
46.7	46.5	39.9	0.36	0.24
48.9	46.5	33.5	1.20	0.91
57.2	55.8	48.5	2.06	1.73
57.5	56.2	51.1	1.39	1.39
48.8	48.5	45.0	1.47	1.20
77.0	70.3	48.1	1.37	0.47
43.6	42.8	36.3	1.73	1.57
62.8	62.5	53.4	1.78	1.44
40.3	40.3	36.1	0.22	0.22
34.7	34.2	29.1	1.71	1.51
..	..	..	5.02	4.96
42.5	42.5	40.0	0.72	0.72
64.0	63.9	55.8	1.57	1.29
49.2	47.0	42.2	1.62	1.42
58.8	57.9	53.3	2.54	2.41
66.4	66.4	54.1	1.86	1.03
70.6	67.3	58.2	0.96	0.91
50.7	50.7	41.7	0.28	0.28
52.0	52.0	45.3	0.18	0.15
47.7	46.4	42.9	1.22	1.12
73.4	65.4	55.1	2.06	1.94
..	..	..	1.48	1.26
12.3	12.3	8.0	0.86	0.85
41.2	39.3	38.0	1.00	0.87
44.1	43.7	38.1	0.97	0.97
59.3	58.3	42.0	0.86	0.55
60.0	59.5	49.2	0.67	0.67
50.4	49.1	39.8	2.16	1.98
63.6	56.4	47.4	1.55	1.55
58.1	52.7	44.5	2.95	2.15
41.6	41.0	37.8	1.30	1.17
58.4	58.4	58.4	1.32	1.32
64.8	59.8	54.4	0.56	0.41
54.9	53.1	46.7	1.2	0.9
17.3	17.3	14.1	0.3	0.2
35.9	1.0	30.0	0.4	0.3

לוח ה1: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתונים פיזיים נבחרים[1] (בסדר אלפביתי): 2013 (המשך)

שם הרשות המקומית	אזור[2]	מעמד מוניציפלי	אשכול חברתי־כלכלי[2]	סך הכול אוכלוסייה, סוף שנה (אלפים)
פוריידיס	גליל	מועצה מקומית	2	11.9
פסוטה	גליל	מועצה מקומית	4	3.0
פקיעין (בוקיעה)	גליל	מועצה מקומית	4	5.5
קלנסווה	משולש	עירייה	2	20.6
ראמה	גליל	מועצה מקומית	4	7.3
רהט	נגב	עירייה	2	58.7
רינה	גליל	מועצה מקומית	3	17.8
שבלי-אום אל-גנם	גליל	מועצה מקומית	2	5.5
שגב-שלום	נגב	מועצה מקומית	2	8.5
שעב	גליל	מועצה מקומית	2	6.4
שפרעם (שפאעמר)	גליל	עירייה	3	38.7
תל שבע (תל אל-סבע)	נגב	מועצה מקומית	1	17.5

1 המקרים שבהם הנתונים בלוח אינם ידועים או שאינם ניתנים לפרסום סומנו ב-".."..

2 ראו הגדרה במבוא לפרק. נתונים של אשכול חברתי־כלכלי מתייחסים לשנת 2008.

3 ראו הגדרה במבוא לפרק. נתוני שטח הבנייה בלוח אינם כוללים באופן מלא את שטח הבנייה הלא חוקית, וצריך להביא זאת בחשבון בשימוש בנתונים אלו.

4 לרשימת היישובים הכלולים ברשויות מקומיות אלו ראו הערות 5, 6 בלוח א4 בפרק "דמוגרפיה".

צריכת מים[2] (מ"ק לנפש)			שטח גמר בנייה[3] (מ"ר לנפש)	
סך הכול	עירונית	מגורים	סך הכול	למגורים
50.0	50.0	46.2	1.18	0.80
58.0	56.7	51.0	1.07	1.03
50.2	48.5	41.3	0.62	0.62
60.5	49.1	42.8	1.12	1.00
59.6	59.3	52.6	0.59	0.49
43.6	41.6	35.8	0.75	0.70
54.1	48.1	44.4	1.74	1.36
47.8	46.5	42.2	0.98	0.98
56.6	56.6	46.2	1.08	0.92
49.7	48.8	40.8	0.91	0.83
62.6	61.1	51.2	1.21	1.10
41.3	41.3	36.5	0.25	0.25

לוח ה2: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ביצוע התקציב[1] (בסדר אלפביתי): 2013

שם הרשות המקומית	אזור[2]	מעמד מוניציפלי	אשכול חברתי-כלכלי[3]	הכנסות[2]		
				סך הכול	מהתקציב הרגיל	מהתקציב הבלתי רגיל
				אלפי שקלים		
סך כל הרשויות הערביות				**5,842,804**	**4,783,479**	**1,059,325**
אבו סנאן	גליל	מועצה מקומית	3	86,931	68,305	18,626
אום אל-פחם	משולש	עירייה	2	309,197	259,982	49,215
אכסאל	גליל	מועצה מקומית	2	71,851	55,981	15,870
אעבלין	גליל	מועצה מקומית	3	53,954	48,341	5,613
באקה	משולש	עירייה	3	180,041	132,013	48,028
בועינה-נוג'ידאת	גליל	מועצה מקומית	2	65,313	56,695	8,618
ביר אל-מכסור	גליל	מועצה מקומית	2	48,363	40,568	7,795
בית ג'ן	גליל	מועצה מקומית	2	90,024	72,804	17,220
בסמ"ה[4]	משולש	מועצה מקומית	2	40,736	34,525	6,211
בסמת טבעון	גליל	מועצה מקומית	2	62,902	47,198	15,704
בענה	גליל	מועצה מקומית	2	42,539	35,387	7,152
ג'דיידה-מכר	גליל	מועצה מקומית	2	109,444	94,601	14,843
ג'ולס	גליל	מועצה מקומית	3	..	..	..
ג'לג'וליה	משולש	מועצה מקומית	2	39,573	37,678	1,895
ג'סר א-זרקא	גליל	מועצה מקומית	1	76,459	62,870	13,589
ג'ש	גליל	מועצה מקומית	5	16,394	15,166	1,228
ג'ת	משולש	מועצה מקומית	3	95,559	72,778	22,781
דאלית אל-כרמל	גליל	מועצה מקומית	3	98,692	80,195	18,497
דבורייה	גליל	מועצה מקומית	2	43,952	37,506	6,446
דיר אל-אסד	גליל	מועצה מקומית	2	72,976	56,625	16,351
דיר חנא	גליל	מועצה מקומית	3	49,856	45,292	4,564
זמר	משולש	מועצה מקומית	3	30,247	26,799	3,448
זרזיר	גליל	מועצה מקומית	2	39,021	34,744	4,277
חורה	נגב	מועצה מקומית	2	120,101	108,893	11,208
חורפיש	גליל	מועצה מקומית	3	47,266	41,307	5,959
טובא-זנגרייה	גליל	מועצה מקומית	..	54,155	41,853	12,302
טורעאן	גליל	מועצה מקומית	3	105,184	67,841	37,343
טייבה	משולש	עירייה	3	..	..	..
טירה	משולש	עירייה	3	114,935	88,735	26,200
טמרה	גליל	עירייה	3	185,270	155,137	30,133

הוצאות[2]			עודף/גירעון תקציבי בתקציב הרגיל[2]	
סך הכול	בתקציב הרגיל	בתקציב הבלתי רגיל	סך הכול	אחוז בהכנסות מהתקציב הרגיל
6,032,230	**4,953,890**	**1,078,340**	**-170,411**	**3.6**
87,028	67,835	19,193	470	0.7
320,048	272,745	47,303	-12,763	4.9
72,400	57,684	14,716	-1,703	3.0
54,018	48,222	5,796	119	0.2
175,335	131,378	43,957	635	0.5
62,551	54,914	7,637	1,781	3.1
47,786	40,438	7,348	130	0.3
89,994	72,595	17,399	209	0.3
43,182	37,310	5,872	-2,785	8.1
68,124	52,678	15,446	-5,480	11.6
42,392	35,481	6,911	-94	0.3
108,967	94,495	14,472	106	0.1
..	..	..	..	..
40,253	38,126	2,127	-448	1.2
83,093	72,521	10,572	-9,651	15.4
15,995	15,295	700	-129	0.9
90,238	71,222	19,016	1,556	2.1
118,065	99,050	19,015	-18,855	23.5
48,612	42,220	6,392	-4,714	12.6
74,320	56,540	17,780	85	0.2
51,200	46,294	4,906	-1,002	2.2
33,505	29,245	4,260	-2,446	9.1
38,195	33,765	4,430	979	2.8
121,077	108,930	12,147	-37	0.0
47,340	41,238	6,102	69	0.2
55,427	42,407	13,020	-554	1.3
111,739	64,127	47,612	3,714	5.5
..	..	..	..	..
117,792	88,384	29,408	351	0.4
193,650	160,935	32,715	-5,798	3.7

לוח ה2: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ביצוע התקציב[1] (בסדר אלפביתי): 2013 (המשך)

שם הרשות המקומית	אזור[2]	מעמד מוניציפלי	אשכול חברתי-כלכלי[3]	הכנסות[2]		
				סך הכול	מהתקציב הרגיל	מהתקציב הבלתי רגיל
				אלפי שקלים		
יאנוח-ג'ת	גליל	מועצה מקומית	3	40,915	35,746	5,169
יפיע (יאפת אל-נאסרה)	גליל	מועצה מקומית	3	108,568	83,014	25,554
ירכא	גליל	מועצה מקומית	2	83,136	73,279	9,857
כאבול	גליל	מועצה מקומית	2	78,560	66,654	11,906
כאוכב אבו אל-היג'א	גליל	מועצה מקומית	2	32,115	20,904	11,211
כסיפה	נגב	מועצה מקומית	2	63,784	54,141	9,643
כסרא-סמיע	גליל	מועצה מקומית	2	48,009	38,685	9,324
כעביה-טבאש-חג'אג'רה	גליל	מועצה מקומית	3	24,092	18,947	5,145
כפר ברא	משולש	מועצה מקומית	3	21,770	18,731	3,039
כפר יאסיף	גליל	מועצה מקומית	4	60,651	54,592	6,059
כפר כנא	גליל	מועצה מקומית	2	119,252	103,146	16,106
כפר מנדא	נגב	מועצה מקומית	2	101,112	93,146	7,966
כפר קאסם	משולש	עירייה	3	114,192	99,107	15,085
כפר קרע	משולש	מועצה מקומית	4	74,026	61,602	12,424
לקיה	נגב	מועצה מקומית	1	60,827	38,245	22,582
מג'ד אל-כרום	גליל	מועצה מקומית	2	..	..	..
מגאר	גליל	מועצה מקומית	2	125,797	114,970	10,827
מזרעה	גליל	מועצה מקומית	2	21,862	18,360	3,502
מעיליא	גליל	מועצה מקומית	5	18,549	17,629	920
מעלה עירון[4] (טלעת עארה)	גליל	מועצה מקומית	2	78,100	64,582	13,518
משהד	גליל	מועצה מקומית	2	60,448	45,671	14,777
נחף	גליל	מועצה מקומית	2	76,573	60,255	16,318
נצרת	גליל	עירייה	3	379,075	311,384	67,691
סאג'ור	גליל	מועצה מקומית	3	26,994	21,612	5,382
סח'נין	גליל	עירייה	2	179,927	137,348	42,579
עילבון	גליל	מועצה מקומית	4	43,710	28,809	14,901
עילוט	גליל	מועצה מקומית	2	59,941	45,093	14,848
עין מאהל	גליל	מועצה מקומית	2	..	..	..
עין קנייא	גליל	מועצה מקומית	2	15,081	14,618	463
עספיא	גליל	מועצה מקומית	4	79,196	53,929	25,267
עראבה	גליל	מועצה מקומית	2	153,758	120,102	33,656
ערערה[4]	משולש	מועצה מקומית	2	135,838	104,317	31,521
ערערה בנגב	נגב	מועצה מקומית	2	..	..	..

הוצאות[2]			עודף/גירעון תקציבי בתקציב הרגיל[2]	
סך הכול	בתקציב הרגיל	בתקציב הבלתי רגיל	סך הכול	אחוז בהכנסות מהתקציב הרגיל
41,619	38,643	2,976	-2,897	8.1
109,968	83,249	26,719	-235	0.3
83,438	70,811	12,627	2,468	3.4
79,815	67,545	12,270	-891	1.3
35,251	20,990	14,261	-86	0.4
67,117	54,258	12,859	-117	0.2
49,648	39,717	9,931	-1,032	2.7
24,451	19,644	4,807	-697	3.7
22,557	19,632	2,925	-901	4.8
60,664	54,606	6,058	-14	0.0
121,709	106,175	15,534	-3,029	2.9
103,485	92,887	10,598	259	0.3
115,469	99,682	15,787	-575	0.6
77,576	65,596	11,980	-3,994	6.5
67,303	42,811	24,492	-4,566	12
..	..	..	..	..
134,530	123,798	10,732	-8,828	7.7
24,023	19,912	4,111	-1,552	8.5
19,633	17,825	1,808	-196	1.1
80,932	69,421	11,511	-4,839	7.5
67,360	51,180	16,180	-5,509	12.1
79,957	60,246	19,711	9	0.0
388,032	327,212	60,820	-15,828	5.1
32,259	29,300	2,959	-7,688	35.6
193,489	145,507	47,982	-8,159	5.9
46,345	30,280	16,065	-1,471	5.1
79,126	64,111	15,015	-19,018	42.2
..	..	..	..	..
14,397	13,684	713	934	6.4
97,915	72,315	25,600	-18,386	34
155,541	126,170	29,371	-6,068	5.1
120,458	95,925	24,533	8,392	8.0
..	..	..	..	..

לוח ה2: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ביצוע התקציב[1] (בסדר אלפביתי): 2013 (המשך)

שם הרשות המקומית	אזור[2]	מעמד מוניציפלי	אשכול חברתי-כלכלי[3]	הכנסות[2]		
				סך הכול	מהתקציב הרגיל	מהתקציב הבלתי רגיל
				אלפי שקלים		
פוריידיס	גליל	מועצה מקומית	2	72,604	49,299	23,305
פסוטה	גליל	מועצה מקומית	4	19,420	19,387	33
פקיעין (בוקיעה)	גליל	מועצה מקומית	4	52,993	41,635	11,358
קלנסווה	משולש	עירייה	2	76,132	69,265	6,867
ראמה	גליל	מועצה מקומית	4	73,123	59,068	14,055
רהט	נגב	עירייה	2	255,683	214,733	40,950
רינה	גליל	מועצה מקומית	3	79,403	70,844	8,559
שבלי-אום אל-גנם	גליל	מועצה מקומית	2	35,860	27,318	8,542
שגב-שלום	נגב	מועצה מקומית	2	51,109	45,153	5,956
שעב	גליל	מועצה מקומית	2	48,499	43,645	4,854
שפרעם (שפאעמר)	גליל	עירייה	3	166,724	144,585	22,139
תל שבע (תל אל-סבע)	נגב	מועצה מקומית	1	74,461	60,110	14,351

1 המקרים שבהם הנתונים בלוח אינם ידועים או שאינם ניתנים לפרסום סומנו ב- "..".

2 ראו הגדרה במבוא לפרק.

3 ראו הגדרה במבוא לפרק. הנתונים מתייחסים לשנת 2008.

4 לרשימת היישובים הכלולים ברשויות מקומיות אלו ראו הערות 5, 6 בלוח א4 בפרק "דמוגרפיה".

הוצאות[2]			עודף/גירעון תקציבי בתקציב הרגיל[2]	
סך הכול	בתקציב הרגיל	בתקציב הבלתי רגיל	סך הכול	אחוז בהכנסות מהתקציב הרגיל
73,339	50,513	22,826	-1,214	2.5
21,008	21,028	-20	-1,641	8.5
50,756	42,883	7,873	-1,248	3.0
79,915	69,246	10,669	19	0.0
67,482	53,689	13,793	5,379	9.1
263,067	214,673	48,394	60	0.0
87,296	74,729	12,567	-3,885	5.5
36,897	28,864	8,033	-1,546	5.7
51,058	45,445	5,613	-292	0.6
51,890	44,381	7,509	-736	1.7
170,699	149,209	21,490	-4,624	3.2
72,430	60,024	12,406	86	0.1

לוח ה3: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ההכנסות בביצוע התקציב (בסדר אלפביתי) (אלפי שקלים): 2013

שם הרשות המקומית	אזור[1]	מעמד מוניציפלי	אשכול חברתי-כלכלי[2]	הכנסות מהתקציב		
				סך הכול[3]	מזה: השתתפות הממשלה	
					סך הכול	מענק כללי
סך כל הרשויות הערביות				**4,783,479**	**3,164,768**	**835,818**
אבו סנאן	גליל	מועצה מקומית	3	68,305	45,094	12,927
אום אל-פחם	משולש	עירייה	2	259,982	183,790	21,419
אכסאל	גליל	מועצה מקומית	2	55,981	42,231	12,916
אעבלין	גליל	מועצה מקומית	3	48,341	28,648	14,306
באקה	משולש	עירייה	3	132,013	69,061	15,755
בועינה-נוג'ידאת	גליל	מועצה מקומית	2	56,695	36,297	8,202
ביר אל-מכסור	גליל	מועצה מקומית	2	40,568	32,110	9,768
בית ג'ן	גליל	מועצה מקומית	2	72,804	52,027	12,010
בסמ"ה[4]	משולש	מועצה מקומית	2	34,525	25,972	9,330
בסמת טבעון	גליל	מועצה מקומית	2	47,198	29,584	8,508
בענה	גליל	מועצה מקומית	2	35,387	19,384	8,960
ג'דיידה-מכר	גליל	מועצה מקומית	2	94,601	63,073	15,113
ג'ולס	גליל	מועצה מקומית	3	..	..	..
ג'לג'וליה	משולש	מועצה מקומית	2	37,678	31,695	9,035
ג'סר א-זרקא	גליל	מועצה מקומית	1	62,870	48,284	11,932
ג'ש	גליל	מועצה מקומית	5	15,166	11,347	6,193
ג'ת	משולש	מועצה מקומית	3	72,778	45,705	10,385
דאלית אל-כרמל	גליל	מועצה מקומית	3	80,195	44,308	10,706
דבורייה	גליל	מועצה מקומית	2	37,506	25,691	12,573
דיר אל-אסד	גליל	מועצה מקומית	2	56,625	39,799	10,401
דיר חנא	גליל	מועצה מקומית	3	45,292	33,442	11,853
זמר	משולש	מועצה מקומית	3	26,799	17,064	6,245
זרזיר	גליל	מועצה מקומית	2	34,744	19,713	7,596
חורה	נגב	מועצה מקומית	2	108,893	93,417	11,741
חורפיש	גליל	מועצה מקומית	3	41,307	28,621	9,993
טובא-זנגרייה	גליל	מועצה מקומית	..	41,853	24,528	7,283
טורעאן	גליל	מועצה מקומית	3	67,841	38,728	14,798
טייבה	משולש	עירייה	3	..	..	..
טירה	משולש	עירייה	3	88,735	58,174	14,366

הרגיל[1] (אלפי שקלים)				הכנסות מהתקציב הבלתי רגיל[1] (אלפי שקלים)			
מזה: הכנסות עצמיות				סך הכול[5]	מזה: השתתפות משרדי ממשלה	מזה: מלוות	אחוז השתתפות משרדי הממשלה בהכנסות
סך הכול	ארנונה	מפעל מים	אחוז הכנסות עצמיות בהכנסות				
1,369,687	**636,071**	**54,933**	**28.6**	**1,059,325**	**512,376**	**244,558**	**48.4**
23,211	6,768	301	34.0	18,626	7,665	8,766	41.2
60,268	33,959	1,455	23.2	49,215	14,768	18,924	30.0
13,750	7,092	562	24.6	15,870	10,841	–	68.3
15,082	8,498	40	31.2	5,613	3,441	–	61.3
48,293	25,943	2,942	36.6	48,028	20,075	14,659	41.8
10,834	5,111	42	19.1	8,618	5,078	–	58.9
8,458	3,097	223	20.8	7,795	5,009	1,650	64.3
13,445	7,966	236	18.5	17,220	8,894	3,214	51.6
8,553	3,047	–	24.8	6,211	3,110	1,300	50.1
10,785	2,471	231	22.9	15,704	1,952	13,124	12.4
10,869	5,564	288	30.7	7,152	1,323	5,829	18.5
20,291	8,538	405	21.4	14,843	3,448	11,237	23.2
..	..	..	..	..	..	..	..
5,983	3,063	429	15.9	1,895	1,435	–	75.7
14,586	4,589	3,392	23.2	13,589	3,438	2,100	25.3
3,819	2,181	29	25.2	1,228	784	–	63.8
20,563	11,651	1,063	28.3	22,781	11,881	6,510	52.2
35,887	14,090	7,255	44.7	18,497	8,669	7,729	46.9
10,200	6,061	69	27.2	6,446	4,030	1,615	62.5
11,547	5,311	307	20.4	16,351	9,072	7,279	55.5
11,850	5,092	183	26.2	4,564	1,226	–	26.9
9,735	5,409	1,566	36.3	3,448	2,601	–	75.4
8,508	4,624	150	24.5	4,277	3,381	746	79.1
15,476	3,198	385	14.2	11,208	7,610	–	67.9
12,686	5,596	305	30.7	5,959	4,460	–	74.8
10,084	3,579	65	24.1	12,302	1,889	9,969	15.4
21,329	12,073	293	31.4	37,343	13,108	7,784	35.1
..	..	..	..	..	..	..	..
30,561	13,199	274	34.4	26,200	15,307	7,000	58.4

לוח ה3: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ההכנסות בביצוע התקציב (בסדר אלפביתי) (אלפי שקלים): 2013 (המשך)

שם הרשות המקומית	אזור[1]	מעמד מוניציפלי	אשכול חברתי-כלכלי[2]	הכנסות מהתקציב		
				סך הכול[3]	מזה: השתתפות הממשלה	
					סך הכול	מענק כללי
טמרה	גליל	עירייה	3	155,137	110,113	21,058
יאנוח-ג'ת	גליל	מועצה מקומית	3	35,746	28,043	10,248
יפיע (יאפת אל-נאסרה)	גליל	מועצה מקומית	3	83,014	53,674	13,052
ירכא	גליל	מועצה מקומית	2	73,279	48,754	18,372
כאבול	גליל	מועצה מקומית	2	66,654	42,672	12,052
כאוכב אבו אל-היג'א	גליל	מועצה מקומית	2	20,904	14,048	5,638
כסיפה	נגב	מועצה מקומית	2	54,141	43,421	12,849
כסרא-סמיע	גליל	מועצה מקומית	2	38,685	27,439	10,653
כעביה-טבאש-חג'אג'רה	גליל	מועצה מקומית	3	18,947	14,520	7,559
כפר ברא	משולש	מועצה מקומית	3	18,731	12,904	6,415
כפר יאסיף	גליל	מועצה מקומית	4	54,592	32,283	10,634
כפר כנא	גליל	מועצה מקומית	2	103,146	62,247	18,421
כפר מנדא	נגב	מועצה מקומית	2	93,146	69,885	15,546
כפר קאסם	משולש	עירייה	3	99,107	67,272	18,706
כפר קרע	משולש	מועצה מקומית	4	61,602	45,437	12,987
לקיה	נגב	מועצה מקומית	1	38,245	35,373	12,442
מג'ד אל-כרום	גליל	מועצה מקומית	2	..	..	..
מגאר	גליל	מועצה מקומית	2	114,970	79,294	17,137
מזרעה	גליל	מועצה מקומית	2	18,360	11,965	6,319
מעיליא	גליל	מועצה מקומית	5	17,629	10,072	6,416
מעלה עירון[4] (טלעת עארה)	גליל	מועצה מקומית	2	64,582	45,975	9,894
משהד	גליל	מועצה מקומית	2	45,671	24,896	9,124
נחף	גליל	מועצה מקומית	2	60,255	44,149	13,010
נצרת	גליל	עירייה	3	311,384	136,431	23,878
סאג'ור	גליל	מועצה מקומית	3	21,612	16,526	6,270
סח'נין	גליל	עירייה	2	137,348	97,096	20,973
עילבון	גליל	מועצה מקומית	4	28,809	15,591	6,760
עילוט	גליל	מועצה מקומית	2	45,093	29,844	9,268
עין מאהל	גליל	מועצה מקומית	2	..	..	..
עין קנייא	גליל	מועצה מקומית	2	14,618	8,081	4,056
עספיא	גליל	מועצה מקומית	4	53,929	31,388	8,609
עראבה	גליל	מועצה מקומית	2	120,102	81,514	18,139
ערערה[4]	משולש	מועצה מקומית	2	104,317	59,301	13,843

הרגיל[1] (אלפי שקלים)				הכנסות מהתקציב הבלתי רגיל[1] (אלפי שקלים)			
מזה: הכנסות עצמיות							
סך הכול	ארנונה	מפעל מים	אחוז הכנסות עצמיות בהכנסות	סך הכול[5]	מזה: השתתפות משרדי ממשלה	מזה: מלוות	אחוז השתתפות משרדי הממשלה בהכנסות
45,024	24,720	608	29.0	30,133	16,076	5,950	53.4
7,703	4,525	88	21.5	5,169	3,889	–	75.2
25,275	11,876	358	30.4	25,554	16,650	5,499	65.2
24,525	14,082	928	33.5	9,857	8,190	–	83.1
15,956	7,432	79	23.9	11,906	989	8,026	8.3
3,667	1,502	153	17.5	11,211	10,761	–	96.0
10,720	1,922	660	19.8	9,643	1,981	–	20.5
11,246	5,558	21	29.1	9,324	5,218	1,000	56.0
4,427	1,030	–	23.4	5,145	4,982	–	96.8
5,827	2,495	8	31.1	3,039	2,588	–	85.2
15,260	8,100	215	28.0	6,059	1,466	925	24.2
28,370	13,959	77	27.5	16,106	4,002	8,500	24.8
16,334	8,634	202	17.5	7,966	5,534	–	69.5
31,835	23,147	718	32.1	15,085	4,916	50	32.6
16,165	11,882	427	26.2	12,424	9,036	2,500	72.7
2,872	383	24	8	22,582	11,245	–	49.8
..	..	..	..	..	..	..	..
23,677	13,136	436	20.6	10,827	8,992	–	83.1
4,739	2,785	12	25.8	3,502	2,054	1,100	58.7
7,557	3,789	–	42.9	920	376	–	40.9
18,607	6,805	530	28.8	13,518	7,440	–	55.0
15,157	2,973	438	33.2	14,777	7,536	6,914	51.0
12,546	4,925	151	20.8	16,318	8,363	3,560	51.3
152,069	78,505	1,488	48.8	67,691	33,940	9,574	50.1
5,086	2,358	45	23.5	5,382	2,483	1,600	46.1
40,252	17,936	138	29.3	42,579	32,027	2,000	75.2
8,005	3,898	346	27.8	14,901	2,836	500	19.0
15,249	3,308	8	33.8	14,848	2,533	11,764	17.1
..	..	..	..	..	..	..	..
6,537	1,605	1,005	44.7	463	421	–	90.9
22,541	10,262	5,089	42	25,267	13,499	7,095	53.4
29,054	12,841	312	24.2	33,656	19,509	9,534	58.0
36,158	14,595	250	34.7	31,521	14,187	–	45.0

לוח ה3: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ההכנסות בביצוע התקציב (בסדר אלפביתי) (אלפי שקלים): 2013 (המשך)

שם הרשות המקומית	אזור[1]	מעמד מוניציפלי	אשכול חברתי-כלכלי[2]	הכנסות מהתקציב		
				סך הכול[3]	מזה: השתתפות הממשלה	
					סך הכול	מענק כללי
ערערה בנגב	נגב	מועצה מקומית	2	..	..	..
פוריידיס	גליל	מועצה מקומית	2	49,299	36,611	10,323
פסוטה	גליל	מועצה מקומית	4	19,387	11,794	7,542
פקיעין (בוקיעה)	גליל	מועצה מקומית	4	41,635	29,779	9,211
קלנסווה	משולש	עירייה	2	69,265	43,771	14,293
ראמה	גליל	מועצה מקומית	4	59,068	33,644	12,564
רהט	נגב	עירייה	2	214,733	162,295	25,376
רינה	גליל	מועצה מקומית	3	70,844	43,743	12,043
שבלי-אום אל-גנם	גליל	מועצה מקומית	2	27,318	17,356	8,409
שגב-שלום	נגב	מועצה מקומית	2	45,153	32,434	8,425
שעב	גליל	מועצה מקומית	2	43,645	32,481	8,236
שפרעם (שפאעמר)	גליל	עירייה	3	144,585	89,214	20,557
תל שבע (תל אל-סבע)	נגב	מועצה מקומית	1	60,110	43,651	14,197

1 ראו הגדרה במבוא לפרק.

2 ראו הגדרה במבוא לפרק. הנתונים מתייחסים לשנת 2008.

3 סך כל ההכנסות בתקציב הרגיל שווה לסיכום של ההכנסות מהשתתפות הממשלה, ההכנסות העצמיות ומלוות האיזון. רכיב ההכנסות האחרון אינו מופיע בלוח.

4 לרשימת היישובים הכלולים ברשויות מקומיות אלו ראו הערות 5, 6 בלוח א4 בפרק "דמוגרפיה".

5 סך כל ההכנסות בתקציב הבלתי רגיל שווה לסיכום של המלוות, ההכנסות מהשתתפות הממשלה, השתתפות הבעלים ומלוות האיזון. שני רכיבי ההכנסות האחרונים אינם מופיעים בלוח.

.. נתונים שאינם ידועים או שאינם ניתנים לפרסום.

- חוסר מקרים.

הרגיל[1] (אלפי שקלים)				הכנסות מהתקציב הבלתי רגיל[1] (אלפי שקלים)			
מזה: הכנסות עצמיות							
סך הכול	ארנונה	מפעל מים	אחוז הכנסות עצמיות בהכנסות	סך הכול[5]	מזה: השתתפות משרדי ממשלה	מזה: מלוות	אחוז השתתפות משרדי הממשלה בהכנסות
..	..	..	..	..	..	..	..
12,688	3,881	4,056	25.7	23,305	16,840	–	72.3
4,198	2,194	38	21.7	33	33	–	100.0
8,144	5,436	459	19.6	11,358	4,615	3,712	40.6
25,494	9,598	9,515	36.8	6,867	6,011	–	87.5
19,730	6,553	209	33.4	14,055	2,920	10,094	20.8
52,438	16,288	253	24.4	40,950	11,109	7,651	27.1
21,622	10,899	368	30.5	8,559	4,608	–	53.8
7,017	3,555	40	25.7	8,542	4,804	3,738	56.2
12,719	2,390	754	28.2	5,956	4,672	–	78.4
7,147	2,944	199	16.4	4,854	2,245	1,455	46.3
52,938	29,621	1,007	36.6	22,139	10,729	2,382	48.5
16,459	3,974	731	27.4	14,351	5,576	–	38.9

לוח ה4: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ההכנסות בביצוע התקציב[1] (בסדר אלפביתי) (שקלים לנפש): 2013

שם הרשות המקומית	אזור[2]	מעמד מוניציפלי	אשכול חברתי-כלכלי[3]	הכנסות מהתקציב		
				סך הכול[4]	מזה: השתתפות הממשלה	
					סך הכול	מענק כללי
סך כל הרשויות הערביות				**5,131**	**3,395**	**897**
גליל				**5,151**	**3,293**	**940**
משולש				**6,289**	**4,128**	**955**
נגב				**3,987**	**3,068**	**690**
אבו סנאן	גליל	מועצה מקומית	3	5,254	3,469	994
אום אל-פחם	משולש	עירייה	2	5,138	3,632	423
אכסאל	גליל	מועצה מקומית	2	4,273	3,224	986
אעבלין	גליל	מועצה מקומית	3	3,930	2,329	1,163
באקה	משולש	עירייה	3	4,871	2,548	581
בועינה-נוג'ידאת	גליל	מועצה מקומית	2	6,517	4,172	943
ביר אל-מכסור	גליל	מועצה מקומית	2	4,888	3,869	1,177
בית ג'ן	גליל	מועצה מקומית	2	6,559	4,687	1,082
בסמ"ה[7]	משולש	מועצה מקומית	2	4,062	3,056	1,098
בסמת טבעון	גליל	מועצה מקומית	2	6,555	4,109	1,182
בענה	גליל	מועצה מקומית	2	4,596	2,517	1,164
ג'דיידה-מכר	גליל	מועצה מקומית	2	4,827	3,218	771
ג'ולס	גליל	מועצה מקומית	3	..	..	..
ג'לג'וליה	משולש	מועצה מקומית	2	4,140	3,483	993
ג'סר א-זרקא	גליל	מועצה מקומית	1	4,692	3,603	890
ג'ש	גליל	מועצה מקומית	5	5,055	3,782	2,064
ג'ת	משולש	מועצה מקומית	3	6,802	4,271	971
דאלית אל-כרמל	גליל	מועצה מקומית	3	4,950	2,735	661
דבוריה	גליל	מועצה מקומית	2	3,907	2,676	1,310
דיר אל-אסד	גליל	מועצה מקומית	2	5,011	3,522	920
דיר חנא	גליל	מועצה מקומית	3	4,768	3,520	1,248
זמר	משולש	מועצה מקומית	3	4,254	2,709	991
זרזיר	גליל	מועצה מקומית	2	4,894	2,776	1,070
חורה	נגב	מועצה מקומית	2	5,950	5,105	642

הרגיל[2] (שקלים לנפש)				הכנסות מהתקציב הבלתי רגיל[2] (שקלים לנפש)		דירוג הרשויות[6]
מזה: הכנסות עצמיות				סך הכול[5]	מזה: השתתפות משרדי ממשלה	
סך הכול	ארנונה	מפעל המים	אחוז הכנסות עצמיות בהכנסות			
1,469	**682**	**59**	**28.6**	**1,051**	**508**	
1,531	**712**	**54**	**29.7**	**1,097**	**522**	
1,873	**988**	**117**	**29.8**	**1,247**	**684**	
879	**295**	**23**	**22.0**	**698**	**291**	
1,785	521	23	34.0	1,433	590	13
1,191	671	29	23.2	973	292	1
1,050	541	43	24.6	1,211	828	69
1,226	691	3	31.2	456	280	46
1,782	957	109	36.6	1,772	741	14
1,245	587	5	19.1	991	584	44
1,019	373	27	20.8	939	603	59
1,211	718	21	18.5	1,551	801	48
1,006	358	..	24.8	731	366	60
1,498	343	32	22.9	2,181	271	23
1,412	723	37	30.7	929	172	30
1,035	436	21	21.4	757	176	57
..	..	..	..	..	..	..
657	337	47	15.9	208	158	67
1,089	342	253	23.2	1,014	257	53
1,273	727	10	25.2	409	261	39
1,922	1,089	99	28.3	2,129	1,110	11
2,215	870	448	44.7	1,142	535	5
1,063	631	7	27.2	671	420	56
1,022	470	27	20.4	1,447	803	58
1,247	536	19	26.2	480	129	42
1,545	859	249	36.3	547	413	20
1,198	651	21	24.5	602	476	49
846	175	21	14.2	612	416	66

לוח ה4: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ההכנסות בביצוע התקציב[1] (בסדר אלפביתי) (שקלים לנפש): 2013 (המשך)

שם הרשות המקומית	אזור[2]	מעמד מוניציפלי	אשכול חברתי-כלכלי[3]	הכנסות מהתקציב		
				סך הכול[4]	מזה: השתתפות הממשלה	
					סך הכול	מענק כללי
חורפיש	גליל	מועצה מקומית	3	7,001	4,851	1,694
טובא-זנגרייה	גליל	מועצה מקומית	..	6,976	4,088	1,214
טורעאן	גליל	מועצה מקומית	3	5,300	3,026	1,156
טייבה	משולש	עירייה	3	..	..	..
טירה	משולש	עירייה	3	3,697	2,424	599
טמרה	גליל	עירייה	3	4,988	3,541	677
יאנוח-ג'ת	גליל	מועצה מקומית	3	5,860	4,597	1,680
יפיע (יאפת אל-נאסרה)	גליל	מועצה מקומית	3	4,690	3,032	737
ירכא	גליל	מועצה מקומית	2	4,638	3,086	1,163
כאבול	גליל	מועצה מקומית	2	5,207	3,334	942
כאוכב אבו אל-היג'א	גליל	מועצה מקומית	2	6,533	4,390	1,762
כסיפה	נגב	מועצה מקומית	2	2,991	2,399	710
כסרא-סמיע	גליל	מועצה מקומית	2	4,897	3,473	1,348
כעביה-טבאש-חג'אג'רה	גליל	מועצה מקומית	3	3,947	3,025	1,575
כפר ברא	משולש	מועצה מקומית	3	5,853	4,033	2,005
כפר יאסיף	גליל	מועצה מקומית	4	5,870	3,471	1,143
כפר כנא	גליל	מועצה מקומית	2	5,032	3,036	899
כפר מנדא	נגב	מועצה מקומית	2	5,262	3,948	878
כפר קאסם	משולש	עירייה	3	4,719	3,203	891
כפר קרע	משולש	מועצה מקומית	4	3,602	2,657	759
לקיה	נגב	מועצה מקומית	1	3,541	3,275	1,152
מג'ד אל-כרום	גליל	מועצה מקומית	2	..	..	..
מגאר	גליל	מועצה מקומית	2	5,449	3,758	812
מזרעה	גליל	מועצה מקומית	2	5,246	3,419	1,805
מעיליא	גליל	מועצה מקומית	5	5,687	3,249	2,070
מעלה עירון[7] (טלעת עארה)	גליל	מועצה מקומית	2	4,714	3,356	722
משהד	גליל	מועצה מקומית	2	6,009	3,276	1,201
נחף	גליל	מועצה מקומית	2	5,150	3,773	1,112
נצרת	גליל	עירייה	3	4,185	1,834	321
סאג'ור	גליל	מועצה מקומית	3	5,542	4,237	1,608
סח'נין	גליל	עירייה	2	6,009	3,276	1,201
עילבון	גליל	מועצה מקומית	4	5,150	3,773	1,112
עילוט	גליל	מועצה מקומית	2	4,185	1,834	321

הרגיל[2] (שקלים לנפש)				הכנסות מהתקציב הבלתי רגיל[2] (שקלים לנפש)		דירוג הרשויות[6]
	מזה: הכנסות עצמיות			סך הכול[5]	מזה: השתתפות משרדי ממשלה	
סך הכול	ארנונה	מפעל המים	אחוז הכנסות עצמיות בהכנסות			
2,150	948	52	30.7	1,010	756	6
1,681	597	11	24.1	2,050	315	15
1,666	943	23	31.4	2,917	1,024	16
..	..	..	..	..	..	..
1,273	550	11	34.4	1,092	638	38
1,448	795	20	29.0	969	517	26
1,263	742	14	21.5	847	638	41
1,428	671	20	30.4	1,444	941	28
1,552	891	59	33.5	624	518	18
1,247	581	6	23.9	930	77	43
1,146	469	48	17.5	3,503	3,363	50
592	106	36	19.8	533	109	68
1,424	704	3	29.1	1,180	661	29
922	215	..	23.4	1,072	1,038	64
1,821	780	3	31.1	950	809	12
1,641	871	23	28.0	652	158	17
1,384	681	4	27.5	786	195	32
923	488	11	17.5	450	313	63
1,516	1,102	34	32.1	718	234	21
945	695	25	26.2	727	528	61
266	35	2	8	2,091	1,041	70
..	..	..	..	..	..	..
1,122	623	21	20.6	513	426	51
1,354	796	3	25.8	1,001	587	35
2,438	1,222	..	42.9	297	121	4
1,358	497	39	28.8	987	543	34
1,994	391	58	33.2	1,944	992	9
1,072	421	13	20.8	1,395	715	54
2,044	1,055	20	48.8	910	456	8
1,304	605	12	23.5	1,380	637	36
1,994	391	58	33.2	1,944	992	27
1,072	421	13	20.8	1,395	715	22
2,044	1,055	20	48.8	910	456	7

לוח ה4: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ההכנסות בביצוע התקציב[1] (בסדר אלפביתי) (שקלים לנפש): 2013 (המשך)

שם הרשות המקומית	אזור[2]	מעמד מוניציפלי	אשכול חברתי-כלכלי[3]	הכנסות מהתקציב		
				סך הכול[4]	מזה: השתתפות הממשלה	
					סך הכול	מענק כללי
עין מאהל	גליל	מועצה מקומית	2	..	..	..
עין קנייא	גליל	מועצה מקומית	2	4,888	3,455	746
עספיא	גליל	מועצה מקומית	4	4,649	2,706	742
עראבה	גליל	מועצה מקומית	2	5,222	3,544	789
ערערה[7]	משולש	מועצה מקומית	2	4,477	2,545	594
ערערה בנגב	נגב	מועצה מקומית	2	..	..	..
פוריידיס	גליל	מועצה מקומית	2	4,143	3,077	867
פסוטה	גליל	מועצה מקומית	4	6,462	3,931	2,514
פקיעין (בוקיעה)	גליל	מועצה מקומית	4	7,570	5,414	1,675
קלנסווה	משולש	עירייה	2	3,362	2,125	694
ראמה	גליל	מועצה מקומית	4	8,092	4,609	1,721
רהט	נגב	עירייה	2	3,658	2,765	432
רינה	גליל	מועצה מקומית	3	3,980	2,457	677
שבלי-אום אל-גנם	גליל	מועצה מקומית	2	4,967	3,156	1,529
שגב-שלום	נגב	מועצה מקומית	2	5,312	3,816	991
שעב	גליל	מועצה מקומית	2	6,820	5,075	1,287
שפרעם (שפאעמר)	גליל	עירייה	3	3,736	2,305	531
תל שבע (תל אל-סבע)	נגב	מועצה מקומית	1	3,435	2,494	811

1 המקרים שבהם הנתונים בלוח אינם ידועים או שאינם ניתנים לפרסום סומנו ב- ".".

2 ראו הגדרה במבוא לפרק.

3 ראו הגדרה במבוא לפרק. הנתונים מתייחסים לשנת 2008.

4 סך כל ההכנסות בתקציב הרגיל שווה לסיכום של ההכנסות מהשתתפות הממשלה, ההכנסות העצמיות ומלוות האיזון. רכיב ההכנסות האחרון אינו מופיע בלוח.

5 סך כל ההכנסות בתקציב הבלתי רגיל שווה לסיכום של המלוות, ההכנסות מהשתתפות הממשלה, השתתפות הבעלים ומלוות האיזון. שני רכיבי ההכנסות האחרונים אינם מופיעים בלוח.

6 דירוג לפי סדר עולה של הכנסות עצמיות לנפש, כלומר במקום הראשון נמצאת הרשות המקומית עם ההכנסות לנפש הגבוהות ביותר.

7 לרשימת היישובים הכלולים ברשויות מקומיות אלו ראו הערות 5, 6 בלוח א4 בפרק "דמוגרפיה".

הרגיל[2] (שקלים לנפש)				הכנסות מהתקציב הבלתי רגיל[2] (שקלים לנפש)		דירוג הרשויות[6]
מזה: הכנסות עצמיות				סך הכול[5]	מזה: השתתפות משרדי ממשלה	
סך הכול	ארנונה	מפעל המים	אחוז הכנסות עצמיות בהכנסות			
..	..	..	..	..	..	..
1,432	638	5	29.3	1,515	1,140	2
1,943	885	439	42	2,178	1,164	10
1,263	558	14	24.2	1,463	848	40
1,552	626	11	34.7	1,353	609	19
..	..	..	..	..	..	..
1,066	326	341	25.7	1,958	1,415	55
1,399	731	13	21.7	11	11	31
1,481	988	83	19.6	2,065	839	25
1,238	466	462	36.8	333	292	45
2,703	898	29	33.4	1,925	400	3
893	277	4	24.4	698	189	65
1,215	612	21	30.5	481	259	47
1,276	646	7	25.7	1,553	873	37
1,496	281	89	28.2	701	550	24
1,117	460	31	16.4	758	351	52
1,368	765	26	36.6	572	277	33
941	227	42	27.4	820	319	62

לוח ה5: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ההוצאות בביצוע התקציב[1] (בסדר אלפביתי) (אלפי שקלים): 2013

שם הרשות המקומית	אזור[2]	מעמד מוניציפלי	אשכול חברתי-כלכלי[2]	סך הכול[3]	שכר ומשכורת	
					סך הכול	אחוז הוצאות על שכר ומשכורת מההוצאות בתקציב הרגיל
סך כל הרשויות הערביות				**4,953,890**	**1,909,358**	**38.5**
אבו סנאן	גליל	מועצה מקומית	3	67,835	27,811	41.0
אום אל-פחם	משולש	עירייה	2	272,745	115,283	42.3
אכסאל	גליל	מועצה מקומית	2	57,684	28,352	49.2
אעבלין	גליל	מועצה מקומית	3	48,222	19,682	40.8
באקה	משולש	עירייה	3	131378	46906	35.7
בועינה-נוג'ידאת	גליל	מועצה מקומית	2	54,914	20,583	37.5
ביר אל-מכסור	גליל	מועצה מקומית	2	40,438	21,143	52.3
בית ג'ן	גליל	מועצה מקומית	2	72,595	28,154	38.8
בסמ"ה[5]	משולש	מועצה מקומית	2	37,310	12,529	33.6
בסמת טבעון	גליל	מועצה מקומית	2	52,678	9,418	17.9
בענה	גליל	מועצה מקומית	2	35,481	10,712	30.2
ג'דיידה-מכר	גליל	מועצה מקומית	2	94,495	39,684	42.0
ג'ולס	גליל	מועצה מקומית	3	..	..	..
ג'לג'וליה	משולש	מועצה מקומית	2	38,126	21,733	57.0
ג'סר א-זרקא	גליל	מועצה מקומית	1	72,521	20,202	27.9
ג'ש	גליל	מועצה מקומית	5	15,295	7,088	46.3
ג'ת	משולש	מועצה מקומית	3	71,222	31,069	43.6
דאלית אל-כרמל	גליל	מועצה מקומית	3	99,050	23,721	23.9
דבורייה	גליל	מועצה מקומית	2	42,220	13,402	31.7
דיר אל-אסד	גליל	מועצה מקומית	2	56,540	23,269	41.2
דיר חנא	גליל	מועצה מקומית	3	46,294	21,817	47.1
זמר	משולש	מועצה מקומית	3	29,245	10,077	34.5
זרזיר	גליל	מועצה מקומית	2	33,765	8,469	25.1
חורה	נגב	מועצה מקומית	2	108,930	21,171	19.4
חורפיש	גליל	מועצה מקומית	3	41,238	19,711	47.8
טובא-זנגרייה	גליל	מועצה מקומית	..	42,407	13,760	32.4
טורעאן	גליל	מועצה מקומית	3	64,127	13,185	20.6
טייבה	משולש	עירייה	3	..	..	..
טירה	משולש	עירייה	3	88,384	32,084	36.3

הוצאות בתקציב הרגיל[2] (אלפי שקלים)					הוצאות בתקציב הבלתי רגיל[2] (אלפי שקלים)	
	פעולות					
סך הכול	אחוז הוצאות על פעולות מההוצאות בתקציב הרגיל	פירעון מלוות והוצאות מימון	העברות והוצאות חד-פעמיות (כולל כיסוי גירעון)	הוצאות כלליות, השתתפויות והעברות	סך הכול[4]	מזה: עבודות פיתוח
1,029,243	**20.8**	**427,929**	**267,663**	**1,319,697**	**1,078,340**	**762,031**
12,074	17.8	11,175	1,485	15,290	19,193	8,058
65,783	24.1	23,938	656	67,085	47,303	27,866
9,732	16.9	1,185	7,288	11,127	14,716	14,296
4,770	9.9	7,922	2,440	13,408	5,796	3,881
22072	16.8	19109	5716	37575	43957	27214
5,787	10.5	11,053	1,905	15,586	7,637	6,348
7,520	18.6	1,599	1,088	9,088	7,348	4,918
13,903	19.2	13,032	5,365	12,141	17,399	16,036
9,237	24.8	4,155	3,225	8,164	5,872	4,320
12,575	23.9	9,389	5,749	15,547	15,446	1,240
5,980	16.9	6,804	1,376	10,609	6,911	1,082
11,169	11.8	13,494	4,268	25,880	14,472	2,910
..	..	..	..	..	..	..
5,298	13.9	829	888	9,378	2,127	1,975
22,515	31.0	6,188	4,840	18,776	10,572	7,659
2,220	14.5	443	297	5,247	700	663
14,444	20.3	2,927	5,162	17,620	19,016	12,024
28,546	28.8	9,749	15,875	21,159	19,015	11,049
7,620	18.0	4,415	5,535	11,248	6,392	4,264
14,117	25.0	6,299	3,797	9,058	17,780	9,148
6,968	15.1	3,698	336	13,475	4,906	4,688
7,429	25.4	640	2,626	8,473	4,260	3,783
6,608	19.6	8,197	5	10,486	4,430	3,507
63,029	57.9	2,098	1,379	21,253	12,147	10,236
7,685	18.6	4,414	1,932	7,496	6,102	4,545
5,998	14.1	10,611	3,234	8,804	13,020	2,783
18,480	28.8	11,129	3,027	18,306	47,612	37,963
..	..	..	..	..	..	..
13,139	14.9	2,859	9,880	30,422	29,408	19,700

לוח ה5: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ההוצאות בביצוע התקציב[1] (בסדר אלפביתי) (אלפי שקלים): 2013 (המשך)

שם הרשות המקומית	אזור[2]	מעמד מוניציפלי	אשכול חברתי-כלכלי[2]	סך הכול[3]	שכר ומשכורת	
					סך הכול	אחוז הוצאות על שכר ומשכורת מההוצאות בתקציב הרגיל
טמרה	גליל	עירייה	3	160,935	82,684	51.4
יאנוח-ג'ת	גליל	מועצה מקומית	3	38,643	19,283	49.9
יפיע (יאפת אל-נאסרה)	גליל	מועצה מקומית	3	83,249	33,200	39.9
ירכא	גליל	מועצה מקומית	2	70,811	20,539	29.0
כאבול	גליל	מועצה מקומית	2	67,545	27,452	40.6
כאוכב אבו אל-היג'א	גליל	מועצה מקומית	2	20,990	8,056	38.4
כסיפה	נגב	מועצה מקומית	2	54,258	19,694	36.3
כסרא-סמיע	גליל	מועצה מקומית	2	39,717	17,650	44.4
כעביה-טבאש-חג'אג'רה	גליל	מועצה מקומית	3	19,644	6,959	35.4
כפר ברא	משולש	מועצה מקומית	3	19,632	7,571	38.6
כפר יאסיף	גליל	מועצה מקומית	4	54,606	22,138	40.5
כפר כנא	גליל	מועצה מקומית	2	106,175	33,228	31.3
כפר מנדא	נגב	מועצה מקומית	2	92,887	41,774	45.0
כפר קאסם	משולש	עירייה	3	99,682	53,437	53.6
כפר קרע	משולש	מועצה מקומית	4	65,596	31,024	47.3
לקיה	נגב	מועצה מקומית	1	42,811	13,370	31
מג'ד אל-כרום	גליל	מועצה מקומית	2	..	..	..
מגאר	גליל	מועצה מקומית	2	123,798	55,494	44.8
מזרעה	גליל	מועצה מקומית	2	19,912	7,160	36.0
מעיליא	גליל	מועצה מקומית	5	17,825	7,728	43.4
מעלה עירון[5] (טלעת עארה)	גליל	מועצה מקומית	2	69,421	23,266	33.5
משהד	גליל	מועצה מקומית	2	51,180	12,942	25.3
נחף	גליל	מועצה מקומית	2	60,246	28,363	47.1
נצרת	גליל	עירייה	3	327,212	129,841	39.7
סאג'ור	גליל	מועצה מקומית	3	29,300	7,412	25.3
סח'נין	גליל	עירייה	2	145,507	64,733	44.5
עילבון	גליל	מועצה מקומית	4	30,280	10,491	34.6
עילוט	גליל	מועצה מקומית	2	64,111	14,071	21.9

הוצאות בתקציב הרגיל[2] (אלפי שקלים)					הוצאות בתקציב הבלתי רגיל[2] (אלפי שקלים)	
	פעולות					
סך הכול	אחוז הוצאות על פעולות מההוצאות בתקציב הרגיל	פירעון מלוות והוצאות מימון	העברות והוצאות חד-פעמיות (כולל כיסוי גירעון)	הוצאות כלליות, השתתפויות והעברות	סך הכול[4]	מזה: עבודות פיתוח
28,421	17.7	7,355	5,072	37,403	32,715	27,600
7,219	18.7	2,258	398	9,485	2,976	2,976
18,011	21.6	5,074	66	26,898	26,719	21,379
20,034	28.3	4,681	8,032	17,525	12,627	10,774
12,066	17.9	11,052	523	16,452	12,270	4,244
5,712	27.2	3,736	326	3,160	14,261	13,185
15,246	28.1	2,969	722	15,627	12,859	10,885
10,918	27.5	2,594	40	8,515	9,931	8,024
3,608	18.4	1,768	350	6,959	4,807	4,750
5,103	26.0	1,102	367	5,489	2,925	2,925
6,690	12.3	11,175	233	14,370	6,058	3,804
17,063	16.1	4,840	6,926	44,118	15,534	6,924
15,773	17.0	9,513	1,965	23,862	10,598	9,252
17,397	17.5	5,674	1,924	21,250	15,787	15,247
14,862	22.7	4,104	987	14,619	11,980	8,112
15,188	35	1,675	1,914	10,664	24,492	22,178
..	..	..	..	..	..	..
16,819	13.6	4,515	321	46,649	10,732	9,698
4,495	22.6	2,933	1,098	4,226	4,111	2,531
3,114	17.5	1,643	226	5,114	1,808	1,712
25,875	37.3	2,392	1,630	16,258	11,511	9,244
4,216	8.2	5,871	19,437	8,714	16,180	9,259
7,402	12.3	2,290	4,520	17,671	19,711	14,844
52,197	16.0	16,111	21,452	107,611	60,820	49,005
5,283	18.0	3,617	5,379	7,609	2,959	939
31,296	21.5	9,256	337	39,885	47,982	41,655
7,473	24.7	6,409	512	5,395	16,065	14,593
6,889	10.7	8,514	19,420	15,217	15,015	2,739

לוח ה5: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ההוצאות בביצוע התקציב[1] (בסדר אלפביתי) (אלפי שקלים): 2013 (המשך)

שם הרשות המקומית	אזור[2]	מעמד מוניציפלי	אשכול חברתי-כלכלי[2]	סך הכול[3]	שכר ומשכורת	
					סך הכול	אחוז הוצאות על שכר ומשכורת מההוצאות בתקציב הרגיל
עין מאהל	גליל	מועצה מקומית	2	..	..	..
עין קנייא	גליל	מועצה מקומית	2	13,684	3,938	28.8
עספיא	גליל	מועצה מקומית	4	72,315	18,368	25
עראבה	גליל	מועצה מקומית	2	126,170	59,245	47.0
ערערה[5]	משולש	מועצה מקומית	2	95,925	36,508	38.1
ערערה בנגב	נגב	מועצה מקומית	2	..	..	..
פוריידיס	גליל	מועצה מקומית	2	50,513	21,399	42.4
פסוטה	גליל	מועצה מקומית	4	21,028	7,869	37.4
פקיעין (בוקיעה)	גליל	מועצה מקומית	4	42,883	18,938	44.2
קלנסווה	משולש	עירייה	2	69,246	23,254	33.6
ראמה	גליל	מועצה מקומית	4	53,689	20,341	37.9
רהט	נגב	עירייה	2	214,673	84,474	39.4
רינה	גליל	מועצה מקומית	3	74,729	26,692	35.7
שבלי-אום אל-גנם	גליל	מועצה מקומית	2	28,864	7,800	27.0
שגב-שלום	נגב	מועצה מקומית	2	45,445	20,617	45.4
שעב	גליל	מועצה מקומית	2	44,381	14,819	33.4
שפרעם (שפאעמר)	גליל	עירייה	3	149,209	71,364	47.8
תל שבע (תל אל-סבע)	נגב	מועצה מקומית	1	60,024	13,157	21.9

1 המקרים שבהם הנתונים בלוח אינם ידועים או שאינם ניתנים לפרסום סומנו ב- ".."

2 ראו הגדרה במבוא לפרק. הנתונים על אשכול חברתי־כלכלי מתייחסים לשנת 2008.

3 סך כל ההוצאות בתקציב הרגיל שווה לסיכום של ההוצאות על שכר ומשכורת, פעולות ופירעון מלוות (לרבות הוצאות מימון, העברות והוצאות חד־פעמיות והוצאות כלליות), השתתפויות והעברות.

4 סך כל ההוצאות בתקציב הבלתי רגיל שווה לסיכום של ההוצאות על עבודות פיתוח, העברת מלוות והוצאות אחרות. שני רכיבי ההוצאות האחרונים אינם מופיעים בלוח.

5 לרשימת היישובים הכלולים ברשויות מקומיות אלו ראו הערות 5, 6 בלוח א4 בפרק "דמוגרפיה".

הוצאות בתקציב הרגיל[2] (אלפי שקלים)					הוצאות בתקציב הבלתי רגיל[2] (אלפי שקלים)	
	פעולות					
סך הכול	אחוז הוצאות על פעולות מההוצאות בתקציב הרגיל	פירעון מלוות והוצאות מימון	העברות והוצאות חד-פעמיות (כולל כיסוי גירעון)	הוצאות כלליות, השתתפויות והעברות	סך הכול[4]	מזה: עבודות פיתוח
..	..	..	..	..	..	..
3,174	23.2	510	280	5,782	713	503
17,875	25	5,578	4,933	25,561	25,600	16,775
25,629	20.3	11,469	707	29,120	29,371	18,130
21,038	21.9	9,815	9,456	19,108	24,533	18,875
..	..	..	..	..	..	..
9,612	19.0	614	1,017	17,871	22,826	19,030
3,400	16.2	1,220	3,834	4,705	20-	35-
6,479	15.1	6,074	5,118	6,274	7,873	2,883
19,075	27.5	4,348	280	22,289	10,669	9,967
5,992	11.2	7,419	9,413	10,524	13,793	3,524
49,338	23.0	10,599	7,717	62,545	48,394	38,338
8,762	11.7	7,910	4,225	27,140	12,567	9,126
6,359	22.0	5,008	2,630	7,067	8,033	3,945
10,052	22.1	628	3,786	10,362	5,613	4,059
10,241	23.1	6,798	2,590	9,933	7,509	5,973
30,236	20.3	7,220	1,724	38,665	21,490	18,428
18,913	31.5	2,247	6,402	19,305	12,406	11,876

לוח ה6: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ההוצאות בביצוע התקציב[1] (בסדר אלפביתי) (שקלים לנפש): 2013

שם הרשות המקומית	אזור[2]	מעמד מוניציפלי	אשכול חברתי-כלכלי[2]	סך הכול[3]	שכר ומשכורת	
					סך הכול	אחוז הוצאות על שכר ומשכורת מההוצאות בתקציב הרגיל
סך כל הרשויות הערביות				**4,913**	**1,893**	**38.5**
גליל				**5,204**	**1,998**	**38.4**
משולש				**4,598**	**1,903**	**41.4**
נגב				**4,138**	**1,432**	**34.6**
אבו סנאן	גליל	מועצה מקומית	3	5,218	2,139	41.0
אום אל-פחם	משולש	עירייה	2	5,390	2,278	42.3
אכסאל	גליל	מועצה מקומית	2	4,403	2,164	49.2
אעבלין	גליל	מועצה מקומית	3	3,920	1,600	40.8
באקה	משולש	עירייה	3	4,848	1,731	35.7
בועינה-נוג'ידאת	גליל	מועצה מקומית	2	6,312	2,366	37.5
ביר אל-מכסור	גליל	מועצה מקומית	2	4,872	2,547	52.3
בית ג'ן	גליל	מועצה מקומית	2	6,540	2,536	38.8
בסמ"ה[5]	משולש	מועצה מקומית	2	4,389	1,474	33.6
בסמת טבעון	גליל	מועצה מקומית	2	7,316	1,308	17.9
בענה	גליל	מועצה מקומית	2	4,608	1,391	30.2
ג'דיידה-מכר	גליל	מועצה מקומית	2	4,821	2,025	42.0
ג'ולס	גליל	מועצה מקומית	3	..	..	..
ג'לג'וליה	משולש	מועצה מקומית	2	4,190	2,388	57.0
ג'סר א-זרקא	גליל	מועצה מקומית	1	5,412	1,508	27.9
ג'ש	גליל	מועצה מקומית	5	5,098	2,363	46.3
ג'ת	משולש	מועצה מקומית	3	6,656	2,904	43.6
דאלית אל-כרמל	גליל	מועצה מקומית	3	6,114	1,464	23.9
דבורייה	גליל	מועצה מקומית	2	4,398	1,396	31.7
דיר אל-אסד	גליל	מועצה מקומית	2	5,004	2,059	41.2
דיר חנא	גליל	מועצה מקומית	3	4,873	2,297	47.1
זמר	משולש	מועצה מקומית	3	4,642	1,600	34.5
זרזיר	גליל	מועצה מקומית	2	4,756	1,193	25.1
חורה	נגב	מועצה מקומית	2	5,952	1,157	19.4
חורפיש	גליל	מועצה מקומית	3	6,989	3,341	47.8
טובא-זנגרייה	גליל	מועצה מקומית	..	7,068	2,293	32.4
טורעאן	גליל	מועצה מקומית	3	5,010	1,030	20.6
טייבה	משולש	עירייה	3	..	..	..
טירה	משולש	עירייה	3	3,683	1,337	36.3
טמרה	גליל	עירייה	3	5,175	2,659	51.4

הוצאות בתקציב הרגיל[2] (שקלים לנפש)					הוצאות בתקציב הבלתי רגיל[2] (שקלים לנפש)	
	פעולות					
סך הכול	אחוז הוצאות על פעולות מההוצאות בתקציב הרגיל	פירעון מלוות והוצאות מימון	העברות והוצאות חד-פעמיות (כולל כיסוי גירעון)	הוצאות כלליות, השתתפויות והעברות	סך הכול[4]	מזה: עבודות פיתוח
1,021	**20.8**	**380**	**265**	**1,309**	**1,069**	**756**
984	**18.9**	**500**	**318**	**1,404**	**1,152**	**790**
970	**21.1**	**367**	**186**	**1,180**	**983**	**686**
1,254	**30.3**	**199**	**160**	**1,094**	**846**	**714**
929	17.8	860	114.2	1,176	1,476	620
1,300	24.1	473	13.0	1,326	935	551
743	16.9	90	556.3	849	1,123	1,091
388	9.9	644	198.4	1,090	471	316
814	16.8	705	210.9	1,387	1,622	1,004
665	10.5	1,270	219.0	1,791	878	730
906	18.6	193	131.1	1,095	885	593
1,253	19.2	1,174	483.3	1,094	1,567	1,445
1,087	24.8	489	379.4	960	691	508
1,747	23.9	1,304	798.5	2,159	2,145	172
777	16.9	884	178.7	1,378	898	141
570	11.8	688	217.8	1,320	738	148
..	..	..	..	..	..	..
582	13.9	91	97.6	1,031	234	217
1,680	31.0	462	361.2	1,401	789	572
740	14.5	148	99	1,749	233	221
1,350	20.3	274	482.4	1,647	1,777	1,124
1,762	28.8	602	979.9	1,306	1,174	682
794	18.0	460	576.6	1,172	666	444
1,249	25.0	557	336.0	802	1,573	810
733	15.1	389	35.4	1,418	516	493
1,179	25.4	102	416.8	1,345	676	600
931	19.6	1,155	0.7	1,477	624	494
3,444	57.9	115	75.4	1,161	664	559
1,303	18.6	748	327.5	1,271	1,034	770
1,000	14.1	1,769	539.0	1,467	2,170	464
1,444	28.8	869	236.5	1,430	3,720	2,966
..	..	..	..	..	..	..
547	14.9	119	411.7	1,268	1,225	821
914	17.7	236	163.1	1,203	1,052	887

לוח ה6: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ההוצאות בביצוע התקציב[1] (בסדר אלפביתי) (שקלים לנפש): 2013 (המשך)

שם הרשות המקומית	אזור[2]	מעמד מוניציפלי	אשכול חברתי-כלכלי[2]	שכר ומשכורת		
				סך הכול[3]	סך הכול	אחוז הוצאות על שכר ומשכורת מההוצאות בתקציב הרגיל
יאנוח-ג'ת	גליל	מועצה מקומית	3	6,335	3,161	49.9
יפיע (יאפת אל-נאסרה)	גליל	מועצה מקומית	3	4,703	1,876	39.9
ירכא	גליל	מועצה מקומית	2	4,482	1,300	29.0
כאבול	גליל	מועצה מקומית	2	5,277	2,145	40.6
כאוכב אבו אל-היג'א	גליל	מועצה מקומית	2	6,559	2,518	38.4
כסיפה	נגב	מועצה מקומית	2	2,998	1,088	36.3
כסרא-סמיע	גליל	מועצה מקומית	2	5,027	2,234	44.4
כעביה-טבאש-חג'אג'רה	גליל	מועצה מקומית	3	4,093	1,450	35.4
כפר ברא	משולש	מועצה מקומית	3	6,135	2,366	38.6
כפר יאסיף	גליל	מועצה מקומית	4	5,872	2,380	40.5
כפר כנא	גליל	מועצה מקומית	2	5,179	1,621	31.3
כפר מנדא	נגב	מועצה מקומית	2	5,248	2,360	45.0
כפר קאסם	משולש	עירייה	3	4,747	2,545	53.6
כפר קרע	משולש	מועצה מקומית	4	3,836	1,814	47.3
לקיה	נגב	מועצה מקומית	1	3,964	1,238	31.2
מג'ד אל-כרום	גליל	מועצה מקומית	2	..	..	..
מגאר	גליל	מועצה מקומית	2	5,867	2,630	44.8
מזרעה	גליל	מועצה מקומית	2	5,689	2,046	36.0
מעיליא	גליל	מועצה מקומית	5	5,750	2,493	43.4
מעלה עירון[5] (טלעת עארה)	גליל	מועצה מקומית	2	5,067	1,698	33.5
משהד	גליל	מועצה מקומית	2	6,734	1,703	25.3
נחף	גליל	מועצה מקומית	2	5,149	2,424	47.1
נצרת	גליל	עירייה	3	4,398	1,745	39.7
סאג'ור	גליל	מועצה מקומית	3	7,513	1,901	25.3
סח'נין	גליל	עירייה	2	5,178	2,304	44.5
עילבון	גליל	מועצה מקומית	4	5,713	1,979	34.6
עילוט	גליל	מועצה מקומית	2	8,782	1,928	21.9
עין מאהל	גליל	מועצה מקומית	2	..	..	..
עין קנייא	גליל	מועצה מקומית	2	7,202	2,073	28.8
עספיא	גליל	מועצה מקומית	4	6,234	1,583	25.4
עראבה	גליל	מועצה מקומית	2	5,486	2,576	47.0
ערערה[5]	משולש	מועצה מקומית	2	4,117	1,567	38.1

הוצאות בתקציב הרגיל[2] (שקלים לנפש)						הוצאות בתקציב הבלתי רגיל[2] (שקלים לנפש)	
פעולות							
סך הכול	אחוז הוצאות על פעולות מההוצאות בתקציב הרגיל	פירעון מלוות והוצאות מימון	העברות והוצאות חד-פעמיות (כולל כיסוי גירעון)	הוצאות כלליות, השתתפויות והעברות	סך הכול[4]	מזה: עבודות פיתוח
1,183	18.7	370.2	65.2	1,555	488	488
1,018	21.6	286.7	3.7	1,520	1,510	1,208
1,268	28.3	296.3	508.4	1,109	799	682
943	17.9	863.4	40.9	1,285	959	332
1,785	27.2	1,167.5	101.9	988	4,457	4,120
842	28.1	164.0	39.9	863	710	601
1,382	27.5	328.4	5.1	1,078	1,257	1,016
752	18.4	368.3	72.9	1,450	1,001	990
1,595	26.0	344	114.7	1,715	914	914
719	12.3	1,202	25.1	1,545	651	409
832	16.1	236	337.9	2,152	758	338
891	17.0	537	111.0	1,348	599	523
828	17.5	270	91.6	1,012	752	726
869	22.7	240	57.7	855	701	474
1,406	35.5	155	177	987	2,268	2,054
..	..	..	..	..	..	..
797	13.6	214	15.2	2,211	509	460
1,284	22.6	838	313.7	1,207	1,175	723
1,005	17.5	530	72.9	1,650	583	552
1,889	37.3	175	119.0	1,187	840	675
555	8.2	773	2,557.5	1,147	2,129	1,218
633	12.3	196	386.3	1,510	1,685	1,269
702	16.0	217	288.3	1,446	817	659
1,355	18.0	927	1,379.2	1,951	759	241
1,114	21.5	329	12.0	1,419	1,708	1,482
1,410	24.7	1,209	96.6	1,018	3,031	2,753
944	10.7	1,166	2,660.3	2,085	2,057	375
..	..	..	..	..	..	..
1,671	23.2	268	147.4	3,043	375	265
1,541	24.7	481	425.3	2,204	2,207	1,446
1,114	20.3	499	30.7	1,266	1,277	788
903	21.9	421	406	820	1,053	810

לוח ה6: הרשויות המקומיות הערביות בישראל לפי נתוני ההוצאות בביצוע התקציב[1] (בסדר אלפביתי) (שקלים לנפש): 2013 (המשך)

שם הרשות המקומית	אזור[2]	מעמד מוניציפלי	אשכול חברתי-כלכלי[2]	סך הכול[3]	שכר ומשכורת	
					סך הכול	אחוז הוצאות על שכר ומשכורת מההוצאות בתקציב הרגיל
ערערה בנגב	נגב	מועצה מקומית	2	..	..	..
פוריידיס	גליל	מועצה מקומית	2	4,245	1,798	42.4
פסוטה	גליל	מועצה מקומית	4	7,009	2,623	37.4
פקיעין (בוקיעה)	גליל	מועצה מקומית	4	7,797	3,443	44.2
קלנסווה	משולש	עירייה	2	3,361	1,129	33.6
ראמה	גליל	מועצה מקומית	4	7,355	2,786	37.9
רהט	נגב	עירייה	2	3,657	1,439	39.4
רינה	גליל	מועצה מקומית	3	4,198	1,500	35.7
שבלי-אום אל-גנם	גליל	מועצה מקומית	2	5,248	1,418	27.0
שגב-שלום	נגב	מועצה מקומית	2	5,346	2,426	45.4
שעב	גליל	מועצה מקומית	2	6,935	2,315	33.4
שפרעם (שפאעמר)	גליל	עירייה	3	3,856	1,844	47.8
תל שבע (תל אל-סבע)	נגב	מועצה מקומית	1	3,430	752	21.9

1 המקרים שבהם הנתונים בלוח אינם ידועים או שאינם ניתנים לפרסום סומנו ב- "..".

2 ראו הגדרה במבוא לפרק. הנתונים על אשכול חברתי-כלכלי מתייחסים לשנת 2008.

3 סך כל ההוצאות בתקציב הרגיל שווה לסיכום של ההוצאות על שכר ומשכורת, פעולות ופירעון מלוות (לרבות הוצאות מימון, העברות והוצאות חד־פעמיות והוצאות כלליות), השתתפויות והעברות.

4 סך כל ההוצאות בתקציב הבלתי רגיל שווה לסיכום של ההוצאות על עבודות פיתוח, העברת מלוות והוצאות אחרות. שני רכיבי ההוצאות האחרונים אינם מופיעים בלוח.

5 לרשימת היישובים הכלולים ברשויות מקומיות אלו ראו הערות 5, 6 בלוח א4 בפרק "דמוגרפיה".

הוצאות בתקציב הרגיל[2] (שקלים לנפש)					הוצאות בתקציב הבלתי רגיל[2] (שקלים לנפש)	
פעולות						
סך הכול	אחוז הוצאות על פעולות מההוצאות בתקציב הרגיל	פירעון מלוות והוצאות מימון	העברות והוצאות חד-פעמיות (כולל כיסוי גירעון)	הוצאות כלליות, השתתפויות והעברות	סך הכול[4]	מזה: עבודות פיתוח
..	..	..	..	..	..	..
808	19.0	52	85	1,502	1,918	1,599
1,133	16.2	407	1,278	1,568	7-	12-
1,178	15.1	1,104	931	1,141	1,431	524
926	27.5	211	14	1,082	518	484
821	11.2	1,016	1,289	1,442	1,889	483
841	23.0	181	131	1,066	824	653
492	11.7	444	237	1,525	706	513
1,156	22.0	911	478	1,285	1,461	717
1,183	22.1	74	445	1,219	660	478
1,600	23.1	1,062	405	1,552	1,173	933
781	20.3	187	45	999	555	476
1,081	31.5	128	366	1,103	709	679